

โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงิน
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงิน
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**MODEL OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE COMPETENCE OF
THE CHIEF EXECUTIVE OFFICER, THE QUALITY OF
INTERNAL CONTROL AND THE QUALITY OF FINANCIAL REPORTS
THAT AFFECTS THE FINANCIAL EFFECTIVENESS OF
COMPANIES LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

ภัทรา เตชะชนเศรษฐ์

PATTRA TECHATANASET

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**MODEL OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE COMPETENCE OF
THE CHIEF EXECUTIVE OFFICER, THE QUALITY OF
INTERNAL CONTROL AND THE QUALITY OF FINANCIAL REPORTS
THAT AFFECTS THE FINANCIAL EFFECTIVENESS OF
COMPANIES LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

PATTRA TECHATANASET

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILOSOPHY PROGRAM IN ACCOUNTANCY
SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2021
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

MODEL OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE COMPETENCE OF THE CHIEF EXECUTIVE OFFICER, THE QUALITY OF INTERNAL CONTROL AND THE QUALITY OF FINANCIAL REPORTS THAT AFFECTS THE FINANCIAL EFFECTIVENESS OF COMPANIES LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นักศึกษา

ภัทรา เศรษฐระเศรษฐ์ รหัสประจำตัว 58560219

หลักสูตร

ปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบัญชี

คณะ

บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วารินี พงศ์สุทัศน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัด)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุติภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ
(ดร.มนตรี ช้วน)

.....กรรมการ
(ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล)

คณะปฎิบัติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สนับสนุนให้บัณฑิตวิทยาลัยดำเนินการนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณบดีคณะปฎิบัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ สีนจัญญ์ศักดิ์)

วันที่ 19 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565

วิทยานิพนธ์เรื่อง	โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร/ คุณภาพของการควบคุมภายใน/ คุณภาพของรายงานทางการเงิน/ ประสิทธิภาพทางการเงิน/ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
นักศึกษา	ภัทรา เตชะธนเศรษฐ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล
หลักสูตร	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันโลกการค้าเป็นแบบไร้พรมแดนทำให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น ประสิทธิภาพทางการเงินจึงเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จ และเป็นผลให้ประสิทธิภาพทางการเงินมีความสำคัญต่อองค์กร สิ่งนี้ทำให้นักวิจัยพยายามศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงิน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 362 บริษัท ในช่วงปี พ.ศ. 2558 – 2562 เก็บข้อมูลทุติยภูมิและวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่าโมเดลต้นแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรมีความสอดคล้องกลมกลืนกัน สำหรับการวิเคราะห์เส้นทางของตัวแปรโดยภาพรวมพบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายในและประสิทธิภาพทางการเงิน คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินและประสิทธิภาพทาง

การเงิน คุณภาพของรายงานทางการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน ขนาดของกิจการ
มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายในและประสิทธิภาพทางการเงิน

TITLE	MODEL OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE COMPETENCE OF THE CHIEF EXECUTIVE OFFICER, THE QUALITY OF INTERNAL CONTROL AND THE QUALITY OF FINANCIAL REPORTS THAT AFFECTS THE FINANCIAL EFFECTIVENESS OF COMPANIES LISTED ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
KEYWORD	COMPETENCE OF THE CHIEF EXECUTIVE OFFICER/ QUALITY OF INTERNAL CONTROL/ QUALITY OF FINANCIAL REPORTS/ FINANCIAL EFFECTIVENESS/ STOCK EXCHANGE OF THAILAND
STUDENT	PATTRA TECHATANASET
ADVISOR	PRAVAS PENVUTIKUL, Ph. D.
LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF PHILOSOPHY PROGRAM IN ACCOUNTANCY
FACULTY	SCHOOL OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2021

ABSTRACT

Recently, the global economy has become borderless, increasing competition. Financial efficiency determines an organization's success. Consequently, financial effectiveness is essential for a business. This prompted academics to investigate financial effectiveness aspects. This study's objective was to examine the relationship between the competency of the Chief Executive Officer (CEO), the quality of internal control, and the quality of financial reports and their impact on the financial effectiveness of companies listed on the Stock Exchange of Thailand. During the years 2015 through 2019, the sample comprised 362 businesses. The analysis of secondary data by structural equations. After controlling for variable error, the research findings revealed that the prototype model and empirical data were harmonious. The overall variable path analysis demonstrated that the competency of the chief executive officer positively affected the quality of

internal control and financial effectiveness. The quality of internal control positively affected the quality of financial reports and financial effectiveness. The quality of financial reports positively affected financial effectiveness. The size of the entity positively affected the quality of internal control and financial effectiveness.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์ คณบดีคณะบัญชี ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณาปรึกษาและคำชี้แนะในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงกราบขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ชารินทร์ พงศ์สุพัฒน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัค และดร.มนตรี ช่วยชู ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาชี้แนะและเป็นกรรมการในการสอบครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณทุกกำลังใจจากครอบครัวที่คอยสนับสนุนให้ผู้วิจัยมีกำลังใจที่จะมุ่งมั่นและทุ่มเทในการศึกษาตลอดจนได้ทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้ลุล่วงจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณเพื่อนปริญญาเอกรุ่น3 ที่เป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน

คุณค่าและประโยชน์อันได้อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือจนได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้ และขอน้อมรับผิดแต่เพียงผู้เดียว

ภัทรา เตชะชนเศรษฐ์

สิงหาคม 2565

สารบัญ

	บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
	กิตติกรรมประกาศ.....	V
	สารบัญ.....	VI
	สารบัญตาราง.....	IX
	สารบัญภาพ.....	XIII
บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	คำถามการวิจัย.....	9
	สมมุติฐานการวิจัย.....	9
	ขอบเขตของการวิจัย.....	11
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
	นิยามศัพท์.....	14
2	แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
	ตอนที่ 1 ทฤษฎีตัวแทน.....	17
	ตอนที่ 2 ทฤษฎีการส่งสัญญาณ.....	19
	ตอนที่ 3 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย.....	20
	ตอนที่ 4 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย.....	22
	ตอนที่ 5 ทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูลหรืออสมมาตรของข้อมูล.....	24
	ตอนที่ 6 แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ.....	26
	ตอนที่ 7 แนวคิดสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร.....	30
	ตอนที่ 8 แนวคิดคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	34
	ตอนที่ 9 แนวคิดคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
	ตอนที่ 10 แนวคิดประสิทธิผลทางการเงิน.....	58
	ตอนที่ 11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	109
	รูปแบบการวิจัย.....	109
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	110
	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	111
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	115
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและการตรวจสอบข้อมูลก่อน	
	การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง.....	120
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวัดค่าองค์ประกอบของตัวแปร	
	(เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 1).....	124
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์	
	(เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2).....	131
	ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	
	(เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 3).....	162
	ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	168
	ตอนที่ 6 แบบพยากรณ์ทางการเงิน (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 4).....	174
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	184
	สรุปผลการวิจัย.....	184
	อภิปรายผลการวิจัย.....	189

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (ต่อ)
	ข้อจำกัดในการวิจัย..... 201
	ข้อเสนอแนะ..... 202
	บรรณานุกรม..... 203
	ภาคผนวก..... 233
	ภาคผนวก ก แบบบันทึกคะแนนคุณภาพของการควบคุมภายใน..... 234
	ภาคผนวก ข แบบบันทึกคะแนนคุณภาพของรายงานทางการเงิน..... 239
	ประวัติผู้วิจัย..... 243

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถิติการกล่าวโทษการกระทำความผิดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามจำนวนราย.....	3
2	แสดงสมมุติฐานและผู้เขียนหรือผู้วิจัย.....	9
3	ชื่อผู้วิจัยกับคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน.....	53
4	งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	64
5	งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	68
6	งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	76
7	งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	81
8	งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	85
9	งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	96
10	งานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของกิจการกับคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	100
11	งานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของกิจการกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	101
12	งานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของกิจการกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	102
13	งานวิจัยเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถือหุ้นกับคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	103
14	งานวิจัยเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถือหุ้นกับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน.....	105
15	งานวิจัยเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถือหุ้นกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	107
16	สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ.....	118
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจ.....	120
18	ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	121
19	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้.....	123
20	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร.....	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	ผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร.....	125
22	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของคุณภาพของการควบคุมภายใน...	126
23	ผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	127
24	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของคุณภาพของรายงานทางการเงิน...	128
25	ผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	129
26	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของประสิทธิผลทางการเงิน.....	129
27	ผลการประมาณค่าของตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน.....	130
28	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับ ค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับ คุณภาพของการควบคุมภายใน.....	132
29	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความ คลาดเคลื่อนของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพ การควบคุมภายใน.....	133
30	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับ คุณภาพการควบคุมภายใน.....	133
31	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความ คลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงาน ทางการเงิน.....	135
32	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความ คลาดเคลื่อนของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของ รายงานทางการเงิน.....	136
33	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับ คุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	136
34	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิ ผลทางการเงิน.....	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	139
36	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	139
37	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน	141
38	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	142
39	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	142
40	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	144
41	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	145
42	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	145
43	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	147
44	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	148
45	ผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน.....	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
46	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของ โมเดลความสัมพันธ์.....	150
47	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของ โมเดลความสัมพันธ์.....	151
48	แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้.....	152
49	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรของ โมเดล.....	154
50	แสดงผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม....	155
51	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามสมมุติฐาน.....	157
52	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามสมมุติฐานและผลการทดสอบ.....	157
53	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการวิจัยของธุรกิจกลุ่มบริการ.....	162
54	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการวิจัยของธุรกิจกลุ่มสินค้า อุตสาหกรรม.....	163
55	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มบริการ.....	165
56	ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม.....	165
57	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรของธุรกิจกลุ่มบริการ.....	166
58	แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม.....	167
59	แสดงรายชื่อกลุ่มอุตสาหกรรมในการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ.....	168
60	สรุปการตรวจสอบข้อมูลหลังการวิเคราะห์ โมเดลสมการ โครงสร้างแยกตาม สมมุติฐาน.....	169

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	โครงสร้างองค์กรเพื่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี.....	28
3	แสดงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวก ต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	63
4	แสดงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	68
5	แสดงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อ ประสิทธิผลทางการเงิน.....	76
6	แสดงคุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของ รายงานทางการเงิน.....	81
7	แสดงคุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผล ทางการเงิน.....	85
8	แสดงคุณภาพของรายงานทางการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผล ทางการเงิน.....	96
9	องค์ประกอบตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร.....	125
10	องค์ประกอบตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	126
11	องค์ประกอบตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	128
12	องค์ประกอบตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน.....	130
13	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กับคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	131
14	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กับคุณภาพของการควบคุมภายใน.....	132

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบที่		หน้า
15	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	134
16	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	135
17	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กับประสิทธิผลทางการเงิน.....	137
18	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กับประสิทธิผลทางการเงิน.....	138
19	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับ คุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	140
20	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับ คุณภาพของรายงานทางการเงิน.....	141
21	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับ ประสิทธิผลทางการเงิน.....	143
22	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับ ประสิทธิผลทางการเงิน.....	144

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบที่		หน้า
23	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของรายงานทางการเงินกับ ประสิทธิผลทางการเงิน.....	146
24	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของรายงานทางการเงินกับ ประสิทธิผลทางการเงิน.....	147
25	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของ โมเดลความสัมพันธ์.....	149
26	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของ โมเดลความสัมพันธ์.....	150
27	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของ โมเดลความสัมพันธ์ (ไม่แสดงเส้นปรับค่าความคลาดเคลื่อน).....	151
28	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มบริการ.....	164
29	แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่า ความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม.....	164
30	แสดงกระบวนการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงิน.....	175

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในแง่ของธุรกิจโลกมีขนาดเล็กลง องค์กรสามารถดำเนินการได้ทุกที่ โลกาภิวัตน์เอื้อต่อกิจกรรมทางธุรกิจแบบไร้พรมแดนที่ขจัดอุปสรรคที่มีอยู่ในการค้าและการลงทุนทางการเงินขององค์กร ธุรกิจมีโอกาสเติบโตได้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันนักลงทุนทั่วไปจะให้ความสนใจกับผลการดำเนินงานของบริษัทต่าง ๆ เป็นลำดับแรก และมองหาบริษัทที่แสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนที่สูงที่จะได้รับจากลงทุน ดังนั้นผลงานของบริษัทจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารบริษัทจึงต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน (Al-Matari et al., 2014, p. 25) หากผู้บริหารไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับแนวปฏิบัติของระบบการควบคุมภายในและไม่สามารถลดความซับซ้อนของการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจทำให้ธุรกิจเกิดความล้มเหลว (Wang & Yu, 2015, November, p. 366) การควบคุมภายในจะทำให้กิจการมีผลประกอบการทางการเงินที่ดีขึ้น (Njeri, 2014, p. 49) และในขณะเดียวกันที่ธุรกิจกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในอัตราที่เพิ่มขึ้น ยังมีประเด็นด้านความยั่งยืนที่กำหนดให้ธุรกิจต้องวางแผนในระยะยาวควบคู่ไปกับการจัดการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส (Chotiyaputta, 2018, p. 34) แนวโน้มการตัดสินใจลงทุนโดยนักลงทุนในตลาดมีความสัมพันธ์อย่างมากกับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน ความต้องการคุณภาพในการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับผลการดำเนินธุรกิจ จึงเป็นเหตุให้หน่วยงานกำกับดูแลต่างๆ ทั่วโลกกำลังสนับสนุนให้มีการปรับปรุงคุณภาพการรายงานทางการเงิน (Wajeetongratana et al., 2019, p. 335)

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าหลักการของการกำกับดูแลกิจการคือการจัดทำกรอบของกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างองค์กรและนักลงทุน เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของบริษัทและให้ผู้ถือหุ้นมีความพึงพอใจสูงสุด (Kajananthan & Achchuthan, 2013, p. 23) การกำกับดูแลกิจการครอบคลุมผลการดำเนินงานขององค์กรในด้านต่าง ๆ เช่น การปฏิบัติงานด้านบัญชี การบริหารการเงิน ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของบริษัท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม

ความโปร่งใสของข้อมูลทางการเงินและความมั่นใจในความรับผิดชอบของบริษัท (Manafi et al., 2015, p. 57) ความรับผิดชอบหลักในการบรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทขึ้นอยู่กับผู้ที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการและฝ่ายบริหาร เป็นความรับผิดชอบในการออกแบบ ดำเนินการและพัฒนาระบบการควบคุมภายในให้เหมาะสม ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบและขั้นตอนทั้งหมดที่ชักชวนให้ทุกส่วนขององค์กรทำงานเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กรโดยรวม (Al-Thuneibat et al., 2015, p. 198) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือซีอีโอ (Chief Executive Officer : CEO) เป็นหนึ่งในทีมผู้บริหารระดับสูงของบริษัทที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัท ซีอีโอมีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทโดยรวม ให้เป็นไปตามเป้าหมายของการดำเนินธุรกิจของบริษัทและตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริษัท (Altarawneh et al., 2020, p. 1)

อย่างไรก็ตามหากผู้บริหารทำงานอย่างเต็มความสามารถและได้ผลการดำเนินงานตรงตามความต้องการของผู้ถือหุ้นโดยไม่เอาผลประโยชน์ที่ควรจะเป็นของผู้ถือหุ้นมาเป็นของตนเอง จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดกับบริษัท ในทางกลับกันการบริหารงานผ่านตัวแทนก่อให้เกิดการขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of interest) ได้เช่นกัน กล่าวคือ ผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารมีความต้องการที่แตกต่างกันจึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันเกี่ยวกับผลประโยชน์ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาจากการเป็นตัวแทน (Agency Problem) (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2551, หน้า 1-4) ปัญหาในองค์กรจะเกิดขึ้นเมื่อ 1) ผู้ถือหุ้น (ตัวการ) และ ผู้บริหาร (ตัวแทน) มีส่วนได้เสียต่างกัน และ 2) ผู้บริหารมีข้อมูลที่ดีกว่าผู้ถือหุ้น แม้กระทั่งความเป็นไปได้ที่ผู้บริหารจะไม่ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของผู้ถือหุ้น (Bosse & Phillips, 2016, p. 278) ตัวอย่างเช่น บริษัท Enron จำกัด เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ด้านธุรกิจพลังงานและมีการลงทุนด้านอื่น ๆ กับทั่วโลก บริษัท Worldcom จำกัด เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ด้านโทรคมนาคม และบริษัท Global Crossing จำกัด เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่อีกด้านกิจการวางเคเบิลใต้น้ำทั่วโลกและให้บริการกิจการด้านโทรคมนาคม เป็นต้น เดิมบริษัทเหล่านี้ได้สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนในตลาดทุน แต่พบว่าคณะกรรมการบริษัทขาดการกำกับดูแลการทำงานของฝ่ายบริหาร ผู้บริหารใช้เทคนิคต่าง ๆ ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินเข้าใจผิด ผู้บริหารของบริษัทเจตนาปกปิดข้อมูลสถานะทางการเงินและสภาพความเสี่ยงจริงของกิจการ ผู้บริหารปรับเปลี่ยนรายได้เพื่อหลีกเลี่ยงการรายงานผลขาดทุนหรือรายได้ต่ำโดยเชื่อว่าการทำเช่นนั้นจะช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์ของบริษัทได้ กลับส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่องบการเงินในทางลบ นอกจากนี้ยังนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการรับรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับการโยกย้ายรายได้ (Pfarrer et al., 2008, p. 386; Saleh et al., 2005, p. 78; Saidu, 2019, p. 2; Zahra et al., 2005, p. 824)

สำหรับประเทศไทยในอดีตระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2562 พบบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถูกกล่าวโทษการกระทำความผิดลักษณะต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถิติการกล่าวโทษการกระทำความผิดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามจำนวนราย

ความผิดต่อปี*	จำนวนราย						
	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562
ผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ทุจริต (รวมผู้สนับสนุน)	8	3	21	3	37	46	9
การกระทำอันไม่เป็นธรรม							
-การบอกกล่าวข้อความเท็จ/การแพร่ข่าว	-	-	-	-	-	1	4
-การสร้างราคา	13	23	4	16	-	-	-
-การใช้ข้อมูลภายใน	1	-	2	3	-	-	-
การครอบงำกิจการ	1	-	1	3	-	1	4
การออกและเสนอขายหลักทรัพย์ การไม่เปิดเผยฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทตามกำหนด	70	70	38	35	29	9	14
ผู้ประกอบการธุรกิจ ไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์การประกอบธุรกิจหรือไม่ได้รับอนุญาต	22	13	12	17	2	23	6
อื่นๆ	3	-	3	4	1	5	6
รวม	118	109	81	81	69	85	43

*ผู้ถูกดำเนินการ 1 รายอาจมีการกระทำความผิดหลายข้อกล่าวหาได้

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2563, ออนไลน์

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในช่วงปี พ.ศ. 2556 – 2562 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกระทำความผิดในลักษณะต่าง ๆ เช่น ผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ทุจริต มีจำนวนสูงสุดในปี พ.ศ. 2561 (46 ราย) การออกและเสนอขายหลักทรัพย์ การไม่เปิดเผยฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทตามกำหนด มีจำนวนสูงสุดในปี พ.ศ. 2556 และ

ปี 2557 (ปีละ 70 ราย) เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2563, ออนไลน์)

สำหรับงานวิจัยในอดีตชี้ให้เห็นว่ากลไกการกำกับดูแลและการควบคุม เช่น คณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพ ระบบและโครงสร้างภายใน และวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมความถูกต้องตามกฎหมาย สามารถจำกัดซีอีโอไม่ให้มีส่วนร่วมหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการกระทำผิดได้ (Pfarrer et al., 2008, p. 397; Zahra et al., 2005, p. 824) ปัจจัยหลายอย่างในองค์กรมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบริษัทต่อกิจกรรมทางสังคมและซีอีโอเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดซึ่งมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทและคุณลักษณะของซีอีโอส่งผลต่อประสิทธิภาพความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (Huang, 2013, p. 234; Khan, et al. 2020, p. 19326) ซีอีโอที่มีวาระการดำรงตำแหน่งยาวนานอาจมีการเครือข่ายทางธุรกิจมากมาย จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ (Peni, 2014, p. 199) ซีอีโอที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนที่เพิ่มขึ้นและการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม (Shahab et al., 2020, p. 2) กิจการอาจประเมินประสิทธิภาพของซีอีโอจากความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ซีอีโอส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาที่ได้รับปริญญาและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) การมีปริญญาและตำแหน่งที่ได้รับนั้นมีความสำคัญในการก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งซีอีโอในบริษัท (Jalbert et al., 2002, p. 83) คุณภาพของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของบริษัท ดังนั้นจึงเป็นการบ่งชี้เพิ่มเติมว่าการเลือกผู้บริหารของบริษัทที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง (Peni, 2014, p. 202) ลักษณะของผู้บริหารสามารถเป็นประโยชน์ในการทำนายผลลัพธ์ของบริษัท ความรู้ความเข้าใจและค่านิยมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อพื้นฐานของการตีความเกี่ยวกับสถานการณ์เชิงกลยุทธ์ที่เผชิญอยู่ ทำให้แสดงถึงฐานความรู้ ทักษะ ค่านิยมและความสามารถในการประมวลผลข้อมูลของผู้บริหารซึ่งมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Hambrick, 2007, pp. 334-343)

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาในเรื่องนี้ ด้วยเหตุผล 5 ประการ ดังนี้

1. งานวิจัยในอดีตยังมีข้อถกเถียงกันอย่างต่อเนื่องระหว่างทฤษฎีตัวแทนและแนวคิดการกำกับดูแลกิจการ (Palaniappa, 2017, p. 81) สำหรับประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาเชื่อมโยงและการทดสอบตัวแปร โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ตัวแปรด้านสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ประกอบด้วยระดับการศึกษา ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน และการดำรงตำแหน่ง (ประสบการณ์) ของซีอีโอ โดย Hambrick (2007, pp. 334-343) ระบุว่าวิธีที่ดีที่สุดในการทำความเข้าใจผลการดำเนินงานของบริษัทใดบริษัทหนึ่งคือการพิจารณาทัศนคติพื้นฐานของผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ ความรู้ความเข้าใจ และค่านิยมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อพื้นฐานของการตีความส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานการณ์เชิงกลยุทธ์ที่เผชิญ เป็นการแสดงถึงความรู้ ทักษะ ค่านิยมและความสามารถในการประมวลผลข้อมูลของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Hambrick, 2007, pp. 334-343) บริษัทตรวจสอบประสิทธิภาพของซีอีโอจากความสามารถในการสร้างผลตอบแทน การมีปริญญาและตำแหน่งที่ได้รับนั้นมีความสำคัญในการก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งซีอีโอในบริษัท (Jalbert et al., 2002, p. 83) ความสามารถของซีอีโอคือองค์ประกอบของลักษณะที่สังเกตได้และเป็นเชิงปริมาณ เช่น การศึกษาและประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น (Bhagat et al., 2010, p. 1) ซีอีโอที่มีการศึกษาสูงมีส่วนช่วยในการทำกำไรของบริษัทที่สูงขึ้น ระดับการศึกษาของซีอีโอเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ประสิทธิภาพของบริษัทที่สูงขึ้น (Zhang, 2018, p. 26) ความรู้และความเชี่ยวชาญทางการเงินยังช่วยในการรักษาและติดตามการควบคุมทางการเงินสำหรับการตรวจจับระดับการปฏิบัติตามโดยบริษัท และไม่ว่าจะปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานที่บังคับใช้หรือไม่ การระบุลักษณะซีอีโอส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืนได้ (Sannino et al., 2020, p. 1779)

3. ตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล ในทางปฏิบัติของการควบคุมภายในขององค์กร ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นผู้นำการดำเนินงานประจำวันของการควบคุมภายในขององค์กร ซึ่งซีอีโอมีความสำคัญอย่างยิ่ง ความแตกต่างของภูมิหลังทางการศึกษาและด้านอื่น ๆ ระหว่างผู้บริหารต่าง ๆ มักจะนำไปสู่พฤติกรรมที่แตกต่างกัน (Jiang Fuxiu et al, 2009, pp. 130-139) นอกจากนี้ การสร้างระบบควบคุมภายในที่มีประสิทธิผลในองค์กรเป็นโครงการที่เป็นระบบเกี่ยวข้องกับพนักงานและธุรกิจทั้งหมด ต้องใช้การลงทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความสมบูรณ์แบบ หากองค์กรไม่สามารถหาผู้บริหารที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของระบบควบคุมภายในและสามารถทำให้การดำเนินงานง่ายขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ มีแนวโน้มที่จะทำให้องค์กรไม่สามารถดำเนินการต่อได้ มีต้นทุนทางกายภาพที่ไม่ถูกต้อง แสดงให้เห็นว่าแกนหลักของการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของการควบคุมภายในคือการดำเนินการของซีอีโอ และการดำเนินการของซีอีโอมักจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ระดับการศึกษายังการศึกษาของซีอีโอสูงขึ้นการควบคุมภายในจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Wang & Yu, 2015, November, p. 369) ซีอีโอมีความเชี่ยวชาญด้านการเงิน

จะทำให้จุดอ่อนของการควบคุมภายในจะยิ่งลดน้อยลง การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Oradi et al., 2020, p. 119) เป็นต้น

4. ตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และด้านความยั่งยืน โดย Herath & Albarqi (2017, p. 1) กล่าวถึง คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นแนวคิดกว้าง ๆ ที่ไม่ได้หมายถึงข้อมูลทางการเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ Tasios & Bekiaris (2012, pp. 57-74) กล่าวถึง คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นเครื่องมือที่สำคัญมากในการสนับสนุนการตัดสินใจที่ถูกต้อง การรายงานทางการเงินต้องเป็นไปตามเกณฑ์บางประการเพื่อป้องกันคุณภาพต่ำและทำให้แน่ใจว่าบรรลุเป้าหมายในการสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ ในช่วงไม่กี่ครั้งที่ผ่านมาปรากฏว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร มีความกังวลเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมขององค์กรมากขึ้น และคาดหวังว่าจะได้รับแจ้งถึงแนวปฏิบัติทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่ตนมีส่วนได้เสียในขั้นต้น (Manita et al., 2018, p. 209) ปัจจุบันการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย การพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนมีบทบาทและความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพราะมีความเชื่อมโยงกับผลการดำเนินงานทางการเงินและสามารถสะท้อนความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย มีศักยภาพในการแข่งขันและความสามารถเติบโตได้ในระยะยาว (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563 ก, หน้า 161)

5. งานวิจัยในอดีตจะใช้ระเบียบวิธีวิจัยเพียงเชิงปริมาณ แต่การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม สอดคล้องกับคำแนะนำของ Almeida (2018, p. 137) ที่ระบุว่า การวิจัยวิธีผสมเป็นแนวทางที่รวมวิธีการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไว้ในการศึกษาเดียว เพื่อให้วิสัยทัศน์ของปัญหาที่กว้างขึ้นและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น วิธีการแบบผสมถูกนำมาใช้เมื่อทั้งการวิเคราะห์เปรียบเทียบและการพัฒนาแง่มุมของการศึกษาต้องดำเนินการอย่างครอบคลุมและเชิงลึก ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลมากมายที่ไม่สามารถหาได้จากแต่ละวิธีเพียงอย่างเดียว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวัดค่าของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

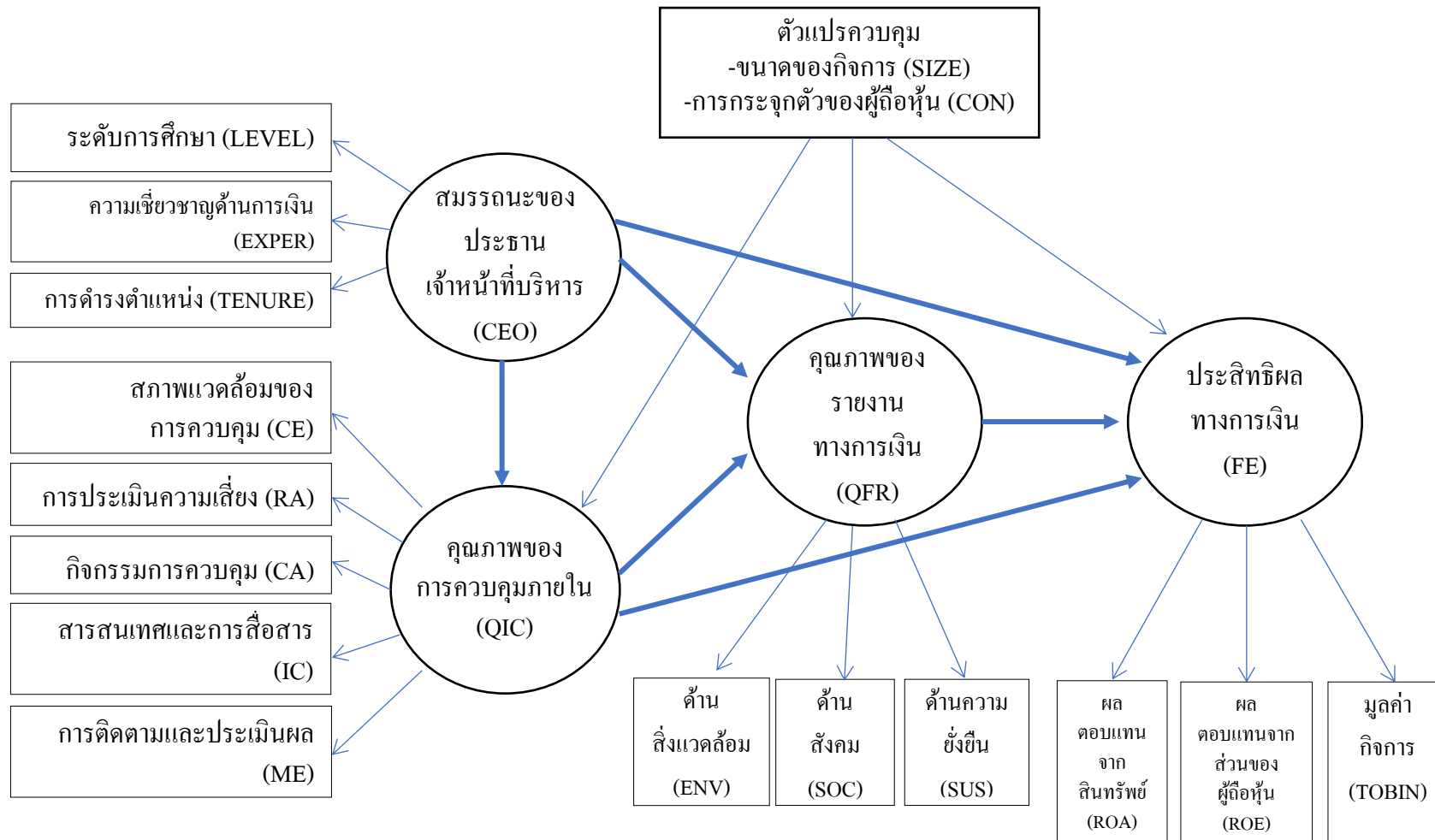
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกรณีศึกษาธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

4. เพื่อพัฒนาแบบพยากรณ์ทางการเงินในการวัดประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนากรอบแนวคิดของงานวิจัยในครั้งนี้เริ่มต้นจากการศึกษาทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ของ Jensen & Meckling ปี ค.ศ. 1976 กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายที่มีอำนาจ คือ ผู้ถือหุ้น (ตัวการ) และฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ผู้บริหาร (ตัวแทน) มีหน้าที่ในการบริหาร รายงานผลการดำเนินงานและส่งมอบผลประโยชน์ให้ผู้ถือหุ้น (Njeri, 2014, p. 23) การควบคุมภายในจึงเป็นกลไกหนึ่งที่ใช้ในธุรกิจเพื่อแก้ไขปัญหาของตัวแทน รวมถึงการรายงานทางการเงิน ฯลฯ การให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริหารจะช่วยลดความไม่สมดุลของข้อมูลและลดความเสี่ยงของนักลงทุน (Ahmed & Muhammed, 2018, p. 8) ตามหลักบรรษัทภิบาลที่ดีบริษัทสามารถส่งสัญญาณให้นักลงทุนทราบว่าฝ่ายบริหารกำลังทำงานเพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้น (Beiner et al., 2006, p. 254) ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมายกล่าวถึงองค์กรที่ต้องการอยู่รอดต่อไปในสังคมจะต้องดำเนินกิจกรรมให้ถูกต้องตามกฎหมายและพยายามเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ โดยความสมัครใจ เพื่อพิสูจน์ให้สังคมเห็นว่าองค์กรเป็นพลเมืองดีของสังคมและเพื่อเป็นหลักประกันว่าองค์กรจะสามารถดำเนินธุรกิจและอยู่รอดต่อไปได้ในสังคม (Guthrie & Parker, 1989, pp. 343-352) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถนำไปใช้ในบริบทที่การกำกับดูแลกิจการที่ดีทำให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการที่สมดุลระหว่างผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย (Njoroge, 2017, p. 12)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดประสิทธิผลทางการเงิน
2. สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ส่งผลต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน คุณภาพของรายงานทางการเงิน และประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีข้อมูลเป็นอย่างไร
3. โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกันหรือไม่อย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

การกำหนดสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งเป็นผลมาจากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงสมมุติฐานและผู้เขียนหรือผู้วิจัย

สมมุติฐาน	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน	Wang & Yu (2015, November); Campbell et al. (2016); Li (2019); Oradi et al. (2020)
สมมุติฐานที่ 2 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน	Slater & Dixon-Fowler (2010); Huang (2013); Lewis (2014); Khan et al. (2019); Li et al (2019); Kristiawan (2020); Malik et al. (2020); Triyani & Setyahuni (2020); Sannino et al. (2020); Shahab et al. (2020); Zahar (2020); Zhou et al. (2021)
สมมุติฐานที่ 3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน	Jalbert et al. (2002); Bhagat et al. (2010); Darmadi (2013); Monastyrenko (2014); Peni (2014); Tingbani (2015); Ammari et al. (2016); Diks et al. (2016); Bennouri et al. (2018); Elsharkawy et al. (2018);

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 3 (ต่อ)	Zhang (2018); Emestine & Setyaningrum (2019 October); Saidu (2019); Altuwajjri & Kalyanaraman (2020); Cheng et al. (2020); Saleh et al. (2020); Velte (2020)
สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน	Enofe & Uwaifo (2016); Sun & Su (2018); Huang & Huang (2020); Li (2020); Chan et al. (2021)
สมมุติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน	Zhang et al. (2012); Njeri (2014); Al-Thuneibat et al. (2015); Elessa (2016); Gilandeh et al. (2016); Asiligwa & Rennox (2017); Lbrahim et al. (2017); William (2017); Ahmed & Muhammed (2018); Ndiaye (2019); Park et al. (2019)
สมมุติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงานทางการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน	Tsoutsoua (2004); Weber, et al (2008); Jo & Harjoto (2011); Ameer & Othman (2012); Tang et al. (2012); Bidhari et al. (2013); Jang et al. (2013); Dewi et al (2014); Mujahid & Abdullah (2014) ; Angelia & Suryaningsih (2015); Hussain (2015); Li, et al (2016); Kasbun et al. (2016); Aboud & Diab (2018); Bodhanwala & Bodhanwala (2018); Sial et al. (2018); Alareeni & Hamdan (2020); Bashatweh & AlMomani (2020) ; Triyani et al. (2020); Buallay et al. (2021); Nguyen et al. (2021)
สมมุติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน	Jianfei & Yiran (2011)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สมมุติฐาน	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 7.2 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน	Habbash (2016); Alshbili et al. (2019); Nour et al. (2020)
สมมุติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน	Kyereboah-Coleman & Biekpe (2006); Palaniappan (2017); Karim et al. (2020)
สมมุติฐานที่ 8.1 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน	Leng & Li (2011)
สมมุติฐานที่ 8.2 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน	Said et al. (2009); Majeed et al. (2015); Chen et al. (2021)
สมมุติฐานที่ 8.3 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน	Mandaci & Gumus (2010); Vintila & Gherghina (2014); Jadoon & Bajuri (2015); Singh et al. (2018); Abbas et al. (2019); Murtaza et al. (2020)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 622 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563 ข, ออนไลน์) เก็บรวบรวมข้อมูล 5 ปี ย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 - 2562 โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1.1 เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกกลุ่ม โดยมีวันสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม และมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวัดตัวแปรต่าง ๆ อย่างครบถ้วนและสามารถเปรียบเทียบกันได้

1.2 เป็นบริษัทที่ไม่ถูกจัดประเภทให้อยู่ในกลุ่มบริษัทที่กำลังฟื้นฟูกิจการเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดเก็บข้อมูล เพราะบริษัทเหล่านี้ไม่ได้มีข้อมูลซื้อขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา และกลุ่มบริษัทที่อยู่ในกลุ่มฟื้นฟูนี้อาจเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี และไม่เป็นที่สนใจของนักลงทุน

1.3 เป็นบริษัทที่ไม่ถูกขึ้นเครื่องหมาย H (Trading Hall) หรือ SP (Trading Suspension) จากตลาดหลักทรัพย์ ณ ช่วงเวลาที่ศึกษา และช่วงประมาณค่า เพราะเครื่องหมายดังกล่าวจะเป็นการงดการซื้อขายซึ่งจะทำให้ไม่มีข้อมูลในการซื้อขายหลักทรัพย์

1.4 ไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน ประกันภัย และกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากกิจการประเภทนี้มีแนวปฏิบัติทางด้านบัญชีแตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่น

1.5 ไม่เป็นบริษัทที่มีข้อมูลของงบการเงินไม่ครบถ้วน (Missing Data) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 362 บริษัท

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 1 ตัวแปร ได้แก่ สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Competence of The Chief Executive Officer) โดยมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน และการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

2.2 ตัวแปรคั่นกลาง ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 2 ตัวแปร ได้แก่

2.2.1 ตัวแปรแฝงคุณภาพของการควบคุมภายใน (Quality of Internal Control) โดยมีตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร คือ สภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล

2.2.2 ตัวแปรแฝงคุณภาพของรายงานทางการเงิน (Quality of Financial Reports) โดยมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและด้านความยั่งยืน

2.3 ตัวแปรตาม ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 1 ตัวแปร ได้แก่ ประสิทธิภาพทางการเงิน (Financial Effectiveness) โดยมีตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น และมูลค่ากิจการ

2.4 ตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ขนาดของกิจการ (Size of Business) และการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (Ownership Concentration)

3. รูปแบบการวิจัย

3.1 วิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลทุติยภูมิจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 362 บริษัท ได้เก็บรวบรวมข้อมูล 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 1,810 ราย

3.2 ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) หรือ กรรมการบริหาร (Executive Director) หรือผู้บริหารสูงสุดด้านการบัญชีและการเงิน (Chief Financial Officer : CFO) หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเปิดเผยรายงานทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 5 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) และการสมัครใจ (Voluntary) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) และเป็นการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของงานวิจัยเชิงปริมาณ ที่พบสิ่งที่น่าสนใจและมีนัยสำคัญ (Significance) ต่อตัวแปรที่ศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ด้านวิชาการ

1.1 เพื่อเพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำให้เกิดกลไกการกำกับดูแลกิจการที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นที่เกิดจากสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีความรู้ความสามารถ ระบบการควบคุมภายในที่มีความชัดเจนลดความขัดแย้งต่าง ๆ ในองค์กร และการเปิดเผยการรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพมากขึ้นมุ่งเน้นด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน เพื่อนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประสิทธิผลทางการเงิน

1.2 เป็นแนวทางให้องค์กรส่งเสริมหรือพัฒนาความรู้ต่อเนื่องแก่ผู้บริหารและพนักงาน ในการให้ความสำคัญกับระบบการควบคุมภายในขององค์กร ทำให้เกิดคุณภาพในการบริหารจัดการที่มีการตรวจสอบและสร้างความสมดุลต่าง ๆ ในองค์กร เช่น การแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ชัดเจน และการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่กำหนดไว้ เป็นต้น

1.3 เป็นการพัฒนาโมเดลพยากรณ์ทางการเงิน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลให้แก่นักวิชาการหรือนักวิจัยที่สามารถนำไปใช้เพื่อขยายขอบเขตของงานวิจัยในอนาคต

2. ประโยชน์ต่อหน่วยงาน/ประเทศ

2.1 นักลงทุนได้ข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจ วิเคราะห์การลงทุน ความเชื่อถือได้ของการกำกับดูแลกิจการของแต่ละบริษัทที่จะเลือกลงทุน

2.2 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำผลการศึกษานี้ไปสนับสนุนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อื่น ๆ สำหรับการพัฒนากลุระเบียบใหม่ แก้ไขและดำเนินการตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการที่ดี

2.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบการควบคุมภายในและการเปิดเผยรายงานทางการเงินขององค์กร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมากขึ้นเป็นที่น่าเชื่อถือได้ แก่นักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

นิยามศัพท์

สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่งานจนได้ระดับที่กำหนดไว้ภายใต้สภาพแวดล้อมการทำงานจริง โดยตัวแบบการวัดประกอบด้วย (1) ระดับการศึกษา (2) ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน และ (3) การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)

ระดับการศึกษาของประธานของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) หมายถึง ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) หมายถึง วุฒิศึกษาด้านบัญชี การเงินหรือบริหารธุรกิจ หรือมีประสบการณ์ในตำแหน่งด้านบัญชีและการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) หมายถึง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร มากกว่า 10 ปี

คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบควบคุมภายใน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรจัดให้มีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า การดำเนินงานขององค์กรจะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ประกอบด้วย (1) สภาพแวดล้อมของการควบคุม (2) การประเมินความเสี่ยง (3) กิจกรรมการควบคุม (4) สารสนเทศและการสื่อสารข้อมูล และ (5) การติดตามและประเมินผล

สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) หมายถึง แนวทาง โครงสร้าง หรือทิศทางขององค์กร โดยคณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูง การสร้างลักษณะหรือบรรยากาศการควบคุมภายในขององค์กร

การประเมินความเสี่ยง (RA) หมายถึง กระบวนการในการระบุ วิเคราะห์ และประเมิน ความเสี่ยงที่อาจมีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดแนวทางใน การบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

กิจกรรมการควบคุม (CA) หมายถึง นโยบาย มาตรการและวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ที่ ฝ่ายบริหารนำมาใช้ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพและช่วยในการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

สารสนเทศและการสื่อสารข้อมูล (IC) หมายถึง ข้อมูลข่าวสารทางการเงิน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานอื่น ๆ จากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอก และมีการสื่อสารเป็น กระบวนการ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

การติดตามและประเมินผล (ME) หมายถึง กระบวนการในการสอบทานและประเมิน คุณภาพผลงานหรือผลการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อยู่ตลอด เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการควบคุมภายในที่กำหนด มีความเพียงพอ เหมาะสม และ ทันเวลา รวมทั้งมีการปรับปรุงระบบการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป อยู่เสมอ

คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงิน หรือรายงานประจำปีที่น่าเชื่อถือ (1) ด้านสิ่งแวดล้อม (2) ด้านสังคม และ (3) ด้านความยั่งยืน โดย รายงานทางการเงินที่มีคุณภาพต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ กระชับและตรงประเด็น ทันเหตุการณ์ เชื่อถือได้ และเปรียบเทียบได้

การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการบริหาร จัดการพลังงาน น้ำ ขยะ-ของเสีย-มลพิษ และก๊าซเรือนกระจก

การเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม (SOC) หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อ แรงงานหรือพนักงาน ความรับผิดชอบต่อลูกค้า ความรับผิดชอบต่อคู่ค้า และการพัฒนาสังคมหรือ ชุมชน

การเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน (SUS) หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับประเด็น สำคัญด้านความยั่งยืน นโยบาย-กลยุทธ์-การดำเนินการ-ผลด้านยั่งยืน นวัตกรรมทางธุรกิจเพื่อ สังคมและ/หรือสิ่งแวดล้อม

ประสิทธิผลทางการเงิน (FE) หมายถึง ผลการดำเนินงานทางบัญชีที่ได้มาจากการ เปิดเผยข้อมูลในงบการเงินหรือรายงานประจำปี ประกอบด้วย 1) ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) 2) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และ 3) มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)

ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) หมายถึง ผลการดำเนินงานทางการเงินที่แสดงความสามารถของกิจการในการสร้างผลตอบแทนจากสินทรัพย์

ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) หมายถึง ผลการดำเนินงานทางการเงินที่แสดงความสามารถของกิจการในการสร้างผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น

มูลค่ากิจการ (TOBIN) หมายถึง ผลการดำเนินงานทางการเงินที่แสดงความสามารถในการใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้มูลค่าทางการตลาดและมูลค่าหุ้นขององค์กรมีค่ามากกว่าหรือน้อยกว่าเมื่อเทียบกับมูลค่าของสินทรัพย์ที่ใช้ไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ทฤษฎีตัวแทน

ตอนที่ 2 ทฤษฎีการส่งสัญญาณ

ตอนที่ 3 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย

ตอนที่ 4 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย

ตอนที่ 5 ทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูลหรืออสมมาตรของข้อมูล

ตอนที่ 6 แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ

ตอนที่ 7 แนวคิดสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ตอนที่ 8 แนวคิดคุณภาพของการควบคุมภายใน

ตอนที่ 9 แนวคิดคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตอนที่ 10 แนวคิดประสิทธิผลทางการเงิน

ตอนที่ 11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ทฤษฎีตัวแทน

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) มาจากแนวคิดของ Jensen & Meckling ซึ่งได้พัฒนาไว้ในปี ค.ศ. 1976 ที่เสนอว่า ความสัมพันธ์ของทฤษฎีตัวแทนเกิดจากการที่ผู้ถือหุ้นไม่สามารถบริหารงานได้เพียงลำพัง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีตัวแทนในการบริหารงาน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายที่มีอำนาจ คือ ผู้ถือหุ้น (ตัวการ) และฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ฝ่ายบริหาร ได้แก่ ผู้บริหาร (ตัวแทน) มีหน้าที่ในการบริหาร รายงานผลการดำเนินงานและส่งมอบผลประโยชน์ให้ผู้ถือหุ้น หากผู้บริหารทำงานอย่างเต็มความสามารถ และได้ผลการดำเนินงานตรงตามความต้องการของผู้ถือหุ้นโดยไม่เอาผลประโยชน์ที่ควรจะเป็นของผู้ถือหุ้นมาเป็นของตนเองจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดกับบริษัท ในทางกลับกันการบริหารงานผ่านตัวแทนก่อให้เกิดการขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of interest) ได้เช่นกัน

กล่าวคือ ผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารมีความต้องการที่แตกต่างกันจึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันเกี่ยวกับผลประโยชน์ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาจากการเป็นตัวแทน (Agency Problem) (ศิลป์พร ศรีจันเพชร, 2551, หน้า 1-4)

ทฤษฎีตัวแทนตั้งเป็นข้อสมมุติฐานว่า ผู้บริหารมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทางธรรมชาติพร้อมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ลักษณะผู้บริหารเป็นผู้ที่เห็นประโยชน์ส่วนตนอย่างยิ่ง (Self-Interest) และจะทำกิจใด ๆ เพื่อทำให้ผลประโยชน์ทั้งที่อยู่ในรูปของตัวเงินและมีได้อยู่ในตัวเงิน ตกแก่ตนและพวกพ้องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ 2) ลักษณะของผู้ที่ฉวยโอกาสอย่างยิ่ง (Opportunistic) โดยผู้บริหารจะพยายามหาและสร้างโอกาสให้ตน สามารถดักดวงผลประโยชน์ โดยการใช้อำนาจที่ตนมีอยู่ ดังนั้นหากตัวแทนมองเห็นผลประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญยอมทำให้เกิดปัญหาตัวแทนขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลตอบแทนของเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นที่ควรจะได้รับลดน้อยลงและทำให้มูลค่าของกิจการลดลงจากระดับที่ควรเป็นด้วย ซึ่งการกำกับดูแลกิจการเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่ช่วยในการบรรเทาปัญหาตัวแทน

งานวิจัยที่สนับสนุนมุมมองของทฤษฎีตัวแทน เช่น Njeri (2014, pp. 19-23) กล่าวถึงทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เป็นเจ้าของกิจการ (ตัวการ) กับผู้บริหาร (ตัวแทน) และความรับผิดชอบของตัวแทน โดยการรายงานทางการเงินและการตรวจสอบภายนอกช่วยในการรักษาสัญญาที่มีประสิทธิภาพระหว่างเจ้าของกิจการและผู้จัดการ และยังช่วยอธิบายการมีอยู่ของการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน Ahmed & Muhammed (2018, p. 8) กล่าวว่า การควบคุมภายในเป็นกลไกหนึ่งที่ใช้ในธุรกิจเพื่อแก้ไขปัญหาของตัวแทน รวมถึงการรายงานทางการเงิน การจัดทำงบประมาณ คณะกรรมการตรวจสอบและการตรวจสอบภายนอก Al-Thuneibat (2015, p. 196) พบว่าการควบคุมภายในทำให้ความสามารถในการทำกำไรที่วัดจากกำไรต่อหุ้น (Earnings Per Share : EPS) ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return On Assets : ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity : ROE) และกำไรขั้นต้น (Profit Margin : PM) ของกิจการเพิ่มขึ้น ความรับผิดชอบหลักในการบรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทขึ้นอยู่กับทั้งผู้ที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการและฝ่ายบริหาร เป็นความรับผิดชอบในการออกแบบดำเนินการและพัฒนาระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบและขั้นตอนทั้งหมดที่ชักชวนให้ทุกส่วนขององค์กรทำงานเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กรโดยรวม Jo & Harjoto (2011, pp. 351-383) ให้หลักฐานสนับสนุนมุมมองการแก้ไขข้อขัดแย้งซึ่งระบุว่าผู้บริหารมีส่วนร่วมในการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม Li et al. (2016, pp. 611-628) พบว่าการมีอยู่และระดับของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ใช่ผลลัพธ์ของต้นทุนของตัวแทน แต่เป็นสิ่งที่ดีสำหรับบริษัทและการเพิ่มมูลค่าของบริษัทได้จริง เป็นต้น

สรุป ทฤษฎีตัวแทนตั้งเป็นข้อสมมุติฐานที่กล่าวถึงผู้บริหารมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทางธรรมชาติ ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ระหว่างผู้จัดการ (ตัวแทน) และเจ้าของ (ตัวการ) ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ สะท้อนถึงมูลค่ากิจการ นักวิชาการจึงพยายามศึกษาวิจัยเพื่อระบุดังกล่าวที่ทำให้ผู้บริหารปรับพฤติกรรม แล้วบริหารงานให้สอดคล้องกับการสร้างมูลค่าที่สูงขึ้นให้ได้ ทั้งนี้การกำกับดูแลกิจการเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งเจ้าของกิจการอาจใช้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ได้

ตอนที่ 2 ทฤษฎีการส่งสัญญาณ

ทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signaling Theory) และทฤษฎีต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาขึ้นควบคู่ไปกับทฤษฎีตัวแทน เพื่ออธิบายผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการกำกับดูแลกิจการต่อการตัดสินใจของบริษัท โดย Ross (1977, pp. 23-40) พัฒนาสมมุติฐานที่ว่านโยบายทางการเงินของบริษัทและการเป็นเจ้าของภายในช่วยในการแก้ปัญหาค่าไม่สมดุลของข้อมูลระหว่างนักลงทุนภายนอกและผู้บริหาร ในทางทฤษฎีตามหลักบรรษัทภิบาลที่ดี บริษัทสามารถส่งสัญญาณให้นักลงทุนทราบว่าฝ่ายบริหารกำลังทำงานเพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้น สิ่งนี้สามารถดึงดูดนักลงทุนที่อาจเกิดขึ้นซึ่งอาจนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของราคาหุ้นของบริษัท (Beiner et al., 2006, p. 254) ในทำนองเดียวกันการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีส่งสัญญาณเชิงบวกต่อตลาดเกี่ยวกับการกำกับดูแลที่ดีซึ่งนำไปสู่การลดลงของความไม่สมดุลของข้อมูล ในที่สุดสามารถขึ้นราคาหุ้นได้ (Black et al., 2006, pp. 366-413) โดยรวมแล้วนักวิชาการได้จัดเตรียมข้อมูลที่จะสามารถใช้ในการทำนายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อทั้งการกำกับดูแลกิจการและมูลค่าบริษัท รวมถึงอธิบายผลลัพธ์ในบริบทที่แตกต่างกัน (Khan, 2016, pp. 1-237) เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าความเต็มใจของบริษัทในการเปิดเผยข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำกำไร ตามทฤษฎีสัญญาณบริษัทมีแนวโน้มที่จะรายงานคุณภาพของตนต่อนักลงทุนเมื่อผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดี (Watson, et al., 2002, pp. 289-313) ซึ่งหมายความว่ายิ่งบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรสูงเท่าใด แรงจูงใจในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมภายในจะยิ่งแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น (Song, 2012, p. 631) เมื่อบริษัทบรรลุผลกำไรในระดับหนึ่งโครงสร้างการกำกับดูแลจะค่อนข้างสมบูรณ์และการควบคุมภายในจะมีประสิทธิภาพเพียงพอและจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมภายในอย่างกระตือรือร้น

งานวิจัยที่สนับสนุนมุมมองของทฤษฎีนี้ เช่น Naser (1998, pp. 88-119) พบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กเนื่องจากบริษัท

ขนาดใหญ่จะมีทรัพยากรและความพร้อมมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก ถือเป็นการส่งสัญญาณให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียเห็นว่าบริษัทมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลและข่าวสาร เป็นบริษัทที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นบริษัทที่มีความน่าสนใจต่อการถือการลงทุนหรือควรให้การสนับสนุน Al-Thuneibat (2015, pp. 196-217) พบว่าการบรรลุดัชนีประสิทธิผลของการควบคุมภายใน (ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงานทางการเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบและนโยบาย) ส่งผลให้ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้น เป็นต้น

สรุปทฤษฎีการส่งสัญญาณจึงถูกนำมาใช้ในการการศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจซึ่งในการเผชิญกับความไม่สมดุลข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจเป็นวิธีการหนึ่งที่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ของบริษัทสามารถสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียให้ทราบว่าบริษัทให้ความสำคัญต่อสิ่งที่มีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างจริงจัง โดยแสดงถึงความตั้งใจของผู้บริหารในการเปิดเผยข้อมูล โดยสมัครใจเพื่อภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท

ตอนที่ 3 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย

ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย หรือทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ได้กล่าวถึงองค์กรที่ต้องการอยู่รอดต่อไปในสังคมจะต้องดำเนินกิจกรรมให้ถูกต้องตามกฎหมายและพยายามเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ โดยความสมัครใจ เพื่อพิสูจน์ให้สังคมเห็นว่าองค์กรเป็นพลเมืองดีของสังคมและเพื่อเป็นหลักประกันว่าองค์กรจะสามารถดำเนินธุรกิจและอยู่รอดต่อไปได้ในสังคม (Guthrie & Parker, 1989, pp. 343-352; Majeed et al., 2015, pp. 530-556) ทฤษฎีความชอบธรรมพิจารณาถึง 'สังคม' ที่องค์กรดำเนินการอยู่ มีบุคคลหลายกลุ่มในสังคมนั้น ๆ เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหน้าที่ พนักงาน ลูกค้า และซัพพลายเออร์ ที่อาจสนใจในกิจกรรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร Freeman (1984) ระบุกลุ่มเหล่านี้ว่าเป็น 'ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย' ที่อาจส่งผลกระทบหรือได้รับผลกระทบในกระบวนการบรรลุดัชนีประสิทธิผลขององค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรมีอำนาจในการโน้มน้าวการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ในการบริหารจัดการในรูปแบบของการควบคุมทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับองค์กรเพื่อให้ดำรงอยู่ต่อไปได้ (Lu et al, 2015, p. 98 อ้างถึง Ullmann, 1985) การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมคาดว่าจะเป็กลยุทธ์การจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาและรักษาความสัมพันธ์ที่น่าพอใจกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ในสังคม เพื่อให้การดำเนินงานของบริษัทถูกต้องตามกฎหมาย (Lu et al, 2015, pp. 97-101) ทฤษฎีอธิบายว่าการดำเนินธุรกิจของบริษัทเกิดจากการที่บริษัทได้รับสิทธิและอำนาจจากสังคมในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

และทรัพยากรบุคคลภายใต้เงื่อนไขที่บริษัทจะต้องดำเนินธุรกิจให้ตรงตามความคาดหวังของสังคม หากบริษัทไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคม กิจกรรมจะถูกปฏิเสธจากสังคมจนไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ซึ่งเป็นเหมือนสัญญาณผูกพันขององค์กรที่มีต่อสังคม ดังนั้นบริษัทจะต้องตรวจสอบอยู่เสมอว่าธุรกิจมีการตอบสนองต่อความคาดหวังของสังคมหรือไม่ โดยมุ่งเน้นไปที่ความต้องการและความคาดหวังของสังคมแทนการยึดบริษัทเป็นหลัก เพื่อความยั่งยืนขององค์กร (Suchman, 1995, pp. 571-610)

งานวิจัยที่สนับสนุนมุมมองของทฤษฎีความชอบธรรม เช่น Naser et al. (2006, p. 1) กล่าวถึงทฤษฎีความชอบธรรมตั้งอยู่บนแนวคิดของสัญญาระหว่างบริษัทและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามสมมุติฐานที่ว่าบริษัทต่าง ๆ ส่งสัญญาณความชอบธรรมของตนโดยการเปิดเผยข้อมูลบางอย่าง ในรายงานประจำปี วิธีที่สำคัญสำหรับบริษัทในการทำให้กิจกรรมของบริษัทถูกต้องตามกฎหมาย คือการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมภายในต่อสาธารณะเพื่อให้เหตุผลในการดำรงอยู่ของตน ในสังคมโดยการทำให้กิจกรรมของตนถูกต้องตามกฎหมาย Rogers (2008, p. 5) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอาจส่งผลให้ถูกปรับ การฟ้องร้องหรือผลกระทบอื่น ๆ สำหรับกิจการที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่องบการเงิน Jackson & Hua (2009, p. 73) กล่าวว่าฝ่ายบริหารของบริษัทจะตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการโดยรวมดีขึ้น ขั้นตอนการควบคุมต้นทุนและการตลาด ท้ายที่สุดจะนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันและจะส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเงินดีขึ้นในที่สุด Al-Thuneibat et al. (2015, p. 199) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ประการที่สามของระบบการควบคุมภายในคือความสำเร็จของการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่บังคับใช้ บทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับบางประการมีผลโดยตรงต่องบการเงิน โดยกำหนดจำนวนเงินที่รายงานและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของกิจการ การปฏิบัติตามกฎระเบียบดังกล่าวคาดว่าจะบังคับให้ฝ่ายบริหารนำเสนอผลการดำเนินงานทางการเงินที่แท้จริง การปฏิบัติตามกฎระเบียบและผลการดำเนินงานที่แท้จริงนี้คาดว่าจะช่วยกระตุ้นการปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงินของกิจการ Arslan & Abidin (2019, p. 4) พบว่าระดับการปฏิบัติตามการกำกับดูแลกิจการมีความแตกต่างที่สำคัญซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของกลไกการกำกับดูแลภายในและภายนอกของประเทศและหลักกฎหมาย เป็นต้น

สรุปทฤษฎีความชอบธรรมมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการบริษัทเพื่อให้บริษัทมุ่งไปสู่กิจกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งทฤษฎีได้อธิบายถึงแรงกระตุ้นของฝ่ายจัดการในการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมและสังคม องค์กรต้องคำนึงถึงสิทธิของสาธารณชน ถ้าองค์กรไม่ดำเนินธุรกิจภายในขอบเขตที่สังคมกำหนดขึ้น สังคมจะเลิกให้การสนับสนุนองค์กร ซึ่งมีผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจต่อไปขององค์กร

ตอนที่ 4 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) ทฤษฎีนี้สืบเนื่องมาจากการที่ Freeman, R. E. ได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่งขึ้นที่ชื่อว่า Strategic Management : A Stakeholder Approach ในปี ค.ศ.1984 จนกระทั่งในปี ค.ศ.2010 รายชื่อนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีนี้ได้รับการเปิดเผยเป็นจำนวนมาก ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าผู้บริหารไม่ควรใส่ใจเพียงผู้มีส่วนได้เสียภายในองค์กรเท่านั้น แต่ควรสนับสนุนรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยและได้ขยายผู้มีส่วนได้เสียในมุมมองของบริษัทที่กว้างขึ้นว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มอื่นที่ไม่ได้มีสิทธิหรือมีเสียงในการดำเนินกิจการหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของบริษัททั้งพนักงาน ลูกค้า ผู้ขายปัจจัยการผลิต ชุมชนในท้องถิ่น และรัฐบาล Freeman (1983) สนับสนุนแนวคิดนี้เนื่องจากผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มอาจมีผลต่อ (หรือได้รับ) ผลกระทบจากการบรรลุเป้าหมายของบริษัท โดยเชื่อว่าบุคคลเหล่านี้มีผลกระทบ (หรือได้รับ) ผลกระทบจากความสำเร็จตามภารกิจขององค์กร ทั้งจากการตัดสินใจในเชิงนโยบายและการปฏิบัติขององค์กร

เมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางของผู้ถือหุ้น ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียยืนยันว่าความคิดของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดเป็นภารกิจหลักและขั้นสุดท้ายขององค์กร ในทางปฏิบัติวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างผลกำไร เนื่องจากเป็นกลยุทธ์ที่ยั่งยืนโดยกรรมการที่จะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด ยืนยันว่าหากไม่มีสิ่งนี้ความสำเร็จของบริษัทอาจยังห่างไกลจากความสำเร็จ ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียระบุว่ากรรมการมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นแต่ละรายและผู้มีส่วนได้เสียที่ไม่ใช่ผู้ถือหุ้น และดำเนินธุรกิจเพื่อประโยชน์ของตน โดยถือว่าบริษัทเป็นองค์กรหรือสถานประกอบการทางสังคม ดังนั้น ผู้นำจึงควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดและมีความยุติธรรมสำหรับทุกคน (Ademola, 2014, pp. 1-10) นอกจากนี้ กรรมการจะต้องถูกบังคับให้ตอบสนองต่อทุกคนที่มีส่วนได้เสียในธุรกิจและมีส่วนร่วมกับการรักษาเสถียรภาพ ความขัดแย้ง ผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด Eric & Alan Strudler (2002, pp. 215-233) กล่าวว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียครอบคลุมมุมมองเชิงบรรทัดฐานจำนวนมากเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบริษัท เนื่องจากจะพิจารณาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดและรับประกันว่ากรรมการจะดำเนินธุรกิจเพื่อผลประโยชน์ที่ยั่งยืน Enyinna (2013, pp. 79-86) อภิปรายเกี่ยวกับจิตสำนึกทางสังคมของธุรกิจและความจริงจังของการยอมรับความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งผลการปฏิบัติงานทางสังคมและการปฏิบัติงานอย่างมั่นคงเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญ Friedman (1970, pp. 193-238) โดยสังเขปแม้ว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจะมีข้อเสียในด้านประโยชน์และการประยุกต์ใช้ ไม่ใช่เรื่องน่ายินดีที่นำความคิดความรับผิดชอบต่อ

สังคม (CSR) ไปสู่เป้าหมายขององค์กร และเปิดเผยความเป็นธรรมต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่งผลให้ผู้นำดำเนินธุรกิจเพื่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ทำให้บริษัทต้องใช้ทรัพยากรที่มีค่ามากมายในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม เนื่องจากปัญหาของตัวแทน การจัดการขององค์กรอาจใช้ทรัพยากรเหล่านั้นในทางที่ผิด เพื่อผลประโยชน์ของตนเองแทนที่จะเพิ่มผลประโยชน์สูงสุดของผู้มีส่วนได้เสีย เป้าหมายสูงสุดขององค์กรควรสร้างคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้เสีย (Gambewage et.al, 2018, pp. 1-25) ในมุมมองของทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและทฤษฎีความชอบธรรม องค์กรของบริษัทจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับค่านิยมและบรรทัดฐานที่มีอยู่ในชุมชนที่กิจกรรมของบริษัทดำเนินอยู่ เพื่อสร้างความชอบธรรมให้ชุมชนโดยรอบและให้ประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นี่เป็นสิ่งสำคัญเพราะการยอมรับของชุมชนเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความยั่งยืนของบริษัท การเปิดเผยข้อมูลสามารถใช้เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงในนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) หรือเพื่อปรับปรุงชื่อเสียงที่ไม่ดีของบริษัทในการดำเนินงานของบริษัท ความอยู่รอดของบริษัทไม่ได้ขึ้นอยู่กับปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ บริษัทด้วย บริษัทยังต้องสร้างผลกระทบที่ดีต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มด้วย เพราะความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการลงทุนจะทำให้ทุนของบริษัทเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของทฤษฎีความชอบธรรมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เนื่องจากบริษัทต่าง ๆ พิจารณารับบริษัทภิบาลที่ดีเพื่อให้ได้มาซึ่งความชอบธรรมต่อชุมชน

งานวิจัยที่สนับสนุนมุมมองของทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น Cho & Patten (2007, pp. 639-647) กล่าวว่าบริษัทต่าง ๆ พยายามที่จะได้รับความชอบธรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลภายในกรอบนี้การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมถือเป็นวิธีการจัดการหรือตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ถือว่ามีความสำคัญหรือมีอำนาจ Islam & Deegan (2008, p. 870) กล่าวว่าวัตถุประสงค์สูงสุดสำหรับองค์กรคือการแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ Jackson & Hua (2009, p. 64) กล่าวว่าบริษัทจะต้องมีการจัดการที่มีความรับผิดชอบซึ่งมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ฝ่ายบริหารของบริษัทจะตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการโดยรวมดีขึ้น ขั้นตอนการควบคุมต้นทุนและการตลาด ที่ท้ายที่สุดจะนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน จะส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเงินดีขึ้นในที่สุด Jo & Harjoto (2012, p. 53) พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานทางการเงินขององค์กร ซึ่งช่วยลดความขัดแย้งระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ Huang (2013, p. 236) กล่าวว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียชี้ให้เห็นรูปแบบความเชื่อและความสำคัญ

ของการจัดการ เพื่อช่วยกำหนดวิธีที่ผู้บริหารปฏิบัติตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ และพบว่าการศึกษาและประสบการณ์ในอดีตของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อรูปแบบความเชื่อและความสำคัญของการจัดการ เป็นต้น

สรุปได้ว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นทฤษฎีที่ระบุว่าบริษัทเป็นนิติบุคคลที่ไม่เพียงแต่ดำเนินการเพื่อประโยชน์ของตัวเองเท่านั้น แต่จะต้องให้ประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทและเชื่อมโยงถึงปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย เพราะการอยู่รอดของบริษัทได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้เสีย

ตอนที่ 5 ทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูลหรืออสมมาตรของข้อมูล

ทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูลหรืออสมมาตรของข้อมูล (Asymmetry information) ทฤษฎีนี้มีการศึกษาผ่านนักวิชาการหรือนักวิจัยหลายท่านและมีการวิจัยต่อยอดต่าง ๆ โดย Akerlof (1970, pp. 489-500) ได้เขียนเกี่ยวกับ “The market for “Lemon” Quality Uncertainty and the market Mechanize” ซึ่งพบว่า ความไม่สมมาตรของข้อมูลเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจัดหรือกำจัดทิ้งไปได้ เพราะความไม่สมมาตรของข้อมูลทำให้เกิดรายการระหว่างกันหรือการซื้อขาย (Transaction/Trade) แต่ถ้าข้อมูลแตกต่างกันมากหรือมากเกินไปอย่างมีนัยสำคัญมักจะทำให้เกิดการใช้ข้อมูลในทางทุจริตหลายอย่าง ความไม่สมมาตรของข้อมูลนั้นได้มาจากข้อมูลของฝ่ายผู้ส่งหรือฝ่ายปฏิบัติการหรือฝ่ายบริหารกับฝ่ายรับมีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะข้อมูลไม่ครบถ้วน และ/หรือการสื่อสารไม่ได้คุณภาพ รวมถึงข้อมูลนั้นไม่ทันต่อเวลา หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้ถือหุ้น โดยทั่วไปผู้บริหารมักจะมีข้อมูลมากกว่าผู้ถือหุ้น ซึ่งทำให้ผู้บริหารอาจใช้ความได้เปรียบจากการที่มีข้อมูลมากกว่ากระทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม การที่ผู้ถือหุ้นไม่สามารถล่วงรู้ข้อมูลการตัดสินใจของผู้บริหารย่อมทำให้เกิดต้นทุนจากการมอบอำนาจดำเนินการขึ้น (Agency Costs) การมอบอำนาจดังกล่าวจะทำให้เกิดต้นทุนในการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารและต้นทุนในการจูงใจให้ผู้บริหารตัดสินใจดำเนินการที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้น Jensen & Meckling (1976, pp. 305-360) การให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริหารจะช่วยลดความไม่สมดุลของข้อมูลและลดความเสี่ยงของนักลงทุน (Ahmed & Muhammed, 2018, p. 8) ความไม่สมมาตรของข้อมูลเป็นสมมุติฐาน สมมุติฐานคือเงื่อนไขทางทฤษฎีที่พิจารณาว่าเป็นความจริงหรือถือเอาโดยปริยาย ใช้เพื่อเชื่อมโยงแนวคิด การสร้าง และตัวแปรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (Bacharach, 1989, pp. 496-515) อุปสรรคด้านโครงสร้าง

เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้แนวคิดหลายอย่างของความไม่สมมาตรของข้อมูล ซึ่งรวมถึง “ข้อมูลส่วนตัว” (เช่น ระหว่างบริษัทสาขาและสำนักงานใหญ่) “ข้อมูลที่แตกต่าง” (เช่น ระหว่างนักลงทุนประเภทต่าง ๆ) และ “ข้อมูลที่ซ่อนอยู่” ซึ่งก่อให้เกิดการเลือกที่ไม่พึงประสงค์และอันตรายทางศีลธรรม (เช่น ในระหว่างการว่าจ้างและ/หรือกระบวนการคัดเลือก) (Bergh et al., 2019, p. 134)

งานวิจัยที่สนับสนุนมุมมองของทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูล เช่น Griffin & Weber (2006, pp. 413-440) กล่าวว่า การจำแนกประเภทอุตสาหกรรมมีผลกระทบสำคัญต่อประสิทธิภาพของกำไรที่คาดหวังต่อสังคมของบริษัท ซึ่งแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยกำหนดของสถาบัน เช่น การล้อเลียน การบังคับทางกฎหมาย ความกดดันเชิงบรรทัดฐานภายในอุตสาหกรรม และความแตกต่างเชิงโครงสร้างระหว่างอุตสาหกรรม เป็นต้น Carroll & Shabana (2010, pp. 85-105) กล่าวว่าไม่มีข้อมูลเชิงลึกที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของการขับเคลื่อนกำไรที่คาดหวังต่อสังคม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย เช่น พลังงานนิวเคลียร์ หรือสิทธิด้านมลพิษ ตลอดจนทัศนคติของสาธารณชนกับความรับผิดชอบต่อสังคมนั้น ผันผวนอยู่ตลอดเวลา แต่มีการเห็นพร้อมกันของการวิจัยก่อน ๆ คือบริษัทต่าง ๆ ได้รับประโยชน์โดยตรงจากกำไรที่คาดหวังต่อสังคมในรูปแบบของการลดต้นทุนและความเสี่ยง เช่นเดียวกับความได้เปรียบทางการแข่งขันทางอ้อม บริษัทสามารถได้รับประโยชน์จากความมุ่งมั่นในความรับผิดชอบต่อสังคมในความหมายที่กว้างขึ้น โดยทำให้กิจการกลายเป็นที่สนใจของนักลงทุนมากขึ้น Katz (2009, pp. 489-510) กล่าวถึงการวิจัยในอดีตและยืนยันว่ามาตรฐานทางศีลธรรมที่สูงควรนำไปสู่ข้อมูลที่ไม่สมดุลในระดับต่ำ สอดคล้องกับการวิจัยก่อนหน้านี้ พฤติกรรมองค์กรที่มีจริยธรรมไม่ได้เป็นเพียงตัวขับเคลื่อนต้นทุน แต่ยังช่วยลดความไม่สมมาตรของข้อมูลที่อาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของบริษัท Zhang (2014, pp. 698-722) กล่าวถึงบริษัทต่างชาติที่มีสินทรัพย์ไม่มีตัวตนสูงกว่าจะมีความไม่สมดุลของข้อมูลระหว่างบริษัทกับคู่แข่งในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มอุปสรรคต่อการเลียนแบบ และสินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัทต่างชาติสามารถสร้างได้เช่นกัน อุปสรรคที่สูงขึ้นในการเลียนแบบโดยเพิ่มความกำกวมเชิงสาเหตุของความได้เปรียบในการแข่งขัน Lopatta et al. (2016, pp. 458-488) กล่าวว่าบริษัทที่มีความโปร่งใสในระดับสูง ซึ่งระบุโดยระดับของการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ สามารถลดความไม่สมมาตรของข้อมูลได้ เป็นต้น

สรุปความไม่สมดุลของข้อมูลเป็นกรอบการบูรณาการที่มาจากข้อมูลของฝ่ายผู้ส่งหรือฝ่ายปฏิบัติการหรือฝ่ายบริหารกับฝ่ายรับมีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะข้อมูลไม่ครบถ้วน และ/หรือการสื่อสารไม่ได้คุณภาพ รวมถึงไม่ทันต่อเวลา

ตอนที่ 6 แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ

คำว่า "การกำกับดูแลกิจการ" มีชื่อเรียกอื่นที่อาจได้ยินในบริบทต่าง ๆ เช่น ธรรมภิบาล บรรษัทภิบาล หรือ Corporate Governance หรือ CG ซึ่งอาจพูดรวม ๆ มีความทำนองเดียวกัน หมายถึง การบริหารจัดการบริษัทที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

“การกำกับดูแลกิจการ” หมายถึง ความสัมพันธ์ในเชิงการกำกับดูแล รวมทั้งกลไก มาตรการที่ใช้กำกับการตัดสินใจของคนในองค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมถึง 1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก (Objectives) 2) การกำหนดกลยุทธ์ นโยบาย และพิจารณาอนุมัติแผนงานและงบประมาณ และ 3) การติดตาม ประเมิน และดูแลการรายงานผลการดำเนินงาน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2560, p. 4) การกำกับดูแลกิจการที่ดีตามหลักปฏิบัตินี้ หมายถึง การกำกับดูแลกิจการที่เป็นไปเพื่อการสร้างคุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน นอกเหนือจากการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุน ซึ่งคณะกรรมการควรกำกับดูแลกิจการให้นำไปสู่ผล (Governance outcome) อย่างน้อยดังต่อไปนี้

1. สามารถแข่งขันได้และมีผลประกอบการที่ดีโดยคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว (Competitiveness and Performance with Long-Term Perspective)
2. ประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เคารพสิทธิและมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย (Ethical and Responsible Business)
3. เป็นประโยชน์ต่อสังคม และพัฒนาหรือลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม (Good Corporate Citizenship)
4. สามารถปรับตัวได้ภายใต้ปัจจัยการเปลี่ยนแปลง (Corporate Resilience)

ความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ

การที่บริษัทมีการกำกับดูแลกิจการย่อมส่งผลดีทั้งกับบริษัทและกับตลาดทุนโดยรวม ดังนี้

ประโยชน์ต่อบริษัท ได้แก่ สามารถระดมทุนได้ด้วยต้นทุนที่เหมาะสม การมีต้นทุนการเงินที่เหมาะสม ช่วยลดต้นทุนการผลิตทำให้สามารถแข่งขันได้

ประโยชน์ต่อตลาดทุนโดยรวม ได้แก่ สร้างความเชื่อมั่น เพิ่มความต้องการซื้อ เพิ่มสภาพคล่อง และระดับราคา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการระดมทุนของบริษัท

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ รวมถึงแนวทางที่ตลาดหลักทรัพย์และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้วางไว้ ทั้งนี้เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2562 ได้มีมติอนุมัติหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีฉบับใหม่ ประกอบด้วยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 8 หลักปฏิบัติ ดังนี้

หลักปฏิบัติ 1 ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทในฐานะผู้นำองค์กรที่ สร้างคุณค่าให้แก่กิจการอย่างยั่งยืน

หลักปฏิบัติ 2 กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของกิจการที่เป็นไปเพื่อความยั่งยืน

หลักปฏิบัติ 3 เสริมสร้างคณะกรรมการบริษัทที่มีประสิทธิภาพ

หลักปฏิบัติ 4 สรรหาและพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและการบริหารบุคลากร

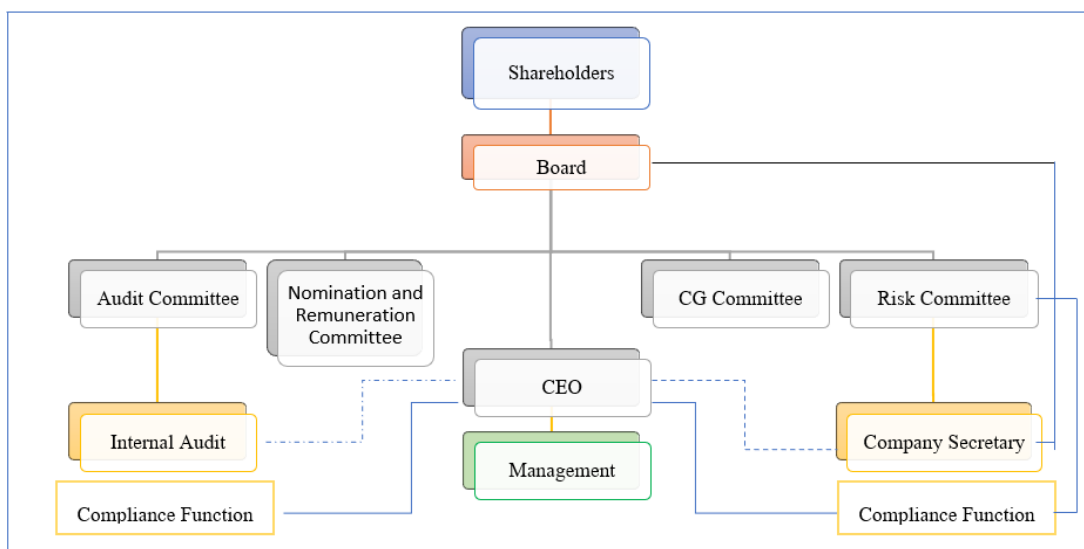
หลักปฏิบัติ 5 การส่งเสริมวัฒนธรรมและการประกอบธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

หลักปฏิบัติ 6 ดูแลให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เหมาะสม

หลักปฏิบัติ 7 รักษาความน่าเชื่อถือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล

หลักปฏิบัติ 8 สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการสื่อสารกับผู้ถือหุ้น

ในกรณีของบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะเห็นความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการได้อย่างชัดเจน เนื่องจากประชาชนจำนวนมากซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นไม่สามารถเข้าร่วมบริหารจัดการบริษัทได้อย่างใกล้ชิด จึงต้องแต่งตั้งบุคคลที่ไว้วางใจให้เป็นกรรมการเพื่อเข้าไปควบคุมดูแลผู้บริหารบริษัทอีกทอดหนึ่ง การที่จะเกิดความมั่นใจและไว้วางใจกันเป็นทอด ๆ เช่นนี้ได้จะต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี หัวใจสำคัญที่สุดของการกำกับดูแลกิจการ คือ การจัดโครงสร้างให้มีการตรวจสอบถ่วงดุล รวมทั้งการให้ผลตอบแทนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบริษัทในการบริหารและลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างบุคคลภายในองค์กรและผู้ถือหุ้นให้อยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนำทรัพย์สินขององค์กรไปใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 โครงสร้างองค์กรเพื่อการกำกับดูแลกิจการที่ดี

ที่มา : ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560, ออนไลน์

จากภาพประกอบที่ 2 แสดงถึงกรรมการต้องทำหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้นอย่างเต็มที่ ไม่ใช่ตำแหน่งในการหาประโยชน์หรือฉวยโอกาสจากบริษัท ดูแลผู้บริหารและฝ่ายจัดการให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินลงทุนที่ใส่เข้ามาในบริษัท ในขณะเดียวกันก็ต้องให้สิทธิผู้ถือหุ้นรับทราบข้อมูลของบริษัทตัดสินใจในเรื่องสำคัญ รวมถึงตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหาร

บทบาทการตรวจสอบถ่วงดุลของคณะกรรมการ

เนื่องจากคณะกรรมการต้องเป็นผู้รับผิดชอบผลการดำเนินงานของบริษัทต่อผู้ถือหุ้น ดังนั้น บทบาทการตรวจสอบถ่วงดุลของคณะกรรมการจึงควรรวมถึง

1. การดูแลให้มีการจัดทำบัญชีที่ถูกต้อง ครบถ้วนและมีระบบจัดเก็บเอกสารที่ทำให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้ในภายหลัง ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถติดตามการดำเนินงานของฝ่ายจัดการได้ และให้ผู้ถือหุ้นติดตามผลการดำเนินงานของบริษัทได้อีกทอดหนึ่ง

2. การจัดให้มีระบบการรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถติดตามและปรับปรุงแก้ไขแผนงานและกลยุทธ์ต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม

3. การจัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าการทำรายการต่าง ๆ จะได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจ มีการจัดทำบัญชีที่ถูกต้อง และระบบต่าง ๆ สามารถป้องกันการนำทรัพย์สินของบริษัทไปใช้ในทางมิชอบ

4. การประเมินผลการดำเนินงาน และกำหนดค่าตอบแทนให้ผู้บริหาร

5. การอนุมัติรายการต่าง ๆ หรือเสนอความเห็นต่อผู้ถือหุ้นให้อนุมัติการทำรายการด้วยความระมัดระวัง ชื่อสัตย์สุจริต โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ดีที่สุดของบริษัทเป็นสำคัญ

แม้การดำเนินการที่ผ่านมาของไทยจะประสบความสำเร็จด้วยดี แต่การพัฒนาการกำกับดูแลกิจการต่อไป มีความท้าทาย คือปัญหาความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมของโลก ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรม ระบบทุนนิยม และการขยายตัวของภาคธุรกิจ จึงทำให้องค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับสากล ในประเทศ และผู้ลงทุนต่าง ๆ ได้เรียกร้องให้บริษัทมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น นอกเหนือจากการมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2560, ออนไลน์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการ เช่น Al-Thuneibat et al. (2015, p. 198) พบว่าการควบคุมภายในเป็นคำที่ใช้บ่อยที่สุดในการอธิบายกระบวนการที่องค์กรใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ได้รับการยอมรับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการ มาตรฐานสากลว่าด้วยการตรวจสอบ (ISA 315) กำหนดให้การควบคุมภายในเป็นกระบวนการที่ออกแบบดำเนินการและดูแลโดยผู้มีหน้าที่กำกับดูแลการจัดการและบุคลากรอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการในเรื่องความน่าเชื่อถือของการรายงานทางการเงินประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่บังคับใช้ Saleh et al. (2005, pp. 77-103) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของตัวแทน (ซีอีโอ, กรรมการ) และตัวการ (นักลงทุน) ที่ทำงานในบริษัทสามารถเสริมบทบาทของตนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นด้วยการลดที่นั่งในคณะกรรมการหลายคณะ เพื่อหลีกเลี่ยงภาระงานที่สูงขึ้นซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อประสิทธิภาพในการทำงานในบริษัทที่ตนรับผิดชอบอยู่ Anand (2008, pp. 111-115) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงเป็นเสมือนกลไกในการสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจให้เกิดขึ้น เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าของและตัวแทนลง แต่มีใช้วิธีการที่นำมาในการทำให้ยอดขาย กำไร หรือรายรับเพิ่มมากขึ้นโดยตรง หากเป็นการตรวจตราดูแลให้แก่บุคคลปฏิบัติภารกิจตามกรอบอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองอย่างดีที่สุด เป็นต้น

สรุปการกำกับดูแลกิจการที่ดีคือการทำให้ผู้บริหารไม่ทุจริตหรือกระทำการ โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียต่อธุรกิจ การกำกับดูแลกิจการจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขัน อันจะนำไปสู่ความไว้วางใจและความได้เปรียบเชิงทางการแข่งขันที่ยั่งยืนขององค์กร

ตอนที่ 7 แนวคิดสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

คำว่า 'สมรรถนะ' มีที่มาจากคำกริยาภาษาละติน “Competere” (Wan Yusoff & Armstrong, 2012, p. 143 อ้างถึง Nordhaug, 1993) นักจิตวิทยากำหนด “สมรรถนะ” ว่าเป็นคุณลักษณะ แรงจูงใจหรือทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การปฏิบัติงานที่เหนือกว่า เป็น “พื้นฐาน” ในแง่ที่ว่าเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมและคนที่มีความสามารถอาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่าทำไมถึงมีประสิทธิภาพในงาน Boyatzis (2008) กล่าวถึงความสามารถกำหนดได้ว่าเป็นความสามารถของบุคคลหรือความสามารถในการปฏิบัติงานที่ระบุโดยเฉพาะ ความสามารถแบ่งออกเป็นสามกลุ่มที่มีความโดดเด่นในด้านประสิทธิภาพ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ความรู้และความสามารถพื้นฐานทางปัญญา (ทักษะ) เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ความสามารถหรือที่อธิบายว่าเป็นคุณลักษณะของบุคคลซึ่งส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรม ทักษะ ค่านิยมและความรู้บางประการซึ่งส่งผลให้เกิดการร่วมทุน การอยู่รอดและ / หรือ การเติบโต” (Wan Yusoff & Armstrong, 2012, p. 143 อ้างถึง Garrat, 2005; Jokinen, 2005; Boyatzis, 2008)

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร หรือ ซีอีโอ (Chief Executive Officer : CEO) เป็นหัวเรือสำคัญของบริษัทตั้งแต่รับนโยบายจากคณะกรรมการบริษัทมาและถ่ายทอดไปยังทีมบริหารและขับเคลื่อนธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด โดยในการสรรหาซีอีโอนั้น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กล่าวในหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี หลักปฏิบัติ 4 เรื่องสรรหาและพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและการบริหารบุคลากร (Ensure Effective CEO and People Management) หลักปฏิบัติ 4.1 คณะกรรมการควรดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการสรรหาและพัฒนากรรมการผู้จัดการใหญ่และผู้บริหารระดับสูงให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมาย หลักปฏิบัติ 4.2 คณะกรรมการควรกำกับดูแลให้มีการกำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนและการประเมินผลที่เหมาะสม หลักปฏิบัติ 4.3 คณะกรรมการควรเข้าใจโครงสร้างและความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นที่อาจมีผลกระทบต่อการบริหารและการดำเนินงานของกิจการ หลักปฏิบัติ 4.4 คณะกรรมการควรติดตามดูแลการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีจำนวน ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และ แรงจูงใจที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2560, ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ David McClelland (1970) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะ 5 ส่วน (Yuan, et al., 2011, September, pp. 153-155) ได้แก่

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น

2 ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดได้นั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว

3. บทบาททางสังคม (Social Role) หมายถึง สิ่งที่บุคคลต้องการสื่อให้บุคคลอื่นในสังคมเห็นว่าตัวเขามีบทบาทอย่างไรต่อสังคม เช่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น

4. ภาพพจน์หรือมโนทัศน์เกี่ยวกับตัวเอง (Self-image) หมายถึง ภาพพจน์หรือมโนทัศน์ที่บุคคลมองตัวเองว่าเป็นอย่างไร เช่น เป็นผู้นำ เป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นศิลปิน เป็นต้น

5. แรงจูงใจ/ เจตนาคติ (Motive/ Attitude) เป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

ทักษะและความเชี่ยวชาญด้านการเงินและความรู้ของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ทางการเงินของธุรกิจและความมุ่งมั่นที่จะหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลทางการเงินในระดับสูง (Hambrick, 2007, pp. 334-343) การศึกษาจำนวนมากได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีความรู้ทางการเงินของผู้บริหารระดับสูง เนื่องจากส่งเสริมความสำเร็จ การจัดการรายได้ที่มีประสิทธิภาพและความสามารถในการทำกำไรของบริษัท (Kouaib et al., 2018, pp. 608-625)

การศึกษาหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะของซีอีโอมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ (Altarawneh et al., 2020, p. 2-3) ตัวอย่างเช่น Brown & Sarma (2007, pp. 358-379) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความมั่นใจมากเกินไปของซีอีโอ และการเข้าซื้อกิจการขององค์กร Bamber et al. (2010, pp. 1131-1162) ตรวจสอบอายุของซีอีโอ และการเลือกเปิดเผยข้อมูลทางการเงินโดยสมัครใจ Li et al. (2011, pp. 369-382) และ Serfling (2012) ศึกษาอายุของซีอีโอ และการตัดสินใจลงทุน และ Tomak (2013, pp. 512-518) ได้ตรวจสอบการตัดสินใจเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและโครงสร้างเงินทุนของซีอีโอ นอกจากนี้ซีอีโอยังมีอำนาจควบคุมจำนวนมากเกี่ยวกับการเงินที่ต้องรายงาน Hambrick (2007, pp. 334-343) ระบุว่าวิธีที่ดีที่สุดในการทำความเข้าใจผลการดำเนินงานของบริษัทโดยบริษัทหนึ่งคือการพิจารณาทัศนคติพื้นฐานของผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ ความรู้ความเข้าใจและค่านิยมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อพื้นฐานของการตีความส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานการณ์เชิงกลยุทธ์ที่เผชิญเป็นการแสดงถึงความรู้ ทักษะ ค่านิยมและความสามารถในการประมวลผลข้อมูลของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ Altarawneh et al. (2020, p. 3) คุณลักษณะของซีอีโอ เช่น ความเชี่ยวชาญด้านการเงินและอายุสามารถแยกแยะผลการดำเนินงานของบริษัทและข้อมูลทางการเงินที่มีคุณภาพสูงได้ สิ่งสำคัญคือต้องทราบว่าประสบการณ์ดังกล่าวอาจช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในเชิงบวกของบริษัท รวมทั้งกระบวนการรายงานทางการเงิน เป็นผลให้ความผิดปกติของข้อมูลระหว่างบริษัท และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถลดลงได้ นอกจากนี้การดำรงตำแหน่งของซีอีโอยังช่วย

เพิ่มพูนประสบการณ์และความสามารถของซีอีโอในเรื่องรูปแบบการบัญชีและด้านต่าง ๆ เพิ่มขีดความสามารถของซีอีโอในการจดบันทึกและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ผิดปกติ เครือข่ายซีอีโอเป็นตัวกำหนดความเชื่อมั่นของซีอีโอ สำหรับการรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพสูง Busenbark et al. (2016, pp. 235-236) กล่าวว่าซีอีโอเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในคณะกรรมการบริหาร จึงมีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ภายในบริษัท Fehre & Weber (2016, pp. 1410-1430) พบว่าซีอีโอที่มีอำนาจสามารถมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ด้านประสิทธิภาพทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลเศรษฐกิจ สังคมและบรรษัทภิบาล Javeed & Lefen (2019, pp. 248-273) พบว่าซีอีโอมีอิทธิพลต่อการรายงานทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินและกลยุทธ์ด้านประสิทธิภาพ Habib & Hossain (2013, pp. 88-100) พบว่าคุณลักษณะเฉพาะของสมาชิกผู้บริหารระดับสูง โดยเฉพาะประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ได้รวมอยู่ในการวิจัยเชิงประจักษ์ความรับผิดชอบต่อสังคม Shahab et al. (2020, pp. 1-29) พบว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัทเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์และผลลัพธ์ทั้งทางการเงินและที่ไม่ใช่ทางการเงินจะพิจารณาจากคุณภาพและคุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งซีอีโอมีโอกาสเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมและดีที่สุดเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนให้กับองค์กรของตน รวมถึงลักษณะที่สังเกตได้ (เช่น ประสบการณ์ในอดีตเส้นทางอาชีพ ระดับการศึกษา และอายุ เป็นต้น) เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินนโยบายเชิงกลยุทธ์ Wang & Yu (2015, November, p. 366) พบว่าหลักของการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของการควบคุมภายในคือการดำเนินการของซีอีโอ และการดำเนินการของซีอีโอ มีแนวโน้มที่จะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ระดับการศึกษา เป็นต้น และจากการศึกษาพบตัวแปรที่เกี่ยวกับซีอีโอ ดังนี้

1. ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)

งานวิจัยในอดีตพบว่า ซีอีโอที่มีการศึกษาสูงมีส่วนช่วยในการทำกำไรของบริษัทที่สูงขึ้น ระดับการศึกษาของซีอีโอเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ประสิทธิภาพของบริษัทที่สูงขึ้น (Zhang, 2018, pp. 1-32) การศึกษาของซีอีโอบ่งบอกถึงการเปิดเผยของข้อมูลที่ดีขึ้นและประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น ด้วยคุณลักษณะซีอีโออาจเข้าใจถึงข้อดีและความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลได้ดีขึ้น (Malik, 2020, pp. 1-12) ระดับปริญญาของซีอีโอ และภูมิหลังการศึกษาตามตำแหน่งระดับสูงเป็นกุญแจสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการควบคุมภายในขององค์กร คณะกรรมการบริษัทควรเลือกซีอีโอที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการควบคุมภายในขององค์กร (Wang & Yu, 2015, November, p. 369) ซีอีโอที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การจบ

การศึกษาจากสถาบันในประเทศมีผลต่อผลการดำเนินงานในเชิงบวก (Altuwaijri & Kalyanaraman, 2020, pp. 259-268)

2 ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)

งานวิจัยในอดีตพบว่า ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลต่อรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (Slater & Dixon-Fowler, 2010, pp. 429-441; Huang, 2013, p. 234) อิทธิพลของระดับปริญญาโทในคณะกรรมการบริหารรวมถึงซีอีโอนั้นมีความสำคัญและเป็นบวก ในทางกลับกันวุฒิการศึกษาในคณะกรรมการบริหารรวมถึงซีอีโอในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการเงินส่งผลเสียต่อการวัดมูลค่าของกิจการ สุดท้ายบริษัทต่าง ๆ ที่นำโดยซีอีโอที่มีคุณวุฒิระดับมหาวิทยาลัยมีความสามารถในการทำกำไรสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ (Darmadi, 2013, pp. 113-135) การศึกษาขั้นสูงด้านการเงินและการบัญชีเป็นปัจจัยสำคัญ โดยรวมแล้วในการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับประสบการณ์ของซีอีโอเนื่องจากความเชี่ยวชาญที่รวมกันของ ซีอีโอ (Emestine & Setyaningrum, 2019, October, pp. 423-427) ซีอีโอที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนที่เพิ่มขึ้นและการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม (Shahab et al., 2020, p. 2) ซีอีโอที่มีพื้นฐานการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) และกฎหมายมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) สูงกว่าซีอีโอที่มีพื้นฐานการศึกษาอื่น (Triyani & Setyahuni, 2020, pp. 81) ระดับความรู้ทางการเงินของผู้บริหารส่งผลให้เกิดการตัดสินใจลงทุนที่ได้ผล เนื่องจากความรู้นี้ช่วยให้สามารถประเมินและทำความเข้าใจที่สำคัญของการลงทุนทางเลือก ผลประโยชน์และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นแนวทางผลประโยชน์และความเสี่ยงที่คำนวณได้จะนำไปสู่ผลกำไรสูงของบริษัท (Khan et al., 2019, pp. 1-11) ความรู้และความเชี่ยวชาญทางการเงินยังช่วยในการรักษาและติดตามการควบคุมทางการเงินสำหรับการตรวจจับระดับการปฏิบัติตามโดยบริษัท และไม่ว่าจะปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานที่บังคับใช้หรือไม่ (Fitri et al., 2019, pp. 23-32)

3. การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)

การดำรงตำแหน่งเป็นเวลานานอาจทำให้ผู้บริหารมีความรู้ที่สมบูรณ์และครอบคลุมมากขึ้นและมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับบริษัท ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญของผู้บริหาร (Jalbert et al., 2002, p. 90) สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งนานขึ้นทำให้บริษัทต่าง ๆ มีผลกำไรที่สูงขึ้นเนื่องจากซีอีโอยังคงสะสมความรู้ในงานและฝึกฝนทักษะความเป็นผู้นำของตนอย่างต่อเนื่องตามเวลา ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งนานขึ้นจึงมีแรงจูงใจในการปรับปรุงผลกำไร (Tingbani, 2015, pp. 1-

260) ลักษณะประสพการณ์ในการทำงานมีผลดีต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม (Kristiawan, 2020, pp. 147-166) การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) (Bennouri et al., 2018, pp. 267-291) นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับประสพการณ์ของซีอีโอ เนื่องจากความเชี่ยวชาญที่รวมกันของซีอีโอกับซีเอฟโอพบว่า มีผลต่อประสิทธิภาพของบริษัทที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าอายุและการดำรงตำแหน่งของซีอีโอมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิภาพของบริษัทโดยรวม นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับสาระสำคัญของซีอีโอที่พิสูจน์แล้วว่าสามารถส่งผลต่อประสิทธิภาพของบริษัทที่ดีขึ้นเมื่อตัดสินใจลงทุน ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งอีกต่อไป (หลายวาระ) มีแนวโน้มที่นักลงทุนคิดว่าบริษัทมีโอกาสที่จะบรรลุผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นเนื่องจากซีอีโอที่เป็นผู้นำบริษัทได้รับรู้กระบวนการทางธุรกิจของบริษัทอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อดูแลและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับบริษัท (Emestine & Setyaningrum, 2019, October, pp. 423-427)

สรุป สมรรถนะคือความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่งานจนได้ระดับที่กำหนดไว้ภายใต้สภาพแวดล้อมการทำงานจริงหรือลักษณะของบุคคลที่ทำให้มีศักยภาพที่จะปฏิบัติงาน สมรรถนะอาจวัดผลได้หลายวิธี องค์ความรู้และทักษะต่าง ๆ อาจเกิดจากข้อมูลความรู้ที่บุคคลมีในสาขาต่าง ๆ ความเชี่ยวชาญชำนาญพิเศษในด้านต่าง ๆ บทบาทที่บุคคลแสดงออกต่อผู้อื่น เอกลักษณ์และคุณค่าของตน วิธีคิด วิธีปฏิบัติตน จากงานวิจัยในอดีตจะพบว่าสมรรถนะที่วัดจากคุณลักษณะของซีอีโอ การดำรงตำแหน่งของซีอีโอ เป็นภูมิหลังและประสพการณ์ที่มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ขององค์กร

ตอนที่ 8 แนวคิดคุณภาพของการควบคุมภายใน

ในปี 2535 คณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ซึ่งเป็นคณะกรรมการของสถาบันวิชาชีพ 5 สถาบัน ในสหรัฐอเมริกา ได้ร่วมกันศึกษาวิจัย และพัฒนาแนวคิดของการควบคุมภายใน หรือที่เรียกโดยย่อว่า “กรอบของ COSO” และได้ให้ความหมายของการควบคุมภายในว่า

“การควบคุมภายใน คือ กระบวนการปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดร่วมกันโดย คณะกรรมการผู้บริหารตลอดจนพนักงานขององค์กรทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าวิธีการหรือการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุม”

ระบบการควบคุมภายใน ประกอบด้วยนโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นในองค์กร เพื่อให้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่ากิจการจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้

1. ด้านการดำเนินงาน (Operation) โดยมุ่งหมายให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า ด้วยการกำกับการใช้ทรัพยากรทุกประเภทให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่ผู้บริหารกำหนดไว้ และให้ปลอดจากการกระทำทุจริตของพนักงาน หรือผู้บริหาร และหากมีความเสียหายเกิดขึ้นจะช่วยให้ทราบถึงความเสียหายนั้น ได้โดยเร็วที่สุด

2. ด้านการรายงานทางการเงิน (Financial Reporting) รายงานทางการเงินหรืองบการเงิน ไม่ว่าจะเป็นรายงานที่ใช้ภายในหรือภายนอกองค์กรต่างต้องมีความเชื่อถือได้และทันเวลา มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ตัดสินใจทางธุรกิจของนักบริหาร เจ้าหนี้ ผู้ถือหุ้น และผู้ลงทุนทั่วไป

3. ด้านการปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎ ระเบียบ และนโยบาย (Compliance with Application Laws and Regulations) การปฏิบัติงานหรือดำเนินธุรกิจให้สอดคล้อง หรือเป็นไปตาม บทบัญญัติ ข้อกำหนดของกฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน หรือ การดำเนินธุรกิจนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลเสียหายใด ๆ จากการละเว้นการปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎ ระเบียบเหล่านั้น

องค์ประกอบที่สำคัญ ตามแนวทางของ COSO ซึ่งเป็นแม่แบบสากลของการควบคุมภายในมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

หลักการที่ 1 องค์กรแสดงถึงความยึดมั่นในคุณค่าของความซื่อตรง (Integrity) และ จริยธรรม โดย

- 1.1 การแสดงให้เห็นโดยผ่านคำสั่ง การกระทำ พฤติกรรม
- 1.2 การจัดทำมาตรฐานของจรรยาบรรณ
- 1.3 การประเมินการยึดมั่นในมาตรฐานของจรรยาบรรณรายงาน
- 1.4 การเบี่ยงเบนในเวลาที่เหมาะสม

หลักการที่ 2 คณะกรรมการมีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและทำหน้าที่กำกับดูแล (Oversight) และพัฒนาการดำเนินการด้านการควบคุมภายใน โดย

- 2.1 กำหนดความรับผิดชอบในการกำกับดูแล
- 2.2 กรรมการบริษัทมีความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ
- 2.3 ดำเนินการอย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร

2.4 การกำกับดูแลในเรื่องสภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารและการติดตามประเมินผล

หลักการที่ 3 ฝ่ายบริหารได้จัดให้มีโครงสร้างสายการรายงาน การกำหนดอำนาจในการสั่งการและความรับผิดชอบที่เหมาะสมเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้การกำกับดูแล (Oversight) ของคณะกรรมการ โดย

3.1 พิจารณาโครงสร้างทั้งหมดของกิจการ

3.2 กำหนดสายการรายงาน

3.3 กำหนด มอบหมาย และจำกัดขอบเขตของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

หลักการที่ 4 องค์กรแสดงถึงความมุ่งมั่นในการจูงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดย

4.1 วางนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารบุคลากร

4.2 ประเมินความสามารถรายบุคคลและระบุส่วนที่ยังขาดอยู่เพื่อปรับปรุงแก้ไข

4.3 จูงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากร

4.4 วางแผนและเตรียมสรรหาผู้สืบทอดตำแหน่ง (Succession)

หลักการที่ 5 องค์กรกำหนดให้บุคลากรมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมภายใน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดย

5.1 บังคับให้มีความรับผิดชอบต่อการควบคุมภายในผ่าน โครงสร้างองค์กร อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

5.2 กำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจและการให้รางวัล

5.3 ประเมินตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน สิ่งจูงใจ และรางวัลอย่างต่อเนื่อง

5.4 พิจารณาความกดดันในการทำงานที่มากเกินไป

5.5 ประเมินผลการปฏิบัติงาน การให้รางวัล และการลงโทษพนักงานเป็นรายบุคคล

องค์ประกอบที่ 2 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลักการที่ 6 องค์กรกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนเพียงพอ เพื่อให้สามารถระบุ และประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดย

6.1 องค์กรปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป

6.2 องค์กรกำหนดสาระสำคัญของรายงานทางการเงิน

6.3 รายงานทางการเงินสะท้อนถึงกิจกรรมขององค์กร

6.4 คณะกรรมการอนุมัติและสื่อสารนโยบายบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหารและพนักงานรับทราบ และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

หลักการที่ 7 องค์กรระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงทุกประเภทที่อาจกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ไว้อย่างครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร โดย

- 7.1 ระบุความเสี่ยงทุกประเภท ทั้งระดับองค์กร ฝ่ายงาน
- 7.2 วิเคราะห์ความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายใน/ภายนอก
- 7.3 ให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วม
- 7.4 ประเมินนัยสำคัญของความเสี่ยงที่ระบุ
- 7.5 กำหนดว่าจะตอบสนองความเสี่ยงอย่างไร

หลักการที่ 8 องค์กรได้พิจารณาถึงโอกาสที่จะเกิดการทุจริตในการประเมินความเสี่ยงที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดย

- 8.1 ประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตประเภทต่าง ๆ
- 8.2 ทบทวนเป้าหมาย แรงจูงใจและแรงกดดัน
- 8.3 คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณาและสอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับโอกาส

เกิดทุจริต และมาตรการป้องกัน

- 8.4 บริษัทได้สื่อสารให้พนักงานปฏิบัติตามนโยบาย

หลักการที่ 9 องค์กรสามารถระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลกระทบต่อระบบการควบคุมภายใน

- 9.1 ประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอก
- 9.2 ประเมินการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำธุรกิจ
- 9.3 ประเมินการเปลี่ยนแปลงผู้นำองค์กร

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

หลักการที่ 10 องค์กรมีมาตรการควบคุมที่ช่วยลดความเสี่ยงที่จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

10.1 การควบคุมเหมาะสมกับความเสี่ยงและลักษณะเฉพาะขององค์กร
สภาพแวดล้อม ลักษณะของงาน

10.2 มีมาตรการการควบคุมภายในที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น นโยบาย
คู่มือ ระเบียบ

10.3 กำหนดกิจกรรมควบคุมให้มีความหลากหลายอย่างเหมาะสมการผสมผสานของกิจกรรมการควบคุมหลาย ๆ ประเภท

10.4 กำหนดให้มีการควบคุมทุกระดับขององค์กร

10.5 มีการแบ่งแยกหน้าที่ ผู้อนุมัติ ผู้บันทึก ผู้ดูแลเก็บรักษา

หลักการที่ 11 องค์กรเลือกและพัฒนากิจกรรมการควบคุมทั่วไปด้วยระบบเทคโนโลยีเพื่อช่วยสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์

11.1 กำหนดความเกี่ยวข้องกันของการใช้ไอที ในกระบวนการธุรกิจกับการควบคุมทั่วไปทางด้านไอทีที่เหมาะสม

11.2 กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม

11.3 กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านความปลอดภัยที่เหมาะสม

11.4 กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านการจัดหา การพัฒนา และดูแลรักษาระบบ

หลักการที่ 12 องค์กรจัดให้มีกิจกรรมการควบคุมผ่านทางนโยบาย ซึ่งได้กำหนดสิ่งที่คาดหวังและขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้นโยบายที่กำหนดไว้นั้นสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

12.1 มีนโยบายที่รัดกุมเพื่อติดตามการทำธุรกรรมของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กรรมการผู้บริหาร

12.2 มีนโยบายเพื่อให้การอนุมัติการทำธุรกรรมกระทำโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสีย

12.3 มีนโยบายเพื่อให้การอนุมัติธุรกรรมคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบริษัทที่เสมือนเป็นรายการที่ทำกับบุคคลภายนอก (at arms' length basis)

12.4 มีกระบวนการติดตามดูแลการดำเนินงานของบริษัทย่อย บริษัทร่วม

12.5 กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

12.6 นโยบายและกระบวนการปฏิบัติได้รับการนำไปใช้ในเวลาที่เหมาะสม

12.7 ทบทวนนโยบายและกระบวนการทำงานให้เหมาะสมอยู่เสมอ

องค์ประกอบที่ 4 สารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)

หลักการที่ 13 องค์กรมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนให้การควบคุมภายในสามารถดำเนินไปได้ตามที่กำหนดไว้

13.1 ระบุสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการดำเนินงาน

13.2 พิจารณา ต้นทุน ประโยชน์ รวมทั้งปริมาณและความถูกต้องของข้อมูล

13.3 ดำเนินการเพื่อให้กรรมการมีข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ

13.4 ดำเนินการเพื่อให้กรรมการได้รับหนังสือเชิญประชุมและเอกสารล่วงหน้า ก่อนการประชุมตามที่กฎหมายกำหนด

13.5 ดำเนินการเพื่อให้รายงานการประชุมมีรายละเอียดสามารถสอบย้อนได้

13.6 องค์กรมีการดำเนินการ ดังนี้ เก็บเอกสารเป็นระบบ แก้ไขข้อบกพร่องการควบคุม ตามความเห็นผู้สอบ

หลักการที่ 14 องค์กรสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์และความรับผิดชอบต่อการควบคุมภายในที่จำเป็นต่อการสนับสนุนให้การควบคุมภายในสามารถดำเนินไปได้ตามที่วางไว้

14.1 มีกระบวนการสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ มีช่องทางที่เหมาะสม

14.2 มีการรายงานข้อมูลที่สำคัญถึงกรรมการอย่างสม่ำเสมอ

14.3 จัดให้มีช่องทางสื่อสารลับเพื่อแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต

หลักการที่ 15 องค์กรได้สื่อสารกับหน่วยงานภายนอกเกี่ยวกับประเด็นที่อาจมีผลกระทบต่อการควบคุมภายใน

15.1 สื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ มีช่องทางที่เหมาะสม

15.2 มีช่องทางสื่อสารลับ สำหรับผู้มีส่วนได้เสียภายนอก แจ้งเบาะแสการทุจริต

องค์ประกอบที่ 5 การติดตามและประเมินผล (Monitoring Activities)

หลักการที่ 16 องค์กรติดตามประเมินผลการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการควบคุมภายในยังดำเนินไปอย่างครบถ้วนเหมาะสม

16.1 จัดให้มีการติดตามการปฏิบัติตามจรรยาบรรณธุรกิจและข้อกำหนด ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์

16.2 จัดให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในที่วางไว้ โดยการประเมินตนเอง และ/หรือการประเมินโดยผู้ตรวจสอบภายใน

16.3 ความถี่การติดตามและประเมินผล มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของบริษัท

16.4 ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน โดยผู้มีความรู้ความสามารถ

16.5 กำหนดแนวทางการรายงานผลการตรวจสอบภายในขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ

16.6 ส่งเสริมให้ผู้ตรวจสอบภายในปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานสากล การปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน

หลักการที่ 17 องค์กรประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในอย่างทันเวลาต่อบุคคลที่รับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการตามความเหมาะสม

17.1 ประเมินผลและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายใน และดำเนินการแก้ไขอย่างทันท่วงที

17.2 รายงานต่อคณะกรรมการบริษัททันทีที่เกิดเหตุการณ์ทุจริตร้ายแรง การฝ่าฝืนกฎหมาย หรือการกระทำที่ผิดปกติ ซึ่งกระทบชื่อเสียงและฐานะการเงินบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

17.3 รายงานข้อบกพร่องที่เป็นสาระสำคัญ พร้อมแนวทางแก้ไขต่อคณะกรรมการบริษัท/คณะกรรมการตรวจสอบในเวลาอันควร

งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของการควบคุมภายใน เช่น Zhou (2010, p. 7) ระบุว่าการใช้ระบบการควบคุมภายในมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน Wang & Yu (2015, November, pp. 366-369) พบว่ายิ่งการศึกษาของซีอีโอสูงขึ้น การควบคุมภายในจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น Li (2019, pp. 564-574) พบว่าระดับการศึกษา การดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในอุตสาหกรรมของทีมผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคุณภาพของการควบคุมภายใน Oradi et al. (2020, pp. 119-140) พบว่าซีอีโอมีความเชี่ยวชาญด้านการเงินจะทำให้จุดอ่อนของการควบคุมภายในจะยิ่งลดน้อยลง การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพมากขึ้น Enofe & Uwaifo (2016, pp. 66-75) พบว่าระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนขององค์กรในระดับที่สูงขึ้น Bure & Tengeh (2019, pp. 210-218) พบว่าการนำระบบการควบคุมภายในไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มความยั่งยืนได้ แม้ว่าการควบคุมภายในจะรับรู้กันอย่างกว้างขวางว่ามีค่าใช้จ่ายสูงในการนำไปปฏิบัติ แต่สามารถและควรระบุรูปแบบการควบคุมภายในที่คุ้มค่าโดยทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการตามระบบเฉพาะ Liu (2018, pp. 1-27) กล่าวว่า การควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้บริษัทต่าง ๆ ตระหนักถึงการเพิ่มมูลค่าองค์กรสูงสุด ความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างแท้จริง ไม่เพียงแต่ช่วยให้บริษัทสร้างผลกำไร เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้สูงสุด แต่ยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาบริษัทในระยะยาวอีกด้วย ในฐานะองค์กรที่แสวงหาผลกำไร เป็นสิ่งสำคัญสำหรับบริษัทที่จะบรรลุเป้าหมายทางการเงิน แต่ไม่ใช่เป้าหมายเดียว เป้าหมายของการควบคุมภายในสามารถรวมแรงจูงใจในการแสวงหาผลกำไรด้วยผลการปฏิบัติงานทางสังคมจากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้าง ลดการสิ้นเปลืองทรัพยากร และบรรลุความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างครอบคลุม

ขององค์กร ดังนั้นความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรจึงเป็นแรงผลักดันในการปรับปรุงการควบคุมภายใน ประสิทธิภาพของการควบคุมภายในคือการรับประกันว่าบริษัทจะปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น

สรุปการควบคุมภายในสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่มีการตรวจสอบและสร้างความสมดุลต่าง ๆ ในองค์กร ควบคุมภายในเป็นหลักการพื้นฐานที่ดีในการเพิ่มความสามารถในการทำกำไร นักวิจัยหลายท่านให้แนวคิดว่าการควบคุมภายในจะทำหน้าที่เป็นป้องกันการเบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์และนโยบายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าขององค์กร ผลกระทบของการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพขององค์กรอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะขององค์กรรวมถึงขนาดและลักษณะของกิจกรรมนอกเหนือจากปัจจัยมหภาค

ตอนที่ 9 แนวคิดคุณภาพของรายงานทางการเงิน

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือบางครั้งเรียกว่าบริษัทมหาชนจำกัด เป็นองค์กรธุรกิจในรูปแบบนิติบุคคล มีเงินทุนที่แบ่งเป็นหุ้น สามารถระดมเงินทุนโดยการออกหุ้นและเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไปได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินกู้จากสถาบันการเงิน ผู้ซื้อหุ้นหรือผู้ลงทุนจะถูกเรียกว่า “ผู้ถือหุ้น” มีฐานะเป็นเจ้าของกิจการตามสัดส่วนของหุ้นที่ถืออยู่ และสามารถขายให้ผู้อื่นได้ ผลตอบแทนที่ได้รับอยู่ในรูปของเงินปันผลเมื่อบริษัทมีผลประกอบการที่ดี หรือกำไรจากการขายหุ้นเมื่อราคาหุ้นปรับตัวสูงขึ้น ดังนั้นบริษัทจดทะเบียนฯ จึงต้องสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้สนใจลงทุน โดยความรับผิดชอบของผู้บริหารคือการทำรายงานทางการเงิน การจัดทำงบประมาณ และการให้ข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ แก่ผู้ถือหุ้น (Njeri, 2014, p. 23) ฝ่ายบริหารใช้การเปิดเผยข้อมูลองค์กรเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ซึ่งบริษัทต้องรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก (ลูกค้า พนักงาน ผู้ถือหุ้น) แต่ยักรวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรองด้วย (ชุมชนทางสังคม หน่วยงานท้องถิ่น ซัพพลายเออร์) (Ong, 2016, pp. 1-25)

เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนฯ มีธุรกรรมที่ซับซ้อนและใช้เงินทุนจำนวนมาก ประกอบกับธุรกิจต้องเผชิญกับความท้าทายในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การแข่งขันวิกฤตด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำรายงานผลประกอบการให้มีคุณภาพสูงและมีการบูรณาการ เพื่อสื่อสารข้อมูลการดำเนินงานและกิจกรรมของบริษัททั้งหมดให้ผู้มีส่วนได้เสียได้นำไปประกอบการตัดสินใจและเกิดความเชื่อมั่นในผู้บริหาร ยิ่งคุณภาพของการรายงานสูงขึ้นเท่าใด ผลประโยชน์ที่นักลงทุนและผู้ใช้รายงานได้รับจะยิ่งมีความสำคัญมากขึ้น

เท่านั้น ดังนั้นคุณภาพของรายงานผลประกอบการจึงมีความสำคัญอย่างมากทั้งต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และผู้มีส่วนได้เสีย

คุณภาพของรายงานผลประกอบการ

นักวิจัยบางท่านได้ทำการทบทวนข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน การบรรจบกันของมาตรฐานการบัญชี การปรับมาตรฐานการบัญชี วิกฤตเศรษฐกิจ ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่เพิ่มขึ้น และปัจจัยอื่น ๆ ได้ให้ความสำคัญกับการรายงานทางการเงิน คุณภาพของการรายงานทางการเงินเป็นตัวกำหนดและขึ้นอยู่กับมูลค่าของการรายงานทางบัญชี ทั่วโลกมีความต้องการที่จะให้คำจำกัดความที่ชัดเจนและครบถ้วนของคุณภาพของรายงานทางการเงิน จำเป็นต้องจัดทำรายงานทางการเงินคุณภาพสูงเพื่อให้มีอิทธิพลต่อผู้ใช้ในการตัดสินใจลงทุน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของตลาด การจัดหาวิธีการที่เหมาะสมในการประเมินคุณภาพของการรายงานทางการเงินเป็นอีกความต้องการหนึ่งของทั่วโลก ยิ่งคุณภาพของการรายงานทางการเงินสูงขึ้นเท่าใด ผลประโยชน์ที่นักลงทุนและผู้ใช้รายงานทางการเงินได้รับจะยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น (Herath & Albarqi, 2017, p. 1)

Balsam et al. (2003, p. 73) กล่าวถึง คุณภาพของรายงานทางการเงินสะท้อนให้เห็นถึงข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ที่ใช้ การจัดอันดับคุณภาพ การเปิดเผยของนักวิเคราะห์ และการดำเนินการของผู้ตรวจสอบบัญชี

Tasios & Bekiaris (2012, p. 57-74) กล่าวถึง คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นแนวคิดที่กว้างและรวมถึงข้อมูลทุกประเภทซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญมากในการสนับสนุนการตัดสินใจที่ถูกต้อง การรายงานทางการเงินต้องเป็นไปตามเกณฑ์บางประการเพื่อป้องกันคุณภาพต่ำและทำให้แน่ใจว่าบรรลุเป้าหมายในการสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ

Herath & Albarqi (2017, p. 1) กล่าวถึง คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นแนวคิดกว้าง ๆ ที่ไม่ได้หมายถึงข้อมูลทางการเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

ในอดีตคุณภาพของรายงานหมายถึงข้อมูลที่เชื่อถือได้ซึ่งสะท้อนถึงการทำธุรกรรมจริง และได้รับการสนับสนุนโดยมีเอกสารหลักฐาน (Wadesango et al., 2017, pp. 170-176) คุณภาพการรายงานทางการเงินคือคุณภาพซึ่งส่งผลในเชิงบวกต่อผู้ให้บริการเงินทุนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในการตัดสินใจลงทุน สินเชื่อ และการจัดสรรทรัพยากรที่คล้ายคลึงกัน เพิ่มประสิทธิภาพของตลาดโดยรวม (Beest et al., 2009, p. 21) ปัจจุบันหน่วยงานต่าง ๆ ที่กำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนได้

พยายามกำหนดคุณภาพของรายงานทางการเงินให้มีความชัดเจนมากขึ้น สำหรับประเทศไทยมีหน่วยงานดังนี้

1. สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดทำกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกล่าวถึงองค์ประกอบของลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับนักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้จะต้องประกอบด้วยเชิงคุณภาพ 2 ลักษณะ คือ

(1) ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม กล่าวคือข้อมูลต้องมีทั้งความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและต้องสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อจึงจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ตรงกันข้ามหากไม่เกี่ยวข้องจะไม่ช่วยให้ผู้ใช้มีการตัดสินใจที่ดี

(2) ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ประกอบด้วย ความสามารถเปรียบเทียบได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความสามารถเข้าใจได้ ซึ่งช่วยเสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลที่ทั้งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ

(สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2563, pp. 13-20)

2. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้หลักการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงาน ธุรกิจ ควรคำนึงหลักการ 4 ประการสำคัญในการกำหนดเนื้อหาและวิธีการรายงานเพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลมีคุณภาพ ดังนี้

(1) สำคัญ (Material) ควรรายงานข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนให้กระชับ ตรงประเด็น เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้ หลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลในปริมาณมากแต่ไม่ตอบโจทยความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล

(2) ทันการณ์ (Timely) ควรรายงานข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและทันเหตุการณ์ โดยมีรอบการเปิดเผยความคืบหน้าของผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

(3) เชื่อถือได้ (Reliable) ควรรายงานข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน นำเสนอทั้งในเชิงบวกและลบโดยปราศจากอคติ ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเกิดความเชื่อถือในข้อมูลที่เปิดเผย นำไปสู่ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อการเปิดเผยข้อมูลขององค์กร

(4) เปรียบเทียบได้ (Comparable) ควรรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานพร้อมตัวชี้วัดเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เพื่อให้สามารถมองเห็นทิศทางและพัฒนาการของผลการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องตลอดจนสามารถประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรและเปรียบเทียบกับคู่แข่งหรือธุรกิจอื่น ๆ ได้

นอกจากนี้ตามรายงานของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีการเงิน (Financial Accounting Standards Board: FASB) คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (The International Accounting Standards Board: IASB) คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีในสหราชอาณาจักร (The Accounting Standard Board in the United Kingdom: ASB) และคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีของออสเตรเลีย (The Australia Accounting Standard Board : AASB) กล่าวถึงคุณภาพการรายงานทางการเงินแสดงถึงคุณภาพทางการเงิน ข้อความที่ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของกิจการ (Herath & Albarqi, 2017, pp. 1-2)

กล่าวสรุปคุณภาพของการรายงานผลประกอบการต้องมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และมีความเที่ยงตรงของข้อมูลที่เปิดเผยในรายงานทางการเงิน ลักษณะเชิงคุณภาพเหล่านี้ช่วยอำนวยความสะดวกในการประเมินประโยชน์ของรายการ ซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพในระดับสูง การรายงานข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันเวลาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินงานของตลาดทุนที่มีประสิทธิภาพ คุณภาพของข้อมูลที่นำเสนอในรายงานประจำปีมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

ลักษณะการรายงานผลประกอบการ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดทำกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน โดยกล่าวถึงรายงานทางการเงินนั้นเป็นรายงานที่สื่อความถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปแบบของข้อความและตัวเลข ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน และผลกระทบของรายงานและเหตุการณ์และสถานการณ์อื่นที่เปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น รวมถึงเอกสารคำอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารและข้อมูลที่มองไปอนาคตประเภทอื่นของกิจการที่เสนอรายงานนั้นไว้ในข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจไว้ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2563)

Rosenfield (2006, p. 27) กล่าวถึง รายงานทางการเงินเป็นธุรกรรมระหว่างสองฝ่ายขึ้นไป โดยที่ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ออกรายงานที่ควบคุมการจัดเตรียมและการจัดหารายงาน สำหรับฝ่ายอื่น ๆ เป็นผู้ใช้รายงาน เพื่อช่วยในการตัดสินใจทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่รายงาน

Hasan (2014, p. 23) กล่าวถึง รายงานทางการเงินเป็นระบบการสื่อสารผลลัพธ์ของกิจกรรมการดำเนินงานของนิติบุคคลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การเปิดเผยข้อมูลหรือการรายงานผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้มีส่วนได้เสียของธุรกิจ โดยลักษณะของการรายงานแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การรายงานผลประกอบการทางการเงิน (Financial Reporting) เป็นการมุ่งเน้นการรายงานข้อมูลทางการเงินหรืองบการเงินหรือผลประกอบการที่เป็นตัวเลขที่อยู่ในรายงานประจำปี (Annual Report) เป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นเครื่องมือหลักสำหรับผู้รับผลประโยชน์ในการตัดสินใจ และด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน จึงไม่ได้แสดงมิติต่าง ๆ ของมูลค่าของสถานประกอบการอย่างเพียงพอ (Bashatweh & AlMomani, 2020, p. 235)

2. การรายงานผลประกอบการที่ไม่ใช่ทางการเงิน (Non-Financial Reporting) หรือรายงานความยั่งยืน (Bashatweh & AlMomani, 2020, pp. 235-236) เป็นการให้ข้อมูลความสำคัญกับการสร้างคุณค่าในมิติของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสังคม (Hrechko & Ocheretiana, 2021, pp. 1-6)

รายงานทางการเงินที่มีประเด็นสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลตามแนวคิดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทควรนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นให้ครบถ้วนใน 4 ระบบ ได้แก่

- (1) ข้อมูลระดับนโยบาย (เช่น นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร)
- (2) ข้อมูลระดับกลยุทธ์ (เช่น กลยุทธ์ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมตามนโยบายที่กำหนด)
- (3) ข้อมูลแผนการดำเนินงาน (เช่น แผนงานดำเนินการเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ที่กำหนด) และ
- (4) ข้อมูลผลการดำเนินงาน (เช่น ข้อมูลผลลัพธ์ทั้งในเชิง Output และ Outcome ที่เกิดจากแผนงานที่ดำเนินการไป โดยสามารถเปรียบเทียบกับเป้าหมายหรือตัวชี้วัดที่บริษัทกำหนด และเพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานด้านความยั่งยืนขององค์กรและมีข้อมูลเพื่อใช้เปรียบเทียบการดำเนินงานกับบริษัทอื่นในกลุ่มเดียวกัน)

3. การรายงานผลประกอบการแบบบูรณาการ (Integrated Reporting) เป็นการบูรณาการรวมข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่ไม่ใช่ด้านการเงินเกี่ยวกับตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารถึงการสร้างมูลค่าแบบองค์รวมให้ดีขึ้น และหากดำเนินการอย่างถูกต้องอาจช่วยเพิ่มประโยชน์ของข้อมูลให้กับนักลงทุนผ่านการนำเสนอการดำเนินงานที่สมบูรณ์ (Endenich et al., 2022, pp. 1-20)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 เป็นต้นมาเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมถูกระบุไว้เป็นหัวข้อหนึ่งที่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการรายงานข้อมูล ช่วงต้นปีทุกปีจะเป็นเวลาที่บริษัทจดทะเบียนต้องมีการจัดทำข้อมูลเพื่อเปิดเผยในรูปแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) หรือรายงานประจำปี (แบบ 56-2) โดยมีระยะเวลา 3 เดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี หมายความว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในเดือนธันวาคม มีหน้าที่ดำเนินการรายงานข้อมูลตามแบบแสดงรายการดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในเดือนมีนาคม ซึ่งบริษัทจดทะเบียนมีทางเลือกในการเปิดเผย 3 แนวทางด้วยกัน คือ

แนวทางแรก เปิดเผยข้อมูลภายใต้หัวข้อความรับผิดชอบต่อสังคมในรูปแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) หรือรายงานประจำปี (แบบ 56-2) ตามแต่กรณี

แนวทางที่สอง อ้างอิงไปยังรายงานที่จัดทำแยกเล่มที่เปิดเผยในเว็บไซต์ของบริษัท

แนวทางที่สามเปิดเผยสาระสำคัญโดยรวมอยู่กับข้อมูลการดำเนินงานอื่น ๆ ของบริษัท

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้ปรับเกณฑ์รวมแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี (แบบ 56-2) ให้เป็นแบบรายงานเดียว (แบบ 56-1 One Report) เพื่อลดภาระให้แก่บริษัทจดทะเบียนในการจัดทำและจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานประจำปี และยังเป็นภาระระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนให้สะท้อนการประกอบธุรกิจภายใต้การกำกับดูแลกิจการที่ดี คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การเปิดเผยนโยบาย เป้าหมาย และผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนทั้งในมิติสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเคารพสิทธิมนุษยชน เป็นต้น บริษัทจดทะเบียนต้องนำส่งแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีหรือรายงานประจำปี (แบบ 56-1 One Report) ต่อ ก.ล.ต. ภายใน 3 เดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้แบบ 56-1 One Report จะเริ่มใช้บังคับกับรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2564 ที่บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำและเผยแพร่ในปี พ.ศ.2565 แบบ 56-1 One Report เป็นข้อมูลขั้นต่ำที่บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ต้องเปิดเผย (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2563 ข, ออนไลน์)

กล่าวสรุปรายงานผลประกอบการเป็นทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับผู้เข้าร่วมตลาดทุนและเป็นกระบวนการในการรายงานกิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัท ซึ่งปัจจุบันมีรายงานแบบบูรณาการที่ให้ข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจอย่างเป็นทางการและสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กรและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ นอกจากนี้รายงานผลประกอบการยังช่วยลดความขัดแย้งและความไม่เท่าเทียมกันในการคิดเห็นระหว่างผู้ใช้ง่ายงาน ในการดำเนินการ

จัดทำรายงานกิจการต้องใช้ความระมัดระวัง เพราะข้อมูลในรายงานจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้มีส่วนได้เสีย

ตัวชี้วัดคุณภาพของรายงาน

การค้นหาวิธีการที่เหมาะสมในการกำหนดตัวชี้วัดหรือประเมินว่ารายงานมีคุณภาพหรือใหม่นั้น พบว่ายังไม่มีคำจำกัดความและยังมีหลายวิธี ซึ่งมีนัยวิจัยสรุป ดังนี้

Beest et al. (2009, pp. 1-41) กล่าวถึงตัวชี้วัดคุณภาพของรายงานมี 4 วิธี ได้แก่ (1) Accrual Models แบบจำลองรายการคงค้าง โดยพิจารณาระดับของการจัดการกำไร เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไร มุ่งเน้นไปที่ข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินเพื่อประเมินคุณภาพการรายงานทางการเงิน (2) Value Relevance Models แบบจำลองความเกี่ยวข้องกับมูลค่า เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนของหุ้นและตัวเลขกำไร มุ่งเน้นไปที่ข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงินเพื่อประเมินคุณภาพการรายงานทางการเงิน ความเกี่ยวข้องและความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลการรายงานทางการเงิน (3) Research Focusing on Specific Elements in The Annual Report การวิจัยที่เน้นองค์ประกอบเฉพาะในรายงานประจำปี ใช้ข้อมูลทางการเงินและที่ไม่ใช่ทางการเงิน (4) Methods Operationalising the Qualitative Characteristics วิธีการดำเนินการตามลักษณะเชิงคุณภาพ โดยประเมินคุณภาพข้อมูลทางการเงินและที่ไม่ใช่ทางการเงินในมิติต่าง ๆ พร้อมกัน เพื่อกำหนดประโยชน์ของการตัดสินใจของข้อมูลทางการเงิน

Herath & Albarqi (2017, pp. 11-12) ได้กล่าวถึงตัวชี้วัดคุณภาพของรายงานมี 6 วิธี ได้แก่ (1) Using Standardized Scores เป็นการใช้คะแนนมาตรฐาน (2) Accrual Quality or Accrual-Based Models วิธีคุณภาพคงค้างหรือแบบจำลองตามเกณฑ์คงค้าง (3) Beneish Model or “M-Score,” แบบจำลอง Beneish Model หรือบางครั้งเรียก “M-Score” วัดความผิดปกติของรายการทางการเงิน (4) Indexes (or scores) method of Internal Control วิธีดัชนีหรือคะแนนของการควบคุมภายใน (5) Persistence of Accruals ความคงอยู่ของเงินคงค้าง เป็นการทดสอบการควบคุมที่แม่นยำสำหรับความคงอยู่ของกระแสเงินสด (6) Degree of Earnings Management ระดับของการจัดการกำไร นิยมวัดโดยใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารผ่านรายการคงค้าง

ตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้วิธีดัชนี (หรือคะแนน) ในการวัดคุณภาพของรายงาน

Rudžionienė & Guptor (2019, pp. 42-43) ศึกษาคุณภาพการรายงานทางการเงินในองค์กรของรัฐลิทัวเนีย โดยคำนวณจากผลรวมของตัวบ่งชี้จำนวน 14 รายการ แต่ละรายการให้พิจารณาและให้ค่าคะแนนจาก 0 ถึง 2 คะแนน เพื่อประเมินคะแนนในรายการเชิงคุณภาพ (ความ

เกี่ยวข้อง การเปรียบเทียบ ความเข้าใจ) ค่าคะแนนเท่ากับ 0 หากไม่พบข้อมูลที่จำเป็นต้องมีตาม กฎหมายและข้อบังคับ ค่าคะแนนเท่ากับ 1 หากไม่พบข้อมูลที่ไม่จำเป็นต้องมีในกฎหมายและ ข้อบังคับ (องค์กรนำเสนอข้อมูลโดยสมัครใจ) และค่าคะแนนเท่ากับ 2 หากมีการนำเสนอข้อมูล สำหรับรายการที่เกี่ยวกับความเที่ยงธรรม ค่าคะแนนเท่ากับ 0 หากผู้ตรวจสอบบัญชีแสดงความเห็น ที่ไม่พึงประสงค์ ค่าคะแนนเท่ากับ 1 หากผู้ตรวจสอบแสดงความเห็นที่ไม่มีเงื่อนไข และค่าคะแนน เท่ากับ 2 หากผู้ตรวจสอบแสดงความเห็นที่มีลักษณะเหมาะสม

Al-Dmour et al, (2018, pp. 1-18) ผลกระทบของคุณภาพการรายงานทางการเงินต่อผล การดำเนินงานที่ไม่ใช่ทางการเงินและบทบาทของลักษณะทางประชากรศาสตร์ขององค์กร (ประเภท ขนาด และประสิทธิภาพ) สำหรับคุณภาพการรายงานทางการเงินได้จัดทำคะแนนตามแต่ ละมิติของความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืน 6 มิติ ค่าคะแนนเท่ากับ 1 หมายถึงประสิทธิภาพ ของความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนสูงขึ้น ค่าคะแนนเท่ากับ 0 หมายถึงประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนต่ำกว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานหรือสิ่งที่ควรจะมี วิธีนี้จะ ถือว่าน้ำหนักเท่ากันในการสร้างคะแนน

ตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้วิธีระดับการจัดการกำไร ในการวัดคุณภาพของรายงาน

Alzeban (2020, pp. 263-279) ได้ศึกษาผลกระทบของคณะกรรมการตรวจสอบ ประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร และผู้ตรวจสอบบัญชีภายนอกต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน โดยตัวชี้วัด คุณภาพของรายงานทางการเงินได้แก่การจัดการกำไร ตามแบบจำลอง Modified Jones (คำนวณ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารและคุณภาพของรายการคงค้าง)

García-Meca & García-Sánchez (2018, pp. 544-557) ได้ศึกษาความสามารถในการ บริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของการรายงานทางการเงินของธนาคาร โดยตัวชี้วัดคุณภาพ ของรายงานทางการเงินได้แก่คุณภาพกำไร (คำนวณความคงอยู่ของกำไรและความสามารถในการ ทำนายกระแสเงินสด)

กล่าวสรุปได้ว่าตัวชี้วัดคุณภาพของรายงานที่จะนำไปใช้มีความหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักวิจัยที่ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมและวัตถุประสงค์ในการศึกษา หรืออาจจำเป็นต้องมี การวิจัยเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดคุณภาพการรายงานทางการเงินตามแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วย ระบุมิติข้อมูลสำคัญที่ทำให้รายงานมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้นในอนาคต

แนวทางคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน (กรอบการรายงานผลประกอบการแบบบูรณาการ)

ปัจจุบันพัฒนาการของรายงานก้าวหน้าไปมาก แต่ละองค์กรจะมีคำแนะนำวิธีการรายงานข้อมูลด้วยรูปแบบที่สอดคล้องหรือแตกต่างกัน มีทั้งที่เรียกว่า แนวทาง (Guidelines) คำแนะนำ (Guidance) กรอบ (Framework) หลักการ (Principle) มาตรฐาน (Standard) กระบวนการ (Process) สรุปได้ดังนี้

1) Carbon Disclosure Project (CDP) คือ โครงการริเริ่มที่ทำด้วยความสมัครใจเพื่อรายงานค่าการปลดปล่อยค่าก๊าซคาร์บอน มีเป้าหมายเพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจโลกที่ป้องกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยผลักดันให้ธุรกิจจัดลำดับความสำคัญของการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการความเสี่ยง (Brousseau et al., 2022, pp. 1-11)

2) GRI Sustainability Reporting Standards โดย Global Reporting Initiative (GRI) เป็นมาตรฐานการรายงานความยั่งยืน (Sustainability Report) มุ่งเน้นการรายงานข้อมูลใน 2 ระดับ คือ (1) การรายงานข้อมูลทั่วไป (Universal Standards) ประกอบด้วยแนวปฏิบัติ GRI 101 (Foundation) แนวปฏิบัติที่อธิบายพื้นฐานที่ช่วยองค์กรสามารถพัฒนาเนื้อหาความยั่งยืนให้ครบถ้วนและมีคุณภาพ GRI 102 (General Disclosures) เป็นแนวปฏิบัติการรายงานข้อมูลทั่วไป กลยุทธ์ และบรรษัทภิบาล และ GRI 103 (Management Approach) เป็นแนวทางการรายงานวิธีการจัดประเด็นสาระสำคัญด้านความยั่งยืนแต่ละประเด็น และ (2) การรายงานข้อมูลตามประเด็นสำคัญ (Topic-specific Standards) ตามแนวปฏิบัติ GRI 200 มิติเศรษฐกิจ GRI 300 มิติสิ่งแวดล้อม และ GRI 400 มิติสังคม มาตรฐานของ GRI เป็นมาตรฐานการรายงานที่มีผู้ใช้มากที่สุด (Brousseau et al., 2022, pp. 1-11)

3) International Integrated Reporting Framework โดย International Integrated Reporting Council (IIRC) เป็นกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศของบริษัทต่าง ๆ ผู้กำหนดมาตรฐาน นักบัญชี สำนักงานบัญชี นักวิชาการ และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) มุ่งเน้นการรายงานข้อมูลแบบบูรณาการ เชื่อมโยงระหว่างการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม (Endenich et al., 2022, pp. 1-20)

4) Recommendations of The Task Force on Climate-Related Financial Disclosures โดย Task Force on Climate-Related Financial Disclosures (TCFD) มุ่งเน้นการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงและโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศบนพื้นฐานของการกำกับดูแลกลยุทธ์ การบริหารความเสี่ยง ตัวชี้วัดและเป้าหมาย (Nisanci, 2021, pp. 3-8)

5) Sustainability Accounting Standards โดย Sustainability Accounting Standards Board (SASB) ได้ก่อตั้งและสร้างกรอบการทำงานที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมบางประเภท เช่น สินค้าอุปโภคบริโภค สาธารณูปโภค โทรคมนาคม ฯลฯ เป้าหมายคือเพื่อให้นักลงทุนสามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่สำคัญในประเด็นทางสังคมและสิ่งแวดล้อม (Brousseau et al., 2022, pp. 1-11)

6) SA8000 โดย US Social Accountability International (SAI) เป็นหลักการเพื่อรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมโดยสมัครใจ มาตรฐานนี้รับรองระบบการจัดการของบริษัทที่ได้รับ การรับรองคุณค่าที่สอดคล้องกับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยในที่ทำงาน การกำจัด แรงงานเด็กและการบังคับใช้แรงงาน และรักษาระบบค่าตอบแทนที่เหมาะสม (Paez, 2021, p. 122)

7) ISO 26000 โดย International Organization for Standardization เป็นองค์กรระหว่าง ประเทศว่าด้วย “มาตรฐาน” มีออกมาตราฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและอุตสาหกรรม มาตรฐาน ที่ออกมาจะใช้ชื่อนำหน้าว่า ISO สำหรับมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมใช้ว่า ISO 26000 ให้ องค์กรทุกประเภทนำไปปฏิบัติโดยสมัครใจ (สถาบันไทยพัฒนา, 2562, ออนไลน์)

8) United Nations Global Compact (UNGC) เป็นเครือข่ายภายใต้การบริหารของ สหประชาชาติที่มีสมาชิกในวงกว้างทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนประเด็นเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชน (Human Rights) แรงงาน (Labor) สิ่งแวดล้อม (Environment) และปัญหาการต่อต้าน การทุจริต (Anti-corruption) (Johansson, 2022, May, pp. 507-516)

จากกรอบการรายงานข้างต้นแสดงถึงการรายงานระดับสากลมีหลากหลายมาตรฐาน บริษัทจดทะเบียนสามารถเลือกอ้างอิงได้ตามความสมัครใจ (สถาบันไทยพัฒนา, 2562, ออนไลน์) ทางเลือกของแนวทางปฏิบัติหรือมาตรฐานที่จะนำมาใช้เป็นกลยุทธ์สำหรับผู้บริหาร ควรพิจารณา จากการลงทุน (ที่มีลักษณะเฉพาะ) ที่จำเป็น และผลกระทบด้านประสิทธิภาพเชิงบวกและเชิงลบที่ อาจเกิดขึ้น

การรายงานทางการเงินไม่ได้เป็นเพียงผลลัพธ์สุดท้ายเท่านั้น คุณภาพของกระบวนการนี้ ขึ้นอยู่กับแต่ละส่วน รวมถึงการเปิดเผยธุรกรรมของบริษัท ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกและการใช้ นโยบายการบัญชี และความรู้เกี่ยวกับดุลยพินิจที่ทำขึ้น (Jonas & Blanchet, 2000, pp. 353-363) แม้ว่าบริษัทอาจจัดทำงบการเงินตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป แต่ข้อความเหล่านี้อาจแสดง ระดับคุณภาพที่แตกต่างกัน (Choi & Pae, 2011, p. 405) คุณภาพของรายงานทางการเงินสามารถ กำหนดได้ว่าเป็นความเที่ยงตรงของข้อมูลที่ส่ง โดยกระบวนการรายงานทางการเงิน คุณภาพของ รายงานทางการเงินกำหนดให้บริษัทต่าง ๆ สมัครใจขยายขอบเขตและคุณภาพของข้อมูลที่รายงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เข้าร่วมตลาดได้รับแจ้งอย่างครบถ้วนเพื่อตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการลงทุน

ลินเชื้อ ฯลฯ ข้อมูลคุณภาพสูงนี้ช่วยทำให้เกิดความโปร่งใสและความโปร่งใสมากขึ้น ลดความไม่สมมาตรของข้อมูลและตอบสนองความต้องการของนักลงทุนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Martínez-Ferrero, 2014, p. 50) มีการกล่าวถึงข้อดีหลายประการของการให้ข้อมูลคุณภาพสูง: คุณภาพของรายงานทางการเงินช่วยลดความเสี่ยงและสภาพคล่องของข้อมูล (Lambert et al., 2007, pp. 385-420) ป้องกันไม่ให้ผู้บริหารใช้อำนาจตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของตนเอง และช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chen et al., 2011, pp. 1256) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประโยชน์หลักประการหนึ่งของคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ดีกว่านั้นขึ้นอยู่กับ การลดปัญหาข้อมูลที่ไม่สมมาตรที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่ขัดแย้งกัน (Rajgopal & Venkatachalam, 2011, p. 7) บริษัทที่รายงานข้อมูลทางการเงินที่มีคุณภาพสูงจะให้ข้อมูลที่ดีขึ้นแก่ตัวแทนของตลาดต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้สามารถดำเนินการในตลาดด้วยเงื่อนไขที่ดีขึ้นและระดับข้อมูลที่สูงขึ้น (Jo & Kim, 2007, 562-564) ข้อมูลทางการเงินที่ออกโดยบริษัทได้กลายเป็นทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับผู้เข้าร่วมตลาด เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวช่วยลดความไม่สมดุลของข้อมูลระหว่างผู้บริหาร นักลงทุน หน่วยงานกำกับดูแล สังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ดังนั้น หนึ่งในคำถามหลักที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงินคือผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในภายหลัง กล่าวคือ มูลค่าที่ตลาดรับรู้ถึงคุณภาพที่สูงขึ้นนี้เป็นอย่างไร นอกจากนี้ การตัดสินใจของผู้บริหารและพฤติกรรมการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรผ่านกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรู้การกระทำ การตัดสินใจและพฤติกรรมของผู้บริหาร กลยุทธ์ขององค์กร นโยบายการบัญชี และอื่น ๆ เพื่อเน้นและกำหนดสาเหตุของผลการปฏิบัติงานของบริษัท (Martínez-Ferrero, 2014, p. 53)

ระบบการรายงานขององค์กรที่ครอบคลุมประเด็นทางสังคมและสิ่งแวดล้อมประสพกับกระบวนการวิวัฒนาการ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการรายงานของพนักงาน จากนั้นจึงย้ายไปยังการรายงานทางสังคม การรายงานด้านสิ่งแวดล้อม การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม และสุดท้ายคือการรายงานความยั่งยืน (Buhr, 2007, pp. 59-62) การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญขององค์กร ซึ่งแสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับกิจกรรมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยปกติบริษัทต่าง ๆ จะดำเนินกิจกรรมนี้และข้อมูลจะประกาศในรายงานประจำปี เช่น รายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการใช้ทฤษฎีหลายอย่างเพื่ออธิบายว่าทำไมบริษัทต่าง ๆ จึงเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมโดยสมัครใจในรายงานของตน การศึกษาเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมมักใช้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Deegan & Blomquist, 2006, pp. 343-372) และทฤษฎีความชอบธรรม (O'donovan, 2002, pp. 344-371) ตามที่ Deegan (2002, pp. 343-372) ซึ่งให้เห็น ทั้งสองทฤษฎีมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดและใช้เป็น

แนวทางเพิ่มเติม ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหมายถึงความสนใจของวัตถุประสงค์อื่น ๆ มากมายในความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท นอกเหนือจากผู้ใช้ข้อมูลทางบัญชีแบบเดิม ๆ เช่น ผู้ถือหุ้นและเจ้าหนี้ (Moneva & Llana, 2000, pp. 7-29) ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของกิจกรรมของบริษัทที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เมื่อบริษัทรับทราบผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ชอด้วยกฎหมาย บริษัทจะรายงานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพิ่มเติมโดยสมัครใจตามข้อกำหนด (Monteiro & Guzmán, 2011, pp. 3-19) การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมจะสร้างและปรับปรุงภาพลักษณ์ของบริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลประโยชน์ขององค์กรกับผู้มีส่วนได้เสียด้วย บางบริษัทคาดหวังว่าความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ดีเหล่านั้นจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงิน โดยการพัฒนาสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนที่มีคุณค่า เช่น ทรัพยากรและความสามารถ (Branco & Rodrigues, 2008, p. 686) ผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนขององค์กรได้รับผลกระทบเป็นพิเศษจากองค์ประกอบของคณะกรรมการ การขาดความรู้ กลยุทธ์และทรัพยากรการแข่งขัน และแนวโน้มของตลาด บริษัทที่เน้นการปฏิบัติด้านการผลิตที่ยั่งยืนจะได้รับประโยชน์ด้านความยั่งยืน และได้รับค่าใช้จ่ายที่ลดลงและการปรับปรุงคุณภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ความเชื่อมโยงระหว่างความพยายามด้านความยั่งยืนและประสิทธิภาพในการดำเนินงานนั้นอาศัยการใกล้ชิดโดยประสิทธิภาพด้านความยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงองค์กรทำให้เกิดประสิทธิภาพด้านความยั่งยืนสูงสุด ทิศทางเชิงกลยุทธ์โดยคำนึงถึงจุดตัดระหว่างธุรกิจและสังคมเป็นตัวกำหนดผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนของบริษัท (Lăzăroiu et al., 2020, pp. 3-4)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบชื่อผู้วิจัยกับคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน มีดังนี้

ตารางที่ 3 ชื่อผู้วิจัยกับคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน

ชื่อผู้วิจัย	คุณภาพของรายงานทางการเงิน		
	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านสังคม	ด้านความยั่งยืน
	(พลังงาน, น้ำ, ขยะ-ของเสีย-มลพิษ, ก๊าซเรือนกระจก)	(แรงงาน/พนักงาน, ลูกค้า, คู่ค้า, สังคม/ชุมชน)	(ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน, นโยบาย-กลยุทธ์-การดำเนินการ-ผลดำเนินงาน, นวัตกรรมทางธุรกิจ เพื่อสังคมและ/หรือสิ่งแวดล้อม)
Weber et al. (2008, pp. 236-254)	✓	✓	-กลยุทธ์และวิสัยทัศน์ที่ยั่งยืน -รายงานของซีอีโอ และขอบเขตของรายงานที่ยั่งยืน
Slater & Dixon-Fowler (2010, pp. 429-441)	✓		
Cormier et al. (2011, pp. 1276-1304)	✓	✓	การพัฒนาที่ยั่งยืน (การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การรีไซเคิล ข้อมูลผู้จ้กรชีวิต)
Ameer & Othman (2012, pp. 61-79)	✓	✓	-เปอร์เซ็นต์ภาษีที่ชำระแล้ว -ความเป็นผู้นำด้านความยั่งยืน -มีเจ้าหน้าที่อาวุโสอย่างน้อยหนึ่งคนที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน -ด้านนวัตกรรม (ค่าใช้จ่ายในการวิจัยพัฒนาหารด้วยยอดขาย)
Fernando (2012, pp. 579-589)	✓	✓	ความยั่งยืนเชิงกลยุทธ์ขององค์กร (กลยุทธ์, นวัตกรรม, ความแตกต่าง)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	คุณภาพของรายงานทางการเงิน		
	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านสังคม	ด้านความยั่งยืน
	(พลังงาน, น้ำ, ขยะ-ของเสีย-มลพิษ, ก๊าซเรือนกระจก)	(แรงงาน/พนักงาน, ลูกค้า, คู่ค้า, สังคม/ชุมชน)	(ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน, นโยบาย-กลยุทธ์-การดำเนินการ-ผลด้านยั่งยืน, นวัตกรรมทางธุรกิจ เพื่อสังคมและ/หรือสิ่งแวดล้อม)
Kamal & Deegan (2013, pp. 117-134)	✓	✓	กลยุทธ์การจัดการ
Kasbuna et al., 2016, pp. 84-86)	✓	✓	การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและบริการเพื่อสาธารณประโยชน์
Loh (2017, p. 6)	✓	✓	ห่วงโซ่อุปทาน
Bhutto et al. (2018, pp. 39-52)			รางวัลแห่งความยั่งยืน
Mujkic et al. (2018, pp. 189)	✓	✓	ความยั่งยืนและห่วงโซ่อุปทาน (กลยุทธ์ นโยบาย การดำเนินการ)
Laskar (2018, pp. 591-593)	✓	✓	
Salvi et al. (2018, pp. 43-71)	✓		-คณะกรรมการความยั่งยืน -การเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีความยั่งยืน -การรายงานความยั่งยืน -รางวัลความรับผิดชอบต่อองค์กร

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	คุณภาพของรายงานทางการเงิน		
	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านสังคม	ด้านความยั่งยืน
	(พลังงาน, น้ำ, ขยะ-ของเสีย-มลพิษ, ก๊าซเรือนกระจก)	(แรงงาน/พนักงาน, ลูกจ้าง, คู่ค้า, สังคม/ชุมชน)	(ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน, นโยบาย-กลยุทธ์-การดำเนินการ-ผลด้านยั่งยืน, นวัตกรรมทางธุรกิจ เพื่อสังคมและ/หรือสิ่งแวดล้อม)
Yoon (2018, pp. 1-176)	✓	✓	-รูปแบบธุรกิจและนวัตกรรม (ผลกระทบของวงจรชีวิตของ - ผลิตภัณฑ์ และ บริการ (ผลกระทบของวงจรของ ผลิตภัณฑ์และบริการ, บรรจุภัณฑ์และสินค้า, คุณภาพและความปลอดภัยของสินค้า)
Bashatweh & AlMomani (2020, pp. 234-249)	✓	✓	กลยุทธ์การจัดการ
Lăzăroiu et al. (2020, pp. 1-13)	✓	✓	การจัดการห่วงโซ่อุปทาน การพัฒนาความยั่งยืน
Zahar (2020, pp. 1-44)	✓	✓	นวัตกรรมและความยั่งยืน (สะท้อนศักยภาพของบริษัทในการลดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม และภาระให้กับลูกค้า จึงสร้างโอกาสทางการตลาดใหม่ผ่านเทคโนโลยีและกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมใหม่ หรือ ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบเชิงนิเวศน์)

ที่มา : จากการทบทวนวรรณกรรม

จากตารางที่ 3 แสดงถึงคุณภาพของรายงานทางการเงินซึ่งมีลักษณะตามมาตรฐานสากลและบูรณาการ พิจารณาแยกเป็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และความยั่งยืน ทั้งนี้ธุรกิจสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบในหลายระดับ สำหรับบริษัทจดทะเบียนจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามเกณฑ์ หรือมากกว่าเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด เช่น เกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563 ก)

ในอดีตพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นในด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน เช่น Barton & Waymire (2004, pp. 65-116) กล่าวว่าคุณภาพของการรายงานทางการเงินเพิ่มขึ้นเป็นการแสดงถึงความตั้งใจของผู้บริหารที่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของนักลงทุน ทำให้ข้อมูลทางการเงินของกิจการมีคุณภาพสูงขึ้น Jackson & Hua (2009, p. 73) ความรับผิดชอบต่อสังคมยังเป็นปรัชญาการจัดการที่รวบรวมทุกแง่มุมและกระบวนการทางธุรกิจภายในองค์กร แก่นของปรัชญานี้คือแนวคิดที่ว่าบริษัทต้องให้บริการผลประโยชน์ขององค์ประกอบต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม ดังนั้นบริษัทดังกล่าวจะมีการจัดการที่มีความรับผิดชอบซึ่งมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ฝ่ายบริหารของบริษัทดังกล่าวจะตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการโดยรวมดีขึ้น ขั้นตอนการควบคุมต้นทุนและการตลาด ซึ่งท้ายที่สุดจะนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน จะส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเงินดีขึ้นในที่สุด Zhou (2010, p. 7) ระบุว่าการใช้ระบบการควบคุมภายในมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน Weißberger & Angelkort (2011, pp. 30) กล่าวว่ารายงานทางการเงินสามารถนำไปใช้กับการวัดประสิทธิภาพการทำงาน แต่ทั้งนี้มาตรฐานรายงานทางการเงินไม่ควรซับซ้อนเกินไป ควรจะชัดเจน Ehsan & Kaleem (2012, pp. 2909-2922.) ให้ข้อสังเกตว่ารายงานเปิดเผยการดำเนินงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของกิจการ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการผลิต และยังได้แนะนำอีกว่ากิจการที่มีการเปิดเผย ข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นสามารถทำกำไรได้มากและมีมูลค่าสูงขึ้น Shamil et al. (2014, p. 80) กล่าวว่าผู้บริหารต้องเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนหน่วยงาน ลดการตรวจสอบภายในที่เข้มงวด และได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนในตลาดทุน Angelia & Suryaningsih (2015, pp. 348-350) กล่าวว่าบริษัทที่ดำเนินการและเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมในงบการเงินจะได้รับการตอบรับที่ดีขึ้นจากสาธารณะ ตัวอย่างหนึ่งของการประเมินความรับผิดชอบต่อสังคมคือความปลอดภัยและสุขภาพของผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์ การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมทำให้สาธารณชนเชื่อมั่นว่าบริษัทผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและปฏิบัติงานด้วยทัศนคติที่มีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ความเชื่อมั่นจากสาธารณชนที่เพิ่มขึ้นแล้ว ระดับการขายของบริษัทก็จะเพิ่มขึ้นด้วย ใน

ด้านต้นทุน บริษัทสามารถดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมได้โดยใช้แรงงานในท้องถิ่นเป็นรูปแบบการขยายงานในชุมชน ความรับผิดชอบต่อสังคมรูปแบบนี้ช่วยลดต้นทุนค่าแรงที่บริษัทจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากแรงงานในท้องถิ่นมีราคาถูกกว่าเมื่อเทียบกับแรงงานต่างชาติ ระดับการขายที่เพิ่มขึ้นพร้อมกับต้นทุนที่ลดลงจะทำให้กำไรสุทธิของบริษัทเพิ่มขึ้น กำไรของบริษัทที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลกระทบต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทโดยการเพิ่มกำไรสะสม กำไรสะสมเพิ่มขึ้น Triyani & Setyahuni (2020, pp. 72-83) พบว่าภูมิหลังทางการศึกษาของซีอีโอมีผลเชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) ภูมิหลังทางการศึกษามีอิทธิพลต่อความคิดและนวัตกรรมของบุคคล นวัตกรรมเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์เพื่อรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัท รวมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับแง่มุมต่าง ๆ ของความยั่งยืนของบริษัท การเปิดเผยข้อมูลสังคม สิ่งแวดล้อม และบรรษัทภิบาลถือเป็นนวัตกรรมโดยซีอีโอ เพื่อให้บริษัทได้รับชื่อเสียงที่ดี สามารถให้ผลลัพธ์ในรูปแบบของการปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท Nguyen et al. (2021, p. 1) กล่าวว่า การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นส่วนเสริมของระบบข้อมูลทางการเงินเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ทางธุรกิจ ผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม ข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ตอบสนองต่อข้อซักถามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เช่น พนักงาน ผู้ถือหุ้น นักลงทุน ลูกค้า และหน่วยงานที่มีอำนาจ ข้อมูลนี้สะท้อนถึงการคาดการณ์ในวงกว้างของสังคมเกี่ยวกับบทบาทของธุรกิจชุมชน เป็นต้น

สรุป คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นแนวคิดที่กว้างและรวมถึงข้อมูลทุกประเภทซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญมากในการสนับสนุนการตัดสินใจที่ถูกต้อง การรายงานทางการเงินต้องเป็นไปตามเกณฑ์บางประการเพื่อป้องกันคุณภาพต่ำและทำให้แน่ใจว่าบรรลุเป้าหมายในการสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นแนวคิดที่ไม่ได้หมายถึงข้อมูลทางการเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ซึ่งในช่วงไม่กี่ครั้งที่ผ่านมาปรากฏว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรมีความกังวลเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมขององค์กรมากขึ้น และคาดหวังว่าจะได้รับแจ้งถึงแนวปฏิบัติทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่ตนมีส่วนได้เสียในขั้นต้น การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืนจะสร้างและปรับปรุงภาพลักษณ์ของบริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลประโยชน์ขององค์กรกับผู้มีส่วนได้เสียด้วย บางบริษัทคาดหวังว่าความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ดีเหล่านั้นจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงิน โดยการพัฒนาสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่มีคุณค่า เช่น ทรัพยากรและความสามารถ เป็นต้น การวิจัยนี้เน้นคุณภาพของรายงานทางการเงินซึ่งมีลักษณะตามมาตรฐานสากลและบูรณาการ พิจารณาแยกเป็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และความยั่งยืน ทั้งนี้ธุรกิจสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบในหลาย

ระดับ สำหรับบริษัทจดทะเบียนจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามเกณฑ์ หรือมากกว่าเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด

ตอนที่ 10 แนวคิดประสิทธิผลทางการเงิน

ในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขันคำว่า “ประสิทธิผล” จึงเป็นเป้าหมายของทุกองค์กร เป็นสิ่งที่ใช้ตัดสินแสดงความสำเร็จขององค์กร ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความสนใจศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและตัวแบบออกเป็นหลายแนวทางที่แตกต่าง ตัวอย่างเช่น

Steers (1977) กล่าวถึง ประสิทธิผล หมายถึง ระดับขององค์กรที่ประสบความสำเร็จในงาน นอกจากนี้ยังกล่าวถึง ประสิทธิผลขององค์กร คือ การที่กลุ่มสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ซึ่งเป็นผลผลิตของกลุ่ม ทั้งนี้ประสิทธิผลกับประสิทธิภาพจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก แต่ประสิทธิภาพเป็นเพียงส่วนประกอบที่จำเป็นของประสิทธิผลเท่านั้น ยังมีใช่เป็นส่วนประกอบที่เพียงพอสำหรับความมีประสิทธิผล เพราะยังคงมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น ทรัพยากรที่มีความจำเป็นต้องใช้ เป็นต้น

Hoy & Miskel (2001) กล่าวว่า ประสิทธิผลองค์กร หมายถึง ผลสำเร็จที่บรรลุเป้าหมายขององค์กรทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

Zheng et al. (2010) กล่าวว่า ประสิทธิผลจะกำหนดวัตถุประสงค์นโยบายขององค์กรหรือระดับที่องค์กรบรรลุเป้าหมายของตนเอง

Heilman & Kennedy – Philips (2011, pp. 29-32) กล่าวถึง ประสิทธิผลขององค์กรช่วยในการประเมินความคืบหน้าในการบรรลุภารกิจและความสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กร การจัดการควมมุ่งมั่นเพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้น ปฏิสัมพันธ์ ความเป็นผู้นำ ทิศทาง การปรับตัว และสภาพแวดล้อมเชิงบวก

Kuzmina-Merlino & Savina (2015) กล่าวถึง ประสิทธิผลเกี่ยวข้องกับความสำเร็จขององค์กร

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางบัญชี เป็นตัวชี้วัดที่ได้จากข้อมูลในงบการเงิน ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลในอดีต ในการประเมินผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของธุรกิจ ผู้วิเคราะห์ทางการเงินจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมืออย่างหนึ่ง เรียกว่า อัตราส่วน (Ratio) หรือ ดัชนี (Index) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการเงิน โดยนำข้อมูลทางการเงินมาเปรียบเทียบกัน เนื่องจากผู้ลงทุนไม่อาจจะใช้ราคาหุ้นในการตัดสินใจลงทุนเพียงอย่างเดียว แต่นักลงทุนจะใช้อ้างอิงการวิเคราะห์

งบการเงินเพื่อนักลงทุนประกอบการตัดสินใจลงทุน เพื่อให้เกิดความเล็งน้อยลง จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีอัตราส่วนทางการเงินที่นิยมนำมาใช้ในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

ในอดีตพบว่ามีการใช้อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets; ROA) อัตราส่วนผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity; ROE) และ มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) มีงานวิจัยจำนวนมากที่ใช้วัดผลการดำเนินงานทางการเงิน (Hussain, 2015, pp. 1-49; Ammari et al., 2016, pp. 1-13; Bhutto et al., 2018, pp. 39-52; Ndiaye, 2019, pp. 41-51; Buallay et al., 2021, pp. 361-384) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets; ROA) หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท โดยเปรียบเทียบกำไรสุทธิ (Net Profit) ต่อสินทรัพย์รวม (Total Assets) กิจการได้รับผลตอบแทนมากน้อยเท่าใดในการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดนั้น

$$ROA = \frac{\text{กำไร(ขาดทุน)สุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}} \times 100$$

จากสูตรการวิเคราะห์ ROA สามารถทำการแยกองค์ประกอบ (Decomposition) ออกเป็น 2 องค์ประกอบตามแนวคิดของ Dupont Analysis คือ 1) อัตรากำไรสุทธิ (Profit Margin) เป็นตัววัดที่สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการในการทำกำไรหลังจากหักต้นทุนค่าใช้จ่าย และภาษีเงินได้แล้ว และ (2) อัตราการหมุนของสินทรัพย์ (Assets Turnover) เป็นตัววัดที่สะท้อนถึงความสามารถของกิจการในการสร้างยอดขายจากระดับการลงทุนในสินทรัพย์ การวิเคราะห์โดยใช้ Dupont Analysis เป็นการนำข้อมูลทางการเงินหรืออัตราส่วนทางการเงินมาเรียงกันอย่างมีความสัมพันธ์เป็นระบบ จะช่วยให้ทราบถึงสาเหตุการเพิ่มขึ้นและลดลง เช่น โครงสร้างเงินทุน การเพิ่มขึ้นของรายได้ การลดค่าใช้จ่าย การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ การเพิ่มหรือลดสินทรัพย์ที่ไม่เกิดประโยชน์ เป็นต้น

2. อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE) หมายถึง อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท โดยเปรียบเทียบกำไรสุทธิ (Net Profit) ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity) เพื่อพิจารณาว่าผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนสูงหรือต่ำกว่าเงินที่ลงทุนไป ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามหลักของ DuPont Analysis จะแยกวิเคราะห์ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ออกเป็น 3 องค์ประกอบหลัก ดังต่อไปนี้

ROE = Net Profit Margin x Asset Turnover x Financial Leverage Ratio

$$\text{ROE} = \frac{\text{กำไร(ขาดทุน)สุทธิ}}{\text{ยอดขาย}} \times \frac{\text{ยอดขาย}}{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}} \times \frac{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย}} \times 100$$

หรือ

$$\text{ROE} = \frac{\text{กำไร(ขาดทุน)สุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย}} \times 100$$

หากมีค่าสูง แสดงว่ามีความสามารถในการทำกำไรสูงจากส่วนของผู้ถือหุ้น บริษัทมีการลงทุนที่ดีและมีการบริหารค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นในอัตราที่สูง อย่างไรก็ตามกิจการที่มีเจ้าหนี้มาร่วมลงทุนจำนวนมาก ทำให้ใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นน้อย และส่งผลให้อัตรากำไรสุทธิที่ต่ำได้ ดังนั้น อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่สูงจึงอาจแสดงถึงความเสี่ยงทางการเงินที่สูงของกิจการด้วย

2.1 Net Profit Margin อธิบายความสามารถในการทำกำไรจากยอดขาย ซึ่งคำนวณจากการเปรียบเทียบกำไรสุทธิต่อยอดขาย ถ้าตัวเลขมีค่าน้อยแสดงว่าบริษัททำกำไรได้เพียงเล็กน้อย ทั้งที่ยอดขายสูงมาก เป็นตัวบ่งชี้ได้ถึงความรุนแรงของการแข่งขันในตลาด หรือเกิดปัญหาจากกำลังซื้อของผู้บริโภค

2.2 Asset Turnover อธิบายความสามารถในการสร้างยอดขายจากการบริหารสินทรัพย์ที่มี ซึ่งคำนวณจากการเปรียบเทียบยอดขายว่าเป็นกี่เท่าของสินทรัพย์รวม ถ้าตัวเลขมีค่าน้อยแสดงว่าประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ต่ำ เป็นตัวบ่งชี้ได้ถึงการผลิตสินค้าออกมาขายได้น้อย ทั้งที่มีโรงงานและเครื่องจักรจำนวนมาก หรืออาจแสดงถึงราคาสินค้าในตลาดตกต่ำ

2.3 Financial Leverage Ratio อธิบายความเสี่ยงทางการเงินของธุรกิจ ซึ่งคำนวณจากการเปรียบเทียบระหว่างสินทรัพย์ทั้งหมดต่อการลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความเหมาะสมในการรักษาสมดุลระหว่างการก่อหนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ยหรือการระดมเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นในระดับที่เหมาะสม ที่บริษัทจะต้องบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ถือหุ้น

หากนำค่าผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity : ROE) และ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets; ROA) มาพิจารณาแล้วจะพบว่าอัตราส่วนทั้งสองมีความคล้ายคลึงกัน คือ เป็นตัวบ่งบอกความสามารถในการทำกำไรของบริษัท จุดแตกต่างกันที่สำคัญของอัตราส่วนทั้งสองจะอยู่ที่หนี้สินของบริษัทเนื่องจากสมการบัญชี กำหนดให้สินทรัพย์เท่ากับหนี้สินรวมกับส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นจากสูตรการหาค่า ROE และ ROA จะเห็นว่า ถ้าบริษัทไม่มีหนี้สินหรือ หนี้สินมีค่าเท่ากับ 0 จะคำนวณค่า ROE ได้เท่ากับ ROA แต่หากบริษัทมีหนี้สินเยอะ อาจทำให้

ค่า ROA ที่ได้มีค่าต่ำในขณะที่ ROE มีค่าเท่าเดิม ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ควรระวังหากพิจารณาเฉพาะค่า ROE ที่สูง ๆ ซึ่งต้องทำความเข้าใจว่าอัตราส่วนนี้ไม่คำนึงถึงหนี้สินของบริษัท

3. มูลค่ากิจการวัดโดย ค่า Tobin's Q ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในวรรณกรรมการเงินขององค์กร เนื่องจาก 1) วัดมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางบัญชีของรายการงบแสดงฐานะการเงิน 2) มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) สะท้อนถึงโอกาสการเติบโตของบริษัท การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ของบริษัท เมื่อเวลาผ่านไปอาจสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงการประเมินมูลค่าของโอกาสในการเติบโตในอนาคตซึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก การตัดสินใจของผู้บริหาร เช่น ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เป็นต้น

Tobin's Q เป็นแนวคิดที่นำเสนอโดย Professor James T. Tobin ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัย Yale ซึ่งได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในปี ค.ศ. 1981 Tobin's Q เป็นตัววัดผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากแนวคิดการผสมผสานข้อมูลจากงบการเงินและมูลค่าทางการตลาด ซึ่งคำนวณ โดยการหารราคาตลาด (Market Value) ของสินทรัพย์ขององค์กรด้วยราคาเปลี่ยนแปลง (Replacement Cost) ของสินทรัพย์นั้นซึ่งราคาตลาดของสินทรัพย์จะวัดจากมูลค่าทางการตลาดของหุ้นที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นและหนี้สิน Professor Tobin เชื่อว่า Tobin's Q เป็นตัววัดที่ดีที่สะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าขององค์กรเพราะอัตราส่วนนี้สามารถใช้ในการคาดการณ์การตัดสินใจจ่ายลงทุนในอนาคตในทางปฏิบัติตัววัดนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายเมื่อเปรียบเทียบกับตัววัดอื่น เช่น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (BOI) เนื่องจากความยากในการได้มาซึ่งมูลค่าทางการตลาดและราคาเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์นอกจากนี้ยังมีการนำ Tobin's Q ไปใช้ในการพิจารณาว่าองค์กรมีการจ่ายลงทุนที่มากเกินไปหรือต่ำเกินไปกว่าที่จะนำมาใช้ในการวัดผลการปฏิบัติงานอย่างไร

จากข้างต้นพบว่าเกิดความยากลำบากในการหามูลค่าตลาดของหนี้สินและราคาเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ของบริษัท เพราะไม่ใช่ข้อมูลที่บริษัทเปิดเผยต่อสาธารณชนในงบการเงิน จึงทำให้ยากต่อการคำนวณค่า Q ที่แท้จริง (Actual Tobin's Q) ในทางปฏิบัติแล้วนักวิจัยจะใช้ข้อมูลที่องค์กรเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ดังนั้น จึงนิยมการคำนวณในรูปแบบที่ง่ายที่สุด (Simple Tobin's Q) ตามแนวทางของ Chung & Pruitt (1994, pp. 70-74) ดังนี้

$$\text{Tobin's Q} = \frac{(\text{ราคาตลาดต่อหุ้น} \times \text{จำนวนหุ้นสามัญ}) + \text{มูลค่าหนี้สิน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

องค์กรที่มีค่า Tobin's Q มากกว่า 1 จะจัดเป็นองค์กรที่สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ทำให้องค์กรได้รับผลตอบแทนของเงินลงทุนในอัตราที่สูงกว่าต้นทุนของเงินทุน

ซึ่งส่งผลให้มูลค่าทางการตลาดขององค์กรมีค่ามากกว่ามูลค่าของสินทรัพย์ที่ใช้ไปเพื่อก่อให้เกิดมูลค่านั้น ในทางตรงกันข้ามองค์กรที่มีค่า Tobin's Q น้อยกว่า 1 แสดงถึงองค์กรไม่สามารถใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ดังนั้น มูลค่ากิจการต่อผู้ถือหุ้นจึงมีค่าน้อยกว่ามูลค่าของสินทรัพย์ที่ใช้ไปในการลงทุน ดังนั้น ค่า Tobin's Q นั้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของการตัดสินใจในการลงทุนที่ผ่านมามีความสามารถตัดสินใจในโครงการที่ให้ผลตอบแทนจากการลงทุนคุ้มค่าหรือไม่ ซึ่งจะสะท้อนถึงโอกาสในการเติบโตขององค์กรในอนาคต (ศิลาพร ศรีจันทเพชร และ นวณภา อัครพุทธิพร, 2550, หน้า 95-106)

งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวกับประสิทธิผลทางการเงิน ตัวอย่างเช่น Jalbert et al. (2002, pp. 83-98) พบว่า ซีอีโอส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาที่ได้รับปริญญาและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) Tingbani (2015, pp. 1-260); Bennouri et al. (2018, pp. 267-291) พบว่าการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลเชิงลบกับมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) เป็นต้น

สรุปประสิทธิผลเป็นความสำเร็จขององค์กรที่จะบรรลุเป้าหมายผลการดำเนินงานทางการเงิน องค์กรจะได้ประโยชน์ของการวัดประสิทธิผลทางการเงินในเรื่องของข้อมูลที่ทำให้เกิดโอกาสแก่องค์กรในแง่มุมมองทางการเงิน ประสิทธิภาพทางการเงินของการศึกษาครั้งนี้จึงวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่ากิจการ (Tobin's)

ตอนที่ 11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน

Wang & Yu (2015, November, pp. 366-369) ได้ศึกษาลักษณะพื้นฐานการศึกษาของซีอีโอและประสิทธิผลการควบคุมภายในขององค์กรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศจีน จำนวน 1,111 ราย เก็บข้อมูลทุกเดือนจากรายงานต่าง ๆ ที่มีการเปิดเผย ระหว่างปี ค.ศ. 2008 - 2012 ลักษณะพื้นฐานของซีอีโอวัดจากระดับปริญญา ผลการศึกษาพบว่ายิ่งการศึกษาของซีอีโอสูงขึ้น การควบคุมภายในจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น สรุปพฤติกรรมการควบคุมภายในขององค์กร

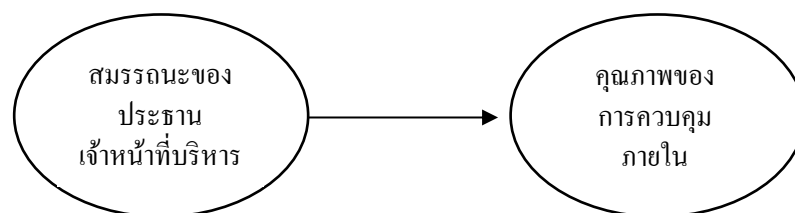
จำเป็นต้องมีพื้นฐานการศึกษา ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการนำไปใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์และให้ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการคัดเลือกซีอีโอ

Campbell et al. (2016, pp. 271-285) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของผู้บริหารที่มีต่อการควบคุมภายใน โดยพิจารณาจากการดำรงตำแหน่งร่วมกันของซีอีโอและซีเอฟโอ (ผู้บริหารสูงสุดทางการเงินหรือบัญชีของบริษัท) ระหว่างปี ค.ศ. 2004 - 2006 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าจำนวนปีของการดำรงตำแหน่งร่วมกันของซีอีโอและซีเอฟโอ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญและเชิงลบกับการควบคุมภายใน ซึ่งให้เห็นว่ายิ่งความสัมพันธ์ของผู้บริหารยาวนานขึ้นจุดอ่อนหรือข้อผิดพลาดของการควบคุมภายในจะยิ่งลดลง

Li (2019, pp. 249-253) ได้ศึกษาลักษณะที่ผู้บริหารระดับสูงที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหุ้นในฮ่องกง (GEM) จำนวน 356 บริษัท เก็บข้อมูลระหว่างปี ค.ศ. 2013 - 2017 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอายุ ระดับการศึกษา การดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในอุตสาหกรรมของทีมผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

Oradi et al. (2020, pp. 119-140) ได้ศึกษาภูมิหลังทางการเงินของซีอีโอ และจุดอ่อนของการควบคุมภายในจากตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนของอิหร่านในช่วงปี ค.ศ. 2007 - 2017 ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบที่สำคัญระหว่างซีอีโอที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงินและจุดอ่อนของการควบคุมภายใน นั่นหมายความว่าหากซีอีโอมีความเชี่ยวชาญด้านการเงินจะทำให้จุดอ่อนของการควบคุมภายในจะยิ่งลดน้อยลง การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมมุติฐานที่ 1

ภาพประกอบที่ 3 แสดงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน

ตารางที่ 4 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (คุณภาพของการควบคุม ภายใน)	ผลการค้นพบ
Wang & Yu (2015, November, pp. 363-369)	ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	การควบคุมภายใน โดยภาพรวม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Campbell et al. (2016, pp. 271-285)	-การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	การควบคุมภายใน โดยภาพรวม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Li (2019, pp. 249-253)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	การควบคุมภายใน โดยภาพรวม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Oradi et al. (2020, pp. 119-140)	ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน ของประธานเจ้าหน้าที่ บริหาร	การควบคุมภายใน โดยภาพรวม	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 2 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

Slater & Dixon-Fowler (2010, pp. 429-441) ได้ศึกษาซีอีโอที่มีการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBAs) กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร กลุ่มตัวอย่างซีอีโอ 416 คนของบริษัทใน S&P 500 ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมใช้ การเปิดเผยข้อมูลตามดัชนี KLD (องค์กรอิสระที่เชี่ยวชาญด้านการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและประสิทธิภาพการกำกับดูแล เพื่อใช้ในการตัดสินใจลงทุน) รายการเด่น เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม การป้องกันมลพิษ การใช้วัสดุรีไซเคิล การใช้พลังงานสะอาด และกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเชิงรุก ข้อกังวลรวมถึงการปฏิบัติของเสียอันตราย การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การผลิตสาร

ทำลายโอโซนและสารเคมีทางการเกษตร การปล่อยมลพิษ และข้อโต้แย้งด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ) ผลการศึกษาพบผลกระทบเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างซีอีโอที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ (MBA) กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร หลักสูตร MBA มีรากฐานมาจากประวัติศาสตร์อันยาวนานของมุมมองของตัวแทนและต้นทุนในการทำธุรกรรม การศึกษา MBAs ได้รับการยอมรับถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น (เช่น ระดับของนวัตกรรมที่มากขึ้น ประหยัดต้นทุนผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพ ความได้เปรียบด้านชื่อเสียง) และทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรเพิ่มขึ้น เพื่อแสวงหาผลกำไร

Huang (2013, pp. 234-244) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของซีอีโอและในการพัฒนาความยั่งยืนขององค์กร ระหว่างปี ค.ศ. 2005 - 2010 กลุ่มตัวอย่าง 392 แห่ง ความยั่งยืนวัดจากการจัดอันดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมที่สำคัญ ๆ จากสถาบันต่าง ๆ 4 แห่ง ดังต่อไปนี้ (1) Global 100 โดย Corporate Knights (2) 100 Best Corporate Citizens ของนิตยสาร CRO (3) Most Ethical Companies โดย Ethisphere (4) การจัดอันดับสีเขียวของ Newsweek ผลการศึกษาพบว่าความเชี่ยวชาญ การศึกษาของซีอีโอ ระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ (MBA) มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และความยั่งยืน การศึกษานี้สนับสนุนทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยคำนึงถึงอิทธิพลของภูมิหลังด้านการบริหารจัดการ ซีอีโอที่มีวุฒิการศึกษา MBA โดยทั่วไปจะทำงาน ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ได้ดีกว่า

Lewis et al. (2014, pp. 712-722) ได้ศึกษาความแตกต่างของการศึกษาของซีอีโอและการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 589 แห่ง ระหว่างปี ค.ศ. 2002 - 2008 จับคู่ข้อมูลจาก Carbon Disclosure Project (CDP) กับแหล่งข้อมูลที่ส่งจดหมายขอให้ซีอีโอของแต่ละบริษัทกรอกแบบสอบถามที่กล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้: (1) ความเสี่ยงและโอกาสที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ (2) กลยุทธ์ของบริษัทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ (3) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของบริษัท ผลการศึกษาพบว่าภูมิหลังทางการศึกษาและการดำรงตำแหน่งของซีอีโอส่งผลต่อโอกาสที่บริษัทจะเปิดเผยข้อมูล บริษัทที่มีซีอีโอจบปริญญาโทบริหารธุรกิจ (MBA) มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ในทางกลับกันพบว่าบริษัทที่นำโดยซีอีโอที่มีการศึกษาด้านกฎหมายมักจะต่อต้านแรงกดดันในการเปิดเผยข้อมูล บริษัทที่นำโดยซีอีโอที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่มีแนวโน้มที่จะยอมรับเช่นกัน ซึ่งให้เห็นว่ากลยุทธ์สามารถอธิบายได้ด้วยคุณลักษณะของซีอีโอ

Khan et al. (2019, pp. 1-11) ได้ศึกษาความหลากหลายของคณะกรรมการต่อคุณภาพของการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมบริษัท 86 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปารีสตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 - 2017 ผลการศึกษาพบว่าการดำรงตำแหน่งของประธาน

เจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ($\beta=0.072, p=0.019$)

Li et al (2019, pp. 564-574) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรในประเทศไทย การศึกษานี้เน้นที่อิทธิพลของลักษณะประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (EID) ในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิธีการวิเคราะห์การถดถอยผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าความเชี่ยวชาญทางการเงิน ระดับการศึกษา และอายุของซีอีโอมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร ในทางตรงกันข้ามอายุหรือเพศของซีอีโอไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร

Kristiawan (2020, pp. 147-166) ได้ศึกษาอิทธิพลของคุณลักษณะของซีอีโอที่มีต่อการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบริษัท 93 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศอินโดนีเซียระหว่างปี ค.ศ. 2013 – 2015 รวบรวมข้อมูลลักษณะซีอีโอจากภูมิหลังทางเศรษฐศาสตร์และการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ประสบการณ์การทำงาน เพศ และอายุในรายงานประจำปีของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมรวบรวมด้วยวิธีรายการตรวจสอบในรายงานประจำปีของบริษัทเหล่านี้ตามการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนี GRI (Global Reporting Initiative) เฉพาะมิติด้านสังคม (G4) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าลักษณะประสบการณ์ในการทำงานมีผลดีต่อระดับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม (มิติด้านสังคม)

Malik et al. (2020, pp. 1-12) ได้ศึกษาคุณลักษณะของซีอีโอกับการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน จำนวน 179 บริษัท ช่วงปี ค.ศ. 2009 – 2018 ความรับผิดชอบต่อสังคมมีแยกเป็น 2 ลักษณะ ประการแรกหากบริษัทที่เปิดเผยกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ให้คะแนนเป็น “1” หรืออื่น ๆ ให้คะแนนเป็น “0” ประการที่สองเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนี CSR ได้มาจากผลรวมของมิติที่เปิดเผยหารด้วยจำนวนมิติทั้งหมดของความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ซึ่งคัดแปลงมาจากมิติที่เสนอโดย Ernst & Ernst (1978) ผลการศึกษาพบว่าการดำรงตำแหน่งของซีอีโอ การศึกษาของซีอีโอด้านการเงิน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

Triyani & Setyahuni (2020, pp. 72-83) ได้ศึกษาผลกระทบคุณลักษณะของซีอีโอต่อการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) เก็บตัวอย่างจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ IDX จำนวน 159 บริษัท ระหว่างปี ค.ศ. 2012 – 2017 การเปิดเผย ESG วัดจากคะแนน Bloomberg 0-100 ผลการศึกษาพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ $R^2 = 0.368$ ซึ่งหมายความว่าสามารถ

พยากรณ์การเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) ได้ 36.8% ได้ค่า F 7.928 โดยมีผลลัพธ์ที่มีนัยสำคัญ ($p=0.000$, $p<0.05$) บ่งชี้ว่าแบบจำลองการถดถอยสามารถใช้ทำนายการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลได้ ทั้งนี้ยอมรับการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ภูมิหลังทางการศึกษาของซีอีโอมีผลเชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p=0.047$) ภูมิหลังทางการศึกษามีอิทธิพลต่อความคิดและนวัตกรรมของบุคคล นวัตกรรมเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์เพื่อรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันของบริษัท รวมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับแง่มุมต่าง ๆ ของความยั่งยืนของบริษัท การเปิดเผยข้อมูล (ESG) ถือเป็นนวัตกรรมโดยซีอีโอ เพื่อให้บริษัทได้รับชื่อเสียงที่ดี สามารถให้ผลลัพธ์ในรูปแบบของการปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท ซีอีโอที่มีการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) และกฎหมาย พบได้ทั่วไปในบริษัทขนาดใหญ่ (อ้างถึง Lewis et al., 2014) จากผลการศึกษานี้สามารถตีความได้ว่าบริษัทที่มีซีอีโอที่มีพื้นฐานการศึกษาระดับบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) และกฎหมายมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) สูงกว่า ซีอีโอที่มีพื้นฐานการศึกษานอื่น

Sannino et al. (2020, pp. 1779-1799) ได้ศึกษาลักษณะของซีอีโอและรูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืนในบริษัทเทคโนโลยีทางการเงิน บริษัท Fintech 100 แห่ง ในปี ค.ศ. 2018 ซึ่งระบุโดยรายงานประจำปีของ KPMG ปี ค.ศ. 2019 ผลการวิจัยพบว่าซีอีโอที่มีวุฒิการศึกษาระดับบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มีอิทธิพลเชิงบวกและมีนัยสำคัญกับรูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืน (Sustainable business model) ออกแบบคุณค่าที่ยั่งยืนด้วยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สร้างระบบกระแสคุณค่าที่ยั่งยืนระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย สร้างเครือข่ายคุณค่าด้วยจุดประสงค์ใหม่ การออกแบบ และการกำกับดูแล พิจารณาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและความรับผิดชอบในการสร้างมูลค่าร่วมกันภายในภายนอกผ่านระบบบริการผลิตภัณฑ์

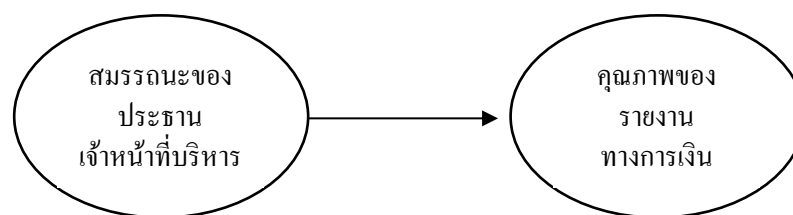
Shahab et al. (2020, pp. 1-29) ได้ศึกษาคุณลักษณะของซีอีโอที่มีต่อผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนประกอบด้วยตัวชี้วัดความยั่งยืน สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการจัดอันดับ RKS ของ HEXUN ประเทศจีน กลุ่มตัวอย่าง 2,854 แห่งในช่วงปี ค.ศ. 2010 - 2017 ผลการศึกษานี้พบว่าซีอีโอที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนที่เพิ่มขึ้นและการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม ซีอีโอรุ่นใหม่มักจะดำเนินการที่ลดประสิทธิภาพทั้งด้านความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า

Zahar (2020, pp. 1-44) ได้ศึกษาผลกระทบของซีอีโอและผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มประเทศ BRICS (ประกอบด้วยประเทศบราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน และแอฟริกาใต้) จำนวน 117 บริษัท ระหว่างปี ค.ศ. 2016 – 2017 ใช้คะแนน ESG ของ Thomson Reuters เป็นการแทนที่

ฐานข้อมูล Asset4 ผลการศึกษาพบซีอีโอที่มีวุฒิบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและการเปิดเผยของบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ซีอีโอได้รับการคาดหวังให้ปฏิบัติตามแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มมูลค่าของบริษัทให้สูงสุด และนำไปสู่ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้นในที่สุด สะท้อนถึงความสามารถของบริษัทในการลดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมและการให้กับลูกค้า ดังนั้นจึงสร้างโอกาสทางการตลาดใหม่ ๆ ผ่านเทคโนโลยีและกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ หรือผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม

Zhou et al. (2021, p. 126725) การศึกษาของซีอีโอสามารถส่งเสริมนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม: หลักฐานจากวิสาหกิจจีน ระหว่างปี ค.ศ. 2008 - 2017 ผลการศึกษาพบว่าการศึกษาของซีอีโอส่งเสริมนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร และการเปิดเผยบทบาทของปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สมมุติฐานที่ 2

ภาพประกอบที่ 4 แสดงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 5 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Slater & Dixon- Fowler (2010, pp. 429-441)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	ด้านสิ่งแวดล้อม	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Huang (2013, pp. 234-244)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Lewis et al. (2014, pp. 712-722)	-การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Khan et al. (2019, pp. 1-11)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Li et al (2019, pp. 564-574)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	ด้านสิ่งแวดล้อม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Kristiawan (2020, pp. 147-166)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	ด้านสังคม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Malik et al. (2020, pp. 1-12)	-ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร -การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Triyani & Setyahuni (2020, pp. 72-83)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Sannino et al. (2020, pp. 1779-1799)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Shahab et al. (2019, pp. 1-29)	ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน ของประธานเจ้าหน้าที่ บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Zahar (2020, pp. 1-44)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Zhou et al. (2021, p. 126725)	การศึกษาของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน

Jalbert et al. (2002, pp. 83-98) ได้ศึกษาพฤติกรรมการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ของ บริษัท ขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา มีการตรวจสอบประวัติการศึกษาของซีอีโอ จาก บริษัท ขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกาตามที่ระบุไว้ในรายการคำตอบแทนของ Forbes 800 มีการ

รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจาก 463 สถาบันอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าซีอีโอส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาที่ได้รับปริญญาและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) ซีอีโอที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจะได้รับค่าตอบแทนรวมต่อปีน้อยกว่าซีอีโอที่จบปริญญาโท การมีปริญญาและตำแหน่งที่ได้รับนั้นมีความสำคัญในการก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งซีอีโอในบริษัท แต่มีผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อเงินเดือนที่ได้รับ ตัวแปรอื่น ๆ ที่พบว่ามีสำคัญในการอธิบายค่าตอบแทนทั้งหมดของซีอีโอ คือจำนวนปีที่ซีอีโออยู่กับบริษัท

Bhagat et al. (2010, pp. 1-46) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทของซีอีโอเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,500 บริษัท (ของ Standard & Poor) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992 - 2007 ผลการศึกษาพบว่าซีอีโอที่มีวุฒิการศึกษาด้านกฎหมายหรือปริญญาโทบริหารธุรกิจจากสถาบันการศึกษาชั้นนำ 20 แห่งมีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ซีอีโอคนใหม่ที่มีปริญญาโทบริหารธุรกิจนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานในระยะสั้นได้

Darmadi (2013, pp. 113-135) ได้ศึกษาอิทธิพลของภูมิหลังทางการศึกษาของซีอีโอและสมาชิกในคณะกรรมการต่อผลการดำเนินงานของบริษัท กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบริษัท 383 แห่ง ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (IDX) สำหรับปี ค.ศ. 2007 คุณสมบัติการศึกษาที่แบบในการศึกษานี้ ได้แก่ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี, ปริญญาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยในประเทศที่มีชื่อเสียง, ปริญญาที่ได้รับจากประเทศที่พัฒนาแล้วและปริญญาในสาขาการเงิน แสดงหลักฐานว่าคุณสมบัติทางการศึกษาของสมาชิกคณะกรรมการและซีอีโอมีความสำคัญในระดับหนึ่งสำหรับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) (ผลการดำเนินงานตามบัญชี) หรือ มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) (ผลการดำเนินงานตามตลาด) ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีในคณะกรรมการบริหารรวมถึงซีอีโอนั้นมีความสำคัญและเป็นบวก

Monastyrenko (2014, pp. 1-40) ได้ศึกษาประสิทธิภาพในการทำงาน: บทบาทของการศึกษาของซีอีโอในปี 2012 ดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลของ Bureau van Dijk Amadeus กลุ่มตัวอย่างแบบกว้างๆ ประกอบด้วย 5,127 บริษัท ที่เกี่ยวกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ซึ่งมีซีอีโอ 6,080 ราย บางบริษัทมีซีอีโอมากกว่าหนึ่งคนทำหน้าที่ร่วมกันของหัวหน้าผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่บริหารโดยซีอีโอที่มีวุฒิ MBA โดยเฉลี่ยแล้วมีประสิทธิภาพมากกว่า 5-7% ซีอีโอที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจมีอิทธิพลกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

Peni (2014, pp. 185-205) ได้ศึกษาคุณลักษณะของซีอีโอและประธานกรรมการกับผลการดำเนินงานของบริษัท กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัท S&P 500 ของตลาดทุนสหรัฐอเมริกา ไม่รวมสถาบันการเงินเนื่องจากมีลักษณะเฉพาะ ไม่รวมบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ วิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปี ค.ศ. 2006 - 2010 จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 บริษัท ผลการดำเนินงานวัดจากมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) และผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์สำหรับตัวแปรประสพการณ์ของผู้บริหารเป็นค่าบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลลัพธ์จึงสนับสนุนว่าผู้บริหารที่มีประสพการณ์ยาวนานมักจะมีผลงานดีกว่าผู้บริหารที่มีประสพการณ์น้อย ผู้บริหารที่มีประสพการณ์มีความรู้เกี่ยวกับบริษัทและความเชี่ยวชาญเฉพาะงานอาจช่วยให้บริษัทปรับปรุงผลการดำเนินงานได้ ยิ่งไปกว่านั้นผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งนานมีแนวโน้มที่จะมีเครือข่ายการติดต่อทางธุรกิจมากมายซึ่งผู้บริหารจะได้รับประโยชน์ (อ้างถึง Baysinger & Hoskisson, 1990) การดำรงตำแหน่งเป็นเวลานานอาจทำให้ผู้บริหารมีความรู้ที่สมบูรณ์และครอบคลุมมากขึ้นและมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับบริษัท ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญของผู้บริหาร (อ้างถึง Finkelstein, 1992)

Tingbani (2015, pp. 1-260) ได้ศึกษาการจัดการการเงินหมุนเวียนและผลกำไรของบริษัทในสหราชอาณาจักร จากรายงานทางการเงินประจำปีของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ลอนดอน 225 แห่งในช่วงปี ค.ศ. 2001 - 2011 ผลการศึกษาค้นพบความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการดำรงตำแหน่งของซีอีโอ และผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งนานขึ้นทำให้บริษัทต่าง ๆ มีผลกำไรที่สูงขึ้น เนื่องจากซีอีโอยังคงสะสมความรู้ในงานและฝึกฝนทักษะความเป็นผู้นำของตนอย่างต่อเนื่องตามเวลา ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งนานขึ้นจึงมีแรงจูงใจในการปรับปรุงผลกำไร

Ammari et al. (2016, pp. 1-13) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาของซีอีโอและผลการดำเนินงานของบริษัท กับกลุ่มตัวอย่างของบริษัท ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 85 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบียในช่วงปี ค.ศ. 2018 การศึกษาของซีอีโอถูกกำหนดโดยตัวแปรสามตัวคือระดับการศึกษาหากสถาบันที่ให้ปริญญาอยู่นั้นอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศและหากวุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในสาขาการจัดการหรือสาขาการศึกษาอื่น ๆ ผลการดำเนินงานทางการเงินวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของบริษัท อายุสภาพคล่องและการเติบโตถูกนำมาใช้เป็นตัวแปรควบคุม ผลการศึกษาค้นพบว่า 58 ซีอีโอของบริษัท ที่ศึกษาเป็นผู้สำเร็จการศึกษา 38 คนได้รับปริญญาจากสถาบันในประเทศและ 44 คนมีปริญญาด้านการจัดการ ซีอีโอระดับบัณฑิตศึกษาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การจบการศึกษาจากสถาบันในประเทศมีผลต่อผลการดำเนินงานในเชิงบวก ระดับการจัดการของซีอีโอจะไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ขนาดของบริษัท สภาพคล่องและการเติบโตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการ

ดำเนินงาน อายุ บริษัท ไม่ได้อธิบายถึงความแตกต่างด้านประสิทธิภาพของบริษัท ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบริษัทต่าง ๆ จะได้รับประโยชน์จากนโยบายการจ้างซีอีโอที่เน้นคุณสมบัติขั้นต่ำที่กำหนดไว้เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือสูงกว่าปริญญาตรี (บัณฑิตศึกษา) การศึกษาจากสถาบันในประเทศและไม่มีน้ำหนักที่ไม่เหมาะสมต่อคุณสมบัติการบริหาร

Diks et al. (2016, pp. 1-108) ได้ศึกษาผลกระทบคุณลักษณะของซีอีโอต่อมูลค่าของบริษัท กลุ่มตัวอย่างเป็นซีอีโอ 483 คนที่รับผิดชอบบริษัทใน S&P 500 ในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2015 ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะของซีอีโอ ได้แก่ อายุ ค่าตอบแทน การดำรงตำแหน่ง เพศของซีอีโอมีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ดังนั้น บริษัทควรพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครก่อนจ้างซีอีโอคนใหม่

Bennouri et al. (2018, pp. 267-291) ได้ศึกษาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการของบริษัท 394 แห่งในประเทศฝรั่งเศส ช่วงปี ค.ศ. 2001 - 2010 ผลการศึกษาพบว่าการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลเชิงลบกับมูลค่ากิจการ (Tobin's Q)

Elsharkawy et al. (2018, pp. 277-291) ได้ศึกษาผลกระทบของความหลากหลายของคณะกรรมการและวุฒิการศึกษาของซีอีโอต่อผลการดำเนินงานของธนาคาร ตัวอย่างธนาคารที่จดทะเบียนใน สหราชอาณาจักร 54 แห่งในช่วงปี ค.ศ. 2005 - 2015 ผลการศึกษาพบว่าวุฒิการศึกษาของซีอีโอส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธนาคารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และในเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ($\beta = 0.101$) แต่ไม่มีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานของธนาคารเมื่อวัดด้วยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

Zhang (2018, pp. 1-32) ได้ศึกษาประวัติการศึกษาของซีอีโอและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาด ChiNext ของจีนในช่วงปี ค.ศ. 2011 - 2016 ผลการศึกษาพบว่า 85% ของซีอีโอสำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี โดย 52% ของซีอีโอสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 9% ของซีอีโอจบปริญญาเอก ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นของซีอีโอมีความสำคัญอย่างมาก โดยราคาตลาดตอบสนองเชิงบวกต่อการปรับปรุงภูมิหลังด้านการศึกษาในช่วงสั้น ๆ ในวันประกาศการเปลี่ยนซีอีโอ ยิ่งไปกว่านั้นผลยังแสดงให้เห็นว่า ซีอีโอที่มีการศึกษาสูงมีส่วนช่วยในการทำกำไรของบริษัทที่สูงขึ้น มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ($R^2=0.082$) และมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กับมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ($R^2= 0.396$) ชี้ให้เห็นว่าระดับการศึกษาของซีอีโอเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ประสิทธิภาพของบริษัทที่สูงขึ้น

Emestine & Setyaningrum (2019, October, pp. 423-427) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ที่มีต่อผลการดำเนินงานที่วัดจากมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) คุณลักษณะของซีอีโอวัดจากการดำรงตำแหน่ง อายุ ใบบรรองวิชาชีพด้านการเงิน หรือการบัญชีการศึกษาขั้นสูงด้านการเงินหรือการบัญชี สถานะ (บุคคลในหรือบุคคลภายนอกกิจการ) และเพศ ใช้การวิเคราะห์การถดถอย 235 บริษัทจาก 6 ประเทศในอาเซียน (สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม) ในปี ค.ศ. 2015 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการศึกษาขั้นสูงด้านการเงินและการบัญชีเป็นปัจจัยสำคัญ โดยรวมแล้วในการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับประสบการณ์ของซีอีโอเนื่องจากความเชี่ยวชาญที่รวมกันของ ซีอีโอกับซีเอฟโอ พบว่ามีผลต่อประสิทธิภาพของบริษัทที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าอายุและการดำรงตำแหน่งของซีอีโอมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิภาพของบริษัทโดยรวม นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับสาระสำคัญของซีอีโอที่พิสูจน์แล้วว่าสามารถส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของบริษัทที่ดีขึ้นเมื่อตัดสินใจลงทุน ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งอีกต่อไป (หลายวาระ) มีแนวโน้มที่นักลงทุนคิดว่าบริษัทมีโอกาสที่จะบรรลุผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นเนื่องจากซีอีโอที่เป็นผู้นำบริษัทได้รับรู้กระบวนการทางธุรกิจของบริษัทอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อดูแลและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับบริษัท

Saidu (2019, pp. 1-15) ได้ศึกษาผลกระทบของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) การศึกษาและคุณลักษณะที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ภาคการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในจอร์เจีย สำหรับระยะเวลา 6 ปีตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011 - 2016 ผลการศึกษาพบว่าการศึกษาของซีอีโอมีผลดีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่วัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) นอกจากนี้ยังแสดงความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท (ราคาหุ้นและ ROE) แต่ผลลัพธ์ไม่ได้มีนัยสำคัญ กล่าวสรุปคือซีอีโอช่วยเพิ่มผลกำไร ในทำนองเดียวกันประสิทธิภาพของหุ้นจะดีขึ้นเมื่อ ซีอีโอมีประสบการณ์ในบริษัทมาก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหาร การค้นพบนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นในการตัดสินใจเลือกซีอีโอที่เหมาะสมเข้ามาบริหารบริษัท

Altuwajiri & Kalyanaraman (2020, pp. 259-268) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาศึกษาของซีอีโอและผลการดำเนินงานของบริษัท กลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 85 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบียในช่วงปี ค.ศ. 2018 การศึกษาของซีอีโอถูกกำหนดโดยตัวแปรสามตัวคือระดับการศึกษา สถาบันที่ให้ปริญญาอยู่นั้นอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศและระดับสูงสุดอยู่ในสาขาการจัดการหรือสาขาการศึกษาอื่น ๆ ส่วนประสิทธิภาพทางการเงินวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีการนำขนาดของกิจการ อายุ สภาพคล่องและการเติบโตมาเป็นตัวแปรควบคุม ผลการศึกษาแสดง

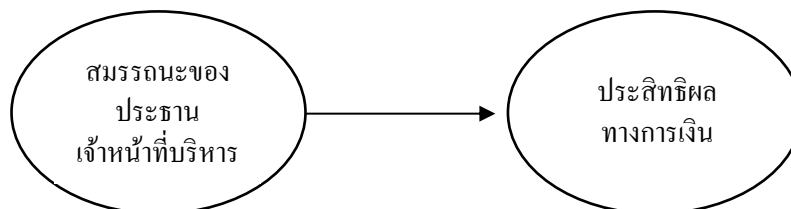
ให้เห็นว่าซีอีโอที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 58 ราย ซีอีโอได้รับปริญญาจากสถาบันการศึกษาในประเทศมีจำนวน 38 คน ซีอีโอมีปริญญาด้านการจัดการมีจำนวน 44 คน นอกจากนี้ยังพบว่าซีอีโอที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การจบการศึกษาจากสถาบันในประเทศมีผลต่อผลการดำเนินงานในเชิงบวก ซีอีโอมีปริญญาด้านการจัดการไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงิน ขนาดของกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องและการเติบโตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน อายุบริษัท ไม่ได้อธิบายถึงความแตกต่างด้านประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบริษัทต่าง ๆ จะได้รับประโยชน์จากนโยบายการจ้างซีอีโอ โดยกำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำ ต้องสำเร็จการศึกษาในระดับสูงหรือจากสถาบันการศึกษาในประเทศ

Cheng et al. (2020, pp. 9-19) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถในการบริหารจัดการและกลยุทธ์ของบริษัทต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1992 - 2014 จำนวน 34,285 ราย และยังตรวจสอบซีอีโอที่มีวุฒิบริหารธุรกิจ ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน

Saleh et al. (2020, pp. 637-654) ได้ศึกษาการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการและลักษณะซีอีโอต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงินที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ปาเลสไตน์ ในช่วงปี ค.ศ. 2009 - 2016 กลุ่มตัวอย่าง 200 บริษัท ผลการศึกษาพบว่าการดำรงตำแหน่งของซีอีโอ (CEO TENURE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ($\beta=0.0044$, $p<0.001$) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ($\beta=0.0011$, $p<0.001$) หมายความว่ายิ่งซีอีโอดำรงตำแหน่งนานเท่าไรผลงานของบริษัทจะยิ่งดี อาจเป็นเพราะซีอีโอที่ทำงานมายาวนานกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในทุกด้านของการดำเนินงานของธุรกิจตลอดจนเทคนิคของบริษัท ซีอีโอพัฒนาฐานอำนาจเมื่อเวลาผ่านไปและการดำรงตำแหน่งซีอีโอยังมีอีกต่อไปจะมีการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ความรู้และความผูกพันส่วนตัวของซีอีโอที่มากขึ้น

Velte (2019, pp. 497-520) ได้ศึกษาเรื่องอำนาจของซีอีโอที่เชื่อมโยงไปยังสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาล และประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศเยอรมัน จำนวน 775 บริษัท ระหว่างปี ค.ศ. 2010 – 2018 ผลการศึกษาพบว่าการดำรงตำแหน่งของซีอีโอมีผลกระทบเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพทางการเงินที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

สมมุติฐานที่ 3

ภาพประกอบที่ 5 แสดงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

ตารางที่ 6 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Jalbert et al. (2002, pp. 83-98)	ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) -ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Bhagat et al. (2010, pp. 1-46)	ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Darmadi (2013, pp. 113-135)	ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Monastyrenko (2014, pp. 1-40)	-ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร -ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Peni (2014, pp. 185-205)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) -ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Tingbani (2015, pp. 1-260)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	ผลตอบแทนต่อส่วนของ สินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Ammari et al. (2016, pp. 1-13)	ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Diks et al. (2016, pp. 1-108)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Bennouri et al. (2018, pp. 267- 291)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Elsharkawy et al. (2018, pp. 277- 291)	ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) -ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	-มีอิทธิพลเชิง บวกและมี นัยสำคัญกับ Tobin's Q -มีอิทธิพลเชิงบวก และไม่มีนัยสำคัญ กับ ROA ROE
Zhang (2018, pp. 1-32)	ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Emestine & Setyaningrum (2019, October, pp. 423-427)	-ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร -การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Saidu (2019, pp. 1-15)	ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Altuwaijri & Kalyanaraman (2020, pp. 259-268)	ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Cheng & Chih (2020, pp. 9-19)	ความเชี่ยวชาญด้าน การเงินของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร	ผลการดำเนินงาน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Saleh et al. (2020, pp. 637-654)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Velte (2020, pp. 497-520)	การดำรงตำแหน่งของ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

Enofe & Uwaifo (2016, pp. 66-75) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในที่มีต่อความยั่งยืนขององค์กรและการพัฒนาเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง 100 ราย ในอุตสาหกรรมรัฐเอโดะ การควบคุมภายในใช้แนวคิดของ COSO ผลการศึกษาพบว่าระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อ

ต่อความยั่งยืนขององค์กรในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นควรมีการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพในองค์กร เนื่องจากความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับระบบการควบคุมภายใน องค์กรควรมีระบบการจัดการการควบคุมภายในที่ครอบคลุมเพื่อระบุ ประเมิน ติดตาม และควบคุมระบบการควบคุมภายใน การควบคุมภายในเมื่อวางอย่างเหมาะสมทำให้มั่นใจถึงความซื่อสัตย์ คุณค่าทางจริยธรรม และความสามารถของพนักงาน โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง จะช่วยให้องค์กรสามารถประเมินพื้นที่ที่เสี่ยงต่อความเสี่ยงผ่านการประเมินความเสี่ยง ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคำสั่งการจัดการดำเนินการผ่านกิจกรรมการควบคุม และตรวจสอบให้แน่ใจว่าองค์กรปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านกฎระเบียบที่เสริมความแข็งแกร่งให้กับเป้าหมายด้านความยั่งยืน นอกจากนี้ ยังสังเกตได้จากการศึกษาว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความยั่งยืนขององค์กรกับการพัฒนาเศรษฐกิจ เมื่อบริษัทถูกมองว่ายั่งยืนจะเพิ่มมูลค่าแบรนด์และชื่อเสียง ซึ่งจะนำไปสู่การอุปถัมภ์ผลิตภัณฑ์ของกิจการ และเพิ่มรายได้และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศชาติ (GDP) บริษัทที่ยั่งยืนคือมีนวัตกรรม มีประสิทธิผลมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อสังคม และรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งหมดนี้แปลเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว

Sun & Su (2018, pp. 12-18) ได้ศึกษาการควบคุมภายในและความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งเซี่ยงไฮ้และเซินเจิ้น ในการศึกษาการควบคุมภายใน ใช้การเปิดเผยข้อมูลตามดัชนี Dibo Internal Control Index (DIB) (เป็นการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีแรกที่สะท้อนถึงระดับการควบคุมภายในและความสามารถในการจัดการความเสี่ยงของบริษัทจดทะเบียนในจีนทั้งหมด) ความรับผิดชอบต่อสังคมวัดจากการจัดอันดับ (Rankins CSR Ratings Company) ระหว่างปี ค.ศ. 2013 - 2015 และกล่าวถึงองค์กรสามารถส่งเสริมการปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรผ่านการควบคุมภายในที่ดีเยี่ยมเพื่อให้เกิดการพัฒนาในระยะยาว ผลการวิจัยพบว่าการควบคุมภายในสามารถส่งเสริมการปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมในเชิงบวก ($Adj R^2=0.19$ $p<0.05$)

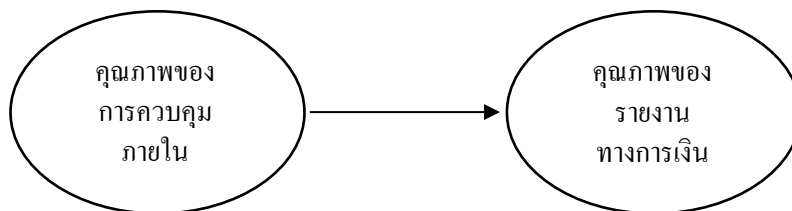
Huang & Huang (2020, pp. 1-23) ได้ศึกษาการควบคุมภายในมีส่วนในการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียน A-share ในประเทศจีน รวบรวมข้อมูลจากช่วงปี ค.ศ.2010-2016 ในอุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษหนักที่สุดของตลาดทุนจีน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,603 ราย ระดับการควบคุมภายใน (Icr) ใช้การเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีการควบคุมภายในแบบ 5 องค์กรประกอบที่พัฒนาโดยเซินเจิ้น Dibo, เซินเจิ้น DIB ซึ่งเป็นผู้จัดหาข้อมูลการควบคุมภายในแบบมืออาชีพและเชื่อถือได้ในประเทศจีน พัฒนาการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีการควบคุมภายใน รวมกับกรอบการรวมการควบคุมภายในของ COSO 2013 และแนวทางสนับสนุน ตลอดจนมาตรฐานและระบบที่เกี่ยวข้องที่ออกโดยกระทรวงการคลังและคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ของจีน ซึ่งสะท้อนถึงระดับการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในประเทศจีน ในมุมมองของการเปิดเผย

ข้อมูลและจัดทำารเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีการประเมินสำหรับความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้สร้างแบบจำลองข้อมูล โดยการศึกษารายงานด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทและสิ่งแวดล้อมในรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมหรือรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน รวบรวมและคำนวณ ผลการศึกษาพบว่าระดับการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัท และข้อบกพร่องในการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัท ซึ่งบ่งชี้ว่าการควบคุมภายในคุณภาพสูงช่วยปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัท ในบรรดางค์ประกอบ 5 ประการของการควบคุมภายในนั้น สภาพแวดล้อมภายใน ข้อมูลและการสื่อสารมีผลกระทบเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มั่นคง การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่แก้ไขการควบคุมภายในแล้วนั้นเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าบริษัทที่มีข้อบกพร่องที่สำคัญในการควบคุมภายในที่ไม่ได้รับการแก้ไข การค้นพบนี้ให้หลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อความเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับเป้าหมายการรายงานที่ไม่ใช่ด้านการเงินของการควบคุมภายในของบริษัท และจะกลายเป็นข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์สำหรับการตัดสินใจด้านการกำกับดูแลกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

Li (2020, pp. 1-31) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของการควบคุมภายในและประสิทธิภาพของนวัตกรรม : ผลกระทบจากตัวกลางบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหุ้นเซี่ยงไฮ้และเซินเจิ้น ระหว่างปี ค.ศ. 2012 - 2017 ประสิทธิภาพของการควบคุมภายในวัดจากการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีการควบคุมภายในของ DIB ประสิทธิภาพของนวัตกรรมใช้จำนวนคำขอรับสิทธิบัตรขององค์กร นั่นคือผลรวมของจำนวนสิ่งประดิษฐ์ รุ่นอรรถประโยชน์ และการออกแบบรูปปลั๊กชันในหนึ่งปี, การวัดประสิทธิภาพความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ใช้การเปิดเผยข้อมูลตามดัชนี Social Contribution Value Per Share (SCPS) ผลการศึกษาพบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรการควบคุมภายใน (IC) เป็นค่าบวกและมีนัยสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม (0.064, $p < 0.01$) แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลของการควบคุมภายในช่วยส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

Chan et al. (2021, pp. 733-765) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในที่มีต่อนวัตกรรมของบริษัทในประเทศจีน ซึ่งการควบคุมภายในมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพแวดล้อม การควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตาม ใช้ข้อมูลของปี 2007-2016 สำหรับนวัตกรรมใช้ผลลัพธ์ข้อมูลโดยวัดจากการยื่นขอจดสิทธิบัตร ปี 2008-2017 ผลการศึกษาพบองค์ประกอบสภาพแวดล้อมการควบคุม กิจกรรมการควบคุม และสารสนเทศและการสื่อสารมีผลกระทบต่อนวัตกรรม (ในระดับที่สูง) มากกว่าองค์ประกอบการประเมินความเสี่ยงและการติดตามประเมินผล (มีระดับน้อย)

สมมุติฐานที่ 4

ภาพประกอบที่ 6 แสดงคุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 7 งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของการควบคุมภายใน)	ตัวแปรตาม (คุณภาพของรายงานทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Enofe & Uwaifo (2016, pp. 66-75)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Sun & Su (2018, pp. 12-18)	การควบคุมภายใน โดย ภาพรวม	โดยภาพรวม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Huang & Huang (2020, pp. 1-23)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ด้านสิ่งแวดล้อม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Li (2020, pp. 1-31)	การควบคุมภายใน โดย ภาพรวม	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	มีอิทธิพลเชิงบวก
Chan et al. (2020, pp. 733-765)	การควบคุมภายใน โดย ภาพรวม	ด้านความยั่งยืน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน

Zhang et al. (2012, pp. 64-73) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในกับผลการดำเนินงานของบริษัท โดยจัดทำการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีคุณภาพ

การเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายใน ผลการดำเนินงานวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) กำไรต่อหุ้น (EPS) และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในกับผลการดำเนินงานของบริษัท ดังนั้นบริษัทที่แสดงคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในจะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น การเปิดเผยการควบคุมภายในในตลาดหุ้นจีนมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในตลาดหุ้น

Njeri (2014, pp. 1-55) ได้ศึกษาผลของการควบคุมภายในที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทผลิตภาพยนตร์ในประเทศเคนยา ของบริษัทอุตสาหกรรม จำนวน 20 แห่ง ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการควบคุมภายในและผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทผู้ผลิตในเคนยา ตัวแปรอิสระ (สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล) มีส่วนร่วม 75.7% ของการเปลี่ยนแปลงในผลการดำเนินงานทางการเงินที่วัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองเป็นการทำนายที่ดี

Al-Thuneibat et al. (2015, pp. 196-217) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ Saudi Bourse ประเทศซาอุดีอาระเบีย จำนวน 160 บริษัท ในปี ค.ศ. 2011 ตัวแปรการควบคุมภายในใช้แนวคิด COSO 5 ด้าน ความสามารถในการทำกำไรประกอบด้วย อัตรากำไรต่อหุ้น (EPS) ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตรากำไรขั้นต้น (PM) ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมภายในกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์เท่ากับ 0.440 ($R=0.723$, $\text{adj } R^2=0.440$, $p=0.000$) ซึ่งหมายความว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งยังการปฏิบัติตามการควบคุมภายในสูงเท่าใด ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้พบความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมภายในกับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 0.318 ($R=0.564$, $\text{adj } R^2=0.318$, $p=0.040$) ซึ่งหมายความว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งยังการปฏิบัติตามการควบคุมภายในสูงเท่าใด ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น สรุปการปฏิบัติตามข้อกำหนดการควบคุมภายในในระดับสูงช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน การบรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในเป็นหลักการพื้นฐานที่ดีในการเพิ่มความสามารถในการทำกำไร นักวิจัยหลายท่านเสนอว่าการควบคุมภายในคาดว่าจะทำหน้าที่เป็นพลังที่ป้องกันการเบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์และนโยบายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าขององค์กร ผลกระทบของการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพขององค์กรอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะขององค์กร รวมถึงขนาดและลักษณะของกิจกรรมนอกเหนือจากปัจจัยมหภาค

Elessa (2016, pp. 626-652) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมภายในที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทอุตสาหกรรมที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์อัมมาน (ASE) ในประเทศจอร์แดน จำนวน 40 บริษัท ในปี ค.ศ. 2015 ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมภายในโดยใช้องค์ประกอบกรอบ COSO 5 องค์ประกอบ (สภาพแวดล้อมของการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมควบคุม สารสนเทศ และการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล) มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) การค้นพบเพิ่มเติมแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดย่อยผลกระทบเชิงลบของสภาพแวดล้อมการควบคุมและกิจกรรมการควบคุมที่มีกับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และผลกระทบเชิงลบของการประเมินความเสี่ยงกับผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ในขณะที่องค์ประกอบของ COSO อื่น ๆ มีผลกระทบเชิงบวกต่อการวัดประสิทธิภาพทางการเงิน

Gilandeh et al. (2016, pp. 92-98) ได้ศึกษาประสิทธิผลของระบบควบคุมภายในที่มีต่อมูลค่าองค์กรและเงินปันผลในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เตหะราน จำนวน 118 บริษัท ช่วงปี ค.ศ. 2010 - 2014 ผลการศึกษาระบบการควบคุมภายในของบริษัทที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าขององค์กร (Tobin's Q) ($p=0.0164$) แนะนำให้ผู้บริหารดำเนินการและปรับปรุงระบบควบคุมภายในเพื่อเพิ่มมูลค่าตลาดของบริษัท

Asiligwa & Rennox (2017, pp. 92-105) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศเคนยา การควบคุมภายในวัดโดยแนวคิดของ COSO 5 องค์ประกอบ ขณะที่วัดผลการดำเนินงานทางการเงินโดยใช้ค่าเฉลี่ยย้อนหลังของผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกที่สำคัญระหว่างการควบคุมภายในและประสิทธิภาพทางการเงินและมีนัยสำคัญทางสถิติ การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของการควบคุมภายในมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินงานทางการเงิน 60.2% (Adjusted R2 = 0.602) กล่าวคือการเพิ่มหน่วย (การใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ) ในองค์ประกอบใด ๆ ของการควบคุมภายในจะปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในเคนยา อย่างไรก็ตาม การขาดการควบคุมภายในนำไปสู่การสูญเสีย

Lbrahim et al. (2017, pp. 684-696) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของระบบการควบคุมภายในที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน: กรณีของสถาบันสุขภาพในเขตตะวันตกเฉียงเหนือของกานา ผลการศึกษพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการควบคุมภายในและผลการดำเนินงานทางการเงิน หากการควบคุมภายในเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อผลการดำเนินงานทางการเงินที่สูงขึ้น 0.986 หน่วย

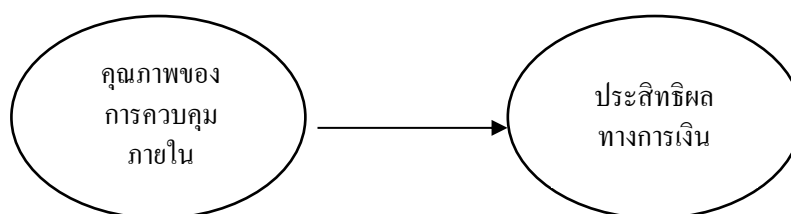
William (2017, pp. 1-46) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในกับประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในยุโรป จำนวน 65 บริษัท ปี ค.ศ. 2015 ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมภายในสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพทางการเงินที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ได้ (R^2) เท่ากับ 59.90% โดย สภาพแวดล้อมของการควบคุม ($R=0.755$, $p=0.032$) การประเมินความเสี่ยง ($R=0.85$, $p=0.008$) กิจกรรมการควบคุม ($R=0.123$, $p=0.047$) สารสนเทศและการสื่อสาร ($R=1.226$, $p=0.024$) และการติดตามและประเมินผล ($R=0.328$, $p=0.044$) มีอิทธิพลเชิงบวกและนัยสำคัญทางสถิติกับประสิทธิภาพทางการเงินที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

Ahmed & Muhammed (2018, pp. 67-87) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท โทรคมนาคมในเขตเคอร์ดิสถานของประเทศอิรัก ผลการศึกษพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างการควบคุมภายในและผลการดำเนินงานทางการเงิน ที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เท่ากับ 0.602 ($R=0.884$, $\text{adj } R^2=0.602$, $p=0.000$) ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระในการศึกษาระบุความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และกิจกรรมควบคุมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ในขณะที่การติดตามแสดงความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการดำเนินงานทางการเงิน การศึกษาพบว่าบริษัทตัวอย่างได้ลงทุนในระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพจึงมีผลการดำเนินงานทางการเงินที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่เกี่ยวข้องที่มีระบบการควบคุมภายในที่อ่อนแอ แนะนำว่าหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งอาจได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการตรวจสอบควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าระบบการควบคุมภายในได้รับการติดตามและประเมินผลโดยผู้จัดการที่เกี่ยวข้องเป็นระยะ พนักงาน ผู้บริหารและผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมอย่างในการประเมินกลไกการควบคุมภายใน ระบบการควบคุมภายในต้องได้รับการออกแบบบำรุงรักษาและประเมินซ้ำบ่อยครั้ง การควบคุมภายในที่ไม่เป็นที่น่าพอใจอาจทำให้ประสิทธิภาพของบริษัทซับซ้อนขึ้นรวมทั้งจัดให้มีพนักงานในตำแหน่งที่อาจถูกชักจูงให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดจรรยาบรรณหรือการปฏิบัติทางบัญชี เมื่อขาดการควบคุมที่เพียงพอพนักงานของบริษัทมีแนวโน้มที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความไม่เหมาะสมทางการเงิน

Ndiaye (2019, pp. 41-51) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมภายในและความสามารถในการทำกำไรของสถาบันการเงินรายย่อยในประเทศเซเนกัล กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 ราย ผลการศึกษพบว่ามิติทั้งหมดของการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีนัยสำคัญกับความสามารถในการทำกำไรซึ่งวัดจากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

Park et al. (2019, pp. 1-49) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของระบบควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในโรปี ประเทศเคนยา จำนวน 38 แห่ง มี 91 เปรอร์เซ็นต์ของบริษัทในกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติตามกรอบแนวคิดการควบคุมภายในของ COSO 2013 ที่ปรับปรุงใหม่ บริษัทที่ปฏิบัติตามกรอบแนวคิดแสดงการรายงานทางการเงินที่ระมัดระวังมากขึ้นและนักลงทุนมีปฏิกิริยาเชิงบวกมากขึ้นต่อผลประกอบการรายไตรมาสของบริษัทเหล่านี้ บริษัทต่าง ๆ สามารถช่วยลดต้นทุนของตัวแทนได้โดยการส่งสัญญาณถึงความมุ่งมั่นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ

สมมุติฐานที่ 5

ภาพประกอบที่ 7 แสดงคุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน

ตารางที่ 8 งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิภาพทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของการควบคุมภายใน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิภาพทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Zhang et al. (2012, pp. 64-73)	โดยภาพรวม	-ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Njeri (2014, pp. 1-55)	การควบคุมภายในแนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของการควบคุม ภายใน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Al-Thuneibat et al. (2015, pp. 196-217)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Elessa (2016, pp. 626-652)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Gilandeh et al. (2016, pp. 92-98)	โดยภาพรวม	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Asiligwa & Rennox (2017, pp. 92-105)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Lbrahim et al. (2017, pp. 684-696)	โดยภาพรวม	ผลการดำเนินงานทาง การเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก
William (2017, pp. 1-46)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Ahmed & Muhammed (2018, pp. 67-87)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Ndiaye (2019, pp. 41-51)	การควบคุมภายใน โดย ภาพรวม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของการควบคุม ภายใน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Park et al. (2019, pp. 1-49)	การควบคุมภายใน แนวคิด COSO 5 องค์ประกอบ	ประสิทธิผลทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงานทางการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

Tsoutsoua (2004, pp. 1-21) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจกับผลการดำเนินงานด้านการเงินของกลุ่มบริษัทใน S&P 500 ปี ค.ศ. 1996 - 2000 ผลการศึกษาพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานด้านการเงินที่วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

Weber et al. (2008, pp. 236-254) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด GRI กับประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทต่าง ๆ จำนวน 100 บริษัท ที่ใช้กรอบรายงานที่มีใช้ตัวเงินของ Global Reporting Initiative (GRI : การเปิดเผยข้อมูล 1.การรายงานข้อมูลทั่วไป 2.การรายงานข้อมูลมิติเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม) ตัวแปรประกอบด้วย 1) กิจกรรมขับเคลื่อนความยั่งยืน : ประวัติ วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ ผลการดำเนินงานและการกำกับดูแลกิจการด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม 2) ผลลัพธ์ความยั่งยืน : การกำกับดูแลกิจการด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม 3) ประสิทธิภาพทางการเงิน : ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อม และค่าตัดจำหน่าย (Earning Before Interst, Tax, Depreciation and Amortization : EBITDA margin) ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างกิจกรรมขับเคลื่อนความยั่งยืน ความยั่งยืนและผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท แสดงให้เห็นว่าการรายงานความยั่งยืนในด้านการรายงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจนั้นสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานที่ดีโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านความยั่งยืนในสามด้านดังกล่าวอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์นี้ไม่ได้นำไปใช้กับด้านบรรษัทภิบาล เมื่อนำมารวมกันผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าบริษัทเหล่านั้นได้ดำเนินการตามนโยบาย กลยุทธ์ และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ หรือสังคม มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สอดคล้องกันโดยการ

ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงลบ สำหรับมิติทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยผลกระทบ เช่น จำนวนภาษีที่จ่ายหรือจำนวนเงินที่ให้การสนับสนุน โครงการเพื่อสังคมและองค์กรพบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการกำกับดูแลกิจการ กลยุทธ์และการดำเนินงาน และผลการกำกับดูแลกิจการ อาจมีสองเหตุผลสำหรับ ประการแรก ผลการกำกับดูแลกิจการจะพิจารณาในกรอบงาน GRI ที่แตกต่างจากทั่วไป รายการผลลัพธ์คือ 'จำนวนประเทศที่มีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม' และ เปอร์เซ็นต์ของกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหารในคณะกรรมการ ประการที่สอง การศึกษาบางส่วน (อ้างอิง Gompers et al., 2003) ระบุว่า การปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทมากกว่าระดับสมบูรณ์ของการกำกับดูแลกิจการ นอกจากนี้ยังคงเปิดกว้างว่าบริษัทต่าง ๆ มีความกระตือรือร้นหรือมีปฏิกิริยาตอบสนองในนโยบายและการดำเนินงานด้านความยั่งยืนของตน การศึกษาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (อ้างอิง Russo and Harrison, 2005) แสดงให้เห็นว่านโยบาย กลยุทธ์ และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้เพื่อตอบสนองต่อประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อมต่ำหรืออุบัติเหตุ แรงจูงใจ อีกประการหนึ่งในการเริ่มต้นนโยบาย กลยุทธ์หรือการดำเนินงานด้านความยั่งยืนอาจเป็นแรงกดดันจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (อ้างอิง Kassinis and Vafeas, 2006)

Jo & Harjoto (2011, pp. 351-383) ได้ศึกษาผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการภายในและภายนอกและกลไกการติดตามผลต่อการเลือกกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) จากบริษัทที่มีการเปิดเผยอยู่ในฐานข้อมูลสถิติของ KLD (องค์กรอิสระที่เชี่ยวชาญด้านการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและประสิทธิภาพการกำกับดูแล เพื่อใช้ในการตัดสินใจลงทุน) ของบริษัทต่าง ๆ มากกว่า 3,000 แห่ง ผลการศึกษาพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกลไกการกำกับดูแลกิจการและการติดตามตรวจสอบ และส่งผลดีต่อมูลค่าบริษัท (Tobin's Q) นอกจากนี้ยังตั้งข้อสังเกตว่ากิจกรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่เน้นการเสริมสร้างสังคมภายในช่วยเพิ่มมูลค่าของบริษัทมากกว่าหมวดย่อย (ความรับผิดชอบต่อสังคมอื่น ๆ) เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพทางสังคมภายนอกที่กว้างขึ้น

Ameer & Othman (2012, pp. 61-79) ได้ศึกษาแนวทางปฏิบัติเพื่อความยั่งยืนและผลการดำเนินงานทางการเงินขององค์กร ประชากรเป้าหมายสำหรับการศึกษาครั้งนี้คือ 100 บริษัทระดับโลกที่มีความยั่งยืนสูงสุดในปี ค.ศ. 2008 ชื่อของบริษัทเหล่านี้ได้มาจากการเปิดเผยข้อมูลใน www.global100.org ซึ่งเป็นโครงการประจำปีของ Global Sustainability Research Alliance บริษัทเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกจากบริษัท 3,000 แห่งจากประเทศพัฒนาแล้วและตลาดเกิดใหม่ โดยเป็นตัวแทนของหุ้น 95% ในอเมริกาเหนือ ยุโรป และเกาหลี และ 30% ของหุ้นในตลาดเกิดใหม่ รายชื่อ

บริษัท 10 อันดับแรก (หรือ 300 บริษัท) ผ่านการคัดกรองโดย Corporate Knights Research Group และ Inflection Point Capital Management เทียบกับตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ที่มีน้ำหนักเท่ากัน 10 ตัวชี้วัด (KPI) ระดับการเปิดเผยตามแนวคิด GRI ผลการดำเนินงานทางการเงินที่สูงขึ้น โดยวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) กำไรก่อนหักภาษี (PBT) และกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (CFO) ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีแนวทางปฏิบัติด้านความยั่งยืนที่มากจะมีประสิทธิภาพทางการเงินและการเติบโตที่มากกว่าบริษัทที่ไม่เน้นเรื่องความยั่งยืน ผลประกอบการทางการเงินที่สูงขึ้นของบริษัทที่ยั่งยืนได้เพิ่มขึ้นและคงอยู่ตลอดช่วงปี ค.ศ. 2006 - 2008, ปี ค.ศ. 2006 - 2009 และ ปี ค.ศ. 2006 - 2010 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ROA, PBT และ CFO เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี ค.ศ. 2006-2010 แม้จะมีข้อจำกัดของตัวอย่างผลลัพธ์เหล่านี้ให้หลักฐานที่สมเหตุสมผลว่ามีความสัมพันธ์แบบสองทิศทางระหว่างแนวทางปฏิบัติเพื่อความยั่งยืนขององค์กร และผลการดำเนินงานทางการเงินขององค์กร แม้จะมีการถกเถียงกันถึงความคุ้มค่าในการลงทุนทรัพยากรของบริษัทเพื่อให้กลายเป็น 'ความรับผิดชอบมากขึ้น' ในสายตาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลการวิจัยระบุว่ากลยุทธ์เหล่านี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นประโยชน์ต่อบริษัท และการประเมินผลกระทบทางสังคมของบริษัทเป็นงานที่ซับซ้อน

Tang et al. (2012, pp. 1274-1303) ได้ศึกษากลยุทธ์การมีส่วนร่วมเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยเกี่ยวข้องกับเปิดเผยด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจำนวน 130 บริษัท เก็บข้อมูลจาก Morgan Stanley Capital International (MSCI) ในช่วงปี ค.ศ. 1995 - 2007 มี 7 มิติด้วยกัน ได้แก่ : การกำกับดูแลกิจการ ความหลากหลาย พนักงานสัมพันธ์ ชุมชน สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นมิติที่มีการตรวจสอบบ่อยที่สุดในการศึกษาก่อนหน้านี้ ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ที่ดีขึ้นเนื่องจากการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีส่วนช่วยสร้างสินทรัพย์ที่มีตัวและไม่มีตัวคนให้กับบริษัทซึ่งเป็นผลดีต่อการทำกำไรของบริษัท

Bidhari et al. (2013, pp. 39-46) ได้ศึกษาผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมต่อผลการดำเนินงานทางการเงินและมูลค่ากิจการของธนาคาร 15 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย ปี ค.ศ. 2008 - 2010 การคำนวณการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนี CSR (CSRDI) หากเปิดเผยให้ค่าเป็น 1 และไม่เปิดเผยให้ค่าเป็น 0 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการวัดผลการดำเนินงานทางการเงินทั้งหมดที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผลตอบแทนจากยอดขาย (ROS) และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) สรุปได้ว่าการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถปรับปรุงผลประกอบการทางการเงินของบริษัท

โดยเฉพาะผลกำไรถือเป็นการลงทุนและไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่ลดผลกำไร การปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเพิ่มคุณค่าให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ

Jang et al. (2013, pp. 3-17) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) และผลการดำเนินงานทางการเงินจากเหตุผลที่ว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะมีบทบาทในการลดความขัดแย้งระหว่างบริษัทและสังคม มีข้อสมมุติฐานว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท โดยเฉพาะบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่สูงขึ้นคาดว่าจะมีผลกำไรที่สูงขึ้น ต้นทุนของเงินทุนที่ลดลงและมูลค่าของบริษัทที่สูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างบริษัทในเกาหลี 130 แห่ง ในระยะเวลา 8 ปี (ค.ศ. 1998 - 2005) การเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีที่เผยแพร่โดยสถาบันความยุติธรรมทางเศรษฐกิจแห่งเกาหลี (KEJI) ถูกใช้เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ที่สูงกว่านั้นแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินที่ดีขึ้น โดยวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และ Tobin's Q (มูลค่าบริษัท)

Dewi et al. (2014, pp. 88-95) ได้ศึกษาผลของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซียระหว่างปี ค.ศ. 2007 - 2009 จำนวนตัวอย่างเป็น 46 บริษัท ผลการวิจัยพบว่ามียุทธพลโดยตรงระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)

Mujahid & Abdullah (2014) ได้ศึกษาผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อผลประกอบการทางการเงินและความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น 10 บริษัท ที่ได้รับการจัดอันดับสูงในฐานะบริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคมและ 10 บริษัท ที่ไม่รับผิดชอบต่อสังคมและประเมินผลการดำเนินงานทางการเงินในแง่การบัญชี ได้แก่ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และ (ROE) และมาตรการความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น ได้แก่กำไรต่อหุ้น (EPS) และราคาหุ้น ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมและผลประกอบการทางการเงินของบริษัทและความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น

Angelia & Suryaningsih (2015, pp. 348-355) ได้ศึกษาผลกระทบของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซีย (IDX) 17 บริษัท ปี ค.ศ. 2012 - 2013 พบว่าการจัดอันดับการเปิดเผยข้อมูลรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมียุทธพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) แต่ไม่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมมียุทธพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือ

หุ้น (ROE) ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของผลการดำเนินงานทางการเงินต่อบริษัท งานวิจัยนี้ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางการเงินและเน้นปัจจัยที่ไม่ใช่ตัวเงิน ได้แก่ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานที่ทำโดยบริษัทในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถวัดประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมได้โดยใช้ PROPER (Program Penilaian Peringkat Kinerja Perusahaan dalam Pengelolaan Lingkungan Hidup) ซึ่งสร้างอันดับที่แสดงด้วยสี: ทอง เขียว น้ำเงิน แดง และดำ บริษัทที่ได้รับคะแนนระดับทองในด้านผลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมคือบริษัทที่แสดงถึงความเป็นเลิศด้านสิ่งแวดล้อม บริษัทที่ให้คะแนนผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมสีทองจะได้รับการชื่นชมจากชุมชนมากขึ้น ความชื่นชมและความภักดีของสาธารณชนที่เพิ่มขึ้นทำให้ยอดขายผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการที่ผลิตโดยบริษัทเพิ่มขึ้น อีกด้านหนึ่ง บริษัทได้รับรางวัลเหรียญทองด้านประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม ได้นำแนวคิดเรื่องประสิทธิภาพเชิงนิเวศมาใช้ ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเป็นแนวคิดในการสร้างสินค้าและบริการมากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรน้อยลงและสร้างของเสียและมลพิษให้น้อยลง ยอดขายที่เพิ่มขึ้นตามมาด้วย ประสิทธิภาพด้านต้นทุนจะทำให้กำไรสุทธิของบริษัทเพิ่มขึ้น ผลกระทบที่ตามมาของการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิของบริษัทคือผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ที่เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากผู้บริหารแล้ว นักลงทุนยังตัดสินใจบริษัทโดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมด้วย บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมด้วยอันดับทองและสีเขียวจะได้รับการชื่นชมจากผู้คนมากขึ้น ความชื่นชมและความภักดีของสาธารณชนที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้ยอดขายผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของบริษัทเพิ่มขึ้น ด้วยยอดขายที่เพิ่มขึ้นพร้อมกับการนำแนวคิดเรื่องประสิทธิภาพเชิงนิเวศมาใช้ กำไรสุทธิของบริษัทจะเพิ่มขึ้น นอกจากผลกำไรของบริษัทที่เพิ่มขึ้นแล้ว กำไรสะสมก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน กำไรสะสมที่เพิ่มขึ้นทำให้บริษัทสามารถเพิ่มการเป็นเจ้าของบริษัท (ส่วนของผู้ถือหุ้น) ได้ในอนาคต กำไรสะสมที่บริษัทส่วนใหญ่เคยนำไปลงทุนใหม่ในส่วนที่อาจสร้างผลกำไรให้กับบริษัท กำไรสะสมที่เคยนำกลับมาลงทุนใหม่ในส่วนนั้น จะสร้างผลตอบแทนจากการเพิ่มขึ้นของรายได้หรือรายได้ที่เพิ่มขึ้น ผลกระทบต่อมาคือรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการเพิ่มกำไรสุทธิของบริษัทจะส่งผลต่อ ROE ที่เพิ่มขึ้น

Hussain (2015, pp. 1-49) ได้ศึกษาผลกระทบของผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท GLOBAL FORTUNE (N100) ระหว่างปี ค.ศ. 2007 - 2011 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมจาก

รายงานความยั่งยืนของบริษัทด้วยแนวทาง Global Reporting Initiative (GRI) และประสิทธิผลทางการเงินวัดจากมูลค่าตลาด (Tobin's Q) ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยว่าข้อมูลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจไม่มีอิทธิพล ในขณะที่ผลกระทบของมิติด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของความยั่งยืนยังคงมีความเกี่ยวข้องและมีนัยสำคัญในการวัดประสิทธิผลทางการเงิน

Li et al. (2016, pp. 611-628) ได้ศึกษาอำนาจของซีอีโอ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และมูลค่าของกิจการตามหลักทฤษฎีตัวแทน จากบริษัทที่อยู่ในฐานข้อมูลสถิติของ KLD ที่ได้มีการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทมากกว่า 3,000 แห่ง ในช่วงปี ค.ศ. 1998 - 2013 ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมนั้นเพิ่มมูลค่ากิจการได้จริง ($p < 0.001$) บริษัทต่าง ๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มากขึ้น มูลค่าของบริษัทจะเพิ่มขึ้น การมีอยู่และระดับของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ใช่ผลลัพธ์ของต้นทุนของตัวแทน แต่เป็นสิ่งที่ดีสำหรับบริษัทและการเพิ่มมูลค่าของบริษัทได้จริง

Kasbun et al. (2016, pp. 78-93) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานความยั่งยืนและผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของมาเลเซีย โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยบริษัทจดทะเบียน 200 แห่งในประเทศมาเลเซีย ช่วงปี ค.ศ. 2006-2013 ในการตรวจสอบผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนของบริษัท ได้แก่ คะแนนการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีการเปิดเผยข้อมูลตาม GRI (Global Reporting Initiative, เป็นมาตรฐานมุ่งเน้นการเปิดเผยข้อมูล 1.การรายงานข้อมูลทั่วไป 2.การรายงานข้อมูลมิติเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม) โดยการมีอยู่ของรายงานความยั่งยืน GRI ของบริษัท ผลการศึกษาพบว่า การรายงานความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานทางการเงินที่วัดโดยใช้ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) จำนวนรายงานที่ตีพิมพ์ในประเทศมาเลเซียในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมามีประโยชน์มากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรายงานที่สำคัญซึ่งสะท้อนถึงผลการดำเนินงานในอดีตและมุมมองในอนาคตเกี่ยวกับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม บริษัทต่าง ๆ มักใช้รายงานนี้ในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์และยุทธวิธี เช่น การปรับปรุงเทคนิคการดำเนินงานและการระดมทุนใหม่เพื่อการร่วมทุน เป็นต้น

Aboud & Diab (2018, pp. 442-458) ได้ศึกษาผลกระทบของการเปิดเผยแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมสังคมและบรรษัทภิบาล (ESG) และมูลค่ากิจการของบริษัทในประเทศอียิปต์ ดำเนินการผ่านการตรวจสอบอิทธิพลของการได้รับการจดทะเบียนและจัดอันดับในการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีความรับผิดชอบต่อสังคมของอียิปต์เกี่ยวกับมูลค่าบริษัท ในช่วงระยะเวลาเริ่มตั้งแต่ปี

ค.ศ. 2007 - 2016 ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีคะแนน ESG สูงพบว่ามีผลประกอบการทางการเงิน (วัดจากมูลค่ากิจการ Tobin's Q) นั้นชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นบริษัทไม่ควรจำกัดให้อยู่ในดัชนีเท่านั้น แต่ยังคงควรมีอันดับในระดับบนของการจัดอันดับของดัชนีด้วย บริษัทที่มีคะแนน ESG สูงมีผลประกอบการทางการเงิน (วัดจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ROA) ชัดเจนมากขึ้น การค้นพบนี้สนับสนุนมุมมองที่ว่าผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล

Bodhanwala & Bodhanwala (2018, pp. 1734-1747) ได้ศึกษาความยั่งยืนขององค์กรส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในอินเดีย 58 แห่งที่เป็นส่วนหนึ่งของฐานข้อมูล ESG ของ Thomson Reuters Asset4 อย่างสม่ำเสมอ ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างมาตรการความยั่งยืนและผลการดำเนินงานของบริษัท (ผลตอบแทนจากการลงทุน ผลตอบแทนผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และกำไรต่อหุ้น) ซึ่งเป็นการสนับสนุนเชิงประจักษ์แก่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้กำหนดนโยบาย และนักวิชาการ โดยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลอย่างยั่งยืนช่วยให้บริษัทบรรลุวัตถุประสงค์ในการเพิ่มผลกำไรสูงสุดในระยะยาว กลยุทธ์ที่คำนึงถึงเกณฑ์ความยั่งยืนมีความสามารถในการสร้างมูลค่าระยะยาวและช่วยให้บริษัทที่มีความได้เปรียบในการแข่งขัน การค้นพบนี้เป็นแรงผลักดันให้บริษัทอินเดียขนาดกลางและขนาดใหญ่หลายแห่งเริ่มใช้มาตรการที่ยั่งยืนในการกำหนดนโยบายทางธุรกิจ

Sial et al. (2018, pp. 184-199) ได้ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการดำเนินงานที่ยั่งยืน และผลกระทบของการจัดการรายได้ในช่วงปี ค.ศ. 2009 - 2015 จากบริษัทจดทะเบียนของจีนในตลาดหุ้นเซินเจิ้นและเซี่ยงไฮ้ จำนวน 3,481 แห่ง โดยใช้การจัดอันดับความรับผิดชอบต่อสังคม ที่จัดทำโดย Rankins (RKS) ผลการศึกษาพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมส่งมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานที่วัดจากมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ($\beta=0.00635$, $p=0.035$)

Alareeni & Hamdan (2020, pp. 1409-1428) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในสหรัฐฯ S&P 500 แห่งในช่วงปี ค.ศ. 2009 - 2018 ผลการวิจัยพบว่าการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลส่งผลในเชิงบวกต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ($\beta=3.009$, $p<0.001$) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ($\beta=2.130$, $p<0.001$) และผลการดำเนินงานของตลาด (Tobin's Q) ($\beta=8.681$, $p<0.001$) ของบริษัท ผลการศึกษามีนัยสำคัญสำหรับนักวิจัยและหน่วยงานกำกับดูแลในสหรัฐอเมริกาและประเทศที่พัฒนาแล้วอื่น ๆ เปิดเผยข้อมูลขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลให้ผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นในการวางแผนระยะยาว และควรใช้ทรัพยากรจำนวนมาก นอกจากนี้ขอแนะนำว่าหน่วยงานกำกับดูแล เช่น ธนาคารกลาง ผู้ตรวจสอบบัญชี และผู้จัดตลาดหุ้น

พิจารณาเปิดเผยข้อมูลขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลเพื่อให้ข้อมูลทางการเงินที่เชื่อถือได้ นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักลงทุน แนะนำให้เพิ่มความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขของเปิดเผยข้อมูลขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลและความสำคัญในธุรกิจเพื่อให้มีทางเลือกในการลงทุนที่ดีขึ้น

Bashatweh & AlMomani (2020, pp. 234-249) ได้ศึกษาผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลทางบัญชีของรายงานความยั่งยืนเกี่ยวกับหลักการดำรงอยู่ของกิจการ (Going Concern) ในธนาคาร 16 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อัมมานในจอร์แดน ระหว่างปี ค.ศ. 2010 - 2014 ได้วิเคราะห์ระดับการเปิดเผยสำหรับมิติทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมตามตัวชี้วัด the Global Reporting Initiative (GRI 2014) ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยมิติของการรายงานความยั่งยืนทั้งหมดมีผลกระทบกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อย่างมีนัยสำคัญ การศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ธนาคารจำเป็นต้องเปิดเผยมิติของความยั่งยืนตามแนวคิดการเปิดเผยข้อมูล GRI (2014) นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องเปิดเผยกิจกรรมทางบัญชีเพิ่มเติมในรายงานประจำปีเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น ในการรักษาทรัพยากรของชุมชนและสร้างความน่าเชื่อถือที่จะก่อให้เกิดการดำรงอยู่ของกิจการ

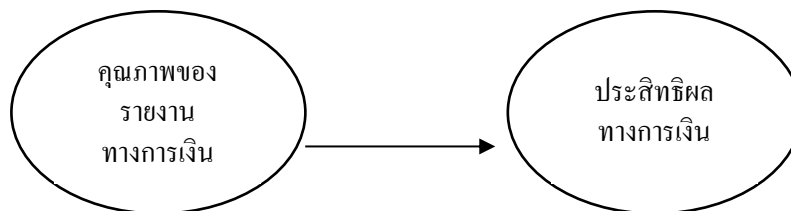
Triyani et al. (2020, pp. 261-270) ได้ศึกษาผลกระทบของการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาล (ESG) ต่อผลการดำเนินงานของบริษัท และบทบาทของการดำรงตำแหน่งซีโอ ผลการดำเนินงานของบริษัทวัดจากผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) บริษัทตัวอย่าง 159 บริษัท ที่จดทะเบียนในประเทศอินโดนีเซีย ช่วงปี ค.ศ. 2012 - 2016 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลส่งผลดีต่อผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) คุณภาพของการเปิดเผยที่ดีขึ้นสามารถเพิ่มระดับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นได้

Buallay et al. (2021, pp. 361-384) ได้ศึกษาผลกระทบของการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืนต่อประสิทธิภาพของภาคการท่องเที่ยว จาก 37 ประเทศเป็นเวลาสิบปี (ค.ศ. 2008 - 2017) ตัวแปรอิสระได้แก่ด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (คะแนน ESG) ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่าง ESG กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และประสิทธิภาพของตลาด (TQ)

Nguyen et al. (2021, pp. 1-16) การศึกษาตรวจสอบผลกระทบของขนาดบริษัท ความอ่อนไหวในอุตสาหกรรม ความเป็นเจ้าของของรัฐบาล สภาพคล่อง และอายุของบริษัทต่อการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSRD) ในรายงานประจำปี 2019 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหุ้นเวียดนาม นอกจากนี้ยังพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง CSRD กับประสิทธิภาพทางการเงินที่วัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) การศึกษานี้ใช้สถิติพรรณนาและวิธีการถดถอยเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า การเปิดเผยความ

รับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) มีผลอย่างมากต่อทั้ง ROA และ ROE ผลการศึกษาที่มีส่วนสนับสนุนและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ 3 ประการ ประการแรก การวิจัยมีประโยชน์ต่อนักลงทุน โดยให้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) กับลักษณะของบริษัทจดทะเบียนในประเทศกำลังพัฒนา นักลงทุนควรเลือกองค์กรอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่รัฐเป็นเจ้าของ และอ่อนไหวต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากความยั่งยืน ความโปร่งใสในการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) นั้นเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพทางการเงินของธุรกิจ ประการที่สอง ควรส่งเสริมความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในเวียดนาม ควบคู่ไปกับแนวโน้มของการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมากขึ้น ดังนั้น บริษัทจดทะเบียนในเวียดนามจึงควรใช้ทรัพยากรในการดำเนินการรับผิดชอบต่อสังคมผ่านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อพนักงาน และความรับผิดชอบต่อชุมชน และเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในเชิงรุกมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อประสิทธิภาพทางการเงินขององค์กรในระยะยาว บริษัทจดทะเบียนควรได้รับกลยุทธ์ระยะยาวเพื่อใช้และเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมพร้อมขั้นตอนที่เหมาะสมในกระบวนการบูรณาการสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ประการที่สาม รัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์แห่งรัฐของเวียดนาม (SSC) ควรดำเนินการเสริมและปฏิบัติตามข้อบังคับทางกฎหมายของบริษัทจดทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) ต่อไป เนื้อหาของข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในรายงานประจำปีที่มอบให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในปัจจุบันเป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยมีเกณฑ์ไม่กี่ข้อ (เพียง 15 ข้อ) และข้อมูลสำคัญมากมายที่ยังไม่ได้รับการประกาศ ควรพัฒนาและกำหนดมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรภายใต้แนวปฏิบัติสากล และให้ข้อมูลที่เพียงพอแก่บริษัทจดทะเบียน บริษัทเหล่านี้สามารถใช้มาตรฐาน GRI เพื่อจัดทำรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและรายงานความยั่งยืนแยกจากรายงานประจำปีเพื่อเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมและเพิ่มความโปร่งใสในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน

สมมุติฐานที่ 6

ภาพประกอบที่ 8 แสดงคุณภาพของรายงานทางการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

ตารางที่ 9 งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Tsoutsoua (2004, pp. 1-21)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Weber et al. (2008, pp. 236-254)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Jo & Harjoto (2011, pp. 351-383)	โดยภาพรวม	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Ameer & Othman (2012, pp. 61-79)	โดยภาพรวม	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Tang et al. (2012, pp. 1274-1303)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ด้านความยั่งยืน	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Bidhari et al. (2013, pp. 39-46)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE) -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Jang et al. (2013, pp. 3-17)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Dewi et al.(2014, pp. 88-95)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Mujahid & Abdullah (2014, pp. 181-187)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Angelia & Suryaningsih (2015, pp. 348-355)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Hussain (2015, pp. 1-49)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) -ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Li et al. (2016, pp. 611-628)	โดยภาพรวม	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Kasbuna et al. (2016, pp. 78-93)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Aboud & Diab (2018, pp. 442-458)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Bodhanwala & Bodhanwala (2018, pp. 1734-1747)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Sial et al. (2018, pp. 184-199)	โดยภาพรวม	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Alareeni & Hamdan (2020, pp. 1409-1428)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) -ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Bashatweh & AlMomani (2020, pp. 234-249)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น (คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน)	ตัวแปรตาม (ประสิทธิผลทางการเงิน)	ผลการค้นพบ
Triyani et al. (2020, pp. 261-270)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Buallay et al. (2021, pp. 361-384)	โดยภาพรวม	-มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) -ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Nguyen et al. (2021, pp. 1-16)	-ด้านสิ่งแวดล้อม -ด้านสังคม -ความยั่งยืน	-ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 7 ขนาดของกิจการ (ตัวแปรควบคุม)

ขนาดของกิจการเป็นการสะท้อนถึงทรัพยากรที่มีอยู่ในบริษัท ตัวแปรนี้วัดจาก Natural Logarithm ของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ของบริษัทตัวอย่าง เนื่องจากสินทรัพย์รวมเป็นการแสดงถึงฐานะการเงินของบริษัท ซึ่งจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์ เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสด บริษัทขนาดใหญ่ได้รับความสนใจจากกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมสูงขึ้น จึงต้องถูกกดดันมากขึ้นในการเปิดเผยกิจกรรมทางสังคมเพื่อทำให้ธุรกิจของตนถูกต้องตามกฎหมาย และบริษัทขนาดใหญ่จำเป็นต้องมีการจัดการเงินทุนหมุนเวียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสินทรัพย์รวมจึงถือเป็นตัวแทนที่เหมาะสมในการวัดขนาดของกิจการ บริษัทที่มีสินทรัพย์รวมสูงจะถือว่าเป็นบริษัทขนาดใหญ่ ในทางตรงข้ามบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมต่ำจะถือว่าเป็นบริษัทขนาดเล็ก และเนื่องจากมูลค่าสินทรัพย์ของแต่ละบริษัท ที่อยู่ในแต่ละอุตสาหกรรมแตกต่างกันมาก จึงวัดค่าขนาดของกิจการด้วยค่า Natural Logarithm (สัญลักษณ์แทนจำนวนอตรรกยะ ซึ่งมีค่าประมาณ) ของยอดสินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี เพื่อเป็นการปรับค่าให้ตัวเลขอยู่ในฐานที่ใกล้เคียงกันมากขึ้น

สมมุติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน Jianfei & Yiran (2011, pp. 286-294) ได้ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในและการกำกับดูแลกิจการ: การวิจัยเชิงประจักษ์จากบริษัทจดทะเบียนในจีน จำนวน 1,309 แห่ง ที่มีใช้ธุรกิจการเงิน ในปี ค.ศ. 2010 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรควบคุมที่วัดจากขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อระบบควบคุมภายใน ($\beta=0.089$, $t=4.032$, $p=0.000$)

ตารางที่ 10 งานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของกิจการกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Jianfei & Yiran (2011, pp. 286-294)	ขนาดของกิจการ	คุณภาพของการควบคุมภายใน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 7.2 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

Habbash (2016, pp. 740-754) ได้ศึกษาการกำกับดูแลบริษัทและการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัททั้งหมดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซาอุดีอาระเบีย ระหว่างปี ค.ศ. 2007 - 2011 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรควบคุมที่วัดจากขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ($\beta=3.102$, $t\text{-statistic}=5.000$) แสดงว่าบริษัทขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ในระดับที่สูงขึ้น ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับทฤษฎีของตัวแทนที่บริษัทขนาดใหญ่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อลดความไม่สมมาตรของข้อมูลและต้นทุนของตัวแทนที่มีขนาดใหญ่ อีกประการหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าบริษัทขนาดใหญ่มีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำกิจกรรมทางสังคมโดยสมัครใจ

Alshbili et al. (2019, pp. 148-166) ได้ศึกษาประเภทการเป็นเจ้าของ การกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม กลุ่มตัวอย่างบริษัทน้ำมันและก๊าซของลิเบียระหว่างปี ค.ศ. 2009 - 2013 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรควบคุมวัดจากขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกกับการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

Nour et al. (2020, pp. 20-41) ได้ศึกษาผลกระทบของกลไกคณะกรรมการของการกำกับดูแลกิจการต่อขอบเขตของการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของ

บริษัทอุตสาหกรรมสาธารณะของจอร์แดนในช่วงเวลา ค.ศ. 2010 - 2014 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมยังได้รับผลกระทบในเชิงบวกจากขนาดของกิจการ (Coeff. = 0.054, t = 3.491, Sig. = 0.001) สิ่งนี้บ่งชี้ว่าบริษัทขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก

ตารางที่ 11 งานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของกิจการกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Habbash (2016, pp. 740-754)	ขนาดของกิจการ	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Alshbili et al. (2019, pp. 148-166)	ขนาดของกิจการ	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Nour et al. (2020, pp. 20-41)	ขนาดของกิจการ	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

Kyereboah-Coleman & Biekpe (2006, pp. 114-122) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการ การควมรวมหรือแยกตำแหน่งของประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้จัดการกับประสิทธิภาพของบริษัทจดทะเบียนที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในตลาดหลักทรัพย์กานา ระหว่างปี 1990-2001 ผลการศึกษาพบตัวแปรควบคุมวัดจากขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกและนัยสำคัญต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q)

Palaniappan (2017, pp. 67-85) ได้ศึกษาลักษณะของคณะกรรมการบางประการมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทผู้ผลิตในอินเดีย จำนวน 275 บริษัท ระหว่างปี ค.ศ. 2011 - 2015 ผลการศึกษาพบตัวแปรควบคุมวัดจากขนาดของกิจการมีอิทธิพลในทางลบ แต่ไม่มีนัยสำคัญกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q)

Karim et al. (2020, pp. 1-13) ได้ศึกษาผลกระทบของกลไกการกำกับดูแลและการปฏิบัติตามรับผิดชอบต่อสังคม ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในประเทศมาเลเซีย 588 แห่งที่จดทะเบียนใน Bursa Malaysia ระหว่างปี ค.ศ. 2006 - 2017 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรควบคุมที่วัด

จากขนาดของกิจการส่งผลในเชิงบวกต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และส่งผลเชิงบวกแต่ไม่มีนัยสำคัญต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q)

ตารางที่ 12 งานวิจัยเกี่ยวกับขนาดของกิจการกับประสิทธิผลทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Kyereboah-Coleman & Biekpe (2006, pp. 114-122)	ขนาดของกิจการ	ประสิทธิผลทางการเงิน -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Palaniappan (2017, pp. 67-85)	ขนาดของกิจการ	ประสิทธิผลทางการเงิน -ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	-มีอิทธิพลเชิงบวก -มีอิทธิพลเชิงบวก
Karim et al. (2020, pp. 1-13)	ขนาดของกิจการ	ประสิทธิผลทางการเงิน -ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) -มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)	-มีอิทธิพลเชิงบวก -มีอิทธิพลเชิงบวกแต่ไม่มีนัยสำคัญ

สมมุติฐานที่ 8 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (ตัวแปรควบคุม)

สำหรับประเทศไทยนั้น มีโครงสร้างธุรกิจแบบกระจุกตัวและผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (Concentrated Ownership Structure) เป็นโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทส่วนมากมีการพัฒนามาจากบริษัทจำกัดหรือธุรกิจครอบครัวมาก่อนที่จะเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และมีสัดส่วนระหว่างผู้ถือหุ้นรายใหญ่และผู้ถือหุ้นรายย่อยแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทำให้การบริหารงานและการควบคุมทิศทางของบริษัทขึ้นอยู่กับกลุ่มอำนาจเดิมซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท (Wiwattanakantang, 2001) โครงสร้างผู้ถือหุ้นในประเทศไทยยังคงค่อนข้างคงที่ตลอดเวลา ผู้ถือหุ้นรายใหญ่จำนวนมากเป็นสมาชิกในครอบครัวที่ดำรงสถานะเป็นเวลานาน ดังนั้นความเป็นเจ้าของในประเทศไทยในระดับมากถือได้ว่าการกำหนดไว้ล่วงหน้าและมีความเสี่ยงน้อยกว่ามากที่จะก่อเหตุ

ย้อนกลับ ความเป็นเจ้าของในบริษัทไทยมีโครงสร้างแบบกระจุกตัวมากกว่าในตะวันตกอย่างมาก (Jumreomvong et al., 2019)

สมมุติฐานที่ 8.1 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน

Leng & Li (2011, pp. 893-900) ได้ศึกษาคุณภาพกำไรและข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายใน กลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 1,273 แห่งในเชียงใหม่และตลาดหลักทรัพย์เซินเจิ้นในปี ค.ศ. 2010 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรควบคุมโดยการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 5 ลำดับแรกมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการเปิดเผยการควบคุมภายใน ($\beta=0.465$, $t=1.992$, $p=0.047$)

ตารางที่ 13 งานวิจัยเกี่ยวกับการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Leng & Li (2011, pp. 893-900)	การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น	คุณภาพของการควบคุมภายใน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 8.2 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

Said et al. (2009, pp. 212-226) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยผลรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและลักษณะของการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศมาเลเซีย 150 บริษัท ที่มีใช่สถาบันการเงิน ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ การรวบรวมตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คณะกรรมการตรวจสอบ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด 10 ราย โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหาร โครงสร้างผู้ถือหุ้นที่เป็นชาวต่างชาติและโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่เป็นรัฐบาล ผลการศึกษาพบว่าการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และโครงสร้างการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ($p<0.05$)

Majeed et al. (2015, pp. 530-556) ได้ศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากองค์ประกอบการกำกับดูแลกิจการ (CG) ต่อการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ขององค์กร รายงานประจำปีของ บริษัท สำหรับปี ค.ศ. 2007 - 2011 องค์ประกอบของ CG เช่น ขนาดคณะกรรมการ กรรมการอิสระ โครงสร้างแบบกระจุกตัวผู้ถือหุ้น 5 ลำดับแรก ขนาด

ของบริษัท และความสามารถในการทำกำไร พบว่ามีผลกระทบเชิงบวกและมีนัยสำคัญจากขนาด คณะกรรมการ ความเป็นเจ้าของสถาบัน โครงสร้างแบบกระจุกตัวผู้ถือหุ้น 5 ลำดับแรก และขนาดของบริษัท ในการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าองค์กรควร ตรวจสอบกิจกรรม CG ที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อพิสูจน์ตัวเองว่าเป็น พลเมืองที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

Chen et al. (2021, pp. 13-24) ได้ศึกษาการกระจุกตัวของโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร (CER) บริษัทจดทะเบียน A-share ของจีน ในช่วงปี ค.ศ. 2008 - 2016 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการกระจุกตัวของโครงสร้างผู้ถือหุ้นมีผลเสียอย่างมากต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร (CER) ด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรกผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่เต็มใจที่จะลงทุนในการปกป้องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมที่ลดลง ประการที่สองเนื่องจากไม่มีกฎหมายและข้อบังคับ รวมถึงการขาดการกำกับดูแลที่เหมาะสม ความเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ผู้ถือหุ้นมีแนวโน้มที่จะติดตามผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากกว่าการสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ผลของโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กรนั้นมีความแตกต่างกันในอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจมหภาค ประเภทของความเป็นเจ้าของและลักษณะของอุตสาหกรรม การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของมีผลยับยั้งการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญในช่วงที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว แต่ไม่ใช่ในช่วงที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ในช่วงที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็ว บริษัทต่าง ๆ ควรได้รับผลกำไรมากขึ้น ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติการ โครงการ และไม่เต็มใจที่จะรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในช่วงนี้ ดังนั้นโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวจึงยับยั้งการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กรได้อย่างมีนัยสำคัญ ในช่วงที่เศรษฐกิจเติบโตปานกลางแรงจูงใจของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่แสวงหาผลประโยชน์ของตนเองอาจลดลง ผู้ถือหุ้นในบางบริษัทอาจวางแผนที่จะมีส่วนร่วมในการปกป้องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน การเป็นเจ้าของแบบกระจุกตัวอาจไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กร ในช่วงเวลาดังกล่าว

ตารางที่ 14 งานวิจัยเกี่ยวกับการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นกับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Said et al. (2009, pp. 212-226)	การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Majeed et al. (2015, pp. 530-556)	การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก
Chen et al. (2021, pp. 13-24)	การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (ช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ)	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	มีอิทธิพลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 8.3 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน

Mandaci & Gumus (2010, pp. 57-66) ได้ศึกษาการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น การถือหุ้นโดยผู้บริหารและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศตุรกี จำนวน 203 บริษัท ในปี ค.ศ. 2005 ผลการศึกษาพบว่าการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 3 ลำดับแรก มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานที่วัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) เนื่องจากการคุ้มครองนักลงทุนอยู่ในระดับต่ำในประเทศกำลังพัฒนาการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นกลไกการกำกับดูแลกิจการ ในทางกลับกันตรงกันข้ามกับทฤษฎีตัวแทนพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างผู้บริหารที่เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท การเป็นเจ้าของโดยผู้บริหารมากเกินไปอาจทำให้ผู้บริหารกังวลเกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนเองมากขึ้น และลดมูลค่าของกิจการ (Tobin's Q) การค้นพบนี้ไม่สนับสนุนความคิดของ Jensen and Meckling (1976) ที่ให้เหตุผลว่าเมื่อความเป็นเจ้าของในการบริหารเพิ่มขึ้นความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและเจ้าของจะลดลงและประสิทธิภาพจะเพิ่มขึ้น การศึกษาชี้ให้เห็นว่าบริษัทในตุรกีสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานได้โดยการเพิ่มการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นและลดผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารเอง

Vintila & Gherghina (2014, pp. 271-279) ได้ศึกษาผลกระทบของการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) กลุ่มตัวอย่างของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์บูคาเรสต์ (BSE) ในโรมาเนีย ช่วงปี ค.ศ. 2007 - 2011 พิจารณาความเป็นเจ้าของอย่างชัดเจนของผู้ถือหุ้นรายแรก รายที่สองและรายที่สามรวมทั้งผลรวมการถือครองของผู้ถือหุ้นราย

ใหญ่ที่สุดสองรายและผลรวมการถือครองของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุดสามราย ผลลัพธ์พบว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่อันดับหนึ่งไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่าของบริษัท ในขณะที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่อันดับสองมีอิทธิพลในเชิงบวกต่อมูลค่าของกิจการจากการพิจารณาความเป็นเจ้าของของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ อันดับสามพบว่ามีอิทธิพลในเชิงบวก แต่ในระดับการถือครองที่ 13.08% จากนั้นอิทธิพลจะกลายเป็นเชิงลบ นอกจากนี้จากมุมมองการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของผลรวมของการถือครองของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุดสามรายเท่านั้นที่มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อมูลค่าของกิจการอย่างไรก็ตามไม่มีการระบุความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผลรวมการถือครองของผู้ถือหุ้นรายใหญ่สองรายกับมูลค่าของกิจการดังนั้นผลลัพธ์จึงได้รับอิทธิพลจากบริบทของตลาดทุนโรมาเนียที่ค่อยพัฒนาภายใต้การเป็นเจ้าของ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุดรายแรกไม่สนับสนุนการเกิดขึ้นของนักลงทุนรายอื่นที่ถือหุ้นสำคัญ

Jadoon & Bajuri (2015, pp. 200-207) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวและประสิทธิภาพของบริษัทจดทะเบียนที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 262 แห่งในตลาดหลักทรัพย์การจี (KSE) เป็นระยะเวลา 6 ปี (ค.ศ. 2006 - 2011) โครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัววัดจากเปอร์เซ็นต์การถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด 5 ราย และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 รายในขณะที่ประสิทธิภาพของบริษัทวัดจากประสิทธิภาพของตลาด (Tobin's Q) และประสิทธิภาพฐานการบัญชี (ROA และ ROE) ใช้แบบจำลองการถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาการกระจุกตัวของโครงสร้างผู้ถือหุ้นที่สูงขึ้น สำหรับผู้ถือหุ้นรายใหญ่และรายใหญ่ที่สุด 10 ราย ช่วยเพิ่มผลการดำเนินงานของบริษัทที่วัดจาก ROA ในขณะที่การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 รายไม่มีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่วัดจาก ROA นอกจากนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวบ่งชี้ของโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบกระจุกตัวของการเป็นเจ้าของทั้งสามลักษณะ (ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด 5 ราย และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 10 ราย) ในแง่ของ ROE และ Tobin's Q ผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการกระจุกตัวของโครงสร้างผู้ถือหุ้นช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของบริษัท สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทนซึ่งเสนอว่าการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของถูกนำมาใช้เพื่อบรรเทาปัญหาหลักของตัวแทนเนื่องจากจะทำให้เจ้าของมีอำนาจหรือเต็มใจที่จะตรวจสอบผู้บริหารของบริษัทมากขึ้น ความเข้าใจหลักการความสัมพันธ์ของการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นและผลการดำเนินงานของบริษัท ช่วยให้นักลงทุนและผู้กำหนดนโยบายสามารถใช้กลไกการควบคุมภายในของการกำกับดูแลกิจการได้ดีขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ประสงค์ในการเพิ่มมูลค่าสูงสุดของบริษัท

Singh et al. (2018, pp. 171-190) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานขององค์กรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ 324 แห่งในปากีสถาน ผลการ

ดำเนินงานวัดโดยมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ผลการศึกษาพบว่าการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกกับมูลค่ากิจการ แสดงให้เห็นว่าผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีโครงสร้างการกระจุกตัวใช้อิทธิพลในการควบคุมกิจกรรมของธุรกิจ โดยปกติผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการ จึงทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของคณะกรรมการในแง่ของความสามารถในการประเมินและทำทนายซีอีโอ อย่างจริงจัง

Abbas et al. (2019, pp. 75-81) ได้ศึกษาการกำกับดูแลกิจการและการบริหารเงินทุนหมุนเวียนถือเป็นเรื่องสำคัญของการเงิน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการการจัดการเงินทุนหมุนเวียนและผลการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 140 แห่งที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปากีสถานตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 - 2015 ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างผู้ถือหุ้นแบบการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (5 รายใหญ่) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ถือหุ้นที่มีลักษณะกระจัดกระจายกันไป ผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถชักจูงให้ผู้บริหารดำเนินการซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มความมั่งคั่งสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้นได้

Murtaza et al. (2020, pp. 1-13) ได้ศึกษาบทบาทของการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นและนโยบายการจ่ายเงินปันผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทผลิตเคมีในประเทศปากีสถานในช่วงปี 2012-2017 ผลการดำเนินงานวัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลการศึกษาพบว่าการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 5 ลำดับแรก มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน ($\beta = 0.105, p < 0.01$) การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นจำนวนมากสามารถแก้ปัญหาของตัวแทน (ระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น) ได้ ผู้ถือหุ้นจำนวนมากมีสิทธิ์ที่จะลดต้นทุนตัวแทนที่เกิดระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นสามารถตรวจสอบทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายการจ่ายเงินปันผลยังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท เงินปันผลที่เพิ่มขึ้นช่วยเพิ่มผลการดำเนินงานของบริษัท

ตารางที่ 15 งานวิจัยเกี่ยวกับการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นกับประสิทธิผลทางการเงิน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Mandaci & Gumus (2010, pp. 57-66)	การกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้น	-มูลค่ากิจการ Tobin's Q -ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Vintila & Gherghina (2014, pp. 271-279)	การกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้น	มูลค่ากิจการ Tobin's Q	มีอิทธิพลเชิงบวก

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรควบคุม	ตัวแปรตาม	ผลการค้นพบ
Jadoon & Bajuri (2015, pp. 200-207)	การกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้น	-ผลตอบแทนจาก สินทรัพย์ (ROA) -ผลตอบแทนจากส่วน ของผู้ถือหุ้น (ROE) -มูลค่ากิจการ Tobin's Q	-ไม่มีอิทธิพล -มีอิทธิพลเชิงบวก -มีอิทธิพลเชิงบวก
Singh et al. (2018, pp. 171-190)	การกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้น	มูลค่ากิจการ Tobin's Q	มีอิทธิพลเชิงบวก
Abbas et al. (2019, pp. 75-81)	การกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้น	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก
Murtaza et al. (2020, pp. 1-13)	การกระจุกตัวของ ผู้ถือหุ้น	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	มีอิทธิพลเชิงบวก

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนมีดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยในอดีตจะใช้ระเบียบวิธีวิจัยเพียงเชิงปริมาณ แต่การศึกษานี้ ผู้วิจัยจะใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม สอดคล้องกับคำแนะนำของ Almeida (2018) ที่ระบุว่า การวิจัยวิธีผสมเป็นแนวทางที่รวมวิธีการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไว้ในการศึกษาเดียว เพื่อให้วิสัยทัศน์ของปัญหาที่กว้างขึ้นและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น วิธีการแบบผสมถูกนำมาใช้เมื่อทั้งการวิเคราะห์เปรียบเทียบและการพัฒนาแง่มุมของการศึกษาต้องดำเนินการอย่างครอบคลุมและเชิงลึก ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลมากมายที่ไม่สามารถหาได้จากแต่ละวิธีเพียงอย่างเดียว

1. วิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลทุติยภูมิจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง 362 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2558 ถึง 2562

2. วิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) หรือกรรมการบริหาร (Executive Director) หรือผู้บริหารสูงสุดทางการบัญชีและการเงิน (Chief Financial Officer : CFO) หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเปิดเผยรายงานทางการเงิน

เงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 5 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) และการสมัครใจ (Voluntary) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) และเป็นการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของงานวิจัยเชิงปริมาณ ที่พบสิ่งที่น่าสนใจและมีนัยสำคัญ (Significance) ต่อตัวแปรที่ศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 622 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563 ข) โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกกลุ่ม โดยมีวันสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม และมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวัดตัวแปรต่าง ๆ อย่างครบถ้วนและสามารถเปรียบเทียบกันได้
2. เป็นบริษัทที่ไม่ถูกจัดประเภทให้อยู่ในกลุ่มบริษัทที่กำลังฟื้นฟูกิจการเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดเก็บข้อมูล เพราะบริษัทเหล่านี้ไม่ได้มีข้อมูลซื้อขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา และกลุ่มบริษัทที่อยู่ในกลุ่มฟื้นฟูนี้อาจเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี และไม่เป็นที่สนใจของนักลงทุน
3. เป็นบริษัทที่ไม่ถูกขึ้นเครื่องหมาย H (Trading Hall) หรือ SP (Trading Suspension) จากตลาดหลักทรัพย์ ณ ช่วงเวลาที่ศึกษา และช่วงประมาณค่า เพราะเครื่องหมายดังกล่าวจะเป็นการงดการซื้อขายซึ่งจะทำให้ไม่มีข้อมูลในการซื้อขายหลักทรัพย์
4. ไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน ประกันภัย และกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากกิจการประเภทนี้มีแนวปฏิบัติทางด้านบัญชีแตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่น
5. ไม่เป็นบริษัทที่มีข้อมูลของงบการเงินไม่ครบถ้วน (Missing Data)

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 362 บริษัท ดังนี้

กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	39	บริษัท
กลุ่มทรัพยากร	35	บริษัท
กลุ่มเทคโนโลยี	31	บริษัท
กลุ่มบริการ	74	บริษัท
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	66	บริษัท
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	32	บริษัท
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	85	บริษัท
รวม	362	บริษัท

การศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 - 2562 ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 1,810 ราย นอกจากนี้การพิจารณาถึงความเหมาะสมของการใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ทางผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาให้กลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรม AMOS (Analysis of Moment Structure) ในการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM) การวิเคราะห์ตัวแปรพหุนามในโมเดลสมการ โครงสร้างเชิงเส้นจำเป็นต้องใช้ตัวอย่างที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูลควรมีจำนวน 10 - 20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2556) การศึกษามีตัวแปรสังเกตได้รวม 14 ตัวแปรสังเกตได้ กำหนดขนาดตัวอย่าง 20 เท่า ได้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อยที่สุดเท่ากับ 280 ราย ซึ่งในการศึกษาได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 1,810 ราย เป็นไปตามหลักเกณฑ์

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขั้นตอนการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการศึกษาจากเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เพื่อให้ได้ความรู้พื้นฐานในการพัฒนากรอบแนวคิดของงานวิจัย โดยโมเดลสมการ โครงสร้างสำหรับการศึกษาค้นคว้านี้จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลักของการศึกษา 4 ด้าน ประกอบไปด้วย

- 1.1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
- 1.2 คุณภาพของการควบคุมภายใน

1.3 คุณภาพของรายงานทางการเงิน

1.4 ประสิทธิภาพทางการเงิน

2. ขั้นตอนการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อทำการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ขั้นตอนสร้างแบบเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ดังนี้

3.1.1 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Darmadi, 2013, p. 32; Zhang, 2018, p. 8; Sannino et al., 2020, pp. 1788-1789) วัดค่าโดย หากชื่อไอโอสำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ให้เป็น 1, อื่นๆ ให้เป็น 0

3.1.2 ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Darmadi, 2013, p. 32; Li et al., 2016, p. 568; Elsharkawy et al., 2018; Zhang, 2018, p. 8; Malik et al., 2020, p. 6; Sannino et al., 2020, pp. 1788-1789) วัดค่าโดยหากประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีวุฒิการศึกษาด้านบัญชี การเงินหรือบริหารธุรกิจ หรือมีประสบการณ์ในตำแหน่งด้านบัญชีและการเงิน ให้เป็น 1, อื่นๆ ให้เป็น 0

3.1.3 การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Chan, et al., 2017, p. 41) การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มากกว่า 10 ปี ให้เป็น 1, อื่นๆ ให้เป็น 0

3.2 คุณภาพของการควบคุมภายใน ตามแนวคิดของ COSO ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร (Jianfei & Yiran 2011, p. 290; Agyei-Mensah, 2016, p. 87; Enofe & Uwaifo, 2016, p. 69; Lbrahim et al., 2017, pp. 689-691; Pangaribuan, et al., 2019, p. 22; Huang & Huang, 2020, p. 11) ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมของการควบคุม 2) การประเมินความเสี่ยง 3) กิจกรรมการควบคุม 4) สารสนเทศและการสื่อสาร 5) การติดตามและประเมินผล (ภาคผนวกที่ 1) หากบริษัทมีการอธิบายและประยุกต์ใช้อย่างชัดเจน จะให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และอื่น ๆ ให้เป็น 0 (Jianfei & Yiran, 2011, p. 290; Agyei-Mensah, 2016, p. 86; Pangaribuan, et al., 2019, pp. 12-13; Khlif, 2020, p. 291) ข้อมูลที่เก็บได้จะรวมรวมเป็นคะแนนแต่ละด้านของคุณภาพของการควบคุมภายใน จากนั้นทำการคำนวณค่าคะแนน ได้ดังนี้

$$\text{Disclosure Index} = \frac{\text{AS}}{\text{MS}}$$

$$\text{โดยที่ } 0 \leq \text{Index} \leq 1$$

AS = คะแนนจริงของแต่ละบริษัทที่ได้รับ (Actual Score)

MS = คะแนนรวมสูงสุดของแต่ละด้าน (Maximum Score)

3.3 คุณภาพของรายงานทางการเงินที่มุ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน ตามแนวทางของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2563 ก); Weber et al. (2008, pp. 236-254); Cormier et al. (2011, pp. 1276-1304); Ameer & Othman (2012, pp. 61-79); Fernando (2012, pp. 579-589); Kamal & Deegan (2013, pp. 117-134); Loh (2017, p. 6); Bhutto et al. (2018, pp. 39-53); Mujkic et al. (2018, pp. 189); Laskar (2018, pp. 591-593); Salvi et al. (2018, pp. 49-50); Yoon (2018, pp. 1-176); Bashatweh & AlMomani (2020, pp. 234-249); Lazairou et al. (2020, pp. 1-13); Zahar (2020, pp. 1-44) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และด้านความยั่งยืน (ภาคผนวกที่ 2) หากบริษัทมีการอธิบายและประยุกต์ใช้อย่างชัดเจน จะให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และอื่น ๆ ให้เป็น 0 (Bidhari et al., 2013, p. 14; Dewi et al., 2013, p. 61; Malik, et al., 2020, p. 6) ข้อมูลที่เก็บได้จะรวมรวมเป็นคะแนนแต่ละด้านของคุณภาพของการรายงานทางการเงิน จากนั้นทำการคำนวณค่าคะแนน ได้ดังนี้

$$\text{Disclosure Index} = \frac{\text{AS}}{\text{MS}}$$

$$\text{โดยที่ } 0 \leq \text{Index} \leq 1$$

AS = คะแนนจริงของแต่ละบริษัทที่ได้รับ (Actual Score)

MS = คะแนนรวมสูงสุดของแต่ละด้าน (Maximum Score)

3.4 ประสิทธิภาพทางการเงิน ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ดังนี้

3.4.1 ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) (Kasbuna et al., 2016, p. 86; Yongming & Yini, 2017, p. 452; Elsharkawy et al., 2018, p. 283; Bhutto et al., 2018, p. 45)

$$= \frac{\text{กำไร(ขาดทุน)สุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}} \times 100$$

$$\begin{aligned} & \text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย} \\ & = \frac{\text{สินทรัพย์รวมต้นงวด} + \text{สินทรัพย์รวมปลายงวด}}{2} \end{aligned}$$

3.4.2 ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) (Kasbuna et al., 2016, p. 86; Elsharkawy et al., 2018, p. 283; Bhutto et al., 2018, p. 45)

$$= \frac{\text{กำไร (ขาดทุน)สุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย}} \times 100$$

$$\begin{aligned} & \text{ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย} \\ & = \frac{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นต้นงวด} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้นปลายงวด}}{2} \end{aligned}$$

3.4.3 มูลค่ากิจการ (Tobin's q) (Gilandeh et al., 2016, p. 94, Bhutto et al., 2018, p. 45)

$$= \frac{(\text{ราคาตลาดต่อหุ้น} \times \text{จำนวนหุ้นสามัญ}) + \text{มูลค่าหนี้สิน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระบบเผยแพร่ข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SETSMART) รวมทั้งเพิ่มข้อมูลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระบบสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลของแต่ละบริษัทตามกลุ่มตัวอย่างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 จำนวน 5 ปี ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลและกำหนดค่าให้แต่ละตัวแปรแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อทำการทดสอบสมมุติฐานและเขียนผลการวิจัยต่อไป

5. ขั้นตอนการสรุปผลและอภิปรายผลที่มีเนื้อหาสาระสำคัญที่ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์และสมมุติฐานของงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

6. ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิจัยและสรุปตามหลักเกณฑ์โดยมีเหตุผลประกอบ
7. ขั้นตอนการเผยแพร่งานวิจัยโดยการตีพิมพ์เป็นบทความในวารสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่สนใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบบันทึก จากข้อมูลที่ระบุไว้แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (56-1) และแบบรายงานประจำปี (56-2) หมายเหตุประกอบงบการเงิน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม และรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากระบบฐานข้อมูล ดังนี้

1. ระบบฐานข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ฉบับออนไลน์ SETSMART (SET Market Analysis and Reporting Tool) ผลิตโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2562
2. ระบบฐานข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ บนเว็บไซต์ <https://www.set.or.th> ผลิตโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2558 – 2562

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลและทำการหาค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ประกอบด้วย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดของตัวแปรแฝงที่ปรากฏในโมเดลที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย ตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน ตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน และตัวแปรประสิทธิภาพทางการเงิน
3. ตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแปรต่าง ๆ ในโมเดลสมการโครงสร้างที่กำหนดขึ้นตามหลักทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ใช้โปรแกรม AMOS (Analysis of Moment Structure) การประเมินความสอดคล้องของตัวแบบ (Evaluation the Data-Model Fit) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของความพอเหมาะพอดีและสอดคล้องกลมกลืนของข้อมูลเชิง

ประจักษ์กับรูปแบบเส้นทางตามทฤษฎีที่ใช้มีหลักเกณฑ์ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556; ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563 อ้างถึง Arbuckle, 2011)

- ค่าระดับความน่าจะเป็นของไคสแควร์ (p-value : Chi-square Probability Level) ค่าดัชนีต้องมากกว่า 0.05 ยิ่งมากยิ่งดี

- ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (CMIN/df : Relative Chi-square) ค่าดัชนีต้องน้อยกว่า 3.00 ค่าเข้าใกล้ 0 ยิ่งดี

- ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI : Comparative Fit Index) ค่าดัชนีต้องมากกว่า 0.90 ค่าเข้าใกล้ 1 ยิ่งดี

- ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (RMSEA : Root Mean Square Error of Approximation) ค่าดัชนีต้องน้อยกว่า 0.08 ค่าเข้าใกล้ 0 ยิ่งดี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวัดค่าของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกรณีศึกษาธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

4. เพื่อพัฒนาแบบพยากรณ์ทางการเงินในการวัดประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น ลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวัดค่าองค์ประกอบของตัวแปร (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 3)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 6 แบบพยากรณ์ทางการเงิน (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 4)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ที่แทนค่าสถิติและตัวแปร รวมถึงอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติที่สอดคล้องกับสัญลักษณ์ทางสถิติที่เป็นสากลและกำหนดชื่อตัวแปรขึ้น เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเข้าใจตรงกัน ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่าง ๆ

สัญลักษณ์	ความหมาย
N	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
MIN	คะแนนต่ำสุด (Minimum)
MAX	คะแนนสูงสุด (Maximum)
\bar{X}	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S.D.	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
p-value	ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมพอดีของโมเดลเส้นทางตามทฤษฎีกับข้อมูลจริง (Chi-square Probability Level)
df	ค่าองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
CMIN/DF	ดัชนีที่ใช้ในการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Relative Chi-square)
CFI	ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index)
RMSEA	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
Beta	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน
b	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
S.E.	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
C.R.	ค่าความเชื่อมั่นองค์ประกอบ
p	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 (ต่อ)

สัญลักษณ์	ความหมาย
**	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
R ²	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
e	ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ภายใน
CEO	สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (The Competence of The Chief Executive Officer)
LEVEL	ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Education level of the Chief Executive Officer)
EXPER	ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Financial Expertise of Chief Executive Officer)
TENURE	การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Tenure of Chief Executive Officer)
QIC	คุณภาพของการควบคุมภายใน (The Quality of Internal Control)
CE	สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment)
RA	การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
CA	กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
IC	สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)
ME	การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation)
QFR	คุณภาพของรายงานทางการเงิน (The Quality of Financial Reports)
ENV	ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental)
SOC	ด้านสังคม (Social)
SUS	ด้านความยั่งยืน (Sustainability)
FE	ประสิทธิผลทางการเงิน (The Financial Effectiveness)
ROA	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return On Assets)
ROE	ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity)
TOBIN	มูลค่ากิจการ (Tobin's Q)
SIZE	ขนาดของกิจการ (Size of Business)
CON	การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (Concentration of Shareholders)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดล สมการโครงสร้าง

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดล ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

- 1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจ
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	39	10.77
2. ทรัพยากร	35	9.67
3. เทคโนโลยี	31	8.56
4. บริการ	74	20.44
5. สินค้าอุตสาหกรรม	66	18.23
6. สินค้าอุปโภคบริโภค	32	8.84
7. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	85	23.49
รวม	362	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีกลุ่มธุรกิจ 7 กลุ่ม จำนวน 362 บริษัท ได้แก่ (1) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 85 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.49 (2) กลุ่มธุรกิจบริการ จำนวน 74 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.44 (3) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 66 บริษัท คิดเป็น

ร้อยละ 18.23 (4) กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 39 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 10.77 (5) กลุ่มธุรกิจทรัพยากร จำนวน 35 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.67 (6) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 32 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.84 และน้อยที่สุด (7) กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.56

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ 18 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตัวแปร (N=1,810)	ค่าต่ำสุด (MIN)	ค่าสูงสุด (MAX)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)
สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)				
ระดับการศึกษา (LEVEL)	0.000	1.000	0.501	0.500
ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน (EXPER)	0.000	1.000	0.493	0.500
การดำรงตำแหน่ง (TENURE)	0.000	1.000	0.707	0.455
คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)				
สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE)	0.800	1.000	0.936	0.093
การประเมินความเสี่ยง (RA)	0.750	1.000	0.933	0.111
กิจกรรมการควบคุม (CA)	0.667	1.000	0.925	0.139
สารสนเทศและการสื่อสาร (IC)	0.667	1.000	0.909	0.149
การติดตามและประเมินผล (ME)	0.667	1.000	0.887	0.158
คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)				
ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV)	0.800	1.000	0.949	0.087
ด้านสังคม (SOC)	0.857	1.000	0.963	0.062
ด้านความยั่งยืน (SUS)	0.706	1.000	0.942	0.085
ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)				
ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	-0.318	0.410	0.070	0.077
ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	-0.979	0.533	0.087	0.145
มูลค่ากิจการ (TOBIN)	0.173	8.072	1.423	0.864
ขนาดของกิจการ (SIZE)	4.390	14.730	8.864	1.583
การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON)	0.072	1.000	0.596	0.174

จากตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2562 พบว่า ตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ประกอบด้วย ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 50.10 ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) วัดจากวุฒิการศึกษาด้านบัญชี การเงิน หรือบริหารธุรกิจ หรือมีประสบการณ์ในตำแหน่งด้านบัญชีและการเงินมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 49.30 และการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) วัดจากระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.70

ตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.94 การประเมินความเสี่ยง (RA) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.93 กิจกรรมการควบคุม (CA) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.93 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.91 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.89

ตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) ประกอบด้วย ด้านสังคม (SOC) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.96 ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.95 และด้านความยั่งยืน (SUS) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.94

ตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน (FE) ประกอบด้วยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.00 ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 8.70 และมูลค่ากิจการ มีค่าเฉลี่ย 1.42

สำหรับตัวแปรควบคุม ประกอบด้วย ขนาดของกิจการ (SIZE) มีค่าเฉลี่ย 8.86 และการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 59.60

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

	LEVEL	EXPER	TENURE	CE	RA	CA	IC	ME	ENV	SOC	SUS	ROA	ROE	TOBIN	SIZE	CON
LEVEL	1															
EXPER	.190**	1														
TENURE	.163**	.380**	1													
CE	.219**	.214**	.089**	1												
RA	.226**	.216**	.070**	.691**	1											
CA	.190**	.208**	.112**	.578**	.675**	1										
IC	.167**	.167**	.086**	.582**	.740**	.583**	1									
ME	.151**	.240**	.094**	.599**	.629**	.549**	.540**	1								
ENV	.072**	.125**	.079**	.443**	.500**	.464**	.443**	.426**	1							
SOC	.052**	.132**	.085**	.413**	.495**	.445**	.415**	.406**	.750**	1						
SUS	.235**	.288**	.158**	.566**	.651**	.577**	.602**	.540**	.600**	.618**	1					
ROA	.282**	.596**	.366**	.350**	.361**	.328**	.325**	.356**	.244**	.264**	.483**	1				
ROE	.305**	.489**	.321**	.388**	.426**	.366**	.360**	.404**	.259**	.275**	.495**	.787**	1			
TOBIN	-.269**	.082**	.068**	.001	.015	-.011	-.010	.023	.049*	.091**	.014	.177**	.203**	1		
SIZE	.086**	.097**	.059**	.123**	.122**	.161**	.088**	.110**	.085**	.081**	.171**	.084*	.175**	-.025	1	
CON	.038	.051*	.136**	.012	-.019	-.002	-.030	.003	-.030	-.041	.013	.046*	.044	-.015	.022	1

หมายเหตุ : * หมายถึง P < 0.05, ** หมายถึง P < 0.01, โดยที่: LEVEL = ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, EXPER = ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, TENURE = การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, CE = สภาพแวดล้อมของการควบคุม, RA = การประเมินความเสี่ยง, CA = กิจกรรมการควบคุม, IC = สารสนเทศและการสื่อสารข้อมูล, ME = การติดตามและประเมินผล, ENV = การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม, SOC = การเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม, SUS = การเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน, ROA = ผลตอบแทนจากสินทรัพย์, ROE = ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น, TOBIN = มูลค่ากิจการ, SIZE = ขนาดของกิจการ, CON = การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น

จากตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่าตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.269 ถึง 0.787 มีความสัมพันธ์กันจำนวน 101 คู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 95 คู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ โดยมีค่าเป็นบวกแสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน จำนวน 100 คู่ และมีค่าเป็นลบแสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม จำนวน 1 คู่

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่พบว่าระดับของความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักสังเกตจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีค่าน้อยกว่า 0.80 (กรีซ, 2553; ธานินทร์, 2563) ทำให้ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงเกินไป (Multicollinearity) ไม่ส่งผลให้การวิเคราะห์คลาดเคลื่อน สรุปได้ว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์จึงเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวัดค่าองค์ประกอบของตัวแปร (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1)

2.1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)

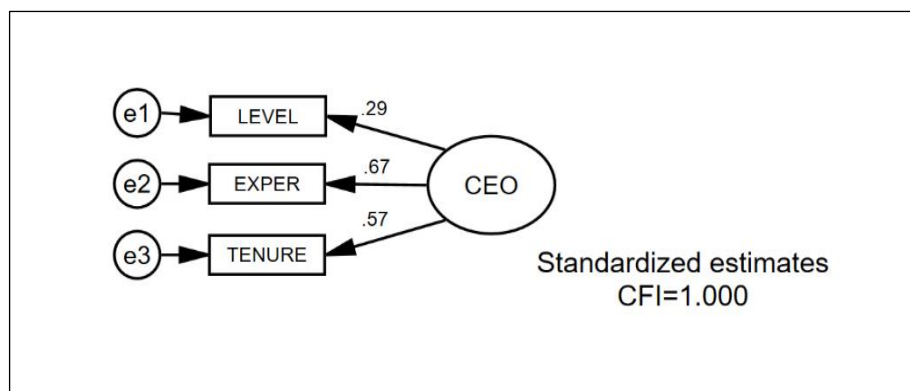
ตัวแปรองค์ประกอบของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) และการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) มีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ตัวแปร	LEVEL	EXPER	TENURE
ระดับการศึกษา (LEVEL)	1.000		
ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน (EXPER)	0.190**	1.000	
การดำรงตำแหน่ง (TENURE)	0.163**	0.380**	1.000

หมายเหตุ : ** หมายถึง $P < 0.01$

จากตารางที่ 20 แสดงตัวแปรองค์ประกอบของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตอยู่ระหว่าง 0.163 ถึง 0.380 มีความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นบวกแสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 9 องค์ประกอบตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

จากภาพประกอบที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) พบว่าได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index : CFI) เท่ากับ 1.000 แสดงว่าตัวแปรแฝงสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 21 ผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	P	R ²
LEVEL	<---	CEO	0.285	0.428	0.062	6.855	***	0.081
EXPER	<---	CEO	0.666	1.000				0.444
TENURE	<---	CEO	0.571	0.780	0.117	6.657	***	0.326

หมายเหตุ : ***หมายถึง P < 0.001

จากภาพประกอบที่ 9 และตารางที่ 21 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.67 รองลงมา การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.29

2.2 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)

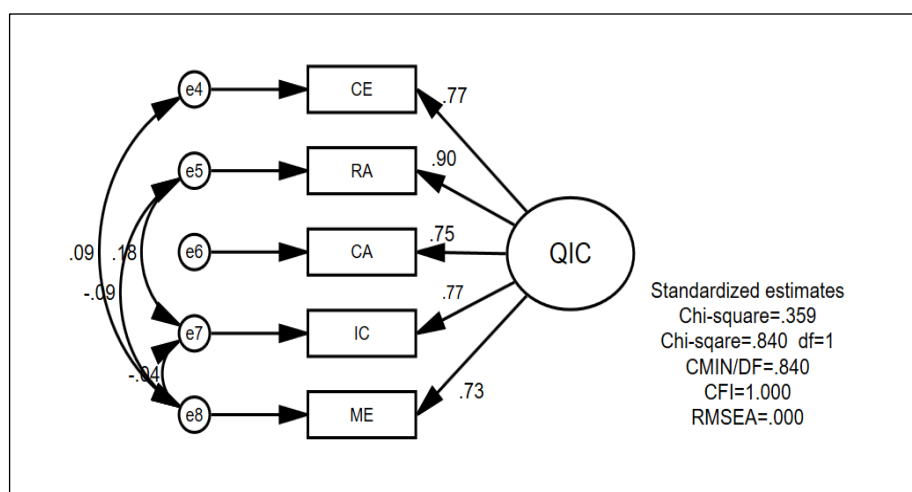
ตัวแปรองค์ประกอบของคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) การประเมินความเสี่ยง (RA) กิจกรรมการควบคุม (CA) สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) และการติดตามและประเมินผล (ME) มีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของคุณภาพของการควบคุมภายใน

ตัวแปร	CE	RA	CA	IC	ME
สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE)	1.000				
การประเมินความเสี่ยง (RA)	0.691**	1.000			
กิจกรรมการควบคุม (CA)	0.578**	0.675**	1.000		
สารสนเทศและการสื่อสาร (IC)	0.582**	0.740**	0.583**	1.000	
และการติดตามและประเมินผล (ME)	0.599**	0.629**	0.549**	0.540**	1.000

หมายเหตุ : ** หมายถึง $P < 0.01$

จากตารางที่ 22 แสดงตัวแปรองค์ประกอบของคุณภาพของการควบคุมภายใน(QIC) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตอยู่ระหว่าง 0.540 ถึง 0.740 มีความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นบวกแสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 10 องค์ประกอบตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน

จากภาพประกอบที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน(QIC) พบว่าได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index : CFI) เท่ากับ 1.000 แสดงว่าตัวแปรแฝงคุณภาพของการควบคุมภายในมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 23 ผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	P	R ²
CE	<---	QIC	0.767	0.624	0.023	26.721	***	0.588
RA	<---	QIC	0.898	0.865	0.029	29.352	***	0.806
CA	<---	QIC	0.754	0.913	0.038	24.179	***	0.569
IC	<---	QIC	0.766	0.991	0.038	25.827	***	0.587
ME	<---	QIC	0.729	1.000				0.531

หมายเหตุ : ***หมายถึง P < 0.001

จากภาพประกอบที่ 10 และตารางที่ 23 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 5 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การประเมินความเสี่ยง (RA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.90 รองลงมา สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 กิจกรรมการควบคุม (CA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.73

2.3 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)

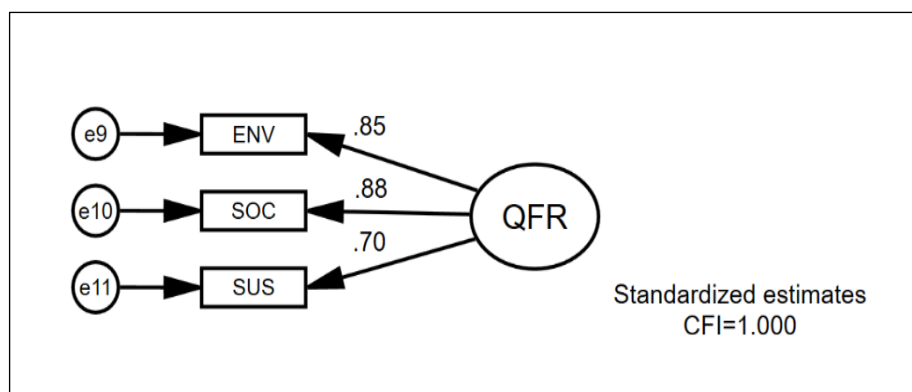
ตัวแปรองค์ประกอบของคุณภาพของรายงานทางการเงิน(QFR) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) ด้านสังคม (SOC) ด้านความยั่งยืน(SUS) มีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตัวแปร	ENV	SOC	SUS
ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV)	1.000		
ด้านสังคม (SOC)	0.750**	1.000	
ด้านความยั่งยืน(SUS)	0.600**	0.618**	1.000

หมายเหตุ : ** หมายถึง $P < 0.01$

จากตารางที่ 24 แสดงตัวแปรองค์ประกอบของคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตอยู่ระหว่าง 0.600 ถึง 0.750 มีความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นบวกแสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 11 องค์ประกอบตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน

จากภาพประกอบที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (Comparative Fit Index : CFI) เท่ากับ 1.000 แสดงว่าตัวแปรแฝงคุณภาพของรายงานทางการเงินมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 25 ผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	P	R ²
ENV	<---	QFR	0.853	1.000				0.728
SOC	<---	QFR	0.879	0.729	0.020	36.62	***	0.773
SUS	<---	QFR	0.704	0.801	0.025	31.669	***	0.496

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

จากภาพประกอบที่ 11 และตารางที่ 25 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ด้านสังคม (SOC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.88 รองลงมา ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.85 และด้านความยั่งยืน (SUS) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.70

2.4 ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)

ตัวแปรองค์ประกอบของประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่ากิจการ (TOBIN) มีความสัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 26

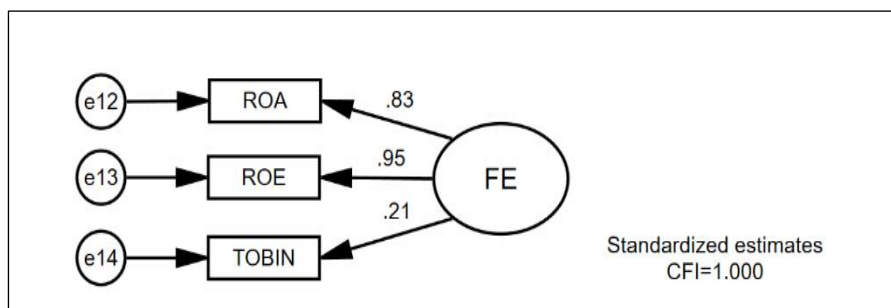
ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของประสิทธิภาพทางการเงิน

ตัวแปร	ROA	ROE	TOBIN
ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	1.000		
ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	0.787**	1.000	
มูลค่ากิจการ (TOBIN)	0.177**	0.203*	1.000

หมายเหตุ : * หมายถึง P < 0.05, ** หมายถึง P < 0.01

จากตารางที่ 26 แสดงตัวแปรองค์ประกอบของประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ของประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) มีความสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 คู่ มีความสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ทั้งหมดเป็นบวกแสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 12 องค์ประกอบตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน

จากภาพประกอบที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน (FE) พบว่าได้ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (Comparative Fit Index : CFI) เท่ากับ 1.000 แสดงว่าตัวแปรแฝงประสิทธิผลทางการเงินมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 27 ผลการประมาณค่าของตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่าง		Beta	b	S.E.	C.R.	P	R ²
ตัวแปร							
ROA	<--- FE	0.828	0.465	0.038	12.093	***	0.686
ROE	<--- FE	0.950	1.000				0.903
TOBIN	<--- FE	0.214	0.766	0.100	7.687	***	0.046

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

จากตารางที่ 27 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน (FE) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.95 รองลงมา ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.83 และมูลค่ากิจการ (TOBIN) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.21

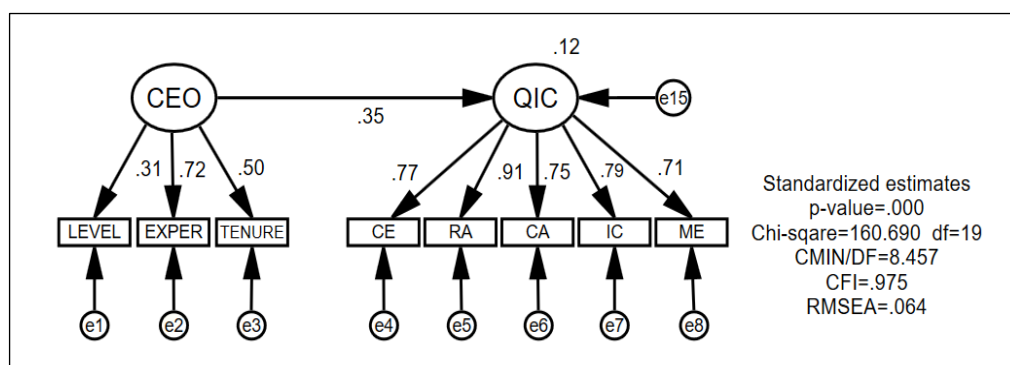
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2)

การศึกษานี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการประเมินความสอดคล้องของตัวแบบ (Evaluation the Data-Model Fit) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของความพอเหมาะพอดีและสอดคล้องกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบเส้นทางตามทฤษฎีที่ใช้ ได้แก่ p-value, CMIN/df, CFI และ RMSEA (กัลยา, 2556 ; ชานินทร์, 2563 อ้างถึง Arbuckle, 2011) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

- 3.1 ผลการทดสอบตัวแปรเชิงสาเหตุ
- 3.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์
- 3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัย

3.1 ผลการทดสอบตัวแปรเชิงสาเหตุ

3.1.1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)

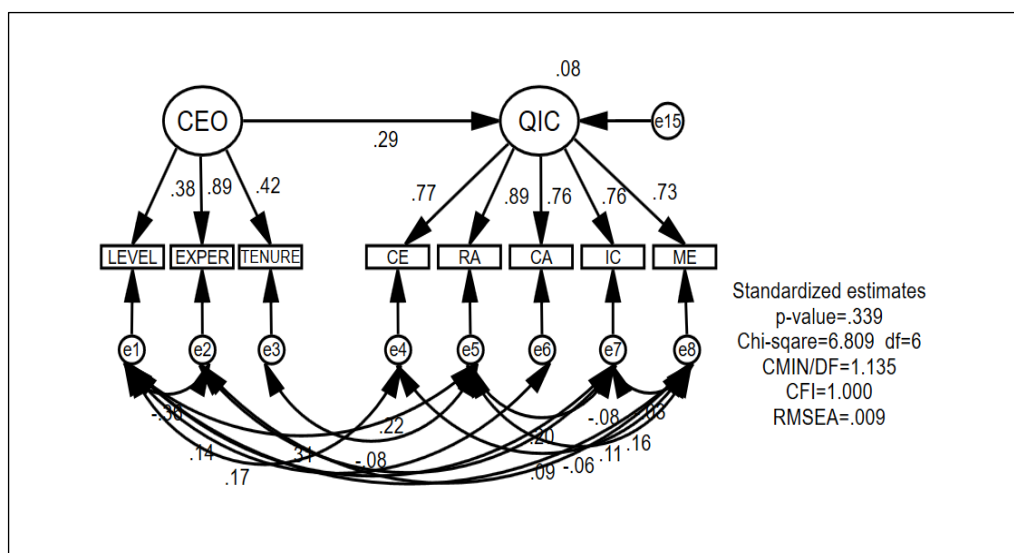

ภาพประกอบที่ 13 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

ตารางที่ 28 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	8.457	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.975	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.064	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 13 และตารางที่ 28 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=8.457 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 14 และตารางที่ 29

ภาพประกอบที่ 14 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

ตารางที่ 29 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.339	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	1.135	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	1.000	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.009	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 14 และตารางที่ 29 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 30 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของการควบคุมภายใน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
QIC	<---	CEO	0.288	0.074	0.015	4.876	***	0.083
LEVEL	<---	CEO	0.384	0.432	0.063	6.888	***	0.147
EXPER	<---	CEO	0.890	1.000				0.792
TENURE	<---	CEO	0.425	0.435	0.086	5.080	***	0.181
CE	<---	QIC	0.770	0.628	0.023	27.037	***	0.593
RA	<---	QIC	0.894	0.863	0.029	29.521	***	0.799
CA	<---	QIC	0.757	0.920	0.038	24.519	***	0.573
IC	<---	QIC	0.763	0.990	0.038	25.930	***	0.582
ME	<---	QIC	0.726	1.000				0.527

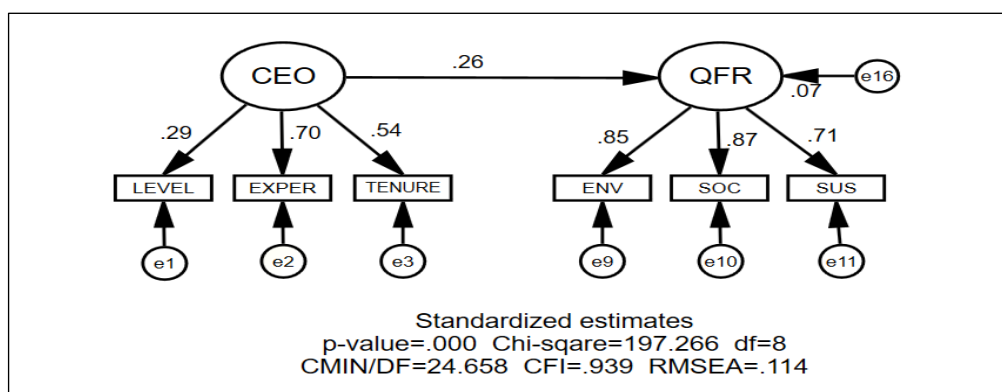
หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

จากภาพประกอบที่ 14 และตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) จะเพิ่มขึ้น 0.29 หน่วย

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.89 รองลงมา การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.42 และระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.38

เมื่อพิจารณาคูณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 5 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การประเมินความเสี่ยง (RA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.89 รองลงมา สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 กิจกรรมการควบคุม (CA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.76 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.73

3.1.2 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)

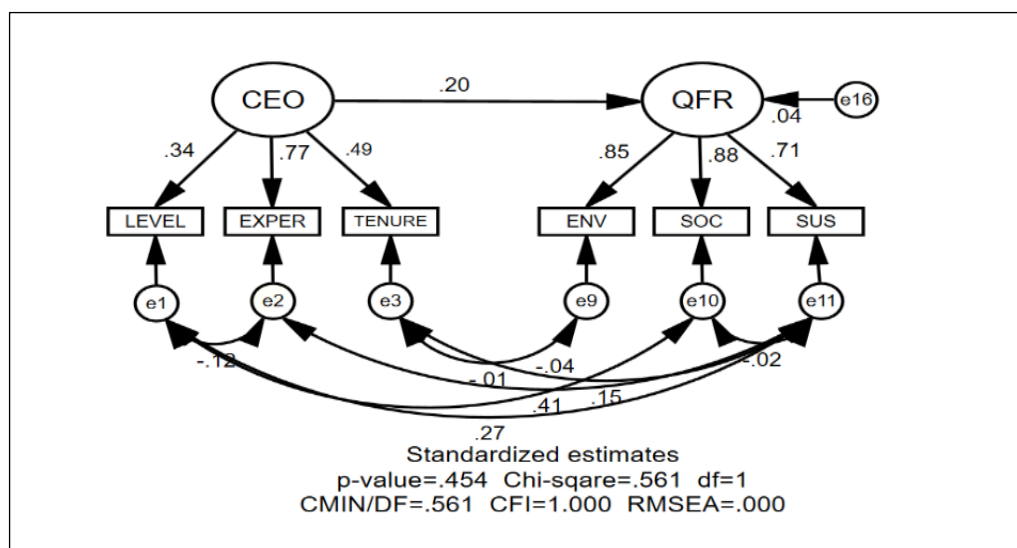

ภาพประกอบที่ 15 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 31 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	24.658	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.939	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.114	ไม่สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 15 และตารางที่ 31 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=24.658, RMSEA=0.114 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 16 และตารางที่ 32

ภาพประกอบที่ 16 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 32 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.454	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	0.561	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	1.000	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.000	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 16 และตารางที่ 32 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 33 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
QFR	<---	CEO	0.197	0.038	0.011	3.469	***	0.039
LEVEL	<---	CEO	0.341	0.440	0.061	7.246	***	0.116
EXPER	<---	CEO	0.775	1.000				0.601
TENURE	<---	CEO	0.490	0.576	0.151	3.802	***	0.240
ENV	<---	QFR	0.850	1.000				0.723
SOC	<---	QFR	0.883	0.736	0.092	7.975	***	0.780
SUS	<---	QFR	0.705	0.806	0.101	8.016	***	0.497

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

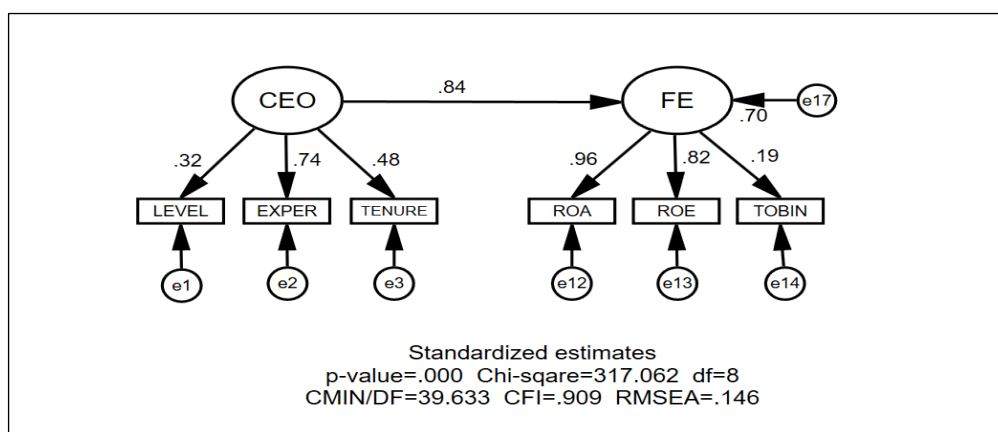
จากภาพประกอบที่ 16 และตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) จะเพิ่มขึ้น 0.20 หน่วย

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 รองลงมา การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.49 และระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.34

เมื่อพิจารณาคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ด้านสังคม (SOC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.88 รองลงมา ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.85 และด้านความยั่งยืน (SUS) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71

3.1.3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE)

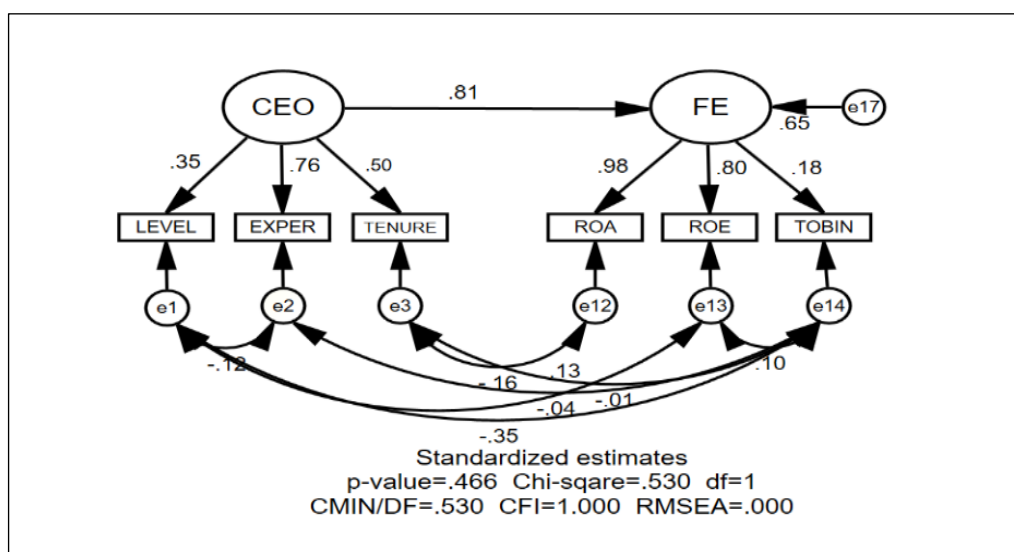

ภาพประกอบที่ 17 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน

ตารางที่ 34 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	39.633	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.909	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.146	ไม่สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 17 และตารางที่ 34 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=39.633, RMSEA=0.146 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 18 และตารางที่ 35

ภาพประกอบที่ 18 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน

ตารางที่ 35 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.466	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	0.530	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	1.000	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.000	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 18 และตารางที่ 35 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 36 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิผลทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
FE	<---	CEO	0.806	0.161	0.011	15.017	***	0.650
LEVEL	<---	CEO	0.352	0.465	0.039	12.035	***	0.124
EXPER	<---	CEO	0.757	1.000				0.573
TENURE	<---	CEO	0.498	0.599	0.042	14.154	***	0.248
ROA	<---	FE	0.980	1.000				0.960
ROE	<---	FE	0.803	1.537	0.046	33.695	***	0.645
TOBIN	<---	FE	0.182	1.188	0.156	7.612	***	0.033

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

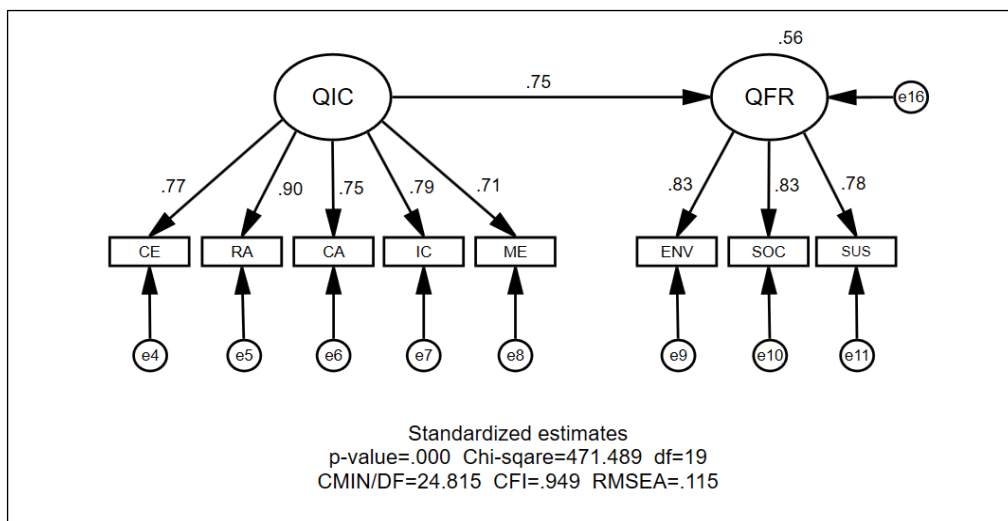
จากภาพประกอบที่ 18 และตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) จะเพิ่มขึ้น 0.81 หน่วย

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 รองลงมา การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.35

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.98 รองลงมาผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.80 และมูลค่ากิจการ (TOBIN) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.18

3.1.4 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)

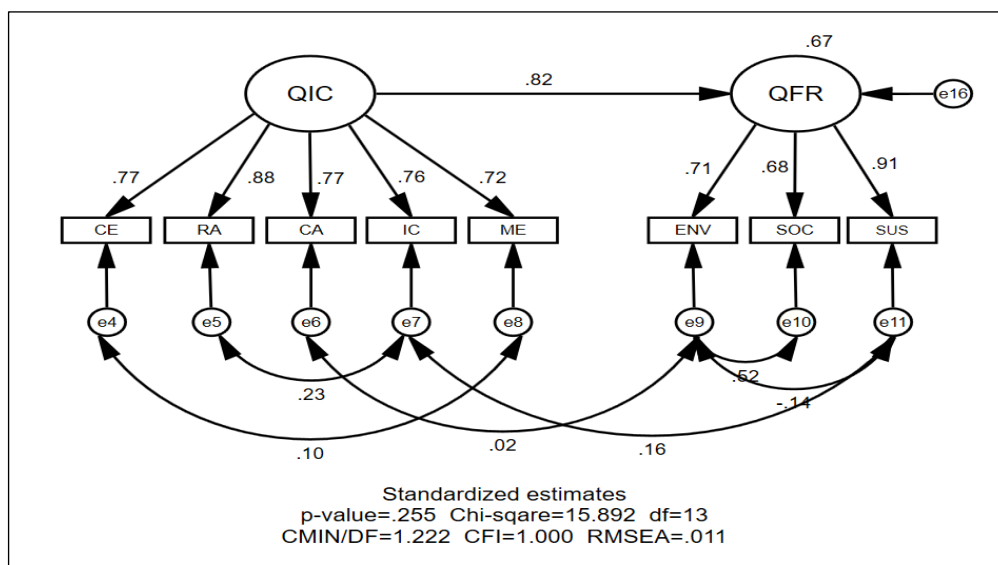

ภาพประกอบที่ 19 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 37 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	24.815	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.949	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.115	ไม่สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 19 และตารางที่ 37 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=24.815, RMSEA=0.115 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 20 และตารางที่ 38

ภาพประกอบที่ 20 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 38 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.255	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	1.222	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	1.000	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.011	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 20 และตารางที่ 38 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 39 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
QFR	<--- QIC	0.818	0.558	0.019	29.544	***	0.669
CE	<--- QIC	0.771	0.638	0.019	32.841	***	0.594
RA	<--- QIC	0.883	0.864	0.025	34.124	***	0.780
CA	<--- QIC	0.765	0.942	0.031	30.526	***	0.585
IC	<--- QIC	0.756	0.995	0.034	29.071	***	0.572
ME	<--- QIC	0.717	1.000				0.514
ENV	<--- QFR	0.706	0.802	0.029	27.927	***	0.498
SOC	<--- QFR	0.683	0.550	0.020	28.052	***	0.466
SUS	<--- QFR	0.906	1.000				0.821

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

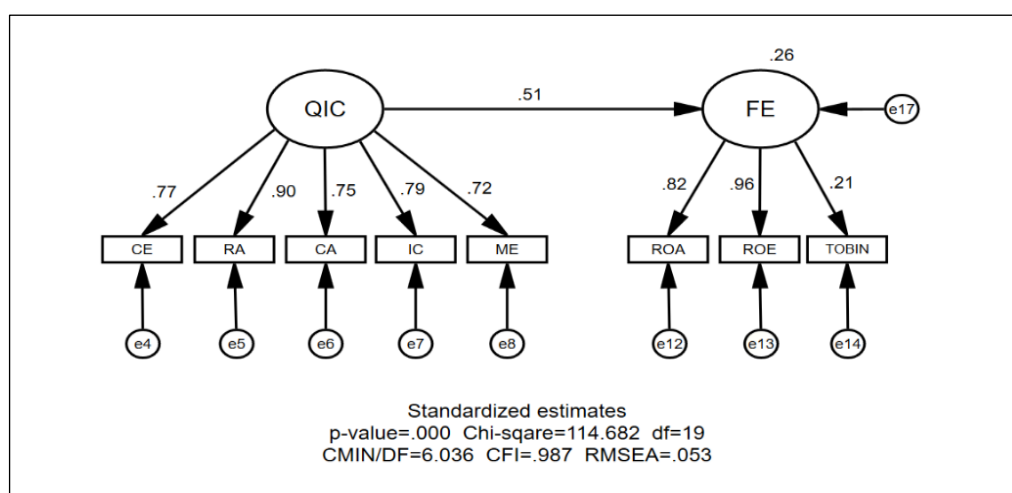
จากภาพประกอบที่ 20 และตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่าคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของ

รายงานทางการเงิน (QFR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) จะเพิ่มขึ้น 0.82 หน่วย

เมื่อพิจารณาคูณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 5 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การประเมินความเสี่ยง (RA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.88 รองลงมา สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 กิจกรรมการควบคุม (CA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.72

เมื่อพิจารณาคูณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Bata) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ด้านความยั่งยืน (SUS) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.91 รองลงมา ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 และด้านสังคม (SOC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.68

3.1.5 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)

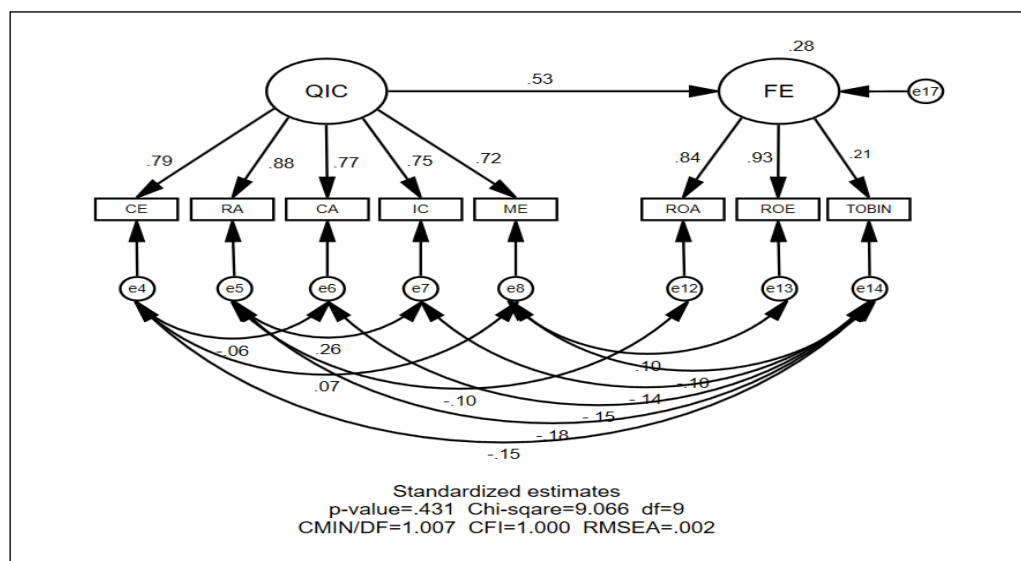

ภาพประกอบที่ 21 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิภาพทางการเงิน

ตารางที่ 40 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	6.036	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.987	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.053	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 21 และตารางที่ 40 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=6.036 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 22 และตารางที่ 41

ภาพประกอบที่ 22 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน

ตารางที่ 41 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.431	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	1.007	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	1.000	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.002	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 22 และตารางที่ 41 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 42 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายในกับประสิทธิผลทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร		Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
FE	<--- QIC	0.527	0.626	0.031	19.996	***	0.278
CE	<--- QIC	0.786	0.645	0.020	32.134	***	0.618
RA	<--- QIC	0.877	0.852	0.027	31.546	***	0.769
CA	<--- QIC	0.768	0.938	0.031	30.059	***	0.590
IC	<--- QIC	0.748	0.977	0.036	27.421	***	0.560
ME	<--- QIC	0.722	1.000				0.521
ROA	<--- FE	0.841	0.480	0.016	29.943	***	0.707
ROE	<--- FE	0.934	1.000				0.872
TOBIN	<--- FE	0.214	0.783	0.090	8.689	***	0.046

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

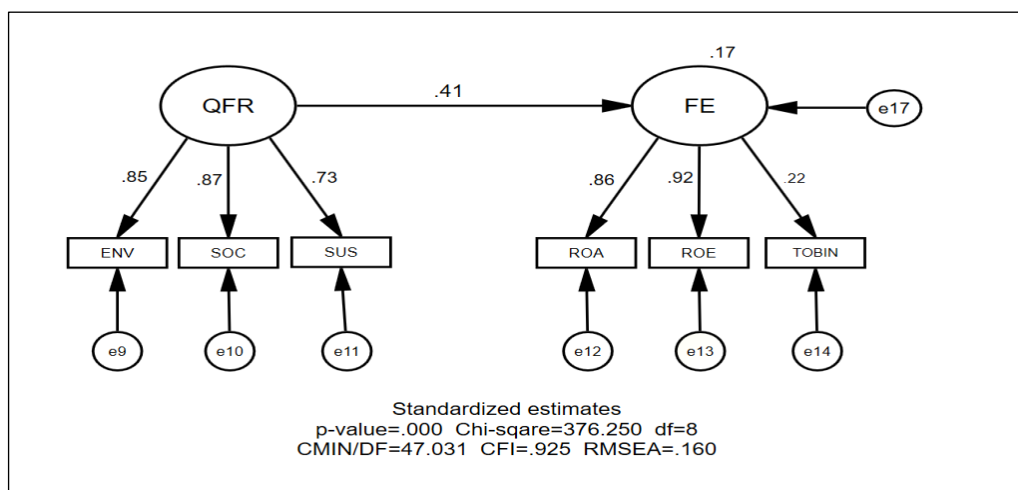
จากภาพประกอบที่ 22 และตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่าคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทาง

การเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) จะเพิ่มขึ้น 0.53 หน่วย

เมื่อพิจารณาคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 5 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การประเมินความเสี่ยง (RA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.88 รองลงมา สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79 กิจกรรมการควบคุม (CA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.77 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.72

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.93 รองลงมา ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.84 และมูลค่ากิจการ (TOBIN) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.21

3.1.6 คุณภาพของรายงานทางการเงิน(QFR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)

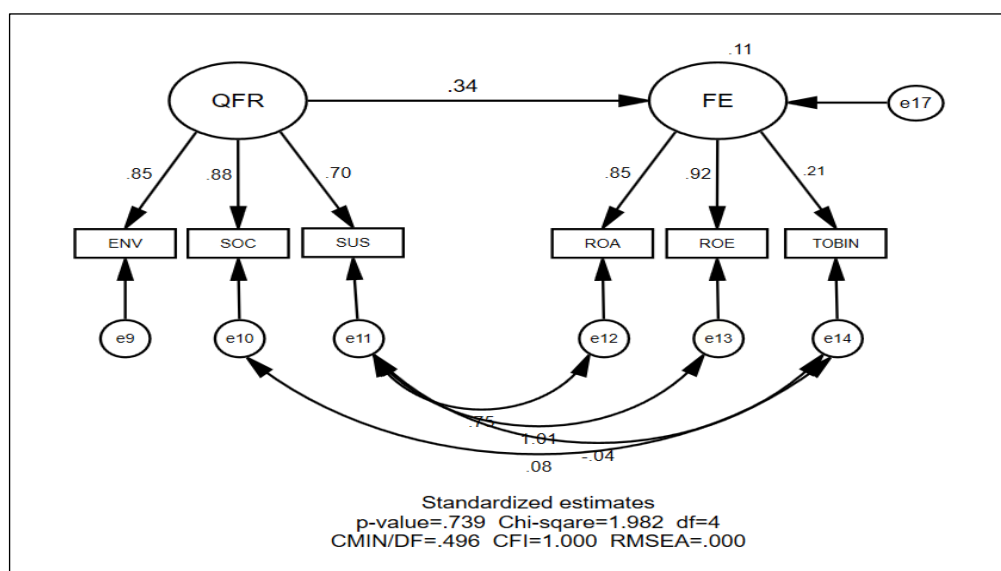

ภาพประกอบที่ 23 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิภาพทางการเงิน

ตารางที่ 43 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน

สัญลักษณ์	คำอธิบาย	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	47.031	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.925	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.160	ไม่สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 23 และตารางที่ 43 พบว่าข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=47.031, RMSEA=0.160 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 24 และตารางที่ 44

ภาพประกอบที่ 24 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน

ตารางที่ 44 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.739	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	0.496	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	1.000	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.000	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 24 และตารางที่ 44 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 45 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงินกับประสิทธิผลทางการเงิน

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
FE	<---	QFR	0.337	0.603	0.048	12.638	***	0.114
ENV	<---	QFR	0.854	1.000				0.729
SOC	<---	QFR	0.879	0.728	0.02	36.785	***	0.773
SUS	<---	QFR	0.703	0.798	0.025	31.781	***	0.494
ROA	<---	FE	0.853	0.493	0.024	20.978	***	0.728
ROE	<---	FE	0.922	1.000				0.850
TOBIN	<---	FE	0.215	0.794	0.093	8.524	***	0.046

หมายเหตุ : *** หมายถึง P < 0.001

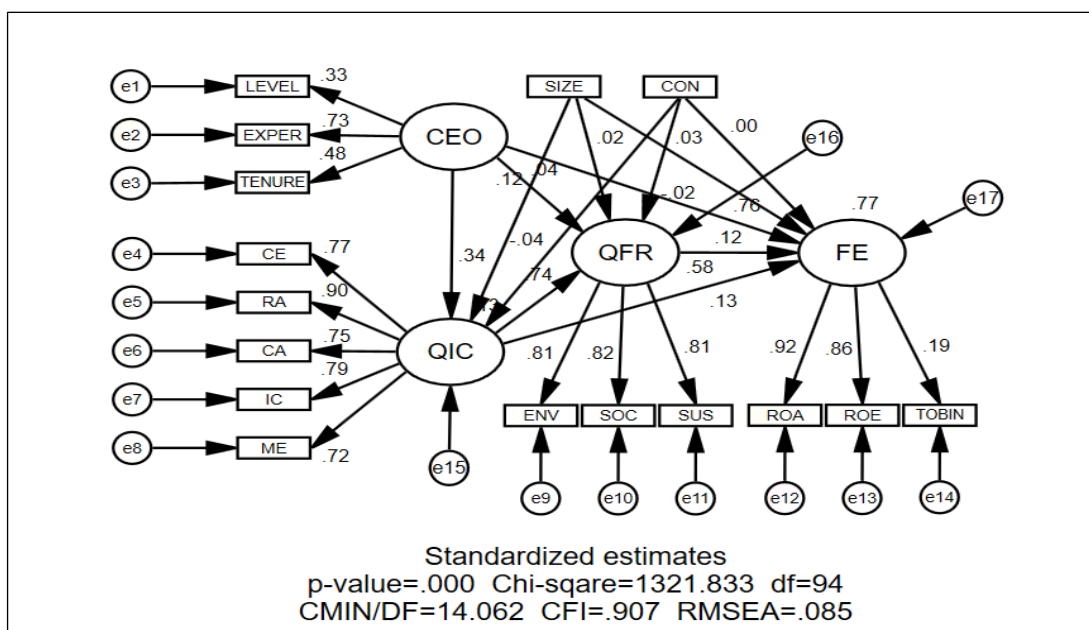
จากภาพประกอบที่ 24 และตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) พบว่าคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ คุณภาพของรายงานทางการเงิน(QFR) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิผลทางการเงิน (FE) จะเพิ่มขึ้น 0.34 หน่วย

เมื่อพิจารณาคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Bata) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ด้านสังคม (SOC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.88 รองลงมาด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.85 และด้านความยั่งยืน (SUS) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.70

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลทางการเงิน (FE) องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.92 รองลงมาผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.85 และมูลค่ากิจการ (TOBIN) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.21

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์

การประเมินความสอดคล้องของตัวแบบ (Evaluation the Data-Model Fit) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของความพอเหมาะพอดีและสอดคล้องกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบเส้นทางตามทฤษฎีที่ใช้ได้แก่ p-value, CMIN/df, CFI และ RMSEA (กัลยา, 2556 ; ชานินทร์, 2563 อ้างถึง Arbuckle, 2011) ดังแสดงในภาพประกอบที่ 25

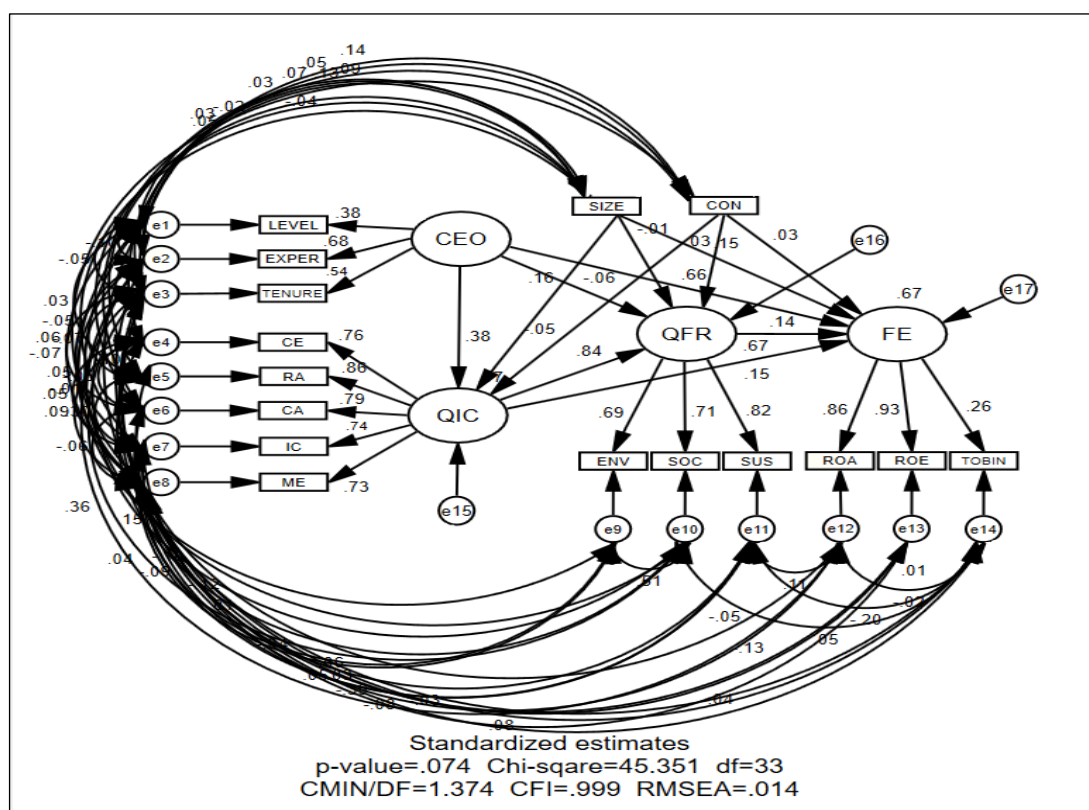

ภาพประกอบที่ 25 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดลความสัมพันธ์

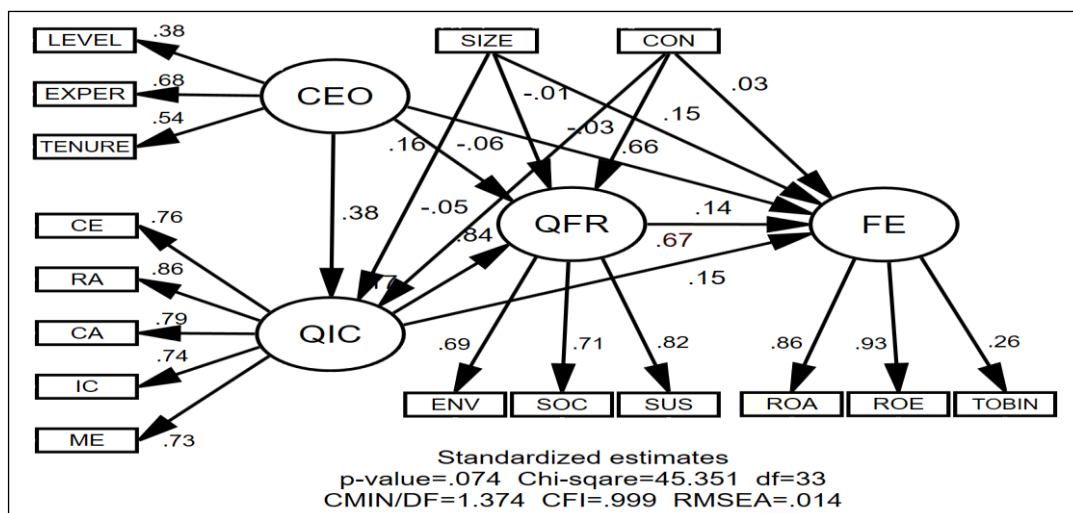
ตารางที่ 46 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบก่อนปรับค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดลความสัมพันธ์

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.000	ไม่สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	14.062	ไม่สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.907	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.085	ไม่สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 25 และตารางที่ 46 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่มีความสอดคล้องกับรูปแบบทางทฤษฎีเนื่องจากได้ค่าดัชนี p-value=0.000, CMIN/df=14.062, RMSEA=0.085 ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ จึงได้มีการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรเพื่อให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมดังปรากฏในภาพประกอบที่ 26 , 21 และตารางที่ 47

ภาพประกอบที่ 26 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดลความสัมพันธ์

ภาพประกอบที่ 27 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดลความสัมพันธ์ (ไม่แสดงเส้นปรับค่าความคลาดเคลื่อน)

หมายเหตุ : CEO = สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, LEVEL = ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, EXPER = ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, TENURE = การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, QIC = คุณภาพของการควบคุมภายใน, CE = สภาพแวดล้อมของการควบคุม, RA = การประเมินความเสี่ยง, CA = กิจกรรมการควบคุม, IC = สารสนเทศและการสื่อสารข้อมูล, ME = การติดตามและประเมินผล, QFR = คุณภาพของรายงานทางการเงิน, ENV = การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม, SOC = การเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม, SUS = การเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน, FE = ประสิทธิภาพทางการเงิน, ROA = ผลตอบแทนจากสินทรัพย์, ROE = ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น, TOBIN = มูลค่ากิจการ, SIZE = ขนาดของกิจการ, CON = การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 47 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดลความสัมพันธ์

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.074	สอดคล้อง
CMIN/df	Relative Chi-square	<3.000	1.374	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.999	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.014	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 26, 27 และตารางที่ 47 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 48 แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้

คู่ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร			Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
LEVEL	<---	CEO	0.379	0.558	0.053	10.429	***	0.144
EXPER	<---	CEO	0.681	1.000				0.464
TENURE	<---	CEO	0.538	0.719	0.103	6.946	***	0.289
CE	<---	QIC	0.765	0.618	0.023	26.618	***	0.585
RA	<---	QIC	0.864	0.828	0.028	29.285	***	0.746
CA	<---	QIC	0.791	0.953	0.035	27.405	***	0.626
IC	<---	QIC	0.742	0.955	0.037	25.694	***	0.551
ME	<---	QIC	0.733	1.000				0.537
ENV	<---	QFR	0.693	0.875	0.037	23.413	***	0.480
SOC	<---	QFR	0.706	0.630	0.027	23.466	***	0.498
SUS	<---	QFR	0.816	1.000				0.666
ROA	<---	FE	0.864	0.498	0.016	30.598	***	0.746
ROE	<---	FE	0.926	1.000				0.857
TOBIN	<---	FE	0.259	0.953	0.107	8.880	***	0.067

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง P < 0.001, ** หมายถึง P < 0.01, * หมายถึง P < 0.05

จากภาพประกอบที่ 26, 27 และตารางที่ 48 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.68 รองลงมา การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.38

ตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 5 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การประเมินความเสี่ยง (RA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.86 รองลงมา กิจกรรมการควบคุม (CA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.79 สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.76 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.74 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.73

ตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ด้านความยั่งยืน (SUS) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.82 รองลงมาด้านสังคม (SOC) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.71 และด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.69

ตัวแปรประสิทธิผลทางการเงิน (FE) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.93 รองลงมาผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.86 และมูลค่ากิจการ (TOBIN) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.26

ตารางที่ 49 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรของโมเดล

สมมุติฐานที่	คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	Beta	b	S.E.	C.R.	p	นัยสำคัญทางสถิติ	R ²
สมการ QIC = +0.378*CEO +0.157*SIZE								0.170
1	QIC <--- CEO	0.378	0.128	0.022	5.826	***	มีเชิงบวก	
7.1	QIC <--- SIZE	0.157	0.011	0.002	5.638	***	มีเชิงบวก	
8.1	QIC <--- CON	-0.049	-0.032	0.017	-1.923	0.055	ไม่มี	
สมการ QFR = +0.841*QIC								0.673
2	QFR <--- CEO	-0.061	-0.012	0.008	-1.568	0.117	ไม่มี	
4	QFR <--- QIC	0.841	0.506	0.021	24.277	***	มีเชิงบวก	
7.2	QFR <--- SIZE	-0.013	-0.001	0.001	-0.473	0.636	ไม่มี	
8.2	QFR <--- CON	-0.028	-0.011	0.011	-1.028	0.304	ไม่มี	
สมการ FE = +0.751*CEO + 0.272* QIC +0.140* QFR +0.186*SIZE								0.667
3	FE <--- CEO	0.657	0.259	0.041	6.348	***	มีเชิงบวก	
5	FE <--- QIC	0.155	0.180	0.067	2.691	0.007**	มีเชิงบวก	
6	FE <--- QFR	0.140	0.270	0.116	2.333	0.020*	มีเชิงบวก	
7.3	FE <--- SIZE	0.145	0.012	0.002	6.139	***	มีเชิงบวก	
8.3	FE <--- CON	0.031	0.024	0.014	1.693	0.090	ไม่มี	

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง P < 0.001, ** หมายถึง P < 0.01, * หมายถึง P < 0.05

โดยที่: CEO=สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, QIC=คุณภาพของการควบคุมภายใน, QFR=คุณภาพของรายงานทางการเงิน, FE=ประสิทธิภาพทางการเงิน

จากตารางที่ 49 เป็นผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างที่ได้แสดงผลตามภาพประกอบที่ 26 และ 27 โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า มีความสัมพันธ์กันจำนวน 7 คู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 5 คู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 คู่ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่

ตารางที่ 50 แสดงผลการวิเคราะห์ห้ขนาดอิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม

ตัวแปร เชิงผล	อิทธิพล	ตัวแปรเชิงสาเหตุ				
		CEO	QIC	QFR	SIZE	CON
QIC	รวม	0.378***	-	-	0.157***	-0.049
QIC	ทางตรง	0.378***	-	-	0.157***	-0.049
QIC	ทางอ้อม	-	-	-	-	-
QFR	รวม	0.258	0.841***	-	0.119	-0.069
QFR	ทางตรง	-0.061	0.841***	-	-0.013	-0.028
QFR	ทางอ้อม	0.318	-	-	0.132	-0.041
FE	รวม	0.751***	0.272**	0.140*	0.186***	0.014
FE	ทางตรง	0.657***	0.155**	0.140*	0.145***	0.031
FE	ทางอ้อม	0.094***	0.117**	-	0.041***	-0.017

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

โดยที่: CEO=สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, QIC=คุณภาพของการควบคุมภายใน, QFR=คุณภาพของรายงานทางการเงิน, FE=ประสิทธิผลทางการเงิน

จากตารางที่ 49 และ 50 การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ (ค่าน้ำหนักมาตรฐาน) ขนาดอิทธิพลรวม (Total Effect) อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) และอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) มีดังนี้

1) คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) เขียนสมการ ดังนี้

$$QIC = +0.378*CEO + 0.157*SIZE$$

จากสมการอธิบายได้ว่า สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลรวม +0.378 ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรง ตัวแปรควบคุมโดยขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลรวม +0.157 ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงกับคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)

2) คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) เขียนสมการ ดังนี้

$$QFR = +0.841 * QIC$$

จากสมการอธิบายได้ว่า คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลรวม +0.841 ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)

3) ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) เขียนสมการ ดังนี้

$$FE = +0.751 * CEO + 0.272 * QIC + 0.140 * QFR + 0.186 * SIZE$$

จากสมการอธิบายได้ว่า สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลรวม +0.751 ประกอบด้วย อิทธิพลทางตรง +0.657 อิทธิพลทางอ้อม +0.094 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลรวม +0.272 ประกอบด้วย อิทธิพลทางตรง +0.155 อิทธิพลทางอ้อม +0.117 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลรวม +0.140 ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรง ตัวแปรควบคุมโดยขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลรวม +0.186 ประกอบด้วย อิทธิพลทางตรง +0.145 อิทธิพลทางอ้อม +0.041 กับประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)

สรุป การศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2562 มีข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) สอดคล้องกลมกลืนกัน

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองมติฐานการวิจัย

จากภาพประกอบที่ 26, 27 และตารางที่ 50 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนแล้ว สามารถสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองมติฐานการวิจัย (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2) ได้ดังตารางที่ 51

ตารางที่ 51 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่	ตัวแปร	Beta	b	S.E.	C.R.	p	หมายเหตุ
1	CEO ---> QIC	0.378	0.128	0.022	5.826	***	ยอมรับ
2	CEO ---> QFR	-0.061	-0.012	0.008	-1.568	0.117	ปฏิเสธ
3	CEO ---> FE	0.657	0.259	0.041	6.348	***	ยอมรับ
4	QIC ---> QFR	0.841	0.506	0.021	24.277	***	ยอมรับ
5	QIC ---> FE	0.155	0.180	0.067	2.691	0.007**	ยอมรับ
6	QFR ---> FE	0.140	0.270	0.116	2.333	0.020*	ยอมรับ
7.1	SIZE ---> QIC	0.157	0.011	0.002	5.638	***	ยอมรับ
7.2	SIZE ---> QFR	-0.013	-0.001	0.001	-0.473	0.636	ปฏิเสธ
7.3	SIZE ---> FE	0.145	0.012	0.002	6.139	***	ยอมรับ
8.1	CON ---> QIC	-0.049	-0.032	0.017	-1.923	0.055	ปฏิเสธ
8.2	CON ---> QFR	-0.028	-0.011	0.011	-1.028	0.304	ปฏิเสธ
8.3	CON ---> FE	0.031	0.024	0.014	1.693	0.090	ปฏิเสธ

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

ตารางที่ 52 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามสมมุติฐานและผลการทดสอบ

สมมุติฐาน	Beta	P	นัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบ	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะของ ประธานเจ้าหน้าที่ บริหาร (CEO) มี อิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของการ ควบคุมภายใน (QIC)	0.378	***	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Wang & Yu (2015, November); Campbell et al. (2016); Li (2019); Oradi et al. (2020)

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

ตารางที่ 52 (ต่อ)

สมมุติฐาน	Beta	P	นัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบ	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 2 สมรรถนะของ ประธานเจ้าหน้าที่ บริหาร (CEO) มี อิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน (QFR)	-0.061	0.117	ไม่มี	ไม่ ยอมรับ	Slater & Dixon-Fowler (2010); Huang (2013); Lewis (2014); Khan et al. (2019); Li et al (2019); Kristiawan (2020); Malik et al. (2020); Triyani & Setyahuni (2020); Sannino et al. (2020); Shahab et al. (2020); Zahar (2020); Zhou et al. (2021)
สมมุติฐานที่ 3 สมรรถนะของ ประธานเจ้าหน้าที่ บริหาร (CEO) มี อิทธิพลเชิงบวกต่อ ประสิทธิผลทาง การเงิน (FE)	0.657	***	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Jalbert et al. (2002); Bhagat et al. (2010); Darmadi (2013); Monastyrenko (2014); Peni (2014); Tingbani (2015); Ammari et al. (2016); Diks et al. (2016); Bennouri et al. (2018); Elsharkawy et al. (2018); Zhang (2018); Emestine & Setyaningrum (2019 October); Saidu (2019); Altuwaijri & Kalyanaraman (2020); Cheng et al. (2020); Saleh et al. (2020); Velte (2020)
สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพของการ ควบคุมภายใน(QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน (QFR)	0.841	***	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Enofe & Uwaifo (2016); Sun & Su (2018); Huang & Huang (2020); Li (2020); Chan et al. (2021)

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

ตารางที่ 52 (ต่อ)

สมมุติฐาน	Beta	P	นัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบ	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพผลทางการเงิน (FE)	0.155	0.007**	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Zhang et al. (2012); Njeri (2014); Al-Thuneibat et al. (2015); Elessa (2016); Gilandeh et al. (2016); Asiligwa & Rennox (2017); Lbrahim et al. (2017); William (2017); Ahmed & Muhammed (2018); Ndiaye (2019); Park et al. (2019)
สมมุติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพผลทางการเงิน (FE)	0.140	0.020*	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Tsoutsoua (2004); Weber, et al (2008); Jo & Harjoto (2011); Ameer & Othman (2012); Tang et al. (2012); Bidhari et al. (2013); Jang et al. (2013); Dewi et al (2014); Mujahid & Abdullah (2014); Angelia & Suryaningsih (2015); Hussain (2015); Li, et al (2016); Kasbun et al. (2016); Aboud & Diab (2018); Bodhanwala & Bodhanwala (2018); Sial et al. (2018); Alareeni & Hamdan (2020); Bashatweh & AlMomani (2020); Triyani et al. (2020); Buallay et al. (2021); Nguyen et al. (2021)

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

ตารางที่ 52 (ต่อ)

สมมุติฐาน	Beta	P	นัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบ	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)	0.157	***	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Jianfei & Yiran (2011)
สมมุติฐานที่ 7.2 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)	-0.013	0.636	ไม่มี	ไม่ยอมรับ	Habbash (2016); Alshbili et al. (2019); Nour et al. (2020)
สมมุติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)	0.145	***	มี เชิงบวก	ยอมรับ	Kyereboah-Coleman & Biekpe (2006); Palaniappan (2017); Karim et al. (2020)
สมมุติฐานที่ 8.1 การกระทำของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)	-0.049	0.055	ไม่มี	ไม่ยอมรับ	Leng & Li (2011)
สมมุติฐานที่ 8.2 การกระทำของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)	-0.028	0.304	ไม่มี	ไม่ยอมรับ	Said et al. (2009); Majeed et al. (2015); Chen et al. (2021)

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

ตารางที่ 52 (ต่อ)

สมมุติฐาน	Beta	P	นัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบ	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)
สมมุติฐานที่ 8.3 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)	0.031	0.090	ไม่มี	ไม่ยอมรับ	Mandacı & Gumus (2010); Vintila & Gherghina (2014); Jadoon & Bajuri (2015); Singh et al. (2018); Abbas et al. (2019); Murtaza et al. (2020)

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

จากตารางที่ 49, 51 และ 52 สรุปการตรวจสอบข้อมูลหลังการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โมเดลสมการโครงสร้างแยกตามสมมุติฐาน พบว่ายอมรับ 7 สมมุติฐาน ได้แก่ สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.38) ต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) สมมุติฐานที่ 3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.66) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.84) ต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) สมมุติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.15) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) สมมุติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.14) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) สมมุติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.16) ต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) สมมุติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.15) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพื่อตอบ วัตถุประสงค์ ข้อ 3)

เพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษา ธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวันสิ้นสุดบัญชี ณ วันที่ 31 ธันวาคม และมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน ในช่วง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 – 2562 เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวัดตัวแปรต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างเป็น ธุรกิจกลุ่มบริการ มีจำนวน 370 ราย ธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม มีจำนวน 330 ราย

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารกับประสิทธิภาพทางการเงิน มีประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ปรากฏในตารางที่ 53 และ ตารางที่ 54

ตารางที่ 53 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการวิจัยของธุรกิจกลุ่มบริการ

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน	ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์	ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	มูลค่ากิจการ
ระดับการศึกษา	1.000					
ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน	.152**	1.000				
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	.178**	.169**	1.000			
ผลตอบแทนจากสินทรัพย์	.345**	.657**	.342**	1.000		
ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	.391**	.350**	.290**	.772**	1.000	
มูลค่ากิจการ	-.163**	.154**	.121*	.218**	.243**	1.000

หมายเหตุ : *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

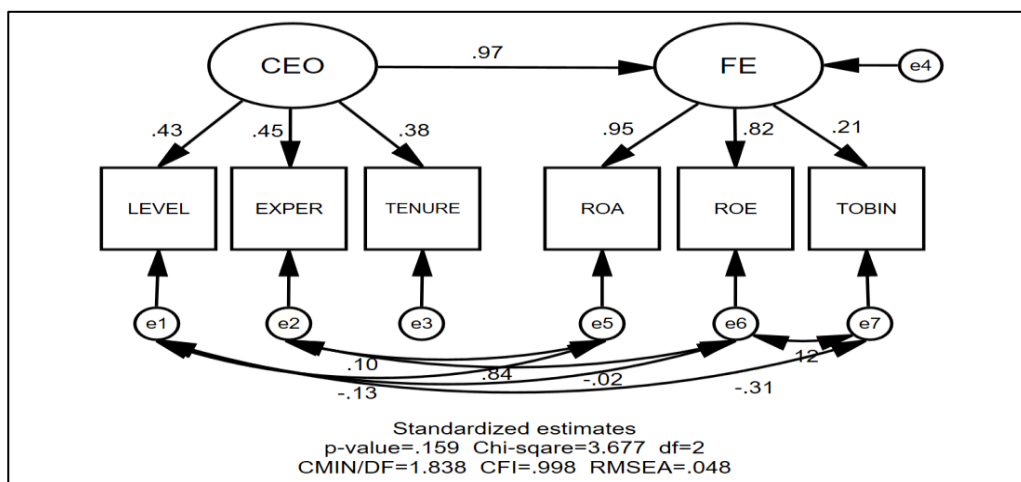
ตารางที่ 54 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการวิจัยของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน	ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์	ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	มูลค่ากิจการ
ระดับการศึกษา	1.000					
ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน	.319**	1.000				
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	.196**	.494**	1.000			
ผลตอบแทนจากสินทรัพย์	.288**	.713**	.342**	1.000		
ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น	.247**	.595**	.261**	.793**	1.000	
มูลค่ากิจการ	-.278**	.038	.107**	.209**	.211**	1.000

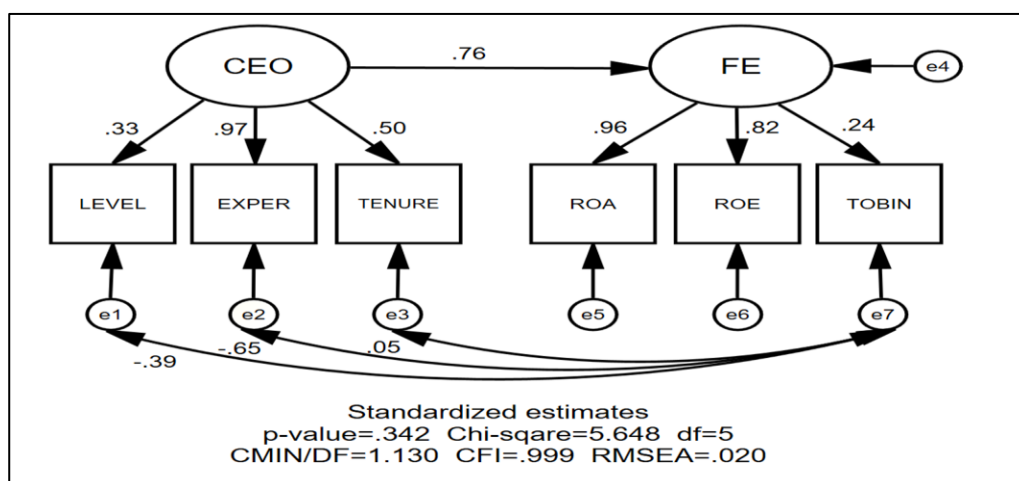
หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$

จากตารางที่ 53 และ ตารางที่ 54 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร พบว่าตัวแปรทั้งหมดมีค่าความสัมพันธ์ที่ไม่เกิน 0.80 (Silpjaru, 2018) ทำให้ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงเกินไป ไม่ส่งผลให้การวิเคราะห์คลาดเคลื่อน สรุปได้ว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์จึงเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์เส้นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

การศึกษาวิเคราะห์สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปรากฏดังภาพประกอบที่ 28 และ 29

ภาพประกอบที่ 28 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มบริการ

ภาพประกอบที่ 29 แสดงผลข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

หมายเหตุ : CEO = สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, LEVEL = ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, EXPER = ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, TENURE = การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, FE = ประสิทธิภาพทางการเงิน, ROA = ผลตอบแทนจากสินทรัพย์, ROE = ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น, TOBIN = มูลค่ากิจการ, SIZE = ขนาดของกิจการ, CON = การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 55 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มบริการ

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.159	สอดคล้อง
CMIN/DF	Relative Chi-square	<3.000	1.838	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.998	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.048	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 28 และตารางที่ 55 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของธุรกิจกลุ่มธุรกิจบริการ มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 56 ผลการศึกษาและเกณฑ์ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	เกณฑ์	ผลการศึกษา	ผลการพิจารณา
p-value	Chi-square Probability Level	>0.050	0.342	สอดคล้อง
CMIN/DF	Relative Chi-square	<3.000	1.130	สอดคล้อง
CFI	Comparative Fit Index	>0.900	0.999	สอดคล้อง
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	<0.080	0.020	สอดคล้อง

จากภาพประกอบที่ 29 และตารางที่ 56 พบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน ตรงตามหลักเกณฑ์

ตารางที่ 57 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรของธุรกิจกลุ่มบริการ

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
FE <--- CEO	0.969	0.964	0.286	3.373	***	0.939
LEVEL <--- CEO	0.429	1.593	0.602	2.647	0.008**	0.184
EXPER <--- CEO	0.449	1.000				0.202
TENURE <--- CEO	0.377	1.129	0.333	3.394	***	0.142
ROA <--- FE	0.946	0.597	0.067	8.929	***	0.895
ROE <--- FE	0.815	1.000				0.664
TOBIN <--- FE	0.214	0.754	0.184	4.094	***	0.046

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$, ** หมายถึง $P < 0.01$, * หมายถึง $P < 0.05$

CEO = สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, LEVEL = ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, EXPER = ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, TENURE = การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, FE = ประสิทธิภาพทางการเงิน, ROA = ผลตอบแทนจากสินทรัพย์, ROE = ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น, TOBIN = มูลค่ากิจการ, SIZE = ขนาดของกิจการ, CON = การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น

จากภาพประกอบที่ 28 และตารางที่ 57 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) ของธุรกิจกลุ่มบริการ พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน จะเพิ่มขึ้น 0.969 หน่วย

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินมีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.449 รองลงมา ระดับการศึกษา มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.429 และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.377

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพทางการเงิน องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.946 รองลงมาผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.815 และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.214

ตารางที่ 58 แสดงผลการประมาณค่าของตัวแปรของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	Beta	b	S.E.	C.R.	p	R ²
FE <--- CEO	0.757	0.197	0.020	9.769	***	0.573
LEVEL <--- CEO	0.333	0.338	0.059	5.705	***	0.111
EXPER <--- CEO	0.974	1.000				0.949
TENURE <--- CEO	0.505	0.498	0.060	8.301	***	0.255
ROA <--- FE	0.965	0.692	0.037	18.829	***	0.931
ROE <--- FE	0.822	1.000				0.676
TOBIN <--- FE	0.241	1.019	0.230	4.427	***	0.058

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญ *** หมายถึง $P < 0.001$

CEO = สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, LEVEL = ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, EXPER = ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, TENURE = การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร, FE = ประสิทธิภาพทางการเงิน, ROA = ผลตอบแทนจากสินทรัพย์, ROE = ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น, TOBIN = มูลค่ากิจการ, SIZE = ขนาดของกิจการ, CON = การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น

จากภาพประกอบที่ 29 และตารางที่ 58 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) ของธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน จะเพิ่มขึ้น 0.757 หน่วย

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินมีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.974 รองลงมา ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.505 และระดับการศึกษา มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.333

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพทางการเงิน องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.965 รองลงมาผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.822 และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน 0.241

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) หรือ กรรมการบริหาร (Executive Director) หรือผู้บริหารสูงสุดด้านบัญชีและการเงิน (Chief Financial Officer : CFO) หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเปิดเผยรายงานทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 5 คน ใช้การเลือกแบบวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) และการสมัครใจ (Voluntary) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) และเป็นการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของงานวิจัยเชิงปริมาณ ที่พบสิ่งที่น่าสังเกตและมีนัยสำคัญ (Significance) ต่อตัวแปรที่ศึกษา

ตารางที่ 59 แสดงรายชื่อกลุ่มอุตสาหกรรมในการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ

รายชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม	ตำแหน่งผู้ให้ข้อมูล	ชื่อสมมติบริษัท
ทรัพยากร	กรรมการบริหาร	บริษัท ก
สินค้าอุตสาหกรรม	รองกรรมการผู้จัดการฝ่ายโรงงาน	บริษัท ข
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	กรรมการบริหาร	บริษัท ค
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	ผู้บริหารอาวุโสด้านบัญชี	บริษัท ง
บริการ	ประธานกรรมการบริหาร	บริษัท จ

จากการสัมภาษณ์สรุปตามสมมุติฐาน โดยภาพรวม ได้ตามตารางที่ 60

โดย ค่าคะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยกับสมมุติฐานการวิจัย
 ค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับสมมุติฐานการวิจัย

ตารางที่ 60 สรุปการตรวจสอบข้อมูลหลังการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างแยกตามสมมุติฐาน

สมมุติฐาน	ค่าคะแนน				
	บริษัท ก	บริษัท ข	บริษัท ค	บริษัท ง	บริษัท จ
สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิง บวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 2 สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิง บวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 3 สมรรถนะของประธาน เจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิง บวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพของการควบคุม ภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุม ภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ ประสิทธิผลทางการเงิน (FE)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงาน ทางการเงิน(QFR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ ประสิทธิผลทางการเงิน (FE)	1	1	1	0	1
สมมุติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพ ของการควบคุมภายใน (QIC)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 7.2 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพ ของรายงานทางการเงิน (QFR)	1	1	1	1	1

ตารางที่ 60 (ต่อ)

สมมุติฐาน	ค่าคะแนน				
	บริษัท ก	บริษัท ข	บริษัท ค	บริษัท ง	บริษัท จ
สมมุติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 8.1 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 8.2 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)	1	1	1	1	1
สมมุติฐานที่ 8.3 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อ ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)	1	1	1	1	1

อธิบายเพิ่มเติม ดังนี้

บริษัท ก

ผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะเห็นนโยบายการกำกับดูแลกิจการ โดยมีตัวแทนคือผู้บริหารและทีมงานทำหน้าที่ในการบริหารองค์กร หาก CEO มีประสบการณ์มากและมีความสามารถจะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และได้รับการเลือกให้ดำรงตำแหน่งหลาย ๆ วาระ (ระยะยาว) ตรงกันข้ามหาก CEO ไม่มีความสามารถในการบริหารงาน ผู้ถือหุ้นจะมีการลงมติให้เปลี่ยน CEO

CEO มีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารบริษัทตามที่คณะกรรมการมอบหมายและจะต้องบริหารบริษัทตามแผนงานหรืองบประมาณที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการอย่างเคร่งครัด บทบาทหน้าที่ของ CEO เช่น ดำเนินกิจการหรือบริหารงานประจำวันของบริษัท ดำเนินการให้มีการจัดทำและส่งมอบนโยบายทางธุรกิจของบริษัท รวมถึงแผนงานและงบประมาณต่อคณะกรรมการเพื่อขออนุมัติ และมีหน้าที่รายงานความก้าวหน้าตามแผนและงบประมาณที่ได้รับอนุมัติดังกล่าวต่อคณะกรรมการในทุก ๆ 3 เดือน CEO มีอำนาจในการบังคับบัญชา ติดตาม สั่งการ หรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินการสำเร็จลุล่วงไป มีอำนาจในการบริหารกิจการ

ของบริษัทตามวัตถุประสงค์ ข้อบังคับ นโยบาย ระเบียบ ข้อกำหนด คำสั่งจากมติที่ประชุม คณะกรรมการและหรือมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการแต่งตั้ง ถอดถอน บรรจุ โยกย้าย เลื่อน ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดได้

เนื่องจากบริษัทดำเนินธุรกิจด้านพลังงานและปิโตรเคมีอย่างครบวงจร เช่น ธุรกิจสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ธุรกิจปิโตรเคมี การกลั่นน้ำมัน และค้าปลีก เป็นต้น จึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด และให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอย่างมาก บริษัทฯ ได้มีการช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด มีการตั้งงบประมาณ CSR มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทในรูปแบบหลากหลาย เช่น เว็บไซต์ของ ปตท. แจ้งรายงานต่อตลาดหลักทรัพย์ฯ การแถลงข่าว เป็นต้น ทั้งนี้ด้วยบทบาทหน้าที่ของ CEO ในการดำเนินกิจการหรือบริหารงานประจำวันของบริษัท ย่อมต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ของบริษัทฯ อีกทั้งบริษัทฯ มีแนวทางให้คณะกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน ต้องจัดให้มีการเปิดเผยสารสนเทศของ ปตท. ทั้งในเรื่องทางการเงินและที่ไม่ใช่เรื่องทางการเงินอย่างเพียงพอ เชื่อถือได้ และทันเวลา จัดให้มีหน่วยงานประชาสัมพันธ์และหน่วยงานนักลงทุนสัมพันธ์ เพื่อรับผิดชอบการให้ข้อมูลแก่นักลงทุนและประชาชนทั่วไป เพื่อให้ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของบริษัทได้รับสารสนเทศอย่างเท่าเทียมกัน

บริษัท ข

ผู้บริหารด้านบัญชี (CFO) เป็นเลขานุการบริษัท และผู้ตรวจสอบภายในจะทำหน้าที่ในการตรวจสอบการเปิดเผยรายงานทางการเงินเบื้องต้น จากนั้นผู้ตรวจสอบภายนอกจึงเข้ามาทำการตรวจสอบ และมีการประชุม ติดตาม ชักถามและขอข้อมูล ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ จะนำไปสู่คณะกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบมีการสอบทานการควบคุมภายใน สอบทานรายงานทางการเงิน สอบทานการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ โดยส่วนมากจะไม่รับข้อมูลจาก CEO เพราะต้องการสอบทานและตรวจสอบการทำงานด้านการบริหารของ CEO โดยให้ CEO ชี้แจงสิ่งที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย วิธีการจัดการหรือการแก้ไขปัญหา

ทุกครั้งหลังจากที่มีการประชุมกรรมการบริหาร CEO จะนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากกรรมการบริษัท กรรมการตรวจสอบและข้อมูลจาก CFO มาประชุมกับทีมงานด้านการบริหาร เพื่อแจ้งให้ทราบถึงเรื่องต่าง ๆ การประชุมจะมีอย่างน้อยทุก ๆ 3 เดือน

เป้าหมายของกรรมการบริหารมี 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) ด้านกำไร (Profit) เป็นเป้าหมายลำดับแรก ผู้ที่นำเงินมาลงทุนย่อมต้องการผลตอบแทนหรือเรียกว่าเงินปันผล อีกทั้งยังมีความ

คาดหวังว่ากิจการจะต้องมีการสร้างความมั่นคง โดยมีการประเมินความเสี่ยง (Risk assessment) และจัดทำแผนปฏิบัติ (Action Plan) ทำให้เกิดเรื่องที่ตามมาเป็นเป้าหมายที่ 2) การเจริญเติบโตขององค์กร การเติบโตของยอดขายได้ (Growth Rate) และสุดท้ายจึงนำไปสู่ 3) การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance) มีความชอบธรรมให้แก่ชุมชนและสิ่งแวดล้อม พนักงาน และผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่ความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ

ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ส่วนมากเป็นเจ้าของกิจการเดิม ถ้าผู้ถือหุ้นไม่ได้เป็นแบบบูรณาการ องค์กรจะมีความเสี่ยง ตรงกันข้ามหากผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นแบบบูรณาการ ผู้ถือหุ้นจะได้ผลประโยชน์ เนื่องจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอำนาจในการบริหาร มีอำนาจในการสรุป ตัดสินใจในการทำให้องค์กรเติบโต ทั้งนี้อำนาจในการอนุมัติจะมีการระบุไว้ในนโยบายและระเบียบในแต่ละเรื่อง รวมถึงวงเงินที่จะอนุมัติได้หรือความเสี่ยงที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อสังคม ซึ่งหลักการกฎหมายมีการกำหนดไว้ เช่น ก่อนจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายกำหนดว่า บริษัทต้องมีการตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยหักจากเงินเดือนพนักงาน และบริษัทออกให้อีกส่วนหนึ่ง เพื่อต้องการเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงานและเกิดความภักดี นำพาองค์กรไปสู่ความมั่นคง เป็นต้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และเมื่อกิจการมีผลประกอบการที่ดีขึ้น จะมีกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มเติม ภายหลังตามวาระและความเหมาะสม

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) และกรรมการ ถ้ามีการกระทำที่ไม่ดี ไม่นำพาองค์กรไปสู่เป้าหมาย ผู้ถือหุ้นไม่ยอมรับคณะกรรมการชุดดังกล่าว จะเปลี่ยนชุดกรรมการบริหาร ตรงกันข้ามหากประธานเจ้าหน้าที่บริหารนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายผู้ถือหุ้นมีความต้องการให้ดำรงตำแหน่งต่อไป

บริษัท ค

ผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีบทบาทต่อการจัดการต่าง ๆ ในองค์กร ส่งผ่านอำนาจมายังกรรมการบริหารและ CEO ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศของการควบคุมภายในของกิจการ และความรับผิดชอบต่อสังคม CEO ที่มีการดำรงตำแหน่งนาน ควรมีความชำนาญเฉพาะและมีการบูรณาการนวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้กิจการบรรลุเป้าหมาย ตรงกันข้ามหาก CEO ไม่สามารถบูรณาการผสมผสานนวัตกรรมต่าง ๆ ได้ จะทำให้องค์กรไม่ประสบความสำเร็จ การควบคุมการปฏิบัติงานต้องมีการกำหนดนโยบายและระเบียบปฏิบัติงานสำหรับส่วนงานสำคัญอย่าง เป็นรูปธรรม เช่น การจัดซื้อ เงินสดย่อย เงินทรองจ่าย เป็นต้น เครื่องมือที่สำคัญในการควบคุมภายในทางการเงิน คือการจัดทำงบประมาณ มีการจัดทำทุกฝ่ายงาน มีการประเมินการใช้จ่ายต่าง ๆ

และค่า KPI สำหรับกรรมการตรวจสอบจะไม่มีอำนาจสั่งการในการควบคุมภายใน หรือเงินทุนหมุนเวียนต่าง ๆ (เป็นหน้าที่ของ CEO) แต่จะช่วยสอบทานระบบการควบคุมภายใน กรอบการบริหารความเสี่ยงให้มีความเหมาะสม เสนอแนะวิธีการปรับปรุงที่จำเป็น ลดความขัดแย้งทางผลประโยชน์

การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เป็นหน้าที่ขององค์กร ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ประเภทของธุรกิจมีต่อการประเมินความรับผิดชอบต่อสังคม หากเป็นกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรม CSR มีผลรายละเอียดมาก ผลกระทบมาก แต่หากเป็นกลุ่มธุรกิจบริการ CSR อาจจะผ่านเกณฑ์การประเมินของหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาประเมินง่ายกว่า อย่างไรก็ตามการเปิดเผย CSR ไม่ได้มีความซับซ้อนในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ มีการออกแบบมาและเพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชุมชน สังคม แรงงาน กิจการควรทำเกินมาตรฐานหรือทำเกินที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้กระทบต่อต้นทุนของกิจการมากนัก มีผลลัพธ์ที่ได้คุ้มค่า เช่น ยอดจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

บริษัท ก

ผู้บริหารสูงสุดที่ดูแลฝ่ายบัญชีและการเงิน (Chief Financial Officer : CFO) จะเป็นผู้รวบรวมข้อมูล ทำรายงานและเสนอในที่ประชุม หาก CEO ไม่เห็นด้วยจะให้ข้อเสนอต่าง ๆ CFO จะดูแลเรื่องทรัพยากรต่าง ๆ ในกิจการและการเงิน (ดูหลังบ้าน) CEO เป็นผู้วางแผนกลยุทธ์ (ดูหน้าบ้าน) หาก CEO มีความคิดที่ต่างจาก CFO, CEO สามารถที่จะเข้ามาแนะนำได้

กิจการมีแผนตรวจสอบภายในที่จะทำการตรวจสอบหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กร รวมถึงการบริหารจัดการต่าง ๆ ของ CEO และจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการตรวจสอบ กรรมการตรวจสอบจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์หรือสั่งการต่าง ๆ แต่จะดูแลภาพรวมที่แผนตรวจสอบภายในรายงานและนำเสนอ และให้ความเห็นถึงการจัดการต่าง ๆ มีความเหมาะสมหรือไม่ ทำตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ เช่น บริษัทตั้งนโยบายอัตราส่วนสภาพคล่อง 1 เท่า กรรมการตรวจสอบจะติดตามและประเมินว่า CEO สามารถทำตามนโยบายได้หรือไม่ หากทำได้จะข้ามประเด็นดังกล่าวไป เป็นต้น

กิจกรรม CSR ไม่ได้มีความซับซ้อนหรือยุ่งยากใด ๆ เนื่องจากมีหน่วยงานกำกับดูแลโดยเฉพาะและจัดทำรายงานการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืนที่เกิดขึ้นในแต่ละปี โดยกิจกรรม CSR ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายสูงขึ้น (ในมุมมองของผู้บริหารสูงสุดที่ดูแลฝ่ายบัญชีและการเงิน) และเป็นเรื่องที่น่ามาเปรียบเทียบได้ยากระหว่างกิจกรรมและการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน จะทำให้บริษัทมีผลตอบแทน (กำไร)

เพิ่มขึ้น อาจจะไม่ได้ทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้นหรือกำไรเพิ่มขึ้น แต่เป็นการแสดงภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือขององค์กร

บริษัท จ

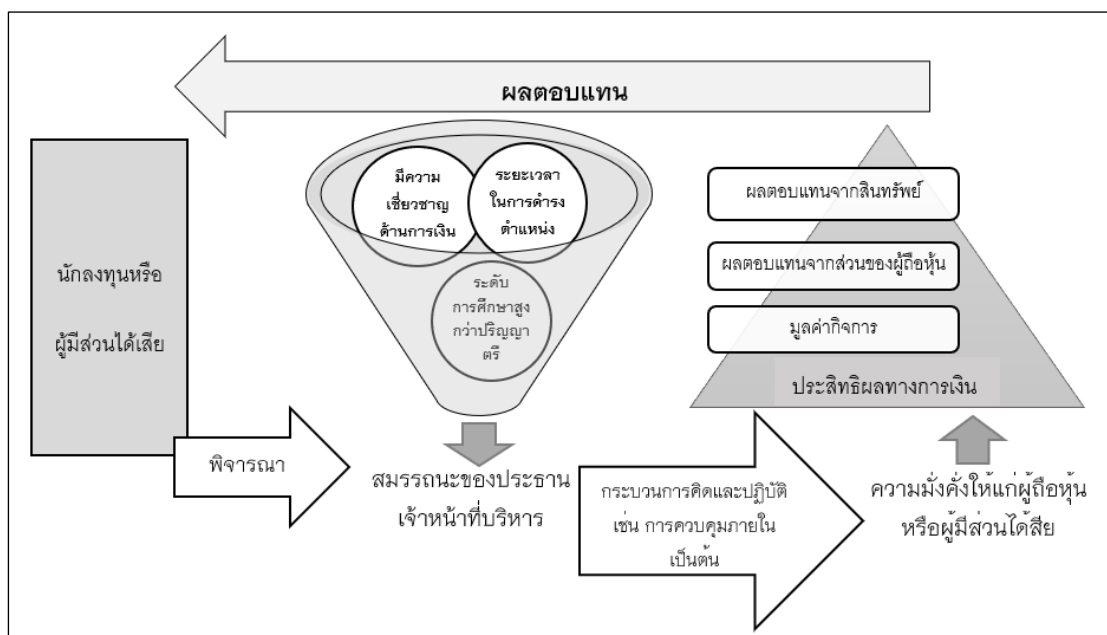
ประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารและจัดการบริษัทฯ ให้มีการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ภายใต้กฎหมาย วัตถุประสงค์ และข้อบังคับของบริษัทฯ ตลอดจนมติที่ประชุมคณะกรรมการและมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น ติดตามผลการดำเนินงานของบริษัทฯ ให้เป็นไปตามนโยบายคณะกรรมการ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ กำกับดูแลให้การดำเนินงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ กำหนดโครงสร้างองค์กรและอำนาจการบริหารองค์กร พิจารณานุมัติการดำเนินงานที่เป็นธุรกรรมปกติของบริษัทฯ ตามงบประมาณหรืองบประมาณที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท ดำเนินการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมายเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม (CSR) ถือเป็นต้นทุนส่วนหนึ่งของกิจการและจำเป็นต้องมี คู่ค้าต่าง ๆ คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม หากกิจการไม่มีการควบคุมภายในหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมจะทำให้คู่ค้าไม่ต้องการทำธุรกรรมกับกิจการหรืออย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลตอบแทนของกิจการลดลง ตรงกันข้ามหากกิจการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และแสดงถึงความยั่งยืน จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี คู่ค้าต้องการทำธุรกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้กิจการเกิดกำไรและผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น หากกิจการมีสินทรัพย์จำนวนมาก และมีการบริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียนที่ดี อาจสามารถนำมาใช้ใน CSR ได้มากขึ้น

ตอนที่ 6 แบบพยากรณ์ทางการเงิน (เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 4)

การวิจัยนี้ให้ประสิทธิผลทางการเงินเป็นตัวแปรตาม เนื่องจากการประเมินผลทางการเงินเป็นการวัดผลการปฏิบัติงานทางบัญชีที่ใช้ข้อมูลจากงบการเงินเป็นที่นิยมมากที่สุดในงานเชิงประจักษ์ เป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับการประเมินประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างง่ายดายจากงบการเงินที่เผยแพร่ (Altuwajiri & Kalyanaraman, 2020, p. 262) แนวคิดเรื่องประสิทธิผลทางการเงินครอบคลุมหลากหลายมิติและสามารถวัดได้จากปัจจัยที่ให้ผลตอบแทน (Al-Matari et al., 2014, p.26; Chotiyaputta, 2018, p. 35; Pumkaew et al., 2018, p. 104; Wajeetongratana, 2019, p. 335) สำหรับงานวิจัยนี้ประสิทธิผลทางการเงินได้กล่าวถึงผลตอบแทน

จากสินทรัพย์ (ROA) ที่คำนวณจากกำไร (ขาดทุน)หารด้วยสินทรัพย์รวมเฉลี่ย (Elsharkawy et al., 2018, p. 283; Bhutto et al., 2018, p. 45) บ่งชี้ว่าธุรกิจสร้างผลกำไรได้มากเพียงใดจากสินทรัพย์รวมในหนึ่งปี ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ที่สูงขึ้นบ่งบอกถึงประสิทธิภาพทางการเงินที่มากขึ้น ยิ่ง ROA สูงเท่าไร บริษัทจะทำกำไรได้มากขึ้นด้วยการลงทุนน้อยลง (Monastyrenko, 2014, p. 9) ROA เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานระยะสั้นของบริษัท (Elsharkawy et al., 2018, p. 283; Bhutto et al., 2018, p. 45) นอกจากนี้ยังมีผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ที่คำนวณจากกำไร (ขาดทุน) หารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ย (Monastyrenko, 2014, p. 9) เป็นการวัดว่าบริษัททำกำไรได้มากน้อยเพียงใดจากเงินที่ผู้ถือหุ้นลงทุนไป ค่าลบของอัตราส่วนทางการเงินนี้เป็นสัญญาณที่น่าตกใจสำหรับนักลงทุน (Monastyrenko, 2014, p. 9) เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานระยะสั้นของบริษัท (Al-Matari et al., 2014, p. 26) และ มูลค่ากิจการ (วัดโดย Tobin's Q) ที่คำนวณจากราคาตลาดต่อหุ้นคูณจำนวนหุ้นสามัญบวกด้วยมูลค่าของหนี้สินและหารด้วยสินทรัพย์รวม (Indira Emmelina & Dyah, 2019; Peni, 2014, p. 423) เป็นตัวชี้วัดทางบัญชีและการตลาด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการหมุนเวียนของสินทรัพย์ หนี้สิน และหุ้นของบริษัท (Indira Emmelina & Dyah, 2019, p. 423). เป็นการ ใช้ผลตอบแทนจากหุ้นเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของบริษัท และเป็นการวัดผลการดำเนินงานของบริษัทในระยะยาว (Bhagat et al., 2010, p. 10; Al-Matari et al., 2014, p. 33) ทั้งนี้การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลทางการเงิน เป็นไปตามภาพประกอบที่ 30

ภาพประกอบที่ 30 แสดงกระบวนการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลทางการเงิน

จากภาพประกอบที่ 30 แสดงสมรรถนะของซีอีโอที่เปิดเผยต่อสาธารณะคือวุฒิการศึกษาของซีอีโอ ภูมิหลังนี้อาจมีความสำคัญต่อผู้ถือหุ้นเนื่องจากให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการคิดของซีอีโอ (Gottesman & Morey, 2010, p. 70) การศึกษาของซีอีโออาจส่งผลต่อความสามารถของซีอีโอ ด้วยเหตุผลประการแรกการศึกษาอาจมีส่วนช่วยให้ซีอีโอมีความรู้และความสามารถในการเข้าใจแนวคิดทางเทคนิคและนามธรรม ประการที่สองการศึกษาที่สูงขึ้นอาจเป็นสัญญาณของความสามารถรอบรู้และความสามารถของซีอีโอที่จะพากเพียรหรือพยายามทำกิจกรรมที่ท้าทาย และประการที่สามมีเครือข่ายทางสังคมที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาที่จะให้ประโยชน์ในอนาคตและยังแสดงให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพของซีอีโอ (Bhagat et al., 2010, pp. 1-3)

ตัวอย่างคุณภาพของรายงานเพื่อพยากรณ์ทางการเงิน

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาปรากฏว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร (นักลงทุน เจ้าพนักงาน หน่วยงานภาครัฐ และอื่น ๆ มีความกังวลเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมขององค์กรมากขึ้น และคาดหวังว่าจะได้รับแจ้งถึงแนวปฏิบัติทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่ตนมีส่วนได้เสียในขั้นต้น การรายงานกิจกรรมทางบัญชีเพิ่มเติมในรายงานประจำปีเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น ในการรักษาทรัพยากรของชุมชนและสร้างความน่าเชื่อถือที่จะก่อให้เกิดการดำรงอยู่ของกิจการ (Bashatweh & AlMomani, 2020, p. 235) บริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะมีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ที่ดีขึ้นเนื่องจากการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีส่วนช่วยสร้างสินทรัพย์ที่มีตัวและไม่มีตัวตนให้กับบริษัทซึ่งเป็นผลดีต่อการทำกำไรของบริษัท (Tang et al. 2012, pp. 1274-1303) การปรับปรุงการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ถือเป็นการลงทุนและไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่ลดผลกำไร เพิ่มคุณค่าให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ (Bidhari et al., 2013, p. 44) ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ได้รับการคาดหวังให้ปฏิบัติตามแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มมูลค่าของบริษัทให้สูงสุด และนำไปสู่ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้นในที่สุด สะท้อนถึงความสามารถของบริษัทในการลดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม จึงสร้างโอกาสทางการตลาดใหม่ ๆ ผ่านเทคโนโลยีและกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ หรือผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม (Zahar, 2020, pp. 1-44) การลงทุนทรัพยากรของบริษัทเพื่อให้กลายเป็นความรับผิดชอบต่อมากขึ้นในสายตาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นประโยชน์ต่อองค์กร บริษัทที่ให้ความสำคัญกับแนวทางปฏิบัติเพื่อความยั่งยืนมีผลการดำเนินงานทางการเงินที่สูงขึ้น โดยวัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) กำไรก่อนหักภาษี และกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน เมื่อเทียบกับบริษัทที่ไม่มีแนวทางปฏิบัติ (Ameer & Othman, 2012, p. 69) การบูรณาการการดำเนินการภายในกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อ

สังคมที่ชัดเจนช่วยให้องค์กรกำหนดตำแหน่งตนเองในการจัดการความเสี่ยงในเชิงรุก (Cormier, Ledoux & Magnan, 2011, p. 1295)

จากการศึกษาแนวทางของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการปรับปรุงหัวข้อ “ความรับผิดชอบต่อสังคม” เป็น “การขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อความยั่งยืน” โดยให้บริษัทรายงานภาพรวมของนโยบายการจัดการความยั่งยืน เป้าหมายการจัดการด้านความยั่งยืน การจัดการผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียในห่วงโซ่คุณค่าธุรกิจ การจัดการด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการยั่งยืนในมิติสังคม (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2562) และจากงานวิจัยในอดีตผู้ศึกษาจึงรวบรวมและสร้างแบบบันทึกคะแนนคุณภาพของรายงานที่มุ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน เพื่อพยากรณ์ทางการเงิน สรุปได้ดังนี้

แบบประเมินคุณภาพของรายงานทางการเงินเพื่อพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเงินของบริษัท

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นจากข้อค้นพบของงานวิจัย โดยสร้างแบบบันทึกคะแนนคุณภาพของรายงานที่มุ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน เพื่อพยากรณ์ทางการเงิน สรุปได้ดังนี้

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการรายงาน	ใช่	ไม่ใช่
ด้านสิ่งแวดล้อม			
1	ข้อมูลการใช้พลังงานของกิจการ		
2	ข้อมูลการจัดการน้ำของกิจการ		
3	ข้อมูลการอนุรักษ์ทรัพยากรและลดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการของเสียที่ไม่สามารถใช้ได้แล้วและมีการแปรรูปของเสีย นำกลับมาใช้ใหม่ (Re-cycle) และการจัดการที่นำมาใช้ซ้ำ (Re-use) เป็นต้น		
4	ข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศหรือการปล่อยก๊าซเรือนกระจก		
5	ข้อมูลการจัดการมลภาวะ การจัดการที่ดิน การฟื้นฟูที่ดิน การจัดการการรั่วไหล การจัดการทางด้านเสียง		
ด้านสังคม			
1	ข้อมูลจำนวนพนักงานของกิจการ		
2	ข้อมูลจำนวนพนักงานหญิงและเยาวชนในกิจการ		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการรายงาน	ใช่	ไม่ใช่
ด้านสังคม			
3	ข้อมูลการศึกษาและอบรมพัฒนาพนักงาน		
4	ข้อมูลผลประโยชน์ที่พนักงานได้รับในสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ด้านสุขภาพ ความพิการที่เกิดจากการทำงาน การเกษียณอายุ เป็นต้น		
5	ข้อมูลด้านสุขภาวะและความปลอดภัยของพนักงาน เช่น จำนวนอุบัติเหตุจากการทำงาน เป็นต้น		
6	ข้อมูลค่าตอบแทนพนักงาน		
7	ข้อมูลภูมิหลังของพนักงาน		
8	ข้อมูลการชื่นชมพนักงาน		
9	ข้อมูลการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรมและเคารพสิทธิมนุษยชน		
10	ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์หรือบริการ		
11	ข้อมูลการเคารพสิทธิของผู้บริโภค เช่น การรักษาความลับของลูกค้า เป็นต้น		
12	ข้อมูลการเคารพต่อสิทธิของกลุ่มค้า เช่น การรักษาความลับของกลุ่มค้า การปฏิบัติต่อลูกค้าด้วยความยุติธรรม เป็นต้น		
13	ข้อมูลการมีส่วนร่วมกับชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมขององค์กรเพื่อชุมชน การมอบทุนการศึกษา การบริจาคเงินหรือสิ่งของให้ชุมชน เป็นต้น		
14	ข้อมูลการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย เช่น การร่วมมือที่จะผ่านพ้นอุปสรรคในภาวะวิกฤตโควิด-19 เป็นต้น		
ด้านความยั่งยืน			
1	ข้อมูลรายงานของประธานหรือซีอีโอประกอบด้วยมุมมองของบริษัทเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม		
2	ข้อมูลนโยบายเฉพาะเกี่ยวกับการบริหารหรือความสัมพันธ์กับพนักงาน		
3	ข้อมูลนโยบายที่จะรับทราบความรับผิดชอบต่อสังคมในวงกว้างผ่านรายงานประจำปี รายงานความยั่งยืน หรือเว็บไซต์		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการรายงาน	ใช่	ไม่ใช่
ด้านความยั่งยืน			
4	ข้อมูลนโยบายสาธารณะเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาาร่วมกัน (เช่น ทำงานร่วมกับรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ๆ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น)		
5	ข้อมูลนโยบายกำหนดให้เป็นองค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน โดยสร้างความตระหนักเกี่ยวกับภัยสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ		
6	ข้อมูลนโยบายที่จะรับทราบหรือยอมรับอย่างเป็นทางการในการมีส่วนร่วมของพนักงานในการผลิตและผลกำไรของบริษัท		
7	ข้อมูลแถลงการณ์วัตถุประสงค์และกลยุทธ์การประกอบธุรกิจ		
8	ข้อมูลผลกระทบของกลยุทธ์ที่มีต่อผลการดำเนินงาน		
9	ข้อมูลส่วนแบ่งตลาดของกิจการ		
10	ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของลูกค้า		
11	ข้อมูลการจัดการห่วงโซ่อุปทาน		
12	ข้อมูลการเปิดเผยนโยบายด้านภาษี		
13	ข้อมูลผลกระทบของวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์และบริการ		
14	ข้อมูลนโยบายเฉพาะเจาะจงในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการลดมลภาวะ		
15	ข้อมูลการลงทุนด้านเทคโนโลยี		
16	ข้อมูลการระบุประโยชน์ หรือการวัดผล หรือเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากนวัตกรรม		
17	ข้อมูลรางวัลที่บริษัทได้รับซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด		

จากแบบประเมินแสดงคุณภาพของรายงานที่มุ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน เพื่อพยากรณ์ทางการเงิน ซึ่งมาจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยในอดีต หากบริษัทมีการรายงานข้อมูลโดยการอธิบายและประยุกต์ใช้อย่างชัดเจนจะให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และอื่น ๆ ให้เป็น 0 จากนั้นทำการคำนวณค่าคะแนน โดยนำคะแนนจริงหารคะแนนรวมสูงสุด (Ameer & Othman, 2012, p.67; Ong, 2016, pp.99-113; Salvi et al, 2018, pp. 49-50; Malik, et al.,2020, p. 6)

ผลลัพธ์ได้ (Rahati et al., 2016, p. 542; Rudžioniene & Guptor, 2019, p. 43-44)

ค่า 0.00–0.20 เท่ากับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ

ค่า 0.21-0.40 เท่ากับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ค่า 0.41-0.60 เท่ากับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับที่ดี

ค่า 0.61-0.80 เท่ากับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

ค่า 0.81-1.00 เท่ากับผลการดำเนินงานเป็นเลิศ สมบูรณ์แบบ

คะแนนโดยรวมที่ต่ำของการเปิดเผยข้อมูลชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงแนวทางปฏิบัติและประสิทธิภาพ (Ong, 2016, pp.99-113; Rudžioniene & Guptor, 2019, p. 43-44) ความรับผิดชอบต่อสังคมนำมาปฏิบัติร่วมกันผ่านกลยุทธ์ความยั่งยืนแบบองค์รวมจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางการเงินที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) (Salvi et al, 2018, pp. 43-71) บริษัทที่มีผลการประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่สูงกว่านั้นแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินดีขึ้น (Jang et al., 2013, pp. 3-17) และเพิ่มความมั่นคงให้แก่ผู้ถือหุ้น (Mujahid & Abdullah, 2014, pp. 181-187) ช่วยให้บริษัทบรรลุวัตถุประสงค์ในการเพิ่มผลกำไรสูงสุดในระยะยาว กลยุทธ์ที่คำนึงถึงเกณฑ์ความยั่งยืนมีความสามารถในการสร้างมูลค่าระยะยาวและช่วยให้บริษัทมีความได้เปรียบในการแข่งขัน (Bodhanwala & Bodhanwala, 2018, pp. 1734-1747)

แบบพยากรณ์ประสิทธิผลทางการเงินของบริษัท

เพื่อพัฒนาแบบพยากรณ์ทางการเงินในการวัดประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหลักเกณฑ์การประเมินหากตอบว่าใช่ จะให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และหากตอบไม่ใช่ให้เป็น 0 คะแนน (Jianfei & Yiran, 2011, p. 290; Agyei-Mensah, 2016, p. 86; Pangaribuan, et al., 2019, pp. 12-13; Khlif, 2020, p. 291; Bidhari et al., 2013, p. 14; Dewi et al., 2013, p. 61; Malik, et al., 2020, p. 6) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

A	B	C	D	E	F
แบบประเมินพยากรณ์ประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัท					
คำชี้แจง	แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นจากข้อค้นพบของงานวิจัย เรื่อง โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค่าคะแนนที่ได้เป็นการประเมินการประสิทธิผลของธุรกิจ ซึ่งจะมีความแม่นยำมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของคำตอบ ผู้วิจัยมิได้นำผลคะแนนหรือคำตอบที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคตแต่อย่างใด				
คำชี้แจง	ให้ท่านทำเครื่องหมายถูก ✓ ให้ตรงกับสิ่งที่องค์กรปฏิบัติจริง				
ตอนที่ 1	สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)		ใช่	ไม่ใช่	
ข้อที่	คำถาม				
1	กิจการของท่านมี CEO จบการศึกษาปริญญาเอก หรือปริญญาโท (สูงกว่าปริญญาตรี)		✓		
2	กิจการของท่านมี CEO ที่มีวุฒิการศึกษาด้านบัญชี การเงินหรือบริหารธุรกิจ หรือมีประสบการณ์ในตำแหน่งด้านบัญชีและการเงิน		✓		
3	กิจการของท่านมี CEO ที่ดำรง CEO มากกว่า 10 ปี		✓		
ตอนที่ 2	คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)		ใช่	ไม่ใช่	
ข้อที่	คำถาม				
	ด้านสภาพแวดล้อมของการควบคุม : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่				
1	หลักความซื่อตรงและจริยธรรม เช่น การจัดทำมาตรฐานของจรรยาบรรณ การประเมินการยึดมั่นในมาตรฐานจรรยาบรรณ เป็นคั่น		✓		

องค์กรประกอบที่ 1 มี 5 ข้อ

A	B	C	D	E	F
	ตอนที่ 2	คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)	ใช่	ไม่ใช่	
	ข้อที่	คำถาม			
		ด้านการประเมินความเสี่ยง : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 2 มี 4 ข้อ
6		การกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถระบุและประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เช่น ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป กำหนดสาระสำคัญของรายงานทางการเงิน รายงานทางการเงินสะท้อนถึงกิจกรรมขององค์กร เป็นต้น	✓		
		ด้านกิจกรรมการควบคุม : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 3 มี 3 ข้อ
10		มาตรการควบคุมที่ช่วยลดความเสี่ยงที่จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร คู่มือ ระเบียบ มีการกำหนดการควบคุมทุกระดับขององค์กร กำหนดให้มีการควบคุมภายในที่มีความหลากหลายอย่างเหมาะสม เป็นต้น	✓		
		ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 4 มี 3 ข้อ
13		ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนการควบคุมภายใน สามารถดำเนินไปได้ตามที่กำหนดไว้ เช่น ระบุสารสนเทศที่สื่อสารใช้ในการดำเนินงาน ดำเนินการเพื่อให้กรรมการมีข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ เป็นต้น	✓		
		ด้านการติดตามและประเมินผล : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 5 มี 3 ข้อ
16		กระบวนการติดตามการปฏิบัติตามจริยธรรมธุรกิจและข้อกำหนดห้ามฝ่ายบริหารและพนักงานปฏิบัติตนในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์	✓		

A	B	C	D	E	F
	ตอนที่ 3	คุณภาพของรายงานทางการเงิน	ใช่	ไม่ใช่	
	ข้อที่	คำถาม			
		ด้านสิ่งแวดล้อม : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 1 มี 5 ข้อ
1		การใช้พลังงานของกิจการ		✓	
		ด้านสังคม : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 2 มี 14 ข้อ
6		จำนวนพนักงานของกิจการ		✓	
		ด้านความยั่งยืน : องค์กรแสดงถึงข้อมูลดังต่อไปนี้หรือไม่			องค์กรประกอบที่ 3 มี 17 ข้อ
20		รายงานของประธาน / ซีอีโอประกอบด้วยมุมมองของบริษัทเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	✓		
36		รางวัลที่บริษัทได้รับซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด	✓		
ผลการพยากรณ์ประสิทธิภาพทางการเงิน					
คะแนนที่ได้			94.74%		
ผลการประเมินประสิทธิภาพทางการเงิน			ระดับเลิศ		
<p>ข้อเสนอแนะ องค์กรควรมีการปฏิบัติหรือการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ</p> <p>มาตรการควบคุมที่ช่วยลดความเสี่ยงที่จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร คู่มือ ระเบียบ มีการกำหนดการควบคุมทุกระดับขององค์กร กำหนดให้มีการควบคุมภายในที่มีความหลากหลายอย่างเหมาะสม เป็นต้น</p> <p>การใช้พลังงานของกิจการ</p> <p>จำนวนพนักงานของกิจการ</p>					

หากข้อใดที่ตอบว่าไม่ใช่ ข้อมูลจะนำมาสู่ข้อเสนอแนะ

A	B	C	D	E	F
หลักเกณฑ์การประเมิน (Rahati, 2016)					
จำนวนข้อที่		คะแนนที่ได้	ระดับประสิทธิภาพทางการเงิน		
ใช่					
0-11		อยู่ระหว่าง 1-20%	ระดับต่ำ		
12-23		อยู่ระหว่าง 21-40%	ระดับปานกลาง		
24-34		อยู่ระหว่าง 41-60%	ระดับดี		
35-46		อยู่ระหว่าง 61-80%	ระดับดีมาก		
47-57		อยู่ระหว่าง 81-100%	ระดับเลิศ		
<p>การคิดค่าร้อยละ = $\frac{\text{คะแนนรวมที่ตอบว่าใช่} \times 100}{57 \text{ ข้อ}}$</p>					

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับเนื้อหาในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

- 1 สรุปผลการวิจัย
- 2 อภิปรายผลการวิจัย
- 3 ข้อจำกัดในการวิจัย
- 4 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อการนำเสนอเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน
2. ผลการวิเคราะห์การวัดค่าองค์ประกอบของตัวแปร
3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ โมเดลความสัมพันธ์
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีกลุ่มธุรกิจ 7 กลุ่ม จำนวน 362 บริษัท มีจำนวนมากที่สุดได้แก่ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 85 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.49 รองลงมาได้แก่ กลุ่มธุรกิจบริการ จำนวน 74 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 20.44 และน้อยที่สุดได้แก่ กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยี จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.56

1.2 ค่าเฉลี่ยของตัวแปร

ตัวแปรพบว่า ตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ประกอบด้วย ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL) ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 50.10 ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) วัดจาก วุฒิการศึกษาด้านบัญชี การเงินหรือบริหารธุรกิจ หรือมีประสบการณ์ในตำแหน่งด้านบัญชีและการเงินมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 49.30 และการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) วัดจากระยะเวลาดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.70 ตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.94 การประเมินความเสี่ยง (RA) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.93 กิจกรรมการควบคุม (CA) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.93 สารสนเทศและการสื่อสาร (IC) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.91 และการติดตามและประเมินผล (ME) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.89 ตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) ประกอบด้วย ด้านสังคม (SOC) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.96 ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.95 และด้านความยั่งยืน (SUS) มีดัชนีค่าเฉลี่ย 0.94 ตัวแปรประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) ประกอบด้วยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 7.00 ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 8.70 และมูลค่ากิจการ มีค่าเฉลี่ย 1.42

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่พบว่าแต่ละคู่ของความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักสังเกตจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีค่าน้อยกว่า 0.80 ทำให้ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงเกินไป ไม่ส่งผลให้การวิเคราะห์คลาดเคลื่อน สรุปได้ว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์จึงเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์เส้นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

2. ผลการวิเคราะห์การวัดค่าองค์ประกอบของตัวแปร

2.1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (EXPER) รองลงมา การดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (TENURE) และระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (LEVEL)

2.2 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 5 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การประเมินความเสี่ยง (RA) รองลงมา สภาพแวดล้อมของการควบคุม (CE) สารสนเทศ และการสื่อสาร (IC) กิจกรรมการควบคุม (CA) และการติดตามและประเมินผล (ME)

2.3 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ด้านสังคม (SOC) รองลงมา ด้านสิ่งแวดล้อม (ENV) และด้านความยั่งยืน (SUS)

2.4 ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) พบว่าเมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย (ตัวแปรสังเกตได้) ทั้ง 3 ตัวแปร มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Beta) เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) รองลงมา ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และมูลค่ากิจการ (TOBIN)

3. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์

3.1 ผลการทดสอบตัวแปรเชิงสาเหตุ

3.1.1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) จะเพิ่มขึ้น 0.29 หน่วย

3.1.2 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) จะเพิ่มขึ้น 0.20 หน่วย

3.1.3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) จะเพิ่มขึ้น 0.81 หน่วย

3.1.4 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) จะเพิ่มขึ้น 0.82 หน่วย

3.1.5 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) จะเพิ่มขึ้น 0.53 หน่วย

3.1.6 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) จะเพิ่มขึ้น 0.34 หน่วย

3.2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเหตุผลของรูปแบบที่ได้จากการศึกษาเป็นจริงตามรูปแบบทฤษฎีที่ตั้งขึ้น โดยการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (ϵ) ของตัวแปรวัดให้มีความสัมพันธ์กันจนผลเป็นรูปแบบที่เหมาะสมตรงตามหลักเกณฑ์ (p-value มากกว่า 0.050, CMIN/df น้อยกว่า 3.000, CFI มากกว่า 0.900 และ RMSEA น้อยกว่า 0.080) โดยได้ค่า p-value เท่ากับ 0.074, CMIN/df เท่ากับ 1.374, CFI เท่ากับ 0.999 และ RMSEA เท่ากับ 0.014

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ (ถ่าน้ำหนักมาตรฐาน) ขนาดอิทธิพลรวม (Total Effect) อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) และอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) พบว่า

สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลรวม (+0.378) ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรง ตัวแปรควบคุมโดยขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลรวม (+0.157) ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงกับคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC)

คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลรวม (+0.841) ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR)

สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลรวม (+0.751) ประกอบด้วย อิทธิพลทางตรง (+0.657) อิทธิพลทางอ้อม (+0.094) คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลรวม (+0.272) ประกอบด้วย อิทธิพลทางตรง (+0.155) อิทธิพลทางอ้อม (+0.117) คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลรวม (+0.140) ซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรง ตัวแปรควบคุมโดยขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลรวม (+0.186) ประกอบด้วย อิทธิพลทางตรง (+0.145) อิทธิพลทางอ้อม (+0.041) กับประสิทธิผลทางการเงิน (FE)

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสนองสมมติฐานการวิจัย พบว่ายอมรับ 7 สมมติฐาน ได้แก่ สมมติฐานที่ 1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.38) ต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) สมมติฐานที่ 3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.66) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) สมมติฐานที่ 4 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.84) ต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) สมมติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.15) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) สมมติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.14) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) สมมติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.16) ต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) สมมติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวก (0.15) ต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE)

3.4 ผลการวิเคราะห์ธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

ผลการวิเคราะห์พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าไม่แปรเปลี่ยนไปจากภาพรวม (โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) และความเชี่ยวชาญด้านการเงินของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเช่นเดียวกับภาพรวม โดย

ธุรกิจกลุ่มบริการ พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มูลค่าธุรกิจ จะเพิ่มขึ้น 0.969 หน่วย

ธุรกิจกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ถ้าสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มูลค่าธุรกิจ จะเพิ่มขึ้น 0.757 หน่วย

3.5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารและจัดการบริษัทฯ ให้มีการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดไว้

โดยมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ภายใต้กฎหมาย วัตถุประสงค์ และข้อบังคับของบริษัทฯ ตลอดจนมติที่ประชุมคณะกรรมการและมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น ติดตามผลการดำเนินงานของบริษัทฯ ให้เป็นไปตามนโยบายคณะกรรมการ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ กำกับดูแลให้การดำเนินงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ กำหนดการควบคุมภายใน (โครงสร้างองค์กร ฯลฯ) มีอำนาจการบริหารองค์กรพิจารณาอนุมัติการดำเนินงานที่เป็นธุรกรรมปกติของบริษัทฯ ตามงบลงทุนหรืองบประมาณที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท ดำเนินการอื่นใด ๆ ตามที่คณะกรรมการบริษัทมอบหมายเป็นครั้งคราว ดำเนินกิจการหรือบริหารงานประจำวันของบริษัท ดำเนินการให้มีการจัดทำและส่งมอบนโยบายทางธุรกิจของบริษัท รวมถึงแผนงานและงบประมาณต่อคณะกรรมการเพื่อขออนุมัติ และมีหน้าที่รายงานความก้าวหน้าตามแผนและงบประมาณที่ได้รับอนุมัติดังกล่าวต่อคณะกรรมการในทุก ๆ 3 เดือน รวมถึงผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และความยั่งยืน

ดังนั้น ซีอีโอจึงต้องมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ (ทักษะและประสบการณ์) ทางด้านการบริหารจัดการ รวมถึงด้านบัญชีหรือการเงิน และควรมีความชำนาญเฉพาะ สามารถบูรณาการนวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้กิจการบรรลุเป้าหมาย ตรงกันข้ามหากซีอีโอไม่สามารถบูรณาการผสมผสานนวัตกรรมต่าง ๆ ได้ จะทำให้องค์กรไม่ประสบความสำเร็จ การควบคุมการปฏิบัติงานต้องมีการกำหนดนโยบายและระเบียบปฏิบัติงานสำหรับส่วนงานสำคัญอย่างเป็นรูปธรรม เครื่องมือที่สำคัญในการควบคุมภายในทางการเงิน คือการจัดทำงบประมาณของทุกส่วนงาน มีการประเมินการใช้จ่ายต่าง ๆ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ซีอีโอยังมีบทบาทต่อการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ของกิจการ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของรายงานประจำปีหรือเว็บไซต์หรือการแถลงข่าว ฯลฯ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและให้ข้อมูลสารสนเทศของกิจการแก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ในการประกอบการตัดสินใจขององค์กรนั้น ๆ ต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณภาพของการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเหตุผลของรูปแบบที่ได้จากการศึกษาเป็นจริงตามรูปแบบทฤษฎีที่ตั้งขึ้น โดยการปรับค่าความคลาดเคลื่อน (e) ของตัวแปรวัดให้มีความสัมพันธ์กันจนผลเป็นรูปแบบที่เหมาะสมตรงตามหลักเกณฑ์ และสามารถอภิปรายผลตามสมมุติฐาน ได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Wang & Yu (2015, November, pp. 363-369); Campbell et al. (2016, pp. 271-285); Li (2019, pp. 249-253); Oradi et al. (2020, pp. 119-140) โดย Wang & Yu (2015, November, pp. 363-369) พบว่ายิ่งการศึกษาของซีอีโอสูงขึ้นการควบคุมภายในจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ภูมิหลังการศึกษาของตำแหน่งซีอีโอเป็นคุณูแจสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการควบคุมภายในขององค์กร เนื่องจากผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจหลักที่รับผิดชอบกิจกรรมขององค์กรพฤติกรรมกรรมการควบคุมภายในขององค์กรจำเป็นต้องมีพื้นฐานการศึกษา Li (2019, pp. 249-253) พบว่าระดับการศึกษา การดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในอุตสาหกรรมของทีมผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคุณภาพของการควบคุมภายใน Oradi et al. (2020, pp. 119-140) พบว่าหากซีอีโอมีความเชี่ยวชาญด้านการเงินจะทำให้จุดอ่อนของการควบคุมภายในยิ่งลดน้อยลง การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมมุติฐานที่ 2 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงลบต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ปฏิเสธ) นั่นคือตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงลบต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อสมมุติฐาน Slater & Dixon-Fowler (2010, pp. 429-441); Huang (2013, pp. 234-244); Lewis (2014, pp. 712-722); Khan et al. (2019, pp. 1-11); Li et al (2019, pp. 564-574); Kristiawan (2020, pp. 147-166); Malik et al. (2020, pp. 1-12); Triyani & Setyahuni (2020, pp. 72-83); Sannino et al. (2020, pp. 1779-1799); Shahab et al. (2020, pp. 1-29); Zahar (2020, pp. 1-44); Zhou et al. (2021, p. 126725) แต่ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kutzschbach et al (2020, pp. 50-63) ที่พบว่าซีอีโอที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาในสาขาบริหารธุรกิจ/เศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์นั้นมีผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและความยั่งยืนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจอธิบายได้จากระยะเวลาระหว่างซี

อีโอที่ได้รับปริญญาและการบรรจุตำแหน่งซีอีโอปัจจุบัน ความสามารถของซีอีโออาจเป็นผลมาจากประสบการณ์และทักษะบางอย่างที่พัฒนาขึ้นมาตลอดชีวิตมากกว่าจากระดับมหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตามเพื่อศึกษาสาเหตุที่การศึกษานี้ขัดแย้งกับการศึกษาก่อนหน้านี้ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและความยั่งยืน (Khan et al., 2019, pp. 1-11) การดำรงตำแหน่งของซีอีโอ การศึกษาของซีอีโอด้านการเงิน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการเปิดเผยรายงานทางการเงิน (Malik et al., 2020, pp. 1-12) ซีอีโอที่มีวุฒิบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและการเปิดเผยของบริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งซีอีโอได้รับการคาดหวังให้ปฏิบัติตามแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มมูลค่าของบริษัทให้สูงสุด และนำไปสู่ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและความยั่งยืนที่สูงขึ้นในที่สุด สะท้อนถึงความสามารถของบริษัทในการลดต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมและภาระให้กับลูกค้า ดังนั้นจึงสร้างโอกาสทางการตลาดใหม่ ๆ ผ่านเทคโนโลยีและกระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ หรือผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม (Zahar, 2020, pp. 1-44) ซีอีโอที่มีวุฒิการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มีอิทธิพลเชิงบวกและมีนัยสำคัญกับรูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืน (Sustainable business model) ออกแบบคุณค่าที่ยั่งยืนด้วยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สร้างระบบกระแสคุณค่าที่ยั่งยืนระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย สร้างเครือข่ายคุณค่าด้วยจุดประสงค์ใหม่ การออกแบบ และการกำกับดูแลพิจารณาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและความรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างมูลค่าร่วมกันภายในภายนอกผ่านระบบบริการผลิตภัณฑ์ (Sannino et al., 2020, pp. 1779-1799) การศึกษาของซีอีโอส่งเสริมนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร และการเปิดเผยบทบาทของปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Zhou et al., 2021, p. 126725) ภูมิหลังทางการศึกษาและการดำรงตำแหน่งของซีอีโอส่งผลกระทบต่อโอกาสที่บริษัทจะเปิดเผยข้อมูล บริษัทที่มีซีอีโอจบปริญญาบริหารธุรกิจ (MBA) มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ในทางกลับกันพบว่าบริษัทที่นำโดยซีอีโอที่มีการศึกษาด้านกฎหมายมักจะต่อต้านแรงกดดันในการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์สามารถอธิบายได้ด้วยคุณลักษณะของซีอีโอ (Lewis, 2014, pp. 712-722)

สมมุติฐานที่ 3 สมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรสมรรถนะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติฐานของ Jalbert et al. (2002, pp. 83-98); Bhagat et al. (2010, pp. 1-46); Darmadi (2013, pp. 113-135); Monastyrenko (2014, pp. 1-40); Peni (2014, pp. 185-205); Tingbani (2015, pp. 1-260); Ammari et al. (2016, pp. 1-13); Diks et al. (2016, pp. 1-108); Bennouri et al. (2018, pp. 267-291); Elsharkawy et al. (2018, pp. 277-291); Zhang (2018, pp. 1-32); Emestine & Setyaningrum (2019, October, pp. 423-427); Saidu (2019, pp. 1-15); Altuwaijri & Kalyanaraman (2020, pp. 259-268); Cheng et al. (2020, pp. 9-19); Saleh et al. (2020, pp. 637-654); Velte (2020, pp. 497-520) โดย Darmadi (2013, pp. 113-135) พบว่าซีอีโอที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี, มีปริญญาในสาขาการเงิน มีความสำคัญในระดับหนึ่งสำหรับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) (ผลการดำเนินงานตามบัญชี) หรือ มูลค่ากิจการ (Tobin's Q) (ผลการดำเนินงานตามตลาด) ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีในคณะกรรมการบริหารรวมถึงซีอีโอนั้นมีความสำคัญและเป็นบวก (Darmadi, 2013, pp. 113-135; Diks et al., 2016, pp. 1-108; Elsharkawy et al., 2018, pp. 277-291) อีกทั้ง Emestine & Setyaningrum (2019, October, pp. 423-427) พบว่าการศึกษาระดับสูงด้านการเงินและการบัญชีเป็นปัจจัยสำคัญ โดยรวมแล้วในการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับประสิทธิภาพของซีอีโอเนื่องจากความเชี่ยวชาญที่รวมกันของซีอีโอกับซีเอฟโอ พบว่ามีผลต่อประสิทธิภาพของบริษัทที่ดีขึ้น อายุและการดำรงตำแหน่งของซีอีโอมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิภาพของบริษัทโดยรวม นักลงทุนต้องให้ความสนใจกับสาระสำคัญของซีอีโอที่พิสูจน์แล้วว่าสามารถส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของบริษัทที่ดีขึ้นเมื่อตัดสินใจลงทุน ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งอีกต่อไป (หลายวาระ) มีแนวโน้มที่นักลงทุนคิดว่าบริษัทมีโอกาสที่จะบรรลุผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นเนื่องจากซีอีโอที่เป็นผู้นำบริษัทได้รับรู้กระบวนการทางธุรกิจของบริษัทอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อดูแลและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับบริษัท Cheng & Chih (2020, pp. 9-19) พบว่าซีอีโอที่มีวุฒิบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงาน นอกจากนี้ Peni (2014, pp. 185-205) และ Tingbani (2015, pp. 1-260) พบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ยาวนานมักจะมีผลงานดีกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อย ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มีความรู้เกี่ยวกับบริษัทและความเชี่ยวชาญเฉพาะงานอาจช่วยให้บริษัทปรับปรุงผลการดำเนินงานได้ ยิ่งไปกว่านั้นผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งนานมีแนวโน้มที่จะมีเครือข่ายการติดต่อทางธุรกิจมากมาย ซึ่งผู้บริหารจะได้รับประโยชน์ การดำรงตำแหน่งเป็นเวลานานอาจทำให้ผู้บริหารมีความรู้ที่สมบูรณ์

และครอบคลุมมากขึ้นและมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับบริษัท ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความเชี่ยวชาญของผู้บริหาร Bennouri et al. (2018, pp. 267-291); Velte (2019, pp. 497-520) พบว่าการดำรงตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลเชิงบวกกับผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) Saleh et al. (2020) กล่าวว่ายิ่งซีอีโอดำรงตำแหน่งนานเท่าไรผลงานของบริษัทจะยิ่งดีอาจเป็นเพราะซีอีโอที่ทำงานมายาวนานกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในทุกด้านของการดำเนินงานของธุรกิจตลอดจนเทคนิคของบริษัทซีอีโอพัฒนาฐานอำนาจเมื่อเวลาผ่านไปและการดำรงตำแหน่งซีอีโอยังมีอีกต่อไปจะมีการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ความรู้และความผูกพันส่วนตัวของซีอีโอที่มากขึ้น นอกจากนี้ Zhang (2018, pp. 1-32) พบว่าซีอีโอที่มีการศึกษาสูงมีส่วนช่วยในการทำกำไรของบริษัทที่สูงขึ้นกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) กับมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ซึ่งให้เห็นว่าระดับการศึกษาของซีอีโอเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ประสิทธิภาพของบริษัทที่สูงขึ้น Saidu (2019, pp. 1-15) พบว่าการศึกษาของซีอีโอมีผลดีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่วัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ซีอีโอช่วยเพิ่มผลกำไร ในทำนองเดียวกันประสิทธิภาพของหุ้นจะดีขึ้นเมื่อ ซีอีโอมีประสบการณ์ในบริษัทมาก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหาร การค้นพบนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นในการตัดสินใจเลือกซีอีโอที่เหมาะสมเข้ามาบริหารบริษัท

สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Enofe & Uwaifo (2016, pp. 66-75); Sun & Su (2018, pp. 12-18); Huang & Huang (2020, pp. 1-23); Li (2020, pp. 1-31); Chan et al. (2021, pp. 733-765) โดย Enofe & Uwaifo (2016, pp. 66-75) พบว่าระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนขององค์กรในระดับที่สูงขึ้น ความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับระบบการควบคุมภายใน องค์กรควรมีระบบการจัดการการควบคุมภายในที่ครอบคลุมเพื่อระบุ วัด ติดตาม และควบคุมระบบการควบคุมภายใน การควบคุมภายในเมื่อวางอย่างเหมาะสมทำให้มั่นใจถึงความซื่อสัตย์ คุณค่าทางจริยธรรม และความสามารถของพนักงาน โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง จะช่วยให้องค์กรสามารถประเมินพื้นที่ที่เสี่ยงต่อความเสี่ยงผ่านการประเมินความเสี่ยง ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคำสั่ง การจัดการดำเนินการผ่านกิจกรรมการควบคุมและตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านกฎระเบียบที่เสริมความแข็งแกร่งให้กับเป้าหมายด้านความยั่งยืน

เมื่อบริษัทถูกมองว่ายั่งยืนจะเพิ่มมูลค่าแบรนด์และชื่อเสียง ซึ่งจะนำไปสู่การอุปถัมภ์ผลิตภัณฑ์ของตน และเพิ่มรายได้และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศชาติ (GDP) บริษัทที่ยั่งยืนคือมีนวัตกรรม มีประสิทธิผลมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อสังคม และรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งหมดยุคนี้ แปลเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว Sun & Su (2018, pp. 12-18) กล่าวว่าองค์กรสามารถส่งเสริมการปฏิบัติตามความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรผ่านการควบคุมภายในที่ดีเยี่ยมเพื่อให้เกิดการพัฒนาในระยะยาว Bure & Tengeh (2019, pp. 210-218) พบผลการศึกษายืนยันประสิทธิผลของการควบคุมภายในอีกครั้ง และเน้นว่าการนำระบบไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มความยั่งยืน แม้ว่า การควบคุมภายในจะรับรู้กันอย่างกว้างขวางว่ามีค่าใช้จ่ายสูงในการนำไปปฏิบัติ แต่สามารถและควรระบุรูปแบบการควบคุมภายในที่คุ้มค่าโดยทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการตามระบบเฉพาะ Huang & Huang (2020, pp. 1-23) กล่าวว่า การควบคุมภายในคุณภาพสูงช่วยปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัท รายงานที่ไม่ใช่ด้านการเงินของการควบคุมภายในของบริษัทจะกลายเป็นข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์สำหรับการตัดสินใจด้านการกำกับดูแลกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สมมุติฐานที่ 5 คุณภาพของการควบคุมภายในมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhang et al. (2012, pp. 64-73); Njeri (2014, pp. 1-55); Al-Thuneibat et al. (2015, pp. 196-217); Elessa (2016, pp. 626-652); Gilandeh et al. (2016, pp. 92-98); Asiligwa & Rennox (2017, pp. 92-105); Lbrahim et al. (2017, pp. 684-696); William (2017, pp. 1-46); Ahmed & Muhammed (2018, pp. 67-87); Ndiaye (2019, pp. 41-51); Park et al. (2019, pp. 1-49) โดย Zhang et al. (2012, pp. 64-73) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในกับผลการดำเนินงานที่วัดจากผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (ROE) และมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) ดังนั้นบริษัทที่แสดงคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในจะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น การเปิดเผยการควบคุมภายในมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในตลาดหุ้น Njeri (2014, pp. 1-55) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO มีส่วนร่วม 75.7% ของการเปลี่ยนแปลงในผลการดำเนินงานทางการเงินที่วัดโดยผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) Al-Thuneibat et al. (2015, p. 209, pp. 196-217) กล่าวว่า การปฏิบัติตามการควบคุมภายในสูงเท่าใด ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น การปฏิบัติตามข้อกำหนดการควบคุมภายในใน

ระดับสูงช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน การบรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในเป็นหลักการพื้นฐานที่ดีในการเพิ่มความสามารถในการทำกำไร นักวิจัยหลายท่านเสนอว่าการควบคุมภายในคาดว่าจะทำหน้าที่เป็นพลังที่ป้องกันการเบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์และนโยบายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าขององค์กร ผลกระทบของการควบคุมภายในต่อประสิทธิภาพขององค์กรอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะขององค์กรรวมถึงขนาดและลักษณะของกิจกรรมนอกเหนือจากปัจจัยมหภาค Gilandeh et al. (2016, pp. 92-98) แนะนำให้ผู้บริหารดำเนินการและปรับปรุงระบบควบคุมภายในเพื่อเพิ่มมูลค่าตลาดของบริษัท Ahmed & Muhammed (2018, pp. 67-87) กล่าวว่าการลงทุนในระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพมีผลการดำเนินงานทางการเงินที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับบริษัทที่มีระบบการควบคุมภายในที่อ่อนแอ แนะนำว่าหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งอาจได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการตรวจสอบควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าระบบการควบคุมภายในได้รับการติดตามและประเมินผลโดยผู้บริหารที่เกี่ยวข้องเป็นระยะ พนักงาน ผู้บริหารและผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมในการประเมินกลไกการควบคุมภายใน ระบบการควบคุมภายในต้องได้รับการออกแบบบำรุงรักษาและประเมินซ้ำบ่อยครั้ง การควบคุมภายในที่ไม่เป็นที่น่าพอใจอาจทำให้ประสิทธิภาพของบริษัทซบเซาลงขึ้นรวมทั้งจัดให้มีพนักงานในตำแหน่งที่อาจถูกชักจูงให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดจรรยาบรรณหรือการปฏิบัติทางบัญชี เมื่อขาดการควบคุมที่เพียงพอพนักงานของบริษัทมีแนวโน้มที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความไม่เหมาะสมทางการเงิน

สมมุติฐานที่ 6 คุณภาพของรายงานทางการเงินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรคุณภาพของรายงานทางการเงิน(QFR) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tsoutsoua (2004, pp. 1-21); Weber, et al (2008, pp. 236-254); Jo & Harjoto (2011, pp. 351-383); Ameer & Othman (2012, pp. 61-79); Tang et al. (2012, pp. 1274-1303); Bidhari et al. (2013, pp. 39-46); Jang et al. (2013, pp. 3-17); Dewi et al (2014, pp. 88-95); Mujahid & Abdullah (2014, pp. 181-187); Angelia & Suryaningsih (2015, pp. 348-355); Hussain (2015, pp. 1-49); Li, et al (2016, pp. 611-628); Kasbun et al. (2016, pp. 78-93); Aboud & Diab (2018, pp. 442-458); Bodhanwala & Bodhanwala (2018, pp. 1734-1747); Sial et al. (2018, pp. 184-199); Alareeni & Hamdan (2020, pp. 1409-1428); Bashatweh & AlMomani (2020, pp. 234-249); Triyani et al. (2020, pp. 261-270); Buallay et al. (2021, pp. 361-384); Nguyen et al. (2021, pp. 1-16) โดย Ameer & Othman (2012, pp. 61-79) พบว่าบริษัทที่มีแนวทางปฏิบัติด้านความ

ยั่งยืนที่มากจะมีประสิทธิภาพทางการเงินและการเติบโตที่มากกว่าบริษัทที่ไม่เน้นเรื่องความยั่งยืน Bidhari et al. (2013) การปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถปรับปรุงผลประกอบการทางการเงินของบริษัท โดยเฉพาะผลกำไรถือเป็นการลงทุนและไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่ลดผลกำไร การปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเพิ่มคุณค่าให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ Bodhanwala & Bodhanwala (2018, pp. 1734-1747) พบว่ากลยุทธ์ที่คำนึงถึงเกณฑ์ความยั่งยืนมีความสามารถในการสร้างมูลค่าระยะยาวและช่วยให้บริษัทมีความได้เปรียบในการแข่งขัน Bashatweh & AlMomani (2020, pp. 234-249) กล่าวว่าองค์กรต่าง ๆ ยังจำเป็นต้องเปิดเผยกิจกรรมทางบัญชีเพิ่มเติมในรายงานประจำปีเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น ในการรักษาทรัพยากรของชุมชนและสร้างความน่าเชื่อถือที่จะก่อให้เกิดการดำรงอยู่ของกิจการ

สมมุติฐานที่ 7 ขนาดของกิจการ

สมมุติฐานที่ 7.1 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jianfei & Yiran (2011, pp. 286-294) ที่พบว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อระบบควบคุมภายใน ซึ่งบริษัทขนาดใหญ่ที่มีความแข็งแกร่งมากมีแนวโน้มที่จะนำทรัพยากรไปใช้ในการพัฒนาการควบคุมภายใน ซึ่งนำไปสู่การควบคุมที่มีประสิทธิภาพและสูงขึ้น

สมมุติฐานที่ 7.2 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ปฏิเสธ) นั่นคือตัวแปรขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงลบต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Habbash (2016, pp. 740-754); Alshbili et al. (2019, pp. 148-166); Nour et al. (2020, pp. 20-41)

อย่างไรก็ตามเพื่อศึกษาสาเหตุที่การศึกษานี้ขัดแย้งกับการศึกษาก่อนหน้านี้ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าบริษัทขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังคงเชื่อว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน เนื่องจากบริษัทขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยรายงานทางการเงินที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และความยั่งยืนมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก (Nour et al., 2020, pp. 20-41) และในระดับที่สูงขึ้น ผลลัพธ์นี้

สอดคล้องกับทฤษฎีของตัวแทนที่บริษัทขนาดใหญ่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อลดความไม่สมมาตรของข้อมูลและต้นทุนของตัวแทนที่มีขนาดใหญ่ อีกประการหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าบริษัทขนาดใหญ่มีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำกิจกรรมทางสังคมโดยสมัครใจ (Habbash, 2016, pp. 740-754)

สมมุติฐานที่ 7.3 ขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ยอมรับ) นั่นคือตัวแปรขนาดของกิจการ (SIZE) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลทางการเงิน (FE) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kyereboah-Coleman & Biekpe (2006, pp. 114-122); Palaniappan (2017, pp. 67-85); Karim et al. (2020, pp. 1-13) โดย Kyereboah-Coleman & Biekpe (2016, pp. 114-122) พบว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกและนัยสำคัญต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) Palaniappan (2017) พบว่าขนาดของกิจการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และมีอิทธิพลเชิงบวกต่อมูลค่ากิจการ (Tobin's Q) Karim et al. (2020, pp. 1-13) พบว่าขนาดของกิจการส่งผลในเชิงบวกต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และส่งผลเชิงบวก

สมมุติฐานที่ 8 การระจุกตัวของผู้ถือหุ้น

สมมุติฐานที่ 8.1 การระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ปฏิเสธ) นั่นคือตัวแปรระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงลบต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Leng & Li (2011, pp. 893-900)

สมมุติฐานที่ 8.2 การระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ปฏิเสธ) นั่นคือตัวแปรระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงลบต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขัดแย้งกับงานวิจัยของ Said et al. (2009, pp. 212-226); Majeed et al. (2015, pp. 530-556); Chen et al. (2021, pp. 13-24)

สมมุติฐานที่ 8.3 การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน

ผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย (ปฏิเสธ) นั่นคือตัวแปรการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขัดแย้งกับงานวิจัย Mandacı & Gumus (2010, pp. 57-66); Vintila & Gherghina (2014, pp. 271-279); Jadoon & Bajuri (2015, pp. 200-207); Singh et al. (2018, pp. 171-190); Abbas et al. (2019, pp. 75-81); Murtaza et al. (2020, pp. 1-13)

อย่างไรก็ตามเพื่อศึกษาสาเหตุที่การศึกษานี้ขัดแย้งกับการศึกษาก่อนหน้านี้ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น (CON) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพของการควบคุมภายใน (QIC) คุณภาพของรายงานทางการเงิน (QFR) และประสิทธิภาพทางการเงิน (FE) โดย Jadoon & Bajuri (2015, pp. 200-207) กล่าวถึงทฤษฎีตัวแทนซึ่งเสนอว่าการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของถูกนำมาใช้เพื่อบรรเทาปัญหาหลักของตัวแทนเนื่องจากจะทำให้เจ้าของมีอำนาจหรือเต็มใจที่จะตรวจสอบผู้บริหารของบริษัทมากขึ้น ความเข้าใจหลักการความสัมพันธ์ของการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นและผลการดำเนินงานของบริษัท ช่วยให้นักลงทุนและผู้กำหนดนโยบายสามารถใช้กลไกการควบคุมภายในของการกำกับดูแลกิจการได้ดีขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเพิ่มมูลค่าสูงสุดของบริษัท

ผลการวิเคราะห์ธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

การพิจารณาองค์ประกอบทั้งธุรกิจกลุ่มบริการและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม พบว่าไม่มีความแปรเปลี่ยนโดยสมรรถนะของซีอีโอการประกอบด้วย 1) มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 2) มีความเชี่ยวชาญด้านการเงิน และ 3) เคยดำรงตำแหน่งประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพทางการเงินของธุรกิจสูงขึ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rakhmayil & Yuce (2008, pp. 129-138); Bhagat et al. (2010, pp. 1-46); Monastyrenko (2014, pp. 1-40); Peni (2014, pp. 185-205); Ammari et al. (2016, pp. 1-13); Elsharkawy et al. (2018, pp. 277-291); Bennouri et al. (2018, pp. 267-291); Emestine & Setyaningrum (2019, October, pp. 423-427); Altuwaijri & Kalyanaraman (2020, pp. 259-268.) บริษัทต่าง ๆ จะได้รับประโยชน์จากนโยบายการจ้างซีอีโอที่เน้นคุณสมบัติขั้นต่ำที่กำหนดไว้เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือสูงกว่าปริญญาตรี (Ammari et al. 2016, pp. 1-13) ซีอีโอที่จบปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงประสิทธิภาพของบริษัท (Monastyrenko, 2014, pp. 1-40) ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ยาวนานมักจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์

น้อย การดำรงตำแหน่งที่ยาวนานอาจทำให้ผู้บริหารมีความรู้ที่ครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับบริษัท ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความเชี่ยวชาญของผู้บริหาร (Peni, 2014, pp. 185-205) ซีอีโอคนใหม่อาจขาดความรู้เกี่ยวกับบริษัทและมีอำนาจในระดับต่ำ (Ammari et al. 2016, pp. 1-13) ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งอีกต่อไป (หลายวาระ) มีแนวโน้มที่นักลงทุนคิดว่าบริษัทมีโอกาสที่จะบรรลุผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นเนื่องจากซีอีโอที่เป็นผู้นำบริษัทได้รับรู้กระบวนการทางธุรกิจของบริษัทอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อดูแลและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับบริษัท (Emestine & Setyaningrum, 2019, October, pp. 423-427)

องค์ประกอบที่มีน้ำหนักมากที่สุดของคุณลักษณะของประธานเจ้าหน้าที่บริหารคือความเชี่ยวชาญด้านการเงิน กล่าวคือทักษะและความเชี่ยวชาญด้านการเงินและความรู้ของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ทางการเงินของธุรกิจและความมุ่งมั่นที่จะหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลทางการเงินในระดับสูง (Hussain et al., 2020, pp. 1-17) ผู้บริหารที่มีความรู้ด้านบัญชีจะพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจให้สอดคล้องกับนโยบายและกฎระเบียบของตลาดซึ่งส่งผลให้มีข้อมูลเชิงลึกที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมและนำไปสู่ประสิทธิภาพทางการเงินที่มีประสิทธิผล (Scafarto & Dimitropoulos, 2018, pp. 289-316) ระดับความรู้ทางการเงินของผู้บริหารส่งผลให้เกิดการตัดสินใจลงทุนที่ได้ผล เนื่องจากความรู้นี้ช่วยให้สามารถประเมินและทำความเข้าใจที่สำคัญของการลงทุน ทางเลือก ผลประโยชน์และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นแนวทางผลประโยชน์และความเสี่ยงที่คำนวณได้จะนำไปสู่ผลกำไรสูงของบริษัท (Khan et al, 2019, pp. 1-11)

สรุป กรอบแนวคิดของงานวิจัยในครั้งนี้เริ่มต้นจากการศึกษาทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ฝ่ายที่มีอำนาจ คือ ผู้ถือหุ้น (ตัวการ) และฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ผู้บริหาร (ตัวแทน) มีหน้าที่ในการบริหาร รายงานผลการดำเนินงาน และส่งมอบผลประโยชน์ให้ผู้ถือหุ้น ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร หรือ ซีอีโอ (Chief Executive Officer : CEO) เป็นหนึ่งในหัวเรือสำคัญของบริษัทตั้งแต่รับนโยบายจากคณะกรรมการบริษัทมา และถ่ายทอดไปยังทีมบริหารและขับเคลื่อนธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด โดยในการสรรหาซีอีโอนั้น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กล่าวในหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) ซีอีโอเป็นบุคคลที่สำคัญในคณะกรรมการบริหาร จึงมีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ภายในบริษัท (Busenbark et al., 2016 , pp. 235-236) ซีอีโอมีอิทธิพลต่อการรายงานทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินและกลยุทธ์ด้านประสิทธิภาพ (Javeed & Lefen, 2019, pp. 248-273) ทักษะและความเชี่ยวชาญด้านการเงินและความรู้ของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ทางการเงินของธุรกิจและความมุ่งมั่นที่จะหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลทางการเงินในระดับสูง (Hussain et al., 2020, pp. 1-17) วิธีที่ดีที่สุดในการทำความเข้าใจ

ผลการดำเนินงานของบริษัทใดบริษัทหนึ่งคือการพิจารณาทัศนคติพื้นฐานของผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ ความรู้ความเข้าใจและค่านิยมของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อพื้นฐานของการตีความส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานการณ์เชิงกลยุทธ์ที่เผชิญ เป็นการแสดงถึงความรู้ ทักษะ ค่านิยมและความสามารถในการประมวลผลข้อมูลของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจ (Hambrick, 2007, pp. 334-343) ระดับปริญญาของซีอีโอ และภูมิหลังการศึกษาตามตำแหน่งระดับสูงเป็นกุญแจสำคัญในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการควบคุมภายในขององค์กร คณะกรรมการบริษัทควรเลือกซีอีโอที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการควบคุมภายในขององค์กร (Wang & Yu, 2015, November , p. 369) เนื่องจากซีอีโอยังคงสะสมความรู้ในงานและฝึกฝนทักษะความเป็นผู้นำของตนอย่างต่อเนื่องตามเวลา ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งนานขึ้นจึงมีแรงจูงใจในการปรับปรุงผลกำไร (Tingbani, 2015, p. 116) ซีอีโอที่ดำรงตำแหน่งอีกต่อไปแนวโน้มที่นักลงทุนคิดว่าบริษัทมีโอกาสที่จะบรรลุผลการดำเนินงานที่สูงขึ้น เนื่องจากซีอีโอที่เป็นผู้นำ บริษัทได้รับรู้กระบวนการทางธุรกิจของบริษัทอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อดูแลและกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับบริษัท (Emestine & Setyaningrum, 2019, October, pp. 423-427)

ทฤษฎีการส่งสัญญาณเป็นการกล่าวถึงบริษัทสามารถส่งสัญญาณให้นักลงทุนทราบว่าฝ่ายบริหารกำลังทำงานเพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้น (Beiner et al., 2006, p. 254) เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าความเต็มใจของบริษัท ในการเปิดเผยข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำกำไร ตามทฤษฎีสัญญาบริษัทมีแนวโน้มที่จะรายงานคุณภาพของตนต่อนักลงทุนเมื่อผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดี (Watson, Shrivess, & Martson, 2002, pp. 289-313) ซึ่งหมายความว่ายิ่งบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรสูงเท่าใด แรงจูงใจในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมภายในจะยิ่งแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น (Song, 2012, p. 631) เมื่อบริษัทบรรลุผลกำไรในระดับหนึ่ง โครงสร้างการกำกับดูแลจะค่อนข้างสมบูรณ์และการควบคุมภายในจะมีประสิทธิภาพเพียงพอและจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมภายในอย่างกระตือรือร้น

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถนำไปใช้ในการศึกษาในบริบทที่การกำกับดูแลกิจการที่ดีทำให้มั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้เสียได้ บริษัทต่าง ๆ พยายามที่จะได้รับความชอบธรรมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและบรรษัทภิบาลภายในกรอบนี้การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมถือเป็นวิธีการจัดการหรือตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ (Cho & Patten, 2007, pp. 639-647) บริษัทจะต้องมีการจัดการที่มีความรับผิดชอบซึ่งมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ฝ่ายบริหารของบริษัทจะตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการจัดการโดยรวมดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างขั้นตอนการควบคุม

ต้นทุนและการตลาด ท้ายที่สุดจะนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน จะส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการเงินดีขึ้นในที่สุด (Jackson & Hua, 2009, p. 64)

ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมายกล่าวถึงองค์กรที่ต้องการอยู่รอดต่อไปในสังคมจะต้องดำเนินกิจกรรมให้ถูกต้องตามกฎหมาย การพยายามเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ โดยความสมัครใจ พิสูจน์ให้สังคมเห็นว่าองค์กรเป็นพลเมืองดีของสังคม (Majeed et al., 2015, pp. 530-556) ทฤษฎีความชอบธรรมตั้งอยู่บนแนวคิดของสัญญาระหว่างบริษัทและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามสมมุติฐานที่ว่าบริษัทต่าง ๆ ส่งสัญญาณความชอบธรรมของตนโดยการเปิดเผยข้อมูลบางอย่างในรายงานประจำปี วิธีที่สำคัญสำหรับบริษัทในการทำให้งิจกรรมของบริษัทถูกต้องตามกฎหมายคือการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมภายในต่อสาธารณะเพื่อให้เหตุผลในการดำรงอยู่ของตนในสังคมโดยการทำให้งิจกรรมของตนถูกต้องตามกฎหมาย (Naser et al., 2006, p. 1)

ทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูลหรืออสมมาตรของข้อมูล หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้ถือหุ้น โดยทั่วไปผู้บริหารมักจะมีข้อมูลมากกว่าผู้ถือหุ้น ซึ่งทำให้ผู้บริหารอาจใช้ความได้เปรียบจากการที่มีข้อมูลมากกว่ากระทำการใด ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม (Akerlof, 1970, pp. 489-500) ดังนั้นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริหารจะช่วยลดความไม่สมดุลของข้อมูลและลดความเสี่ยงของนักลงทุน (Ahmed & Muhammed, 2018, p. 8) บริษัทที่มีความโปร่งใสในระดับสูง ซึ่งระบุโดยระดับของการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ สามารถลดความไม่สมมาตรของข้อมูลได้ (Lopatta et al., 2016, pp. 458-488)

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีหลายบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนจึงทำให้บริษัทดังกล่าวไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้
2. การศึกษาเน้นที่กลไกการกำกับดูแลภายใน โดยไม่ได้ให้ความสำคัญปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินขององค์กร
3. ความรู้และประสบการณ์ทางด้านบัญชีหรือการเงินหรือที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เป็นข้อมูลส่วนตัวหรือผู้บริหารมีการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายและจำนวนมาก จึงอาจมีการเปิดเผยข้อมูลไม่ครบถ้วน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือทีมผู้บริหารควรมีการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องในด้านการบัญชีหรือการเงินหรือการจัดการองค์กร เพื่อให้สามารถวางแผนด้านการเงินและการระดมทรัพยากรต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ผู้บริหารควรเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับสูง มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพมากขึ้นในการเติมเต็มความรับผิดชอบของตน โดยต้องมีการควบคุมภายในและการเปิดเผยข้อมูลที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นกิจการควรพิจารณาระดับการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการคัดเลือกผู้บริหาร หรือกรรมการและหัวหน้างาน

3. การออกแบบนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และความยั่งยืน ผู้กำหนดนโยบายควรมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและเกินขอบเขตที่กฎหมายหรือหน่วยงานต่าง ๆ กำหนดและบังคับ เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ ชื่อเสียงที่ดี ส่งผลไปสู่ราคาหุ้น มูลค่าบริษัท และอื่น ๆ (ลูกค้า ซัพพลายเออร์และเจ้าหนี้) ทำให้องค์กรเกิดความยั่งยืนในระยะยาว

4. องค์กรกำกับดูแลของประเทศไทยควรพัฒนากฎและข้อบังคับเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายใน เพื่อปรับปรุงการรายงานระบบงานของกิจการให้มีมาตรฐานเดียวกันและสามารถเปรียบเทียบการเปิดเผยข้อมูลการควบคุมภายในได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในอนาคตอาจรวมการวัดการควบคุมตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร การประชุมกรรมการอิสระ และการเข้าร่วมประชุมสามัญประจำปีของผู้ถือหุ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัทเป็นอย่างไร

2. เพิ่มองค์ประกอบบางอย่างของการควบคุมภายใน เช่น คณะกรรมการตรวจสอบ หรือและคณะกรรมการชุดอื่น ๆ เป็นต้น ต่อประสิทธิผลทางการเงินของบริษัท

บรรณานุกรม

- กรีช แรงสูงเนิน. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ซี เอ็ดดูเคชั่น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2556). การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วย AMOS. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2562). **บรรษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการ**. สืบค้นเมื่อ 12 เมษายน 2561, จากเว็บไซต์ : <https://www.setsustainability.com/page/corporate-governance>
-(2563 ก). **คู่มือการพัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน สำหรับบริษัทจดทะเบียน**. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2564. จาก <https://www.setsustainability.com/download/32jt9usirmoqa7w>
-(2563 ข). **รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์**. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2564, จากเว็บไซต์ : <https://www.set.or.th/th/company/companylist.html>
-(2564). **เกณฑ์และคู่มือการเข้าร่วมการประเมินความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียน ประจำปี 2564**. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2564, จากเว็บไซต์ : <https://www.setsustainability.com/libraries/708/item/sustainability-awards-criteria-manual>
- ธานีทร์ สิลป์จารุ. (2563). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนสามัญบุชชินเนสอาร์แอนด์ดี.
- ศิลาพร ศรีจันเพชร. (2551). ทฤษฎีบรรษัทภิบาล. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 31(120), 1-4.
- ศิลาพร ศรีจันเพชร และนวลนภา อัครพุทธิพร. (2550). คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์กับมูลค่ากิจการหรือไม่. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 3(6), 95-106.
- ศูนย์พัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). **บรรษัทภิบาล หรือการกำกับดูแลกิจการ**, สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2561, จากเว็บไซต์ : <https://www.setsustainability.com/page/corporate-governance>
- สถาบันไทยพัฒน์. (2563). **บทความความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังกม บรรษัทภิบาลและความยั่งยืน**. สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2564, จากเว็บไซต์ : <https://www.thaipat.org/>.

-(2562). **มาตรฐานแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม ISO 26000**. สืบค้นเมื่อ 12
 เมษายน 2563, จากเว็บไซต์ : <https://www.thaicr.com/2012/01/iso-26000.html?m=0>.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). **มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้
 ประกอบวิชาชีพบัญชี (International Education Standards for Professional
 Accountants : IES)**. สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2561, จากเว็บไซต์
 :<https://www.ifac.org/publications-resources/3> , [http://www.fap.or.th/มาตรฐาน
 วิชาชีพบัญชี/มาตรฐานการศึกษาและเทคโนโลยี.html](http://www.fap.or.th/มาตรฐานวิชาชีพบัญชี/มาตรฐานการศึกษาและเทคโนโลยี.html),
-(2563). **กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2563)**. สืบค้นเมื่อ 20
 ธันวาคม 2564, จากเว็บไซต์ :<https://bit.ly/3MHG0gN>
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2563). **แบบแสดงรายการข้อมูล
 ประจำปี/รายการประจำปี (แบบ56-1 One report , แบบ 69-1)**. สืบค้นเมื่อ 20
 พฤษภาคม 2564, จากเว็บไซต์ : <https://www.sec.or.th/onereport>
- (2562). เอกสารรับฟังความคิดเห็น เลขที่ อจพ-3. 32/2562 เรื่องการปรับปรุงแบบ
 แสดงรายการข้อมูลประจำปี/รายการประจำปี ('แบบ56-1 One report') และแบบ
 แสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ (แบบ 69-1). สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม
 2564, จากเว็บไซต์ :<https://bit.ly/3qHv7U5>.
- (2560). **หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนปี 2560**. สืบค้นเมื่อ 13
 เมษายน 2561, จากเว็บไซต์ :
[https://www.sec.or.th/cgthailand/TH/Pages/CGCODE/CGCODEINTRODUCTION.
 aspx](https://www.sec.or.th/cgthailand/TH/Pages/CGCODE/CGCODEINTRODUCTION.aspx).
-(2563 ก). **สถิติการเปรียบเทียบ/กล่าวโทษ**. สืบค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2563, จากเว็บ
 ไซต์ : <https://market.sec.or.th/public/idisc/th/Enforce>
-(2563 ข). **แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี/รายการประจำปี (แบบ56-1 One report,
 แบบ 69-1)**. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์ :
<https://www.sec.or.th/onereport>

BIBLIOGRAPHY

- Abbas, M., Aslam, M. A., Naheed, K., & Aamir, M. (2019). Interrelationship among Corporate Governance, Working Capital Management, and Firm Performance: Panel Study from Pakistan. **Paradigms**, 13(1), 75-81.
- About, A., & Diab, A. (2018). The impact of social, environmental and corporate governance disclosures on firm value. **Journal of Accounting in Emerging Economies**, 8(4), 442-458.
- Adams, R. B., & Ferreira, D. (2009). Women in the boardroom and their impact on governance and performance. **Journal of financial economics**, 94(2), 291-309.
- Ademola, O. E. (2014). DETAILING STAKEHOLDER THEORY OF MANAGEMENT: A MANAGERIAL PERFORMANCE TECHNIQUE. Computing, Information Systems, **Development Informatics & Allied Research Journal**, 5(4), 1-10.
- Ahmad, B., Ahmed, I., & Samim, M. M. (2018). Working Capital Management Efficiency and Corporate Governance in Manufacturing Sector of Pakistan. **European Online Journal of Natural and Social Sciences**, 7(1), 67-87.
- Ahmad, H., Akhter¹, N., Siddiq, T., & Iqbal, Z. (2018). Ownership Structure, Corporate Governance and Capital Structure of Non-Financial Firms of Pakistan. **Information Management and Business Review**, (10)1, 31-46.
- Ahmed, A. M., & Muhammed, A. A. (2018). Internal control systems & its relationships with the financial performance in telecommunication companies—a case study of Asiacell. **International Journal of Scientific and Technology Research**, 7(11), 82-88.
- Akerlof, G. (1970). The Market for "Lemons": Quality Uncertainty and the Market Mechanism. **The Quarterly Journal of Economics**, 84(3), 489-500.
- Alareeni, B. A., & Hamdan, A. (2020). ESG impact on performance of US S&P 500-listed firms. Corporate Governance: **The International Journal of Business in Society**, 20(7), 1409-1428.

- Al-Dmour, A. H., Abbod, M., & Al-Balqa, N. S. (2018). The impact of the quality of financial reporting on non-financial business performance and the role of organizations demographic' attributes (type, size and experience). **Academy of Accounting and Financial Studies Journal**, 22(1), 1-18.
- Al-Matari, E. M., Al-Swidi, A. K., & Fadzil, F. H. B. (2014). The measurements of firm performance's dimensions. **Asian Journal of Finance & Accounting**, 6(1), 24.
- Almeida, F. (2018). Strategies to perform a mixed methods study. **European Journal of Education Studies**, (5)1, 137-151.
- Alshbili, I., Elamer, A. A., & Beddewela, E. (2019). Ownership types, corporate governance and corporate social responsibility disclosures: Empirical evidence from a developing country. **Accounting Research Journal**, 33(1), 148-166.
- Altarawneh, M., Shafie, R., & Ishak, R. (2020). CEO Characteristics: A Literature Review and Future Directions. **Academy of Strategic Management Journal**, 19(1), 1-10.
- Al-Thuneibat, A. A., Al-Rehaily, A. S., & Basodan, Y. A. (2015). The impact of internal control requirements on profitability of Saudi shareholding companies. **International Journal of Commerce and Management**, 25(2), 196-217.
- Altuwaijri, B. M., & Kalyanaraman, L. (2020). CEO education-performance relationship: Evidence from Saudi Arabia. **The Journal of Asian Finance, Economics, and Business**, 7(8), 259-268.
- Alzeban, A. (2020). The impact of audit committee, CEO, and external auditor quality on the quality of financial reporting. **Corporate Governance: The International Journal of Business in Society**, 20(2), 263-279.
- Ameer, R., & Othman, R. (2012). Sustainability practices and corporate financial performance: A study based on the top global corporations. **Journal of business ethics**, 108(1), 61-79.
- Ammari, A., Ayed, N. B., & Ellouze, A. (2016). The interaction between Board Independence and CEO entrenchment on Tobin's Q. **International Journal of Business & Economic Strategy**, 4(1), 1-13.

- Anand, A. (2008). Rules v. principles as approaches to financial market regulation. **Harvard International Law Journal**, 49(1), 111-115.
- Angelia, D., & Suryaningsih, R. (2015). **The effect of environmental performance and corporate social responsibility disclosure towards financial performance (Case study to manufacture, infrastructure, and service companies that listed at Indonesia stock exchange)**. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 211, 348-355.
- Arslan, M., & Abidin, S. (2019). Nexus between corporate governance practices and cost of capital in PSX listed firms. **Cogent Economics & Finance**, 7(1), 1-21.
- Asian Development Bank (ADB). (2000). **Corporate governance and finance in East Asia: A study of Indonesia, Republic of Korea, Malaysia, Philippines and Thailand**. A consolidated report. Vol 1: Manila: Asian Development Bank.
- Asiligwa, M., & Rennox, G. (2017). The Effect of internal controls on the financial performance of commercial banks in Kenya. **IOSR Journal of Economics and Finance**, 8(3), 92-105.
- Atan, R., Alam, M. M., Said, J., & Zamri, M. (2018). The impacts of environmental, social, and governance factors on firm performance. **Management of Environmental Quality: An International Journal**, 29(2), 182-194.
- Aygün, M., & İç, S. (2010). Genel Müdürün Aynı Zamanda Yönetim Kurulu Üyesi Olması Firma Performansını Etkiler mi?. **Muhasebe ve Finansman Dergisi**, (47), 192-201.
- Bacharach, S. B. (1989). Organisational theories: Some criteria for evaluation. **Academy of Management Review**, 14(4), 496–515.
- Balsam, S., J. Krishnan and J.S. Yang. (2003). Auditor industry specialization and earnings quality. **Auditing: A Journal of Practice & Theory**, 22(2): 71-97.
- Bamber, L.S., Jiang, J., & Wang, I.Y. (2010). What's my style? The influence of top managers on voluntary corporate financial disclosure. **The Accounting Review**, 85(4), 1131-1162.
- Barton, J., & Waymire, G. (2004). Investor protection under unregulated financial reporting. **Journal of Accounting and Economics**, 38(1), 65-116.

- Bashatweh, A. D., & AlMomani, S. N. (2020). The Effect of Accounting Disclosure about Sustainability Reports on the Ability of Banks to Going Concern-Case Study of Arab Bank. **Business and Economic Research**, 10(2), 234-249.
- Bathula, H. (2008). **Board characteristics and firm performance: Evidence from New Zealand**, Doctoral dissertation, Auckland University of Technology.
- Baulkaran, V. (2014). Management entrenchment and the valuation discount of dual class firms. **The Quarterly Review of Economics and Finance**, 54(1), 70-81.
- Beest, F. V., Braam, G. J. M., & Boelens, S. (2009). **Quality of Financial Reporting: measuring qualitative characteristics**. Nijmegen Center for Economics (NiCE), Institute for Management Research, Radboud University Nijmegen. 1-41. (January 20, 2022) Retrieved from <https://repository.uibn.ru.nl/bitstream/handle/2066/74896/74896.pdf>
- Beiner, S., Drobetz, W., Schmid, M. M., & Zimmermann, H. (2006). An integrated framework of corporate governance and firm valuation. **European Financial Management**, 12(2), 249-283.
- Bennouri, M., Chtioui, T., Nagati, H., & Nekhili, M. (2018). Female board directorship and firm performance: What really matters?. **Journal of Banking & Finance**, 88(1), 267-291.
- Bergh, D. D., Ketchen Jr, D. J., Orlandi, I., Heugens, P. P., & Boyd, B. K. (2019). Information asymmetry in management research: Past accomplishments and future opportunities. **Journal of management**, 45(1), 122-158.
- Bhagat, S., & Bolton, B. (2008). Corporate governance and firm performance. **Journal of Corporate Finance**, 14(3), 257-273.
- Bhagat, S., Bolton, B. J., & Subramanian, A. (2010). **CEO education, CEO turnover, and firm performance**. Available at SSRN 1670219, 1-46.
- Bhutto, N. A., Tariq, K., Jillani, M., & Dino, K. (2018). Corporate Governance-CSR-Financial Performance Nexus: Evidence from Pakistan. **International Journal of Innovation in Management**, 6(2), 39.-52.

- Bidhari, S. C., Salim, U., Aisjah, S., & Java, E. (2013). Effect of corporate social responsibility information disclosure on financial performance and firm value in banking industry listed at Indonesia stock exchange. **European Journal of Business and Management**, 5(18), 39-46.
- Black, B.S., Jang, H., & Kim, H. (2006). Does corporate governance predict firms' market values? Evidence from Korea. **Journal of Law, Economics, and Organization**, 22(2), 366-413.
- Bodhanwala, S., & Bodhanwala, R. (2018). Does corporate sustainability impact firm profitability? Evidence from India. **Management decision**, 56(8), 1734-1747.
- Bosse, D. A., & Phillips, R. A. (2016). Agency theory and bounded self-interest. **Academy of management review**, 41(2), 276-297.
- Boyatzis, R. E. (2008). Competencies in the 21st century. **Journal of management development**, 27(1), 5-12.
- Braam, G. and V.F. Beest, 2013. A conceptually-based empirical analysis on quality difference between UK annual reports and US 10-K reports. **Journal of Modern Accounting and Auditing**, 9(10): 1281-1301.
- Branco, M. C., & Rodrigues, L. L. (2008). Factors influencing social responsibility disclosure by Portuguese companies. **Journal of business Ethics**, 83(4), 685-701.
- Brochet, F., Limbach, P., Schmid, M., & Scholz-Daneshgari, M. (2019, May). **CEO tenure and firm value**. In Paris December 2015 Finance Meeting EUROFIDAI-AFFI.
- Brousseau, Y., Drapinski, J., Ganzel, N., & Maylen, R. (2022). **Overview of Environmental, Social, and Government Reporting in the Food Industry: Past, Present, and Future**. 1-11. (January 20, 2022) Retrieved from https://deepblue.lib.umich.edu/bitstream/handle/2027.42/172210/Env_Soc_Govt_Report_Food_Industry_405.pdf?sequence=1
- Brown, R., & Sarma, N. (2007). CEO overconfidence, CEO dominance and corporate acquisitions. **Journal of Economics and Business**, 59(5), 358-379.

- Buallay, A., Al-Ajmi, J., & Barone, E. (2021). Sustainability engagement's impact on tourism sector performance: linear and nonlinear models. **Journal of Organizational Change Management**, 35(2), 361-384.
- Buhr, N. (2007). **Histories of and rationales for sustainability reporting**. Sustainability accounting and accountability. Oxon., 57, 59-62.
- Bure, M., & Tengeh, R. K. (2019). Implementation of internal controls and the sustainability of SMEs in Harare in Zimbabwe. **Entrepreneurship and Sustainability Issues**, 7(1). 201-218.
- Busenbark, J. R., Krause, R., Boivie, S., & Graffin, S. D. (2016). Toward a configurational perspective on the CEO: A review and synthesis of the management literature. **Journal of Management**, 42(1), 234-268.
- Campbell, S., Li, Y., Yu, J., & Zhang, Z. (2016). The impact of occupational community on the quality of internal control. **Journal of Business Ethics**, 139(2), 271-285.
- Carroll, A. B., & Shabana, K. M. (2010). The business case for corporate social responsibility: A review of concepts, research and practice. **International Journal of Management Reviews**, 12(1), 85-105.
- Chan, K. C., Chen, Y., & Liu, B. (2021). The linear and non-linear effects of internal control and its five components on corporate innovation: Evidence from Chinese firms using the COSO framework. **European Accounting Review**, 30(4), 733-765.
- Chen, F., Hope, O. K., Li, Q. and Wang, X. (2011). Financial Reporting Quality and Investment Efficiency of Private Firms in Emerging Markets. **The Accounting Review**, 86 (4), 1255-1288.
- Chen, L., Liao, C.H. & Tsang, A. (2017). **CEO tenure and corporate social responsibility (CSR) reporting**. Fairfax: George Mason University, 1-51.
- Chen, L., Liao, Chih-Hsien & Tsang, A. (2017). **CEO tenure and corporate social responsibility (CSR) reporting**. Fairfax: George Mason University, 1-51.
- Chen, S., Wang, Y., Albitar, K., & Huang, Z. (2021). Does ownership concentration affect corporate environmental responsibility engagement? The mediating role of corporate leverage. **Borsa Istanbul Review**, 21(1), S13-S24.

- Cheng, T.Y., Li, Y., Lin, Y., & Chinh, H. (2020). Does the fit of managerial ability with firm strategy matters on firm performance. **Journal of Asian Finance, Economics and Business**, 7(4), 9-19.
- Chin, Y. S., Ganesan, Y., Pitchay, A. A., Haron, H., & Hendayani, R. (2019). Corporate Governance and Firm Value: The Moderating Effect of Board Gender Diversity. **Journal of Entrepreneurship, Business and Economics**, 7(2s), 43-77.
- Chiu, I. H., & Greene, E. F. (2019). The marriage of technology, markets and sustainable (and) social finance: insights from ICO markets for a new regulatory framework. **European Business Organization Law Review**, 20(1), 139-169.
- Cho, C.H. and Patten, D.M. (2007). The role of environmental disclosures as tools of legitimacy: a research note, **Accounting, Organizations and Society**, 32(7), pp. 639-647.
- Choi, T. H., and Pae, J. (2011). Business Ethics and Financial Reporting Quality: Evidence from Korea. **Journal of Business Ethics**, 103(3), 403-427.
- Chotiyaputta, V. (2018). Women in the boardroom for better governance management and financial performance. **Asian Administration & Management Review**, 1(1), 32-42.
- Chung, K. H., & Pruitt, S. W. (1994). A simple approximation of Tobin's q. **Financial management**, 33(3), 70-74.
- Cormier, D., Ledoux, M. J., & Magnan, M. (2011). The informational contribution of social and environmental disclosures for investors. **Management Decision**, 49(8), 1276-1304.
- Dana, A. N. (2015). The effect of institutional ownership on firm performance: Evidence from Jordanian listed firms. **International Journal of Economics and Finance**, 7(12), 97-105.
- Dao, B., & Hoang, G. (2014). **VN30 Index: Corporate governance and performance analysis**. Available at SSRN 2543097.
- Daqar, M. A. (2020). The Impact of Corporate Governance on Working Capital Management Efficiency (WCME) in the Manufacturing Firms. **Journal of Accounting Research, Business and Finance Management**, 1(1), 4–12

- Darmadi, S. (2013). Board members' education and firm performance: evidence from a developing economy. **International Journal of Commerce and Management**, 23(2), 113-135.
- Deegan, C., & Blomquist, C. (2006). Stakeholder influence on corporate reporting: An exploration of the interaction between WWF-Australia and the Australian minerals industry. **Accounting, organizations and society**, 31(4-5), 343-372
- Dewi, D. M., Sudarma, M., Djumahir, Ganis S. E. (2013). **CSR effect on market and financial performance**. El Dinar, 1(02).
- Dewi, K. D. K., Mukhtaruddin, M., & Apriany, C. A. C. (2014). Good Corporate Governance Mechanism, Firm Characteristics and Coorporate Social Responsibility: Empirical Study in Manufacturing Companies Listed in Indonesia Stock Exchange. **International Journal of Finance and Accounting**, 3(2), 88-95.
- Diks, J., Rodriguez, J. C., & Driessen, J. (2016). **The impact of CEO characteristics on firm value**. Unpublished, University of Exeter. UK, 1-108.
- Dogan, M., Elitas, B. L., Agca, V., & Ögel, S. (2013). The impact of CEO duality on firm performance: Evidence from Turkey. **International journal of business and social science**, 4(2). 149-155.
- Ehsan, S., & Kaleem, A. (2012). An empirical investigation of the relationship between corporate social responsibility and financial performance (Evidence from manufacturing sector of Pakistan). **Journal of Basic and Applied Scientific Research**, 2(3), 2909–2922.
- Elessa, M. S. (2016). The Assement of Internet Cortrol Sytem on Financial performance. **المجلة العلمية للدراسات التجارية**, العدد 7, 32 (7), 626-652.
- Elsharkawy, M., Paterson, A.S., & Sherif, M. (2018). Now you see me: diversity, CEO education, and bank performance in the UK. **Investment Management and Financial Innovations**, 15(1), 277-291.
- Emestine, I. E., & Setyaningrum, D. (2019, October). **CEO Characteristics and Firm Performance; Empirical Studies from ASEAN Countries**. In 2018 International Conference on Islamic Economics and Business (ICONIES 2018), 423-427.

- Endenich, C., Hahn, R., Reimsbach, D., & Wickert, C. (2022). **EXPRESS: Wait-and-see-ISM as Partial Adoption of Management Practices: The Rise and Stall of Integrated Reporting.** *Strategic Organization*, 1-20. (March 10, 2022) Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/14761270221078605>
- Enofe, A. O., & Uwaifo, N. F. (2016). The Impact of Internal Control on Corporate Sustainability and Economic Development. *Journal of Policy and Development Studies*, 10(4), 66-75.
- Enyinna, O. (2013). Is stakeholder theory really ethical?. *African Journal of Business Ethics*, 7(2), 79-86.
- Eric W. Orts and Alan Strudler (2002). The Ethical and Environmental Limits of Stakeholder Theory. *Business Ethics Quarterly*, 12(2), 215-233.
- Fehre, K. and Weber, F. (2016), Challenging corporate commitment to CSR: do CEOs keep talking about corporate social responsibility (CSR) issues in times of the global financial crisis?, *Management Research Review*, 39(11), 1410-1430.
- Fernando, R. (2012). Sustainable globalization and implications for strategic corporate and national sustainability. *Corporate Governance: The international journal of business in society*, 12(4), 579-589.
- Fitri, H., Elmanizar, Nugraha, A. T., Yakub, A., & Cahyono, B. P. (2019). The Application of Agency Theory in Supply Chain Finance: A Case of Indonesian Manufacturing Firms. *International Journal of Supply Chain Management*, 8(3), 23–32.
- Freeman, R. E. (1983). Strategic Management a Stakeholder Approach. *Advances in Strategic Management*, 1, 31-60.
- Freeman, R. E., Harrison, J. S., Wicks, A. C., Parmar, B. L., & Colle, S. D. (2010). **Stakeholder theory: The state of the art.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Freeman, R.E. (1984), **Strategic Management: A Stakeholder Approach.** Cambridge university press, Boston.
- Friedman, M. (1970). A theoretical framework for monetary analysis. *journal of Political Economy*, 78(2), 193-238.

- Gamhewage, S. R., Chandimali, W. K., De Costa, W. A. J. G., Thudugala, T. D. H. R., & Hewawitharana, (2018.), **Moderating Effect of Corporate Governance on The Relationship Between Corporate Social Responsibility And Financial Performance**. https://mgt.sjp.ac.lk/newwebs/acc/wp-content/uploads/2018/12/Research-Paper_Group_One.pdf
- Garas, S., & ElMassah, S. (2018). **Corporate governance and corporate social responsibility disclosures: The case of GCC countries**. *Crit. Persp. Int. Bus.* 2018, 14, 2–26.
- García-Meca, E., & García-Sánchez, I. M. (2018). Does managerial ability influence the quality of financial reporting?. **European Management Journal**, 36(4), 544-557.
- Ghardallou, W., Borgi, H., & Alkhalifah, H. (2020). Ceo characteristics and firm performance: a study of Saudi Arabia listed firms. **The Journal of Asian Finance, Economics, and Business**, 7(11), 291-301.
- Ghelli, C. (2013). **Corporate social responsibility and social performance: An empirical evidence**. Copenhagen Business School.
- Gilandeh, Z. R., Khodabakhshi, N., & Pakdel, (2016). A. Studying the Effectiveness of the Internal Control System on the Corporate Value and Dividend in Listed Companies in Tehran Stock Exchange. **IOSR Journal of Economics and Finance (IOSR-JEF)**. 7(4). 92-98.
- Global Reporting Initiative (GRI). (2008). **Mapping WFE ESG Metrics June 2018 to the GRI Standards**. Retrived from https://www.globalreporting.org/SiteCollectionDocuments/2018/Mapping_WFE-ESGMetrics_GRISStandards.PDF
- Gottesman, A. A., & Morey, M. R. (2010). CEO educational background and firm financial performance. **Journal of Applied Finance (Formerly Financial Practice and Education)**, 20(2).
- Graham, JR & Harvey, CR 2001, „The theory and practice of corporate finance: evidence from the field”, **Journal of Financial Economics**, 60, 187-243.

- Griffin, J. J., & Weber, J. (2006). Industry social analysis examining the beer industry. **Business & Society**, 45(4), 413-440.
- Guthrie, J., & Parker, L. D. (1989). Corporate social reporting: a rebuttal of legitimacy theory. **Accounting and business research**, 19(76), 343-352.
- Habbash, M. (2016). Corporate governance and corporate social responsibility disclosure: evidence from Saudi Arabia. **Social Responsibility Journal**, 12(4), 740-754.
- Habib, A., & Hossain, M. (2013). CEO/CFO characteristics and financial reporting quality: A review. **Research in Accounting Regulation**, 25(1), 88-100.
- Hambrick, D. (2007). Upper echelons theory: An update. **Academy of Management Review**, 32(2), 334-343
- Haruna, M. S., Hussaineyb, K., Kharuddinc, K. A. M., & Al Farooqued, O. (2020). **CSR Disclosure, Corporate Governance and Firm Performance: A Study on GCC Islamic Banks**. Radwa Ibrahim Magdy Ahmed El-Sarmy Researcher Master of Accounting
- Hasan, M. S., Hossain, S. Z. & Abdullah, S. N. B. (2014). Qualitative Characteristics of Financial Reporting. An Evaluation of Users' Perception in Bangladesh. **The Pakistan Accountant**, 50(1), 23-31.
- Hassonn, A., Tran, H., & Quach, H. (2016). The determinants of corporate dividend policy: Evidence from Palestine. **Journal of Finance and Investment Analysis**, 5(4), 29-41.
- Heilman S., and Kennedy-Phillips L. (2011). Making Assessment Easier With the Organizational Effectiveness Model describe a comprehensive, step-by-step, mixed-methods assessment model. **Published online by American College Personnel Association and Wiley Periodicals, Inc.** 15(6), 29–32.
- Herath, S. K., & Albarqi, N. (2017). Financial reporting quality: A literature review. **International Journal of Business Management and Commerce**, 2(2), 1-14.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). **Educational administration: Theory research and practic (6thed.)**. New York: McGraw-Hill.

- Hrechko, A., & Ocheretiana, O. (2021). **Non-Financial Reports As A Tool To Increase The Investment Attractiveness Of The Enterprise.** *Economy and Society*, (25), 1-6. (January 20, 2022) Retrieved from <https://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/274/262>
- Huang, R., & Huang, Y. (2020). Does Internal Control Contribute to a Firm's Green Information Disclosure? **Evidence from China.** *Sustainability*, 12(8), 1-23.
- Huang, S. K. (2013). The impact of CEO characteristics on corporate sustainable development. **Corporate Social Responsibility and Environmental Management**, 20(4), 234-244.
- Hussain, H. I., Slusarczyk, B., Kamarudin, F., Thaker, H. M. T., & Szczepańska-Woszczyzna, K. (2020). An investigation of an adaptive neuro-fuzzy inference system to predict the relationship among energy intensity, globalization, and financial development in major ASEAN economies. **Energies**, 13(850), 1-17.
- Hussain, N. (2015). **Impact of sustainability performance on financial performance: an empirical study of global fortune (N100) firms.** Department of Management, Università Ca'Foscari Venezia Working Paper, (2015/01), 1-49.
- Indira Emmelina, E., & Dyah, S. (2019, 2019/10). **CEO Characteristics and Firm Performance; Empirical Studies from ASEAN Countries.** Paper presented at the Proceedings of the 2018 International Conference on Islamic Economics and Business (ICONIES 2018).
- Islam, M.A. and Deegan, C. (2008), Motivations for an organisation within a developing country to report social responsibility information: evidence from Bangladesh, **Accounting, Auditing & Accountability Journal**, 21(6), 850-874.
- Jackson, L. A., & Hua, N. (2009). Corporate social responsibility and financial performance: A snapshot from the lodging and gaming industries. **The Journal of Hospitality Financial Management**, 17(1), 63-78.
- Jadoon, I. A., & Bajuri, N. H. (2015). Ownership concentration and firm performance: Evidence from Pakistan. **European journal of business and management**, 7(17), 200-207.

- Jaggia, S., & Thosar, S. (2021). CEO management style: does educational background play a role?. **Managerial Finance**, 47(10), 1465-1485.
- Jalbert, T., Rao, R. P., & Jalbert, M. (2002). Does school matter? An empirical analysis of CEO education, compensation, and firm performance. **International Business and Economics Research Journal**, 1(1), 83-98.
- Jang, J. I., Lee, K., & Choi, H. S. (2013). The relation between corporate social responsibility and financial performance: evidence from Korean firms. **Pan-Pacific Journal of Business Research**, 4(2), 3-17.
- Javeed, S.A. and Lefen, L. (2019), An analysis of corporate social responsibility and firm performance with moderating effects of CEO power and ownership structure, **Sustainability**, 11(1), 248-273.
- Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure. **Journal of financial economics**, 3(4), 305- 360.
- Jianfei, L., & Yiran, D. (2011). **Internal control disclosure and corporate governance: empirical research from Chinese listed companies**. Technology and Investment, 2011. 286-294.
- Jiang Fuxiu, Yin Zhihong, Su Fei, Huang Lei. (2009). **The education features of managers and the over-investment of enterprise**. manage world. 1: 130-139.
- Jo, H. and Harjoto, M. (2011), Corporate governance and firm value: the impact of corporate social responsibility. **Journal of Business Ethics**, 103(3), 351-383.
- Jo, H., & Harjoto, M. A. (2012). The causal effect of corporate governance on corporate social responsibility. **Journal of business ethics**, 106(1), 53-72.
- Jo, H., & Kim, Y. (2007). Disclosure frequency and earnings management. **Journal of Financial Economics**, 84(2), 561-590.
- Johansson, E. (2022, May). An Analysis of Sustainability Reporting Practices of the Global Airline Industry. **International Conference on Tourism Research**, 15(1), 507-516.
- Jonas, G. J. and Blanchet, J. (2000). Assessing quality of financial reporting. **Accounting Horizons**, 14(3): 353-363.

- Jumreornvong, S., Treepongkaruna, S., Prommin, P., & Jiraporn, P. (2019). The effects of ownership concentration and corporate governance on corporate risk-taking. **Accounting Research Journal**, 33(1), 252-267.
- Kajanathan, R., & Achchuthan, S. (2013). Corporate governance practices and its impact on working capital management: evidence from Sri Lanka. **Research Journal of Finance and Accounting**, 4(3), 23-31.
- Kamal, Y., & Deegan, C. (2013). Corporate social and environment-related governance disclosure practices in the textile and garment industry: Evidence from a developing country. **Australian accounting review**, 23(2), 117-134.
- Karim, S., Manab, N. A., & Ismail, R. B. (2020). **Assessing the governance mechanisms, corporate social responsibility and performance: the moderating effect of board independence**. *Global Business Review*, 0972150920917773. 1-13
- Kasbun, N. F., Teh, B. H., & San Ong, T. (2016). **Sustainability reporting and financial performance of Malaysian public listed companies**. *Institutions and Economies*, 78-93.
- Katz, J. P., Higgins, E., Dickson, M., & Eckman, M. (2009). The impact of external monitoring and public reporting on business performance in a global manufacturing industry. **Business & Society**, 48(4), 489-510.
- Khan, I., Khan, I., & Saeed, B. B. (2019). Does board diversity affect quality of corporate social responsibility disclosure? Evidence from Pakistan. **Corporate Social Responsibility and Environmental Management**, 26(6), 1-11.
- Khan, M. Y. (2016). **Corporate governance and cost of capital: Evidence from Pakistani listed firms** (Doctoral dissertation, University of Glasgow).
<https://theses.gla.ac.uk/7722/1/2016KhanPhD.pdf>
- Khan, T. M., Gang, B., Fareed, Z., & Yasmeen, R. (2020). The impact of CEO tenure on corporate social and environmental performance: an emerging country's analysis. **Environmental Science and Pollution Research**, 27(16), 19314-19326.

- Khelif, H., & Samaha, K. (2019). Board independence and internal control quality in Egypt: does CEO duality matter?. **International Journal of Law and Management**, 61(2), 345-358
- Khelif, H., Samaha, K., & Amara, I. (2020). Internal control quality and voluntary disclosure: does CEO duality matter?. **Journal of Applied Accounting Research**, 22(2), 286-306.
- Koo, K. (2015). The effects of CEO power on firm value: Evidence from the financial crisis of 2008. **Accounting and Finance research**, 4(4), 13-25.
- Kouaib, A., Jarboui, A., & Mouakhar, K. (2018). CEOs' accounting-based attributes and earnings management strategies under mandatory IFRS adoption. **Journal of Applied Accounting Research**, 19(4), 608-625.
- Kristiawan, N. B. (2020). CEO CHARACTERISTICS, OWNERSHIP CONCENTRATION AND CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY DISCLOSURE. **Jurnal Bisnis dan Akuntansi**, 22(2), 147-166.
- Kurucz, E., Colbert, B., & Wheeler, D. (2008). **The business case for corporate social responsibility**. In A. Crane, A. McWilliams, D. Matten, J. Moon, & D. Siegel (Eds.), *The Oxford handbook of corporate social responsibility* (pp. 83-112). Oxford, UK: Oxford University Press.
- Kutzschbach, J., Peetz, I., Tanikulova, P., & Willers, K. (2020). How CEO's education impacts CSR performance—An empirical analysis of publicly listed companies in Germany. **Management**, 10(3), 50-63.
- Kuzmina-Merlino, I., & Savina, S. (2015). **Assessing the Effectiveness of Improved Financial Management System Using the Expertise-oriented Approach**. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 207, 833-842.
- Kyereboah-Coleman, A., & Biekpe, N. (2006). The relationship between board size, board composition, CEO duality and firm performance: Experience from Ghana. **Corporate Ownership and Control**, 4(2), 114-122.
- Lambert, R., Leuz, C., & Verrecchia, R. E. (2007). Accounting information, disclosure, and the cost of capital. **Journal of accounting research**, 45(2), 385-420.

- Laskar, N. (2018). Impact of corporate sustainability reporting on firm performance: an empirical examination in Asia. **Journal of Asia Business Studies**, 12(4), 571-593.
- Lăzăroiu, G., Ionescu, L., Andronie, M., & Dijmărescu, I. (2020). Sustainability management and performance in the urban corporate economy: a systematic literature review. **Sustainability**, 12(18), 1-13.
- Lbrahim, S., Diibuzie, G., & Abubakari, M. (2017). The impact of internal control systems on financial performance: The case of health institutions in upper west region of Ghana. **International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences**, 7(4), 684-696.
- Lee, S. P., & Chen, H. J. (2011). **Corporate governance and firm value as determinants of CEO compensation in Taiwan: 2SLS for panel data model**. Management research review.
- Leng, J., & Li, L. (2011). Analysis of the relationship between listed companies' earnings quality and internal control information disclosure. **Modern Economy**, 2(05), 893-900.
- Lewis, B. W., Walls, J. L., & Dowell, G. W. (2014). Difference in degrees: CEO characteristics and firm environmental disclosure. **Strategic Management Journal**, 35(5), 712-722.
- Li, D., Lin, A., & Zhang, L. (2019). Relationship between Chief Executive Officer characteristics and corporate environmental information disclosure in Thailand. **Frontiers of Engineering Management**, 6(4), 564-574.
- Li, F., Li, T., & Minor, D. (2016). CEO power, corporate social responsibility, and firm value: A test of agency theory. **International Journal of Managerial Finance**. 12(5), 611-628
- Li, S., Selover, D.D., & Stein, M. (2011). "Keep silent and make money": Institutional patterns of earnings management in China. **Journal of Asian Economics**, 22(5), 369-382.
- Li, X. (2019). The Influence of Top Management Team Characteristics on Internal Control Quality—An Empirical Analysis Based on GEM Listed Companies. **International Conference on Social Science and Education**, 1(1), 369-382.

- Li, X. (2020). The effectiveness of internal control and innovation performance: An intermediary effect based on corporate social responsibility. **Plos one**, 15(6), 1-31.
- Liu, J. Y. (2018). An internal control system that includes corporate social responsibility for social sustainability in the new era. **Sustainability**, 10(10), 1-27.
- Loh, L., Thomas, T., & Wang, Y. (2017). Sustainability reporting and firm value: Evidence from Singapore-listed companies. **Sustainability**, 9(11), 1-12.
- Lopatta, K., Buchholz, F., & Kaspereit, T. (2016). Asymmetric information and corporate social responsibility. **Business & Society**, 55(3), 458-488.
- Lu, Y., Abeysekera, I., & Cortese, C. (2015). Corporate social responsibility reporting quality, board characteristics and corporate social reputation: Evidence from China, **Pacific Accounting Review**, 27(1), 95-118.
- Majeed, S., Aziz, T., & Saleem, S. (2015). The effect of corporate governance elements on corporate social responsibility (CSR) disclosure: An empirical evidence from listed companies at KSE Pakistan. **International Journal of Financial Studies**, 3(4), 530-556.
- Malik, F., Wang, F., Naseem, M. A., Ikram, A., & Ali, S. (2020). Determinants of corporate social responsibility related to CEO attributes: an empirical study. **Sage Open**, 10(1), 1-12.
- Malik, M. (2015). Value-enhancing capabilities of CSR: A brief review of contemporary literature. **Journal of Business Ethics**, 127(2), 419-438.
- Manafi, R., Mahmoudian, A., & Zabihi, A. (2015). Study of the Relationship between Corporate Governance and Financial Performance of the Companies Listed in Tehran Stock Exchange Market. **Mediterranean Journal of Social Sciences**, 6(5), 56-61.
- Mandaci, P. E., & Gumus, G. K. (2010). Ownership concentration, managerial ownership and firm performance: Evidence from Turkey. **South East European Journal of Economics and Business**, 5(1), 57-66.
- Manita, R., Bruna, M. G., Dang, R., & Houanti, L. H. (2018). Board gender diversity and ESG disclosure: evidence from the USA. **Journal of Applied Accounting Research**, 9(2), 206-224.

- Martínez-Ferrero, J. (2014). Consequences of financial reporting quality on corporate performance: Evidence at the international level. **Estudios de Economía**, 41(1), 49-88.
- Merlino, I., K., & Savina, S. (2015). **Assessing the Effectiveness of Improved Financial Management System Using the Expertise-Oriented Approach**. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 207, 833-842.
- Monastyrenko, E. (2014), **Opening the Black Box of Firm Performance: The Role of CEO's Education**, PhD thesis, Paris: Université Panthéon-Sorbonne. 1-40.
- Moneva, J. M., & Llana, F. (2000). Environmental disclosures in the annual reports of large companies in Spain. **European Accounting Review**, 9(1), 7-29.
- MONTEIRO, S. M. D. S., & GUZMÁN, B. A. (2011). Factores determinantes del grado de información medioambiental divulgada en las grandes empresas que operan en Portugal: un análisis univariante. **Base Revista de Administração e Contabilidade da UNISINOS**, 8(1), 3-19.
- Mujahid, M., & Abdullah, A. (2014). Impact of corporate social responsibility on firms financial performance and shareholders wealth. **European Journal of Business and Management**, 6(31), 181-187.
- Mujkic, Z., Qorri, A., & Kraslawski, A. (2018). Sustainability and optimization of supply chains: A literature review. **Operations and Supply Chain Management: An International Journal**, 11(4), 186-199.
- Mulyati, Y. (2021). The Impact of CEO Tenure, Capital Structure, Stock Prices on Firm Value (Empirical Study on the Automotive Industry and Components listed on the Indonesia Stock Exchange for the 2013-2019 Period). **Turkish Journal of Computer and Mathematics Education (TURCOMAT)**, 12(8), 939-944.
- Murtaza, S., Noor-Ud-Din, A., Aguir, A., & Batool, S. (2020). The role of ownership concentration and dividend policy on firm performance: Evidence from an emerging market of Pakistan. **SEISENSE Journal of Management**, 3(2), 1-13.

- Naser, K. (1998). Comprehensives of Disclosure of Non-Financial Companies Listed on the Amman Financial Market. **International Journal of Commerce and Management**, 2(8), pp. 88-119.
- Naser, K., Al-Hussaini, A., Al-Kwari, D., & Nuseibeh, R. (2006). Determinants of corporate social disclosure in developing countries: The case of Qatar. **Advances in International Accounting**, 19, 1-23.
- Ndiaye, G., Cheng, B. O., Azenga, V. V., & Kwamboka, J. (2019). The impact of internal control on the profitability of microfinance institutions in Senegal. **International Journal of Research in Business and Social Science**. (2147-4478), 8(2), 41-51.
- Nguyen C T, Do L H, Phan T T, Nguyen D H T, TA K T. (2020). Impacts Of Ownership Structure on Firm Performance: Evidence From VN30 Listed Firms. **Journal Of Organizational Behavior Research**, 5(1):306-22
- Nguyen, T. H., Vu, Q. T., Nguyen, D. M., & Le, H. L. (2021). Factors influencing corporate social responsibility disclosure and its impact on financial performance: **The case of Vietnam. Sustainability**, 13(15), 1-16.
- Nisanci, D. A. (2021). **FSB Task Force on Climate-related Financial Disclosures**. In World Scientific Encyclopedia of Climate Change: Case Studies of Climate Risk. 3, 3-8 (January 20, 2022) Retrieved from https://www.worldscientific.com/doi/pdf/10.1142/9789811213960_0001
- Njeri, C. K. (2014). **Effect of internal controls on the financial performance of manufacturing firms in Kenya**. Unpublished Master's Dissertation, University of Nairobi. 1-55.
- Njoroge, J. N. (2017). **Effect Of Corporate Governance Practices On Working Capital Management For Listed Companies At The Nairobi Securities Exchange**, Doctoral dissertation, University of Nairobi.
- Nour, A. I., Sharabati, A. A. A., & Hammad, K. M. (2020). Corporate Governance and Corporate Social Responsibility Disclosure. **International Journal of Sustainable Entrepreneurship and Corporate Social Responsibility (IJSECSR)**, 5(1), 20-41.

- O'donovan, G. (2002). Environmental disclosures in the annual report: Extending the applicability and predictive power of legitimacy theory. **Accounting, Auditing & Accountability Journal**, 15(3), 344-371.
- Ogetange, F. N. (2017). **Effect of internal control systems on financial performance of Supermarkets in Kajiado County**, Doctoral dissertation, University of Nairobi.
- Omet, G. (2006). Ownership structure and capital structure: evidence from the Jordanian capital market (1995-2003). **Corporate Governance and Control**, 3(4), 99-107.
- Ong, S. H. (2016). **Measuring the quality and identifying influencing factors of sustainability reporting: Evidence from the resources industry in Australia**. (January 10, 2022) A thesis submitted in partial fulfilment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy. Retrieved from <https://ro.ecu.edu.au/theses/1922>
- Oradi, J., Asiaei, K., & Rezaee, Z. (2020). CEO financial background and internal control weaknesses. **Corporate Governance: An International Review**, 28(2), 119-140.
- Paez, M. M. (2021). **Marco legal de la responsabilidad social en el mundo**. Revista Conjeturas Sociológicas. 114-135 (January 30, 2022) Retrieved from <https://revistas.ues.edu.sv/index.php/conjsociologicas/article/view/2081>
- Palaniappan, G. (2017). Determinants of corporate financial performance relating to board characteristics of corporate governance in Indian manufacturing industry. **European Journal of Management and Business Economics**, 26(1), 67-85.
- Pangaribuan, H., Donni, R. W. P., Popoola, O. M. J., & Sihombing, J. (2019). Exploration disclosures of internal control as the impact of earnings quality and audit committee. **Indian-Pacific Journal of Accounting and Finance**, 3(1), 4-22.
- Paramanatham, N. S., Ting, I. W. K., & Kweh, Q. L. (2018). **Ownership concentration and debt structure: Evidence from top 100 PLCs in Malaysia**. Institutions and Economies.
- Park, K., Qin, J., Seidel, T., & Zhou, J. (2019). **Does Prompt Compliance with the COSO 2013 Framework Signal a Commitment to a Strong Internal Control Environment?**. 1-49.

- Park, S. Y., & Yoo, K. H. (2016). CEO career concerns and voluntary disclosure. **Journal of Applied Business Research (JABR)**, 32(6), 1603-1628.
- Peni, E. (2014). CEO and Chairperson characteristics and firm performance. **Journal of Management & Governance**, 18(1), 185-205.
- Peterson, R. S., Smith, D. B., Martorana, P. V., & Owens, P. D. (2003). The impact of chief executive officer personality on top management team dynamics: one mechanism by which leadership affects organizational performance. **Journal of applied Psychology**, 88(5), 795.
- Pfarrer, M. D., Smith, K. G., Bartol, K. M., Khanin, D. M., & Zhang, X. (2008). **Coming forward: The effects of social and regulatory forces on the voluntary restatement of earnings subsequent to wrongdoing**. *Organization Science*, 19: 386-403
- Pumkaew, S., Phadoongsitthi, M., Saraphat, S., Sincharoonsak, T., Chuaychoo, M., & Penvutikul, P. (2018). The factors affecting financial effectiveness of managerial accounting information of small and medium enterprises of Para Rubber Industry in Thailand. **Asian Administration & Management Review**, 1(1), 102-114.
- Rahati, M., Roohollahi, N., Nanakar, R., Alireza, A., & Yalda, M. (2016). Organization performance improvement based on the National Productivity and excellence model a case report from a hospital at Kashan University of medical science. **International Journal of Humanities and cultural studies**. Special May, 534-546.
- Rajgopal, S. And Venkatachalam, M. (2011). Financial reporting quality and idiosyncratic return volatility. **Journal of Accounting and Economics**, 51(1-2), 1-20.
- Rakhmayil, S., & Yuce, A. (2008). Effects of manager qualification on firm value. **Journal of Business & Economics Research (JBER)**, 6(7). 129-138.
- Renalita, P. (2019). The Effect Of Corporate Social Responsibility Disclosure And Good Corporate Governance Implementation On Response Coefficient Earnings (Asean Country Cross Study 2016-2018). **Archives of Business Research**, 7(7), 370-383.

- Rogers (2008). **Corporate governance and performance of selected commercial banks in Uganda**, Queen's University Belfast, September, 1-18. available at: www.crrconference.org
- Rosenfield, P. (2006). **Contemporary issues in financial reporting: A user-oriented approach**. New York: Routledge.
- Ross, S. A. (1977). The determination of financial structure: The incentive signaling approach. **Bell Journal of Economics**, 8(1), 23-40.
- Rouf, D. (2011). The corporate social responsibility disclosure: A study of listed companies in Bangladesh. **Business and Economics Research Journal**, 2(3), 19-32.
- Rubin, S. J. (2017). **The Relationship Between a CFO's Financial Expertise and Firm Profitability**. Doctoral Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Business Administration, Walden University.
- Rudžioniene, K., & Guptor, M. (2019). Financial reporting quality in Lithuanian state-owned enterprises. **Science and Studies of Accounting and Finance: Problems and Perspectives**, 13(1), 38-46.
- Said, R., Zainuddin, Y. H., & Haron, H. (2009). The relationship between corporate social responsibility disclosure and corporate governance characteristics in Malaysian public listed companies. **Social Responsibility Journal**, 5(2), 212-226.
- Saidu, S. (2019). CEO characteristics and firm performance: focus on origin, education and ownership. **Journal of Global Entrepreneurship Research**, 9(1), 1-15.
- Saleh, M. W., Shurafa, R., Shukeri, S. N., Nour, A. I., & Maigosh, Z. S. (2020). The effect of board multiple directorships and CEO characteristics on firm performance: evidence from Palestine. **Journal of Accounting in Emerging Economies**, 10(4), 637-654.
- Saleh, N. M., Iskandar, T. M., & Rahmat, M. M. (2005). Earnings management and board characteristics: Evidence from Malaysia. **Jurnal Pengurusan (UKM Journal of Management)**, 24, 77-103.

- Salvi, A., Petruzzella, F., & Anastasia, G. (2018). CSR and financial performance: Trick or treat? A longitudinal study on holistic CSR practices. **International Journal of Business and Management**, 13(6), 43-71.
- Sannino, G., Di Carlo, F., & Lucchese, M. (2020). CEO characteristics and sustainability business model in financial technologies firms: Primary evidence from the utilization of innovative platforms. **Management Decision**, 58(8), 1779-1799.
- Scafarto, V., & Dimitropoulos, P. (2018). Human capital and financial performance in professional football: the role of governance mechanisms. *Corporate Governance: The International Journal of Business in Society*, 18(2), 289-316.
- Scott, E. (2010). Tenure, functional track and strategic leadership. **International Journal of Educational Management**, 24(5), 448- 458.
- Serfling, M.A. (2012). **CEO age, underinvestment, and agency costs. Eller College of Management**, University of Arizona
- Shahab, Y., Ntim, C. G., Yugang, C., Ullah, F., Li, H. X., & Ye, Z (2020). CEO attributes, sustainable performance, environmental performance, and environmental reporting: New insights from upper echelons perspective Author Details. **Business Strategy and the Environment**, 29(1), 1-16.
- Shamil, M. M., Shaikh, J. M., Ho, P. L., & Krishnan, A. (2014). The influence of board characteristics on sustainability reporting: Empirical evidence from Sri Lankan firms. **Asian Review of Accounting**. 22(2), 78-97.
- Sial, M.S., Chunmei, Z., Khan, T. and Nguyen, V.K. (2018), Corporate social responsibility, firm performance and the moderating effect of earnings management in Chinese firms, **Asia-Pacific Journal of Business Administration**, 10(2/3), 184-199.
- Singh, S., Tabassum, N., Darwish, T. K., & Batsakis, G. (2018). Corporate governance and Tobin's Q as a measure of organizational performance. **British Journal of Management**, 29(1), 171-190.

- Slater, D. J., & Dixon-Fowler, H. R. (2010). The future of the planet in the hands of MBAs: An examination of CEO MBA education and corporate environmental performance. **Academy of Management learning & education**, 9(3), 429-441.
- Song, X. W. (2012). **Corporate characteristics and internal control information disclosure—Evidence from annual reports in 2009 of listed companies in Shenzhen stock exchange**. *Physics Procedia*, 25, 630-635.
- Steers, R. M. (1977). **Organizational effectiveness: A behavioral view**. Santa Monica, CA: Goodyear.
- Suchman, M. C. (1995). Managing legitimacy: Strategic and institutional approaches. **Academy of Management Review**, 20(3), 571-610.
- Sun, H., Zhu, J., Wang, T., & Wang, Y. (2021). **MBA CEOs and corporate social responsibility: Empirical evidence from China**. **Journal of Cleaner Production**, 290, 125801
- Sun, L., & Su, N. (2018). Internal control, nature of equity and corporate social responsibility. **Journal of Management and Strategy**, 9(1), 12-18.
- Suttipun, M., & Stanton, P. (2012). The differences in corporate environmental disclosures on websites and in annual reports: a case study of companies listed in Thailand. **International Journal of Business and Management**, 7(14), 18.
- Tang, Z., Hull, C. E., and Rothenberg, S. (2012). How corporate social responsibility engagement strategy moderates the CSR-financial performance relationship. **Journal of Management Studies**, 49(7), 1274-1303.
- Tasios, S. and M. Bekiaris. (2012). Auditor's perceptions of financial reporting quality: The case of Greece. **International Journal of Accounting and Financial Reporting**, 2(1), 57-74.
- Tingbani, I. (2015). **Working capital management and profitability of UK firms: a contingency theory approach**, Doctoral dissertation, Bournemouth University. 1-260.
- Tomak, S. (2013). The impact of overconfidence on capital structure in Turkey. **International Journal of Economics and Financial Issues**, 3(2), 512-518.

- Triyani, A., & Setyahuni, S. W. (2020). Pengaruh Karakteristik Ceo Terhadap Pengungkapan Informasi Environmental, Social, and Governance (Esg). **Jurnal Ekonomi dan Bisnis**, 21(2), 72-83.
- Triyani, A., Setyahuni, S. W., & Kiryanto, K. (2020). The Effect Of Environmental, Social and Governance (ESG) Disclosure on Firm Performance: The Role of Ceo Tenure. **Jurnal Reviu Akuntansi dan Keuangan**, 10(2), 261-270.
- Tsoutsoura, M. (2004). **Corporate social responsibility and financial performance**. Berkeley, California. 1.-21.
<https://escholarship.org/content/qt111799p2/qt111799p2.pdf>
- Velte, P. (2020), Does CEO power moderate the link between ESG performance and financial performance? A focus on the German two-tier system. **Management Research Review**, 43(5), 497-520
- Vintila, G., & Gherghina, S. C. (2014). **The impact of ownership concentration on firm value. Empirical study of the Bucharest Stock Exchange listed companies**. *Procedia Economics and Finance*, 15, 271-279.
- Virtanen, A. (2012). Women on the boards of listed companies: Evidence from Finland. **Journal of Management & Governance**, 16(4), 571-593.
- Vu, K. A., & Buranatrakul, T. (2018). Corporate social responsibility disclosure in Vietnam: A longitudinal study. **DLSU Business & Economics Review**, 27(2), 147-165.
- Wadesango, N., Mhaka, C., & Wadesango, V. (2017). Contribution Of Enterprise Risk Management And Internal Audit Function Towards Quality Of Financial Reporting In Universities In A Developing Country. **Risk governance & control: financial markets & institutions**, 7(2,1), 170-176. (January 20, 2022) Retrieved from <http://dx.doi.org/10.22495/rgcv7i2c1p5>
- Wafa, G., Hela, B., & Hibah, A. (2020). CEO Characteristics and Firm Performance: A Study of Saudi Arabia Listed Firms. **The Journal of Asian Finance, Economics and Business**, 7(11), 291-301.

- Wajeetongratana, P., Sriyakul, T., & Jermstittiparsert, K. (2019). Financial effectiveness, investment efficiency, and quality of financial reporting: Evidence from ASEAN states. **International Journal of Innovation, Creativity and Change**, 8(8), 334, 350.
- Waldman, D. A., Siegel, D. S., & Javidan, M. (2006). Components of CEO transformational leadership and corporate social responsibility. **Journal of management studies**, 43(8), 1703-1725.
- Wan Yusoff, W. F., & Armstrong, A. (2012). What competencies should directors possess? Malaysia perspective. **International Journal of Business and Management**, 7(2), 142-149.
- Wang, Y., & Yu, X. (2015, November). **The Characteristics of CEO's Education Background and the Effectiveness of Enterprise Internal Control: Chinese Evidence**. In 2015 International Conference on Social Science, Education Management and Sports Education, 363-369.
- Watson, A., Shrivies, P., & Martson, C. (2002). Voluntary disclosure of accounting ratios in the UK. **British Accounting Review**, 34(4), 289-313.
- Waweru, N., Mangena, M., & Riro, G. (2019). Corporate governance and corporate internet reporting in sub-Saharan Africa: the case of Kenya and Tanzania. **Corporate Governance: The international journal of business in society**. 16(4), pp.751-773.
- Weber, O., Koellner, T., Habegger, D., Steffensen, H., & Ohnemus, P. (2008). The relation between the GRI indicators and the financial performance of firms. **Progress in Industrial Ecology, an International Journal**, 5(3), 236-254.
- Weißberger, B. E., & Angelkort, H. (2011). Integration of financial and management accounting systems: The mediating influence of a consistent financial language on controllership effectiveness. **Management Accounting Research**, 22(3), 1-43.
- william kimutai ng'etich (2017). **The effect of internal controls on the financial performance of firms listed at the nairobi securities exchange**. A research project submitted in partial fulfillment of the requirement for the award of the degrees of master of business administration, school of business, university of Nairobi, 1-46.

- Wilson, R., Plumley, D., & Ramchandani, G. (2013). The relationship between ownership structure and club performance in the English Premier League. *Sport, Business and Management: An International Journal*, 3(1), 19-36.
- Wiwattanakantang, Y. (2001). Controlling shareholders and corporate value: Evidence from Thailand. *Pacific-Basin Finance Journal*, 9(4), 323-362.
- Yasser, Q. R., & Al Mamun, A. (2015). Effects of ownership concentration on firm performance: Pakistani evidence. *Journal of Asia Business Studies*, 9(2), 162-176.
- Yongming, Z., & Yini, S. (2017). **The impact of coupling interaction of internal control and CSR on corporate performance—Based on the perspective of stakeholder**. *Procedia Engineering*, 174, 449-455.
- Yoon, A. S. (2018). **Essays on the Role of Accounting Information and Governance in Emerging Institutions**, Doctoral dissertation, Harvard University, 1-176.
- Yuan, J., Yun, X., & Zhou, Y. (2011, September). The application of competency model in staff training. In 2011 International Conference of Information Technology, **Computer Engineering and Management Sciences**, 4(1), 153-155.
- Zahar, N. (2020). **The CEO effect and Corporate Environmental Performance of Emerging Markets Firms: the influence of International Experience, Age and Educational Background and the Moderating Role of Board Independence**, Doctoral dissertation, University of Groningen. Faculty of Economics and Business. 1-44.
- Zahra, S. A., Priem, R. L., & Rasheed, A. A. (2005). The antecedents and consequences of top management fraud. *Journal of Management*, 31(6), 803-828.
- Zhang, X., Shen, H., & Yang, M. (2012). The quality of disclosure of internal control and operational performance of companies: an empirical study based on panel data. *Journal of Audit & Economics*, 2, 64-73.
- Zhang, Y., Li, Y., & Li, H. (2014). FDI spillovers over time in an emerging market: The roles of entry tenure and barriers to imitation. *Academy of Management Journal*, 57(3): 698-722.

- Zhang, Y (2018). **CEO Educational Background and Firm Performance: Evidence from China's NASDAQ**. Doctoral dissertation, Master's Degrees in Finance Business School Seoul National University, 1-32.
- Zheng W., Yang B., McLean G. (2010). Linking organizational culture, structure, strategy, and organizational effectiveness: Mediating role of knowledge management. **Journal of Business Research**, 63(7), P.763–771.
- Zhou, C., Song,C., Zhao, Y., & Chen, X.(2010). **Research on The Quality andEvaluation of Government Auditing Information Disclosure**. Contemporary Finance and Economic, 7.
- Zhou, M., Chen, F., & Chen, Z. (2021). Can CEO education promote environmental innovation: Evidence from Chinese enterprises. **Journal of Cleaner Production**, 297, 126725.
- Zhu, F. (2014). Corporate governance and the cost of capital: An international study. **International Review of Finance**, 14(3), 393-429.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบบันทึกคะแนนคุณภาพของการควบคุมภายใน

แบบบันทึกคะแนนคุณภาพของการควบคุมภายใน

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการควบคุมภายใน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
ด้านสภาพแวดล้อมของการควบคุม			
1	องค์กรแสดงถึงหลักความซื่อตรงและจริยธรรม เช่น การจัดทำมาตรฐานของจรรยาบรรณ การประเมินการยึดมั่น ในมาตรฐานจรรยาบรรณ เป็นต้น		
2	คณะกรรมการและฝ่ายบริหารแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อ การกำกับดูแล เช่น กำหนดความรับผิดชอบต่อในการกำกับดูแล มีการดำเนินการอย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร เป็นต้น		
3	คณะกรรมการและฝ่ายบริหาร มีอำนาจการสั่งการชัดเจน เช่น พิจารณาโครงสร้างทั้งหมดของกิจการ กำหนดสายการ รายงาน กำหนด มอบหมาย และจำกัดขอบเขตของอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบ เป็นต้น		
4	องค์กรแสดงถึงการจงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เช่น วางนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารบุคลากร ประเมินความสามารถรายบุคคล จงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากร วางแผนและเตรียมสรรหาผู้สืบทอดตำแหน่ง เป็นต้น		
5	องค์กรแสดงถึงการผลักดันให้ทุกตำแหน่งรับผิดชอบต่อการ ควบคุมภายใน เช่น กำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจและการ ให้รางวัล ประเมินตัวชี้วัดการปฏิบัติ สิ่งจูงใจและรางวัลอย่าง ต่อเนื่อง เป็นต้น		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการควบคุมภายใน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
ด้านการประเมินความเสี่ยง			
1	องค์กรแสดงถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถระบุและประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เช่น ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป กำหนดสาระสำคัญของรายงานทางการเงิน รายงานทางการเงินสะท้อนถึงกิจกรรมขององค์กร เป็นต้น		
2	องค์กรระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างครอบคลุม เช่น วิเคราะห์ความเสี่ยงปัจจัยภายใน/ภายนอก ให้ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วม ประเมินนัยสำคัญของความเสี่ยง เป็นต้น		
3	องค์กรได้พิจารณาถึงโอกาสที่จะเกิดการทุจริต เช่น ประเมินโอกาสที่จะเกิดการทุจริตประเภทต่าง ๆ ทบทวนเป้าหมาย แรงจูงใจและแรงกดดัน คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณาและสอบถามผู้บริหารเกี่ยวกับโอกาสเกิดทุจริต เป็นต้น		
4	องค์กรระบุและประเมินความเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลกระทบต่อการควบคุมภายใน เช่น ประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอก รูปแบบการทำธุรกิจ ผู้นำองค์กร เป็นต้น		
ด้านกิจกรรมการควบคุม			
1	องค์กรแสดงถึงมาตรการควบคุมที่ช่วยลดความเสี่ยงที่จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร คู่มือ ระเบียบ มีการกำหนดการควบคุมทุกระดับขององค์กร กำหนดให้มีการควบคุมภายในที่มีความหลากหลายอย่างเหมาะสม เป็นต้น		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการควบคุมภายใน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
ด้านกิจกรรมการควบคุม (ต่อ)			
2	องค์กรแสดงถึงการเลือกและพัฒนากิจกรรมการควบคุมทั่วไปด้วยระบบเทคโนโลยี เช่น กำหนดการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการธุรกิจ กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านความปลอดภัยให้เหมาะสม กำหนดกิจกรรมการควบคุมด้านการจัดการพัฒนา และการดูแลรักษาระบบ เป็นต้น		
3	องค์กรแสดงถึงมีกิจกรรมการควบคุมผ่านทางนโยบาย ซึ่งได้กำหนดสิ่งที่คาดหวังและขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ เช่น มีนโยบายที่รัดกุมเพื่อติดตามการทำธุรกรรมของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กรรมการ มีนโยบายเพื่อให้การอนุมัติการทำธุรกรรมกระทำโดยผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสีย มีการทบทวนนโยบายและกระบวนการทำงานให้เหมาะสม เป็นต้น		
ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร			
1	องค์กรแสดงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนการควบคุมภายในสามารถดำเนินไปได้ตามที่กำหนดไว้ เช่น ระบุสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการดำเนินงาน ดำเนินการเพื่อให้กรรมการมีข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ ดำเนินการเพื่อให้กรรมการได้รับหนังสือเชิญประชุมและเอกสารล่วงหน้าก่อนการประชุมตามที่กฎหมายกำหนด แก้ไขข้อบกพร่องการควบคุมตามความเห็นของผู้สอบ เป็นต้น		
2	องค์กรแสดงถึงการสื่อสารข้อมูลภายในองค์กร ให้การควบคุมภายในดำเนินไปได้ตามที่วางไว้ เช่น มีกระบวนการสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ มีช่องทางที่เหมาะสม มีการรายงานข้อมูลที่สำคัญถึงกรรมการอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีช่องทางสื่อสารเพื่อแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต เป็นต้น		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการควบคุมภายใน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร (ต่อ)			
3	องค์กรได้สื่อสารกับหน่วยงานภายนอกเกี่ยวกับประเด็นที่อาจมีผลกระทบต่อการควบคุมภายใน เช่น จัดให้มีศูนย์รับเรื่องร้องเรียน หรือจัดให้มีช่องทางการสื่อสารพิเศษ สามารถแจ้งข้อมูลหรือเบาะแสเกี่ยวกับการฉ้อฉลหรือทุจริต เป็นต้น		
ด้านการติดตามและประเมินผล			
1	องค์กรจัดให้มีกระบวนการติดตามการปฏิบัติตามจริยธรรม ธุรกิจและข้อกำหนดห้ามฝ่ายบริหารและพนักงานปฏิบัติตนในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ เช่น กำหนดให้แต่ละส่วนงานติดตามการปฏิบัติและรายงานผู้บังคับบัญชา หรือมอบหมายให้หน่วยงานตรวจสอบภายในติดตามการปฏิบัติ และรายงานต่อคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นต้น		
2	องค์กรแสดงถึงการติดตามและประเมินผลการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการควบคุมภายในยังดำเนินไปอย่างครบถ้วน เหมาะสม เช่น การประเมินตนเอง การประเมินอิสระโดยผู้ตรวจสอบภายใน หรือผู้มีความรู้และความสามารถ กำหนดแนวทางการรายงานผลการตรวจสอบภายใน ความถี่ในการติดตามและประเมินผล เป็นต้น		
3	องค์กรแสดงถึงการประเมินและสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในอย่างทันเวลาและเหมาะสม เช่น มีนโยบายการรายงานข้อบกพร่องต่อคณะกรรมการบริษัทภายในระยะเวลาอันควร มีรายงานความคืบหน้าในการปรับปรุงข้อบกพร่องที่เป็นสาระสำคัญต่อคณะกรรมการบริษัท/คณะกรรมการตรวจสอบ เป็นต้น		

ภาคผนวก ข
แบบบันทึกคะแนนคุณภาพของรายงานทางการเงิน

แบบบันทึกคะแนนคุณภาพของรายงานทางการเงิน

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการรายงานทางการเงิน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
ด้านสิ่งแวดล้อม			
1	ข้อมูลการใช้พลังงานของกิจการ		
2	ข้อมูลการจัดการน้ำของกิจการ		
3	ข้อมูลการอนุรักษ์ทรัพยากรและลดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการของเสียที่ไม่สามารถใช้ได้แล้วและมีการแปรรูปของเสีย นำกลับมาใช้ใหม่ (Re-cycle) และการจัดการที่นำมาใช้ซ้ำ (Re-use) เป็นต้น		
4	ข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศหรือการปล่อยก๊าซเรือนกระจก		
5	ข้อมูลการจัดการมลภาวะ การจัดการที่ดิน การฟื้นฟูที่ดิน การจัดการการรั่วไหล การจัดการทางด้านเสียง		
ด้านสังคม			
1	ข้อมูลจำนวนพนักงานของกิจการ		
2	ข้อมูลจำนวนพนักงานหญิงและเยาวชนในกิจการ		
3	ข้อมูลการศึกษาและอบรมพัฒนาพนักงาน		
4	ข้อมูลผลประโยชน์ที่พนักงานได้รับในสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ด้านสุขภาพ ความพิการที่เกิดจากการทำงาน การเกษียณอายุ เป็นต้น		
5	ข้อมูลด้านสุขภาวะและความปลอดภัยของพนักงาน เช่น จำนวนอุบัติเหตุจากการทำงาน เป็นต้น		
6	ข้อมูลค่าตอบแทนพนักงาน		
7	ข้อมูลภูมิหลังของพนักงาน		
8	ข้อมูลการชื่นชมพนักงาน		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการรายงานทางการเงิน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
9	ข้อมูลการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรมและเคารพสิทธิมนุษยชน		
10	ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์หรือบริการ		
11	ข้อมูลการเคารพสิทธิของผู้บริโภค เช่น การรักษาความลับของลูกค้า เป็นต้น		
12	ข้อมูลการเคารพต่อสิทธิของคู่ค้า เช่น การรักษาความลับของคู่ค้า การปฏิบัติต่อคู่ค้าด้วยความยุติธรรม เป็นต้น		
13	ข้อมูลการมีส่วนร่วมกับชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมขององค์กรเพื่อชุมชน การมอบทุนการศึกษา การบริจาคเงินหรือสิ่งของให้ชุมชน เป็นต้น		
14	ข้อมูลการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย เช่น การร่วมมือที่จะผ่านพ้นอุปสรรคในภาวะวิกฤตโควิด-19 เป็นต้น		
ด้านความยั่งยืน			
1	ข้อมูลรายงานของประธาน / ซีอีโอประกอบด้วยมุมมองของบริษัทเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม		
2	ข้อมูลนโยบายเฉพาะเกี่ยวกับการบริหาร/ความสัมพันธ์กับพนักงาน		
3	ข้อมูลนโยบายที่จะรับทราบความรับผิดชอบต่อสังคมในวงกว้างผ่านรายงานประจำปี รายงานความยั่งยืน หรือเว็บไซต์		
4	ข้อมูลนโยบายสาธารณะเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาาร่วมกัน (เช่น ทำงานร่วมกับรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชนอื่น ๆ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น)		
5	ข้อมูลนโยบายกำหนดให้เป็นองค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน โดยสร้างความตระหนักเกี่ยวกับภัยสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ		

ข้อ	รายละเอียดข้อมูลการรายงานทางการเงิน	การเปิดเผยข้อมูล	
		มี (1)	ไม่มี (0)
ด้านความยั่งยืน (ต่อ)			
6	ข้อมูลนโยบายที่จะรับทราบ/ยอมรับอย่างเป็นทางการในการมีส่วนร่วมของพนักงานในการผลิตและผลกำไรของบริษัท		
7	ข้อมูลแถลงการณ์วัตถุประสงค์และกลยุทธ์การประกอบธุรกิจ		
8	ข้อมูลผลกระทบของกลยุทธ์ที่มีต่อผลการดำเนินงาน		
9	ข้อมูลส่วนแบ่งตลาดของกิจการ		
10	ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของลูกค้า		
11	ข้อมูลการจัดการห่วงโซ่อุปทาน		
12	ข้อมูลการเปิดเผยนโยบายด้านภาษี		
13	ข้อมูลผลกระทบของวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์และบริการ		
14	ข้อมูลนโยบายเฉพาะเจาะจงในการลงทุนวิจัยและพัฒนา (R&D) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการลดมลภาวะ		
15	ข้อมูลการลงทุนด้านเทคโนโลยี		
16	ข้อมูลการระบุประโยชน์ หรือการวัดผล หรือเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากนวัตกรรม		
17	ข้อมูลรางวัลที่บริษัทได้รับซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด		

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ภัทรา เตชะชนเศรษฐ์
วัน เดือน ปี เกิด	27 กุมภาพันธ์ 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	<p>ปี พ.ศ. 2541</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยบูรพา <p>ปี พ.ศ. 2545</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี ศีษาศาสตร์บัณฑิต สาขาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช <p>ปี พ.ศ. 2546</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์	<p>ปี พ.ศ.. 2559</p> <ul style="list-style-type: none"> - อิทธิพลของโครงสร้างผู้ถือหุ้น การกำกับดูแลกิจการที่ดี ความรับผิดชอบต่อสังคมและการวางแผนภาษีที่มีต่อมูลค่าของกิจการ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขาบริหารธุรกิจและการบัญชี ครั้งที่ 4 วันที่ 14-15 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 - อิทธิพลของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราหนี้สินต่อทุนที่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น, วารสารบัญชีปริทัศน์, 1(1), 57-63.

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ (ต่อ)

ปี พ.ศ. 2560

- ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล, วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน, 23(1), 81-91.

ปี พ.ศ. 2564

- คุณลักษณะของซีอีโอและการควบคุมภายในที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การประชุมทางวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 18 มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น, วันที่ 3-4 กรกฎาคม 2564

ประสบการณ์ในการทำงาน

ปี พ.ศ. 2548 – 2557

- วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก

ปี พ.ศ. 2557 – ปัจจุบัน

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (วิทยาเขตระยอง)

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน ต.หนองละลอก อ.บ้านค่าย จ.ระยอง